

Liahona

Cuvântări din cadrul Conferinței Generale

Președintele Nelson invită sfinții „Să-L [lase] pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața [lor]; condamnă rasismul

Anunțuri despre schimbări în cadrul conducerii Celor Șaptezeci și a Episcopatului care prezidează

Au fost anunțate 6 temple noi

Fotografii: Lo Narváez, V Region, Chile; fotografie suprapusă: Apia, Samoa

Din cauza pandemiei COVID-19, mulți membri ai Bisericii nu au putut să se adune în casele de întruniri pentru a viziona conferința. În schimb, sesiunile au fost transmise de posturi de televiziune și radio naționale și locale din peste 50 de țări, făcând conferința disponibilă pentru un auditoriu potențial de peste 1,4 miliarde de oameni.

Sesiunea de sâmbătă dimineață

- 6 **Să mergem înainte**
Președintele Russell M. Nelson
- 8 **Îi vom pune la probă**
Vârstnicul David A. Bednar
- 12 **Să devenim ca El**
Vârstnicul Scott D. Whiting
- 15 **Ochi să vedem**
Michelle D. Craig
- 18 **Inimi întretesute în neprihănire și unitate**
Vârstnicul Quentin L. Cook
- 22 **Recomandați Domnului**
Vârstnicul Ronald A. Rasband
- 26 **Iubiți pe vrăjmașii voștri**
Președintele Dallin H. Oaks

Sesiunea de sâmbătă după-amiază

- 30 **Susținerea autorităților generale, a autorităților zonei-Cei Șaptezeci și a oficianților generali ai Bisericii**
Președintele Henry B. Eyring
- 32 **Societăți durabile**
Vârstnicul D. Todd Christofferson
- 35 **Să găsim bucurie în Hristos**
Steven J. Lund
- 38 **Toate națiunile, neamurile și limbile**
Vârstnicul Gerrit W. Gong
- 42 **Era pâine**
Episcopul W. Christopher Waddell
- 45 **Darul extraordinar al Fiului**
Vârstnicul Matthew S. Holland
- 48 **Cultura lui Hristos**
Vârstnicul William K. Jackson
- 51 **Dumnezeu va face ceva inimaginabil**
Vârstnicul Dieter F. Uchtdorf

Sesiunea Femeilor

- 55 **Prin uniune în sentimente, noi obținem putere de la Dumnezeu**
Sharon Eubank
- 58 **Păstrați schimbarea**
Becky Craven
- 60 **Puterea vindecătoare a lui Isus Hristos**
Cristina B. Franco
- 67 **Surori în Sion**
Președintele Henry B. Eyring
- 70 **Îndrăzniți**
Președintele Dallin H. Oaks
- 73 **Întâmpinați viitorul cu credință**
Președintele Russell M. Nelson

Sesiunea de duminică dimineață

- 77 **Vegheați dar în tot timpul și rugați-vă**
Președintele M. Russell Ballard
- 80 **Fii liniștit**
Lisa L. Harkness
- 82 **Întoarceți-vă către Hristos în fiecare gând**
Vârstnicul Ulisses Soares
- 86 **Eu cred în îngeri**
Vârstnicul Carlos A. Godoy
- 88 **Noi vorbim despre Hristos**
Vârstnicul Neil L. Andersen
- 92 **Să-L lăsăm pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața noastră**
Președintele Russell M. Nelson

Sesiunea de duminică după-amiază

- 96 **A fi încercați, a dovedi că putem și a fi șlefuiți**
Președintele Henry B. Eyring
- 99 **Permiteți răbdării să-și facă lucrarea desăvârșită și socotiți totul ca pe o mare bucurie!**
Vârstnicul Jeremy R. Jaggi
- 102 **Foarte plăcut Domnului**
Vârstnicul Gary E. Stevenson
- 106 **Cereți, căutați și bateți**
Milton Camargo
- 109 **Să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeu**
Vârstnicul Dale G. Renlund
- 112 **Putere trainică**
Vârstnicul Kelly R. Johnson
- 115 **Nădăjduind în Domnul**
Vârstnicul Jeffrey R. Holland
- 118 **O nouă normalitate**
Președintele Russell M. Nelson
- 64 **Autoritățile generale și oficianții generali ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă**
- 120 **Știrile Bisericii**
- 127 **Vino și urmează-Mă** – să învățăm din mesajele transmise în cadrul conferinței generale

Osaka, Japonia

A 190-a Conferință Generală Bianuală

Sesiunea de sâmbătă dimineață, 3 octombrie 2020

Conduce: președintele Henry B. Eyring
Rugăciunea de deschidere: vârstnicul Patrick Kearon

Rugăciunea de încheiere: vârstnicul Juan A. Uceda
Muzica a fost interpretată de Corul Tabernacolului din Piața Templului*. S-a interpretat: „Truth Eternal”, *Hymns*, nr. 4; „Slavă Domnului Atotputernic”, *Imnuri*, nr. 41, aranjament Wilberg; „Eu simt dragostea Sa”, *Cântece pentru copii*, p. 42-43, aranjament Cardon; „Veniți, voi copii ai Domnului”, *Imnuri*, nr. 24; „Am făcut eu un bine?”, *Imnuri*, nr. 140, aranjament Zabriskie; „Iubiți-vă unul pe altul”, *Imnuri*, nr. 200, aranjament Wilberg.

Sesiunea de sâmbătă după-amiază, 3 octombrie 2020

Conduce: președintele Dallin H. Oaks
Rugăciunea de deschidere: vârstnicul J. Devn Cornish

Rugăciunea de încheiere: Joy D. Jones
Muzica a fost interpretată de diferite coruri. S-a interpretat: „Voi, națiuni, veniți și-ascultați!”, *Imnuri*, nr. 168, aranjament Schank; „Minunat Salvator”, *Imnuri*, nr. 195, aranjament Kasen; „Mergi înainte cu credință”, *Imnuri*, nr. 167; „Ce traică temelie”, *Imnuri*, nr. 47, aranjament Ashby.

Sesiunea femeilor, 3 octombrie 2020

Conduce: Bonnie H. Cordon
Rugăciunea de deschidere: Liz Darger
Rugăciunea de încheiere: Kathryn Reynolds
Muzica a fost interpretată de diferite coruri. S-a interpretat: „Ca tineretul din Sion”, *Imnuri*, nr. 164, aranjament Kasen; „Copil al Domnului”, *Imnuri*, nr. 191; „Tatăl Ceresc mă iubește”, *Cântece pentru copii*, p. 16-17, aranjament Staheli; „Mai multă sfințenie”, *Imnuri*, nr. 83, aranjament Goates.

Sesiunea de duminică dimineață, 4 octombrie 2020

Conduce: președintele Henry B. Eyring
Rugăciunea de deschidere: vârstnicul Randall K. Bennett
Rugăciunea de încheiere: vârstnicul Walter F. González

Muzica a fost interpretată de Corul Tabernacolului din Piața Templului. S-a interpretat: „Treceți-vă, voi, națiuni”, *Imnuri*, nr. 7; „Înainte, sfinți”, *Imnuri*, nr. 45, aranjament Wilberg; „If the Savior Stood Beside Me”, DeFord, aranjament Cardon; „Mulțumim,

Ție, Dumnezeu nostru”, *Imnuri*, nr. 13; „Dumnezeu e dragoste”, *Imnuri*, nr. 49, aranjament Murphy; „For I Am Called by Thy Name”, Gates.

Sesiunea de duminică după-amiază, 4 octombrie 2020

Conduce: președintele Dallin H. Oaks
Rugăciunea de deschidere: vârstnicul Paul V. Johnson

Rugăciunea de încheiere: Jan E. Newman
Muzica a fost interpretată de Corul Tabernacolului din Piața Templului. S-a interpretat: „Ce-i adevărul?”, *Imnuri*, nr. 173, aranjament Longhurst; „Softly and Tenderly”, Thomson, aranjament Wilberg; „Îndrumă-ne, mare Iehova”, *Imnuri*, nr. 46; „Domnul să te aibă-n grija Sa”, *Imnuri*, nr. 98, aranjament Wilberg.

* Muzica pentru fiecare sesiune, sub îndrumarea a diferiți dirijori și acompaniamentul a diferiți organişti, a fost înregistrată anterior.

Cuvântările din cadrul conferinței sunt disponibile pe Internet

Pentru a accesa, pe Internet, cuvântările de la conferința generală, în multe limbi, vizitați

conference.ChurchofJesusChrist.org și selectați o limbă. Cuvântările sunt disponibile, de asemenea, pe aplicația pentru dispozitive mobile Biblioteca Evangheliei. În general, înregistrările audio și video în limba engleză sunt disponibile, la centrele de distribuire, la șase săptămâni de la desfășurarea conferinței. Informații despre conferința generală în formate accesibile pentru membri cu dizabilități sunt disponibile pe disability.ChurchofJesusChrist.org.

Pe copertă

Fotografie de Kweku Obeng în Accra, Ghana.

Fotografiile din timpul conferinței

Fotografiile din orașul Salt Lake au fost făcute de Cody Bell, Mason Coberly, John Lloyd, Leslie Nilsson și Dave Ward. Alte fotografii au fost făcute de Benson Arudo, Alexandre Borges, Nicolas Serey Bustamante, Clayton Chan, Randy Collier, Weston Colton, Maria Kaizaki, Julian Klemm, Ashlee Larsen, Greg Martínez, Joel Mawlam, Melanie Miza, Kweku Obeng, Sayaka Okubo, Margarita Pashkova, Aaron Thompson, Tiziano Pezzetti, Alice Price, Jonas Rebicki și Natalia Te'o.

Orașul Sugar, Idaho, S.U.A.

Revistă internațională a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă

Prima Președinție: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redactor: Randy D. Funk

Redactori asistenți: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Director general: Richard I. Heaton

Director Revistele Bisericii: Allan R. Loyborg

Director comercial: Garff Cannon

Redactor-șef: Adam C. Olson

Asistent al redactorului-șef: Ryan Carr

Asistent de producție: Camila Castrillón

Colectiv de redactare și editare: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garry H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Director artistic: Tadd R. Peterson

Colectiv de grafică: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinchley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Coordonator proprietate intelectuală: Collette Nebeker Aune

Director de producție: Ammon Harris

Colectiv de producție: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Bryan W. Gygi, Gimmy J. Nilson, Marrison M. Smith

Responsabil tipărire preliminară: Joshua Dennis, Ammon Harris

Director tipar: Steven T. Lewis

Director difuzare: Nelson Gonzalez

Distribuire: Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmuhlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, v.d.H., Germany

Informații privind abonamentul:

Pentru abonare sau schimbarea adresei, vă rugăm să contactați Serviciul clienți.

Tel. gratuit: 00800 2950 2950

Tel.: +49(0)6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ChurchofJesusChrist.org

Online: store.ChurchofJesusChrist.org

Prețul abonamentului pe un an:

6,52 lei pentru România și 1,85 lei moldovenești pentru Republica Moldova

Trimiteti manuscrise și întrebări pe Internet accesând

liahona.ChurchofJesusChrist.org;

pe e-mail la adresa liahona@ChurchofJesusChrist.org;

sau prin poștă la adresa Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (termen din Cartea lui Mormon însemnând „busolă” sau „îndrumător”) este publicată în albaneză, armeană, bislama, bulgară, cambodgiană, cebuană, chineză, cehă, croată, daneză, olandeză, engleză, estonă, fiijiană, finlandeză, franceză, germană, greacă, marshallă, maghiară, islandeză, indoneziană, italiană, japoneză, kiribată, coreeană, letonă, lituaniană, malgașă, mongolă, norvegiană, polonă, portugheză, română, rusă, samoană, spaniolă, slovenă, suedeză, swahili, tagalog, tahitiană, thai, tongană, ucraineană, urdu și vietnameză. (Frecvența publicării variază de la o limbă la alta.)

© 2020 Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate. Tipărită în Statele Unite ale Americii.

Informații privind drepturile de autor: Dacă nu se indică nimic altceva, persoanele interesate pot copia materiale din revista Liahona pentru a le folosi în scopuri personale, necomerciale (inclusiv în chemări). Acest drept poate fi revocat în orice moment. Ilustrațiile nu pot fi copiate dacă există restricții în legenda lor. Întrebările legate de drepturile de autor trebuie adresate la Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: October 2020 Vol. 23 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Romanian (ISSN 1096-5157) is published six times a year (January, April, May, July, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Apia, Samoa

Indexul vorbitorilor

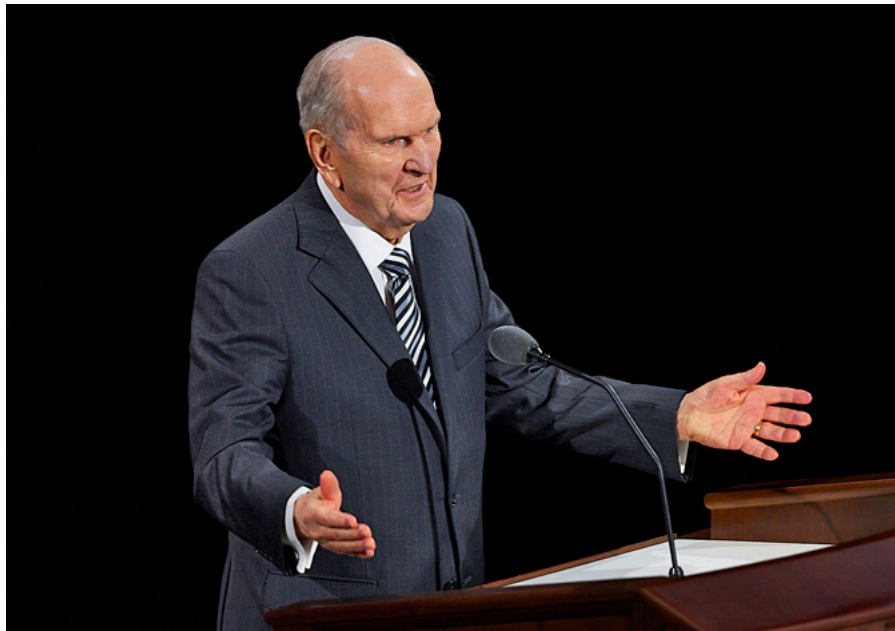
Andersen, Neil L., p. 88
Ballard, M. Russell, p. 77
Bednar, David A., p. 8
Camargo, Milton, p. 106
Christofferson, D. Todd, p. 32
Cook, Quentin L., p. 18
Craig, Michelle D., p. 15
Craven, Becky, p. 58
Eubank, Sharon, p. 55
Eyring, Henry B., p. 30, 67, 96
Franco, Cristina B., p. 60
Godoy, Carlos A., p. 86
Gong, Gerrit W., p. 38
Harkness, Lisa L., p. 80
Holland, Jeffrey R., p. 115
Holland, Matthew S., p. 45
Jackson, William K., p. 48
Jaggi, Jeremy R., p. 99
Johnson, Kelly R., p. 112
Lund, Steven J., p. 35
Nelson, Russell M., p. 6, 73, 92, 118
Oaks, Dallin H., p. 26, 70
Rasband, Ronald A., p. 22
Renlund, Dale G., p. 109
Soares, Ulisses, p. 82
Stevenson, Gary E., p. 102
Uchtdorf, Dieter F., p. 51
Waddell, W. Christopher, p. 42
Whiting, Scott D., p. 12

Index tematic

Adevăr, p. 32
A Doua Venire, p. 67, 77, 88
Adunare, p. 92
Adversitate, p. 6, 8, 38, 42, 45, 51, 60, 70, 77, 80, 96, 99, 102, 115
Angajament, p. 12
Binecuvântări, p. 38, 51, 102, 106, 115, 118
Bizuire pe forțele proprii, p. 42
Bucurie, p. 35, 45, 70, 99
Bunătațe, p. 15, 55,
Calitatea de membru al Bisericii, p. 38
Cartea lui Mormon, p. 38, 73
Casa lui Israel, p. 92
Ceartă, p. 26
Constituția Statelor Unite, p. 18, 26
Convertire, p. 58, 86
Copiii și tinerii, p. 35
Credință, p. 60, 73, 77, 80, 88, 99, 112, 115
Credință, p. 8, 73, 96
Creșterea Bisericii, p. 6
Creștinism, p. 88
Cultură, p. 48
Demnitate, p. 22
Depozitarea alimentelor, p. 42
Diversitate, p. 18
Dragoste, p. 15, 18, 26, 32, 38, 109
Dumnezeu Tatăl, p. 38, 51, 92, 115
Fapte bune, p. 38
Femei, p. 67, 70, 73
Ispășire, p. 35, 45, 60, 88
Ispită, p. 82
Isus Hristos, p. 6, 12, 15, 18, 26, 32, 35, 45, 48, 55, 58, 70, 80, 82, 88, 92, 96, 109, 112
Împărtășanie, p. 35
Îndrumare, p. 77
Înfrățire, p. 86
Îngeri, p. 86, 88
Joseph Smith, p. 38, 55, 70, 73, 77, 96
Legăminte, p. 22, 58, 92, 112
Legi, p. 26

Libertate de a alege, p. 92
Lumina lui Hristos, p. 32
Mărturie, p. 6
Milă, p. 55, 109
Muncă în templu, p. 22
Muncă misionară, p. 6, 38, 51
Neprihănire, p. 18, 82
Omul firesc, p. 82
Optimism, p. 118
Pace, p. 80
Păcat, p. 45, 82, 109
Pionieri, p. 70
Planul salvării, p. 8, 32, 48, 70, 96, 115
Pocăință, p. 12, 45, 58, 60, 109
Pregătire, p. 8, 42, 73
Profeție, p. 38
Profeți, p. 42, 51
Progres personal, p. 12, 58, 96
Publicațiile Bisericii, p. 38
Puritate, p. 82
Putere, p. 55, 77, 112
Rânduiești, p. 22, 102
Rasism, p. 26, 92
Răbdare, p. 99, 115
Revelație, p. 73
Revelație personală, p. 106
Rugăciune, p. 77, 106
Scripturi, p. 106
Securitate, p. 73
Sion, p. 18, 32, 55, 67
Slujire, p. 86, 102
Societatea de Alinare, p. 55, 67
Supunere, p. 22
Teamă, p. 80
Tehnică, p. 51, 102
Temple, p. 6, 22, 102, 112, 118
Ucenicie, p. 15, 35, 88, 99, 118
Umilință, p. 109
Unitate, p. 18, 26, 55, 67
Valoare individuală, p. 15
Viață muritoare, p. 70
Vindecare, p. 45, 60
Virtute, p. 32, 82
Zeciuială, p., 42

Selecțiuni din cea de-a 190-a Conferință Generală Bianuală

În mijlocul incertitudinii, milioane de oameni au găsit un moment de pace în timpul Conferinței Generale desfășurate în 3-4 octombrie 2020. Conducătorii Bisericii ne-au îndreptat către Isus Hristos cu mesaje de unitate, dragoste, speranță, vindecare și pace în scop divin.

Președintele Russell M. Nelson ne-a învățat cum să obținem binecuvântările de care avem parte atunci când devenim poporul lui Dumnezeu.

„Pe măsură ce alegeți să-L lăsați pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața dumneavoastră, veți constata dumneavoastră înșivă că Dumnezeuul nostru este «un Dumnezeu al miracolelor» (Mormon 9:11)” – președintele Russell M. Nelson, vedeți pagina 92).

Mulți vorbitori s-au referit la **dezvoltarea personală** de care avem parte când Îl urmăm pe Isus Hristos, avem încredere în El și ne supunem voia voii Lui.

„Pe măsură ce ne îndreptăm cu umilință către [Isus Hristos], El va mări capacitatea noastră de a ne schimba” – Becky Craven (vedeți pagina 58).

Și de această dată, **noul coronavirus** a influențat ceea ce am văzut și auzit la conferință. Cu toate acestea, noua experiență a adus o perspectivă mai largă, deoarece vorbitorii s-au concentrat nu numai asupra speranței, ci și asupra unei mai mari înțelegeri a planului întocmit de Dumnezeu pentru fericirea noastră eternă.

„Testele din școala vieții muritoare sunt un element esențial al progresului nostru etern... Mă rog ca noi... să învățăm lecțiile valoroase pe care doar din experiențe dificile le putem învăța” – vârstnicul David A. Bednar (vedeți pagina 8).

Cum **tulburările sociale** afectează multe părți ale lumii, conducătorii au condamnat rasismul și violența. Ei ne-au îndemnat, în calitate de sfinți

din zilele din urmă, să devenim una în neprihănire, să găsim unitate în diversitate și să ajutăm la clădirea unei societăți morale și pline de iubire.

„Trăim într-un moment de diviziuni deosebit de puternice... Noi putem fi o forță care să ridice și să binecuvânteze societatea, ca un întreg” – vârstnicul Quentin L. Cook (vedeți pagina 18).

În timp ce retrăiți conferința citind acest număr al revistei, sperăm că veți simți din nou speranța și inspirația pe care le-ați simțit prima dată și că, în luni-le următoare, veți dobândi noi cunoștințe prin studiul dumneavoastră. ■

Oraşul Guatemala, Guatemala

Președintele Russell M. Nelson
președinte al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă

Să mergem înainte

Lucrarea Domnului merge în mod constant înainte.

Dragii mei frați și dragile mele surori, sunt foarte *bucuroși* să fiu alături de dumneavoastră acum, când începem cea de a 190-a Conferință Generală Bianuală a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Sunt fericit să mă alătur dumneavoastră în căminele dumneavoastră sau oriunde vă aflați, pentru a asculta împreună mesajele profeților, văzătorilor și revelatorilor și ale altor conducători ai Bisericii.

Suntem foarte recunoscători pentru mijloacele tehnice care ne permit să fim împreună ca ucenici ai lui Isus Hristos la această adunare mondială. Conferința Generală din luna aprilie a acestui an a fost urmărită de mai mulți

oameni decât oricare altă conferință din trecut și avem multe așteptări că se va întâmpla din nou.

În ultimele câteva luni, pandemia mondială, incendiile de vegetație devastatoare și alte dezastre naturale ne-au dat lumea peste cap. Sunt întristat pentru fiecare dintre dumneavoastră care ați pierdut pe cineva drag în această perioadă. Și mă rog pentru toți aceia care, în prezent, se află în suferință.

În acest timp, lucrarea Domnului merge în mod constant înainte. Prin distanțare socială, măști de protecție și adunări prin Zoom, am învățat să facem unele lucruri diferit și altele chiar mai eficient. Vremurile

Olmué, Valparaíso, Chile

neobișnuite pot aduce recompense neobișnuite.

Misionarii noștri și conducătorii noștri de misiuni au fost ingenioși, rezistenți și cu adevărat remarcabili. Deși majoritatea misionarilor au fost nevoiți să găsească modalități noi și creative de a-și face munca, multe misiuni au raportat că au predat *mai mult* decât înainte.

Am fost nevoiți să închidem templele pentru o perioadă, iar unele proiecte de construcție au fost amânate pentru scurt timp, dar, acum, toate merg înainte. În anul calendaristic 2020, vom face primele săpături pentru 20 de temple noi!

Munca de întocmire a istoriei familiei a crescut exponențial. Au fost

create multe episcopii și mulți țărushi noi. Și suntem recunoscători să raportăm că Biserica a oferit ajutor umanitar în timpul pandemiei în cadrul a 895 de proiecte în 150 de țări.

Creșterea studiului din Evanghelia în multe cămine are ca rezultat măriturii și relații de familie mai puternice. O mamă a scris: „Ne simțim mult mai aproape de copiii și nepoții noștri acum pentru că ne adunăm prin Zoom în fiecare duminică. Fiecare își exprimă gândurile, pe rând, când studiem din *Vino și urmează-Mă*. Rugăciunile pentru membrii familiei noastre s-au schimbat pentru că înțelegem mai bine nevoile lor”.

Mă rog ca noi, în calitate de membri ai Bisericii, să folosim această

perioadă unică pentru a crește spiritual. Suntem aici pe pământ pentru a fi încercați, pentru a vedea dacă vom alege să-L urmăm pe Isus Hristos, pentru a ne pocăi cu regularitate, pentru a învăța și pentru a progresa. Spiritele noastre doresc foarte mult să progreseze. Și facem cel mai bine aceasta rămânând fermi pe cărarea legămintelor.

Prin toate acestea, Tatăl nostru Ceresc și Fiul Său, Isus Hristos, ne iubesc! Le pasă de noi! Ei și îngerii Lor sfinți veghează asupra noastră.¹ Știu că aceste lucruri sunt adevărate.

În timp ce ne adunăm pentru a asculta cuvintele pe care Domnul le transmite prin intermediul slujitorilor Săi inspirați, vă invit să cugetați la o

promisiune pe care a făcut-o Domnul. El a declarat că „*oricine vrea* poate să pună stăpânire pe cuvântul lui Dumnezeu, care este iute și puternic, care va sfărâma orice înșelătorii... și comploturi ale diavolului și îl va conduce pe [ucenicul] lui Hristos pe un drum strâmt și îngust”².

Mă rog să *alegeți* să puneți stăpânire pe cuvântul lui Dumnezeu în timp ce este declarat pe parcursul acestei conferințe generale. Și mă rog să puteți simți dragostea perfectă a Domnului pentru dumneavoastră³, în numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți Doctrină și legămintele 84:88.
2. Helaman 3:29; subliniere adăugată.
3. Vedeți 2 Nefi 1:15.

Vârstnicul David A. Bednar
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Îi vom pune la probă

(Avraam 3:25)

Acum este timpul să ne pregătim și să fim dispuși și capabili să facem orice ne va porunci Domnul, Dumnezeul nostru.

Mă rog ca Duhul Sfânt să ne ajute pe noi, toți, în timp ce împărtășesc gândurile și sentimentele care mi-au venit în minte și în inimă când m-am pregătit pentru această conferință generală.

Importanța testelor

Timp de mai bine de două decenii, înainte de chemarea mea de a sluji cu timp deplin în cadrul Bisericii, am lucrat ca profesor universitar și administrator. Responsabilitatea mea

principală ca profesor a fost să ajut studenții să învețe să poată învăța singuri. Și un element esențial al muncii mele a fost crearea de teste, notarea acestora și oferirea de sugestii despre rezultatele studenților la teste. După cum probabil știți deja din experiență personală, de regulă, testele nu reprezintă partea din procesul de învățare care le place cel mai mult studenților!

Dar testele periodice sunt absolut esențiale în procesul de învățare. Un

test eficient ne ajută să comparăm ceea ce trebuie să știm cu ceea ce știm de fapt despre un anumit subiect; oferă, de asemenea, un standard pe baza căruia ne putem evalua nivelul de învățare și progresul.

În mod asemănător, testele din școala vieții muritoare sunt un element esențial al progresului nostru etern. Însă, este interesant că termenul *test* nu se găsește nici măcar o dată în textul scriptural al lucrărilor canonice în limba engleză. Dar cuvinte precum *cercetează*, *încearcă* și *pune la probă* sunt folosite pentru a descrie diferite tipare prin care demonstrăm în mod adecvat cunoașterea noastră spirituală despre planul etern al fericirii întocmit de Tatăl nostru Ceresc, înțelegerea acestuia, devotamentul față de acesta și capacitatea noastră de a căuta binecuvântările ispășirii Salvatorului.

Cel care a întocmit planul salvării a descris însuși scopul încercării din viața noastră muritoare folosind cuvintele *cercetează*, *încearcă* și *pune la probă* în scriiturile străvechi și cele din zilele noastre. „Și îi vom pune la probă prin aceasta pentru a vedea dacă ei vor face toate lucrurile pe care Domnul, Dumnezeul lor, le va porunci lor”¹.

Gândiți-vă la această rugă a psalmistului David:

„*Cercetează-mă*, Doamne, *încearcă-mă*, trece-mi prin cuptorul de foc rărunchii și inima!

Căci bunătatea Ta este înaintea ochilor mei și umblu în adevărul Tău”².

În anul 1833, Domnul a declarat: „De aceea, nu vă temeți de dușmanii voștri, pentru că am hotărât în inima mea, spune Domnul, să vă *încerc* în toate lucrurile pentru a vedea dacă rămâneți în legământul Meu, chiar până la moarte, pentru ca să fiți găsiți demni”³.

Provo, Utah, S.U.A.

Santo Domingo, Republica Dominicană

Încercările și probele din zilele noastre

Anul 2020 a fost marcat, parțial, de o pandemie mondială care ne-a cercetat, încercat și pus la probă în multe feluri. Mă rog ca noi, ca persoane și familii, să învățăm lecțiile valoroase pe care doar din experiențe dificile le putem învăța. Și sper că noi, toți, vom înțelege pe deplin „măreția lui Dumnezeu” și adevărul care „va sfinți suferințele [noastre] spre binele [nostru]”⁴.

Două principii de bază ne pot îndruma și întări când ne confruntăm în viața noastră cu circumstanțe care ne încearcă și ne pun la probă, oricare ar fi acestea: (1) principiul pregătirii și (2) principiul de a înainta cu fermitate în Hristos.

Punerea la probă și pregătirea

În calitate de ucenici ai Salvatorului, ni s-a poruncit să „[pregătim] tot ce este necesar; și [să întemeiem] o casă, chiar o casă de rugăciuni, o casă de post, o casă de credință, o casă de învățătură, o casă de slavă, o casă a ordinii, o casă a lui Dumnezeu”⁵.

De asemenea, ni s-a promis: „Dacă sunteți pregătiți, nu vă va fi teamă.

Și pentru ca să puteți scăpa de puterea dușmanului și să vă adunați la Mine ca oameni dreți, fără prihană și fără vină”⁶.

Aceste versete oferă un cadru perfect pentru organizarea și pregătirea vieților și căminelor noastre atât din punct de vedere temporal, cât și spiritual. Eforturile noastre de a ne pregăti pentru experiențele din viața muritoare care ne pun la probă trebuie să urmeze exemplul Salvatorului care, treptat, „creștea în înțelepciune, în statură, și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor”⁷ – o combinație echilibrată de pregătire intelectuală, fizică, spirituală și socială.

Acum câteva luni, într-o după amiază, Susan și cu mine am inventariat proviziile de alimente și cele pentru situații de urgență. La acea vreme, COVID-19 se răspândea rapid și o serie de cutremure ne-au zguduit casa din Utah. Am lucrat încă din primele zile ale căsniciei noastre să urmăm sfaturile profeților despre pregătirea pentru încercări neprevăzute, așa că „cercetarea” stării noastre de pregătire în mijlocul răspândirii virusului și în mijlocul cutremurelor părea un lucru bun, făcut la momentul potrivit. Am vrut să aflăm notele noastre la aceste teste neanunțate.

Am învățat multe lucruri. În multe aspecte, munca noastră de pregătire a fost bună. Însă, în alte aspecte, îmbunătățirea a fost necesară, deoarece

nu am recunoscut și abordat anumite nevoi în timp util.

De asemenea, am râs mult. Am descoperit, de exemplu, într-un dulap ascuns vederii, produse care se aflau în magazia noastră de alimente de zeci de ani. Sincer, ne-a fost teamă să deschidem și să inspectăm unele recipiente de teamă să nu dezlănțuim o altă pandemie mondială! Dar trebuie să fiți fericiți să știți că am aruncat în mod corespunzător materialele periculoase și că riscul privind sănătatea mondială a fost eliminat.

Unii membri ai Bisericii consideră că planurile și proviziile pentru situații de urgență, magazia de alimente și kiturile cu provizii pentru 72 de ore nu mai sunt importante, deoarece Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece Apostoli nu au vorbit recent și mai mult despre aceste subiecte și altele pe aceeași temă în cadrul conferinței generale. Dar îndemnuri repetate de pregătire au fost proclamate de conducătorii Bisericii de zeci de ani. Consecvența sfaturilor profeților de-a lungul timpului creează un mesaj puternic și clar și o avertizare

Munchen, Germania

Orașul Guatemala, Guatemala

mult mai puternică decât poate oferi vreodată un mesaj unic.

La fel cum vremurile de încercare scot la iveală imperfecțiuni în pregătirea temporală, tot așa, bolile neglijenței și ale complacerii spirituale cauzează cele mai dăunătoare efecte în timpul încercărilor dificile. Învățăm, de exemplu, în pilda celor zece fecioare că amânarea pregătirii duce la eșec atunci când suntem puși la încercare. Aduceți-vă aminte cum cele cinci fecioare nechibzuite nu au reușit să se pregătească în mod corespunzător pentru testul care le-a fost dat în ziua venirii mirelui.

„Cele nechibzuite, când și-au luat candelile, n-au luat cu ele untdelemn, dar cele înțelepte, împreună cu candelile, au luat cu ele și untdelemn în vase...”

La miezul nopții, s-a auzit o strigare: «Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!».

Atunci toate fecioarele acelea s-au sculat și și-au pregătit candelile.

Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: «Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelile».

Cele înțelepte le-au răspuns: «Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă, ci mai bine duceți-vă la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă».

Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa.

Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare și au zis: «Doamne, Doamne, deschide-ne!»⁸

„Dar el, drept răspuns, le-a zis: «Adevărat vă spun că nu vă cunosc!»⁹

Cel puțin la acest test, cele cinci fecioare nechibzuite s-au dovedit a fi doar ascultătoare și nu împlinitoare ale cuvântului¹⁰.

Am un prieten care a fost un student conștiincios la facultatea de drept. Pe parcursul unui semestru, Sam a investit timp în fiecare zi pentru a recapitula, rezuma și învăța ceea ce a scris la fiecare curs la care a fost înscris. El a urmat același model pentru toate cursurile lui la sfârșitul fiecărei săptămâni și în fiecare lună. Abordarea lui l-a ajutat să învețe legea și nu doar să memoreze detalii. Și, când examenele finale s-au apropiat, Sam era pregătit. De fapt, el a descoperit că perioada finală de examene a fost una dintre cele mai puțin stresante părți ale pregătirii sale în domeniul juridic. Pregătirea eficientă la timpul potrivit precedă succesul momentelor în care suntem încercați.

Abordarea lui Sam cu privire la educația sa în domeniul juridic evidențiază unul dintre modelele principale ale Domnului pentru creștere și dezvoltare. „Așa spune Domnul Dumnezeu: Eu voi da copiilor oamenilor rând după rând, precept după precept, aici puțin și acolo puțin; și binecuvântați sunt aceia care ascultă de preceptele Mele și-și pleacă urechea la sfatul Meu, căci ei vor învăța înțelepciune; căci celui care primește, Eu îi voi da mai mult”¹¹.

Invit pe fiecare dintre noi să „[ne uităm] cu băgare de seamă la căile [noastre]”¹² și să „[ne încercăm] dacă [suntem] în credință. Pe [noi înșine să ne încercăm]”¹³. Ce am învățat în ultimele luni de schimbări și restricții ale stilului de viață? Ce trebuie să îmbunătățim în viața noastră din punct de vedere spiritual, fizic, social, emoțional și intelectual? Acum este timpul să ne pregătim și să fim dispuși și capabili să facem orice ne va porunci Domnul, Dumnezeul nostru.

Să dăm dovadă că facem alegeri corecte și să înaintăm

Odată am participat la înmormântarea unui tânăr misionar care a fost ucis într-un accident. Tatăl misionarului a vorbit în cadrul ceremoniei și a descris suferința unei despărțiri neașteptate de un copil iubit. El a declarat cu sinceritate că, personal, nu înțelegea motivele sau de ce s-a întâmplat atunci acest eveniment. Dar, întotdeauna, îmi voi aminti că acest om bun a declarat, de asemenea, că știa că Dumnezeu cunoaște motivele și de ce s-a întâmplat atunci moartea copilului său – și aceasta era suficient pentru el. El a spus congregației că el și familia sa, deși întristați, vor fi bine; mărturiile lor au rămas ferme și neclintite. El și-a încheiat cuvântarea

cu această declarație: „Vreau să știți că, în ceea ce privește Evanghelia lui Isus Hristos, familia noastră este pe deplin dedicată. Suntem cu toții dedicați”.

Deși pierderea unei persoane dragi a fost sfâșietoare și dificilă, membrii acestei familii curajoase au fost pregătiți spiritual să demonstreze că pot învăța lecții de importanță eternă prin suferințele pe care le-au îndurat.¹⁴

Credința nu este nesăbuiță sau fanatism. Ci înseamnă să ne încredem în Isus Hristos în calitate de Salvator al nostru, în numele Său și în promisiunile Sale. Pe măsură ce „înaintăm” cu fermitate în Hristos, având o strălucire perfectă a speranței și o iubire de Dumnezeu și de toți oamenii¹⁵, noi suntem binecuvântați cu perspectivă și viziune eterne, care depășesc cu mult capacitățile noastre din viața muritoare. Vom putea să „[ne adunăm] și să [stăm] în locuri sfinte”¹⁶ și să „nu [ne clintim] până când vine ziua Domnului”¹⁷.

În timp ce am slujit ca președinte al Universității Brigham Young – Idaho, vârstnicul Jeffrey R. Holland a venit în campus, în luna decembrie a anului 1998, pentru a vorbi în cadrul uneia dintre adunările noastre de devoțiune săptămânale. Susan și cu mine am invitat un grup de studenți să se întâlnească și să discute cu vârstnicul

Holland înainte ca dânsul să-și împărtășească mesajul. Pe măsură ce timpul nostru împreună se apropia de final, l-am întrebat pe vârstnicul Holland:

„Dacă i-ați putea învăța pe acești studenți doar un singur lucru, care ar fi acela?”

Dânsul a răspuns:

„Suntem martori la o mișcare din ce în ce mai mare spre orientarea către diferiți poli. Pentru noi, sfinții din zilele din urmă, nu va exista o cale de mijloc. Calea de mijloc nu va fi o opțiune.

Dacă vă mențineți deasupra apei, în curentul unui râu, veți ajunge undeva. Pur și simplu veți merge oriunde vă duce curentul. Nu este potrivit pentru noi să fim luați de val, să urmărim cursul apei și să fim duși de curenți.

Trebuie să luați hotărâri. Faptul de a nu lua o hotărâre este în sine o hotărâre. Învățați să alegeți acum”.

Declarația vârstnicului Holland despre accentuarea orientării către diferiți poli s-a dovedit a fi profetică în urma tendințelor și evenimentelor sociale din cei 22 de ani de când a răspuns la întrebarea mea. Prevăzând divergența din ce în ce mai mare între căile Domnului și cele ale lumii, vârstnicul Holland a avertizat că zilele în care stăm confortabil cu un picior

în Biserica restaurată și un picior în lume vor dispărea rapid. Acest slujitor al Domnului îi încuraja pe tineri să aleagă, să se pregătească și să devină ucenici devotați ai Salvatorului. El îi ajuta să se pregătească și să înainteze către și prin experiențele din viața lor în care sunt cercetați, încercați și puși la probă.

Promisiunea și mărturia

O parte fundamentală a mărețului plan al fericirii întocmit de Tatăl Ceresc este aceea de a da dovadă că alegerile pe care le facem sunt corecte. Promit că, dacă ne pregătim și înaintăm având credință în Salvator, cu toții putem primi aceeași notă la examenul final al vieții muritoare: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău”¹⁸.

Depun mărturie că Dumnezeu Tatăl Etern este Tatăl nostru. Isus Hristos este Singurul Său Fiu Născut, Fiul cel Viu, Salvatorul și Mânuiitorul nostru. Depun mărturie cu bucurie despre aceste adevăruri în numele sacru al Domnului Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Avraam 3:25; subliniere adăugată.
2. Psalmii 26:2-3; subliniere adăugată.
3. Doctrină și legăminte 98:14; subliniere adăugată.
4. 2 Nefi 2:2.
5. Doctrină și legăminte 88:119; subliniere adăugată.
6. Doctrină și legăminte 38:30-31.
7. Luca 2:52.
8. Matei 25:3-4, 6-11.
9. Traducerea lui Joseph Smith, Matei 25:12.
10. Vedeți Iacov 1:22-25.
11. 2 Nefi 28:30
12. Hagai 1:5, 7.
13. 2 Corinteni 13:5.
14. Vedeți Doctrină și legăminte 105:6.
15. 2 Nefi 31:20.
16. Doctrină și legăminte 101:22.
17. Doctrină și legăminte 87:8.
18. Matei 25:21.

Vârstnicul Scott D. Whiting
din Cei Șaptezeci

Să devenim ca El

Numai cu ajutorul divin al Salvatorului putem să progresăm, toți, spre a deveni ca El.

Chiar și pentru cel care studiază cu grijă viața și slujirea lui Isus Hristos, îndemnul Salvatorului de a fi „tot așa cum sunt Eu”¹ este descurajator și, aparent, nerealizabil. Poate că sunteți ca mine – extrem de conștienți de greșelile și slăbiciunile dumneavoastră, astfel încât puteți considera că este mai comod din punct de vedere mintal să mergeți pe o cale fără urcușuri și fără mult progres. „Cu siguranță, această învățătură este nerealistă și este exagerată”, gândim, în timp ce alegem confortabil calea cu rezistența cea mai mică, în acest mod arzând mai puține calorii decât cele necesare schimbării.

Dar dacă să devenim „tot așa cum [este El]” nu este o metaforă, chiar în

starea noastră de muritori? Dacă acest lucru este, într-o anumită măsură, realizabil în această viață și, într-adevăr, o condiție necesară pentru a fi cu El din nou? Dacă „tot așa cum sunt Eu” este exact și precis ceea ce dorește Salvatorul? Atunci ce facem? Ce nivel de efort ar trebui să dorim să depunem pentru a invita puterea Sa miraculoasă în viața noastră, astfel încât să ne putem schimba firea?

Vârstnicul Neal A. Maxwell ne-a învățat: „Când cugetăm la faptul că ni s-a poruncit de către Isus să devenim ca El, ne dăm seama că starea noastră actuală este una în care nu suntem neapărat ticăloși, ci una în care suntem fără tragere de inimă și ne lipsește

entuziasmul pentru cauza Lui – care este și cauza noastră! Îl preaslăvim, dar rareori îl imităm”². Un tânăr predicator, Charles M. Sheldon, a exprimat sentimente similare în acest mod:

„Creștinismul nostru iubește comoditatea și confortul său prea mult pentru a ridica ceva atât de rudimentar și greu precum o cruce”³.

De fapt, toți suntem îndrumați să devenim ca El, tot așa cum Isus Hristos a devenit ca Tatăl.⁴ Pe măsură ce progresăm, devenim desăvârșiți, perfecți și complet transformați.⁵ Această învățătură nu se bazează pe doctrina vreunei secte, ci provine chiar de la Învățătorul Însuși. Din această perspectivă ar trebui trăită viața, analizate comunicările și încurajate relațiile. Într-adevăr, nu există altă cale de a vindeca rănilor provocate de relațiile distruse sau de o societate dezbinată, decât aceea ca fiecare dintre noi să-L imite pe deplin pe Domnul păcii.⁶

Haideți să ne gândim cum să începem să căutăm cu seriozitate, în mod planificat și intenționat, să devenim așa cum este El, dobândind chiar însușirile lui Isus Hristos.

Hotărâți-vă și luați-vă angajamentul

Acum câțiva ani, soția mea și cu mine stăteam la începutul potecii care duce pe cel mai înalt munte al Japoniei, Muntele Fuji. Când am început să urcăm, ne-am uitat în sus la îndepărtatul vârf și ne-am întrebat dacă puteam ajunge acolo.

Când am înaintat, am început să simțim oboseala, durerea musculară și efectele altitudinii. Din punct de vedere mintal, a devenit important pentru noi să ne concentrăm doar asupra pasului următor. Ne spuneam: „Poate că nu voi ajunge curând în vârf, dar pot să fac acest pas următor chiar acum”. Cu timpul, sarcina

Orem, Utah, S.U.A.

descurajatoare a devenit, în cele din urmă, realizabilă – pas cu pas.

Primul pas pe această cale de a deveni ca Isus Hristos este să avem dorința să facem astfel. Să înțelegem îndemnul de a deveni ca El este bine, dar această înțelegere trebuie să fie însoțită de dorința de a ne transforma, pas cu pas, biruind omul firesc.⁷ Pentru a ne dezvolta această dorință, trebuie să știm cine este Isus Hristos. Trebuie să cunoaștem ceva despre caracterul Său⁸ și trebuie să căutăm însușirile Sale în scripturi, în adunările de preaslăvire și în alte locuri sfinte. Când vom începe să cunoaștem mai multe despre El, vom vedea însușirile Sale reflectate în alții. Aceasta ne va încuraja în propria căutare, deoarece, dacă alții pot ajunge să aibă, într-o anumită măsură, însușirile Sale, și noi putem.

Dacă suntem sinceri cu noi înșine, lumina lui Hristos⁹ din noi ne șoptește că există o distanță între caracterul pe care îl avem și caracterul Salvatorului, pe care dorim să-l avem.¹⁰ Această sinceritate este vitală dacă ne dorim să progresăm pentru a deveni ca El. Într-adevăr, sinceritatea este una dintre însușirile Sale.

Aceia dintre noi care sunt curajoși pot să se gândească să întrebe un membru al familiei în care au încredere, soț sau soție, prieten ori conducător spiritual de ce însușire a lui Isus Hristos au nevoie – și poate fi nevoie să se pregătească pentru a face față răspunsului! Uneori, ne vedem pe noi înșine în oglinzi distorsionate de la bălci, care

ne arată fie mult mai rotunzi, fie mult mai slabi decât suntem cu adevărat.

Prietenii și membrii familiei în care avem încredere ne pot ajuta să ne vedem mai clar, dar chiar și ei, pe cât de iubitori și binevoitori ar vrea să fie, pot vedea lucrurile imperfect. În consecință, este vital ca să-L întrebăm, de asemenea, pe iubitorul nostru Tată Ceresc ce avem nevoie și pe ce ar trebui să ne concentrăm eforturile. El are o imagine perfectă a noastră și ne va arăta cu dragoste slăbiciunile noastre.¹¹ Probabil, veți afla că aveți nevoie de mai multă răbdare, umilință, caritate, dragoste, speranță, sânguință sau supunere, să numim doar câteva.¹²

Nu cu mult timp în urmă, am trăit o experiență care mi-a atins inima, când un conducător al Bisericii iubitor a făcut o sugestie foarte directă că aș putea să dezvolt într-o mai mare

măsură o anumită însușire. Cu dragoste, el a îndepărtat orice denaturare. În acea seară, i-am împărtășit această experiență soției mele. Ea mi-a arătat dragoste și compasiune, chiar dacă a fost de acord cu sugestia lui. Duhul Sfânt mi-a confirmat că sfatul lor era de la un Tată Ceresc iubitor.

Poate fi, de asemenea, util să efectuați activitatea despre însușirile lui Hristos din capitolul 6 al manualului *Predicați Evanghelia Mea*¹³.

Odată ce ați făcut o evaluare onestă și v-ați hotărât să începeți să urcați pe munte, veți avea nevoie să vă pocăiți. Președintele Russell M. Nelson ne-a învățat cu dragoste: „Când alegem să ne pocăim,

alegem să ne schimbăm! Îi permitem Salvatorului să ne transforme în cea mai bună versiune a noastră. Alegem să progresăm spiritual și să avem parte de bucurie – bucuria mântuirii în El. Când alegem să ne pocăim, alegem să devenim mai asemănători lui Isus Hristos”¹⁴.

Ca să devenim așa cum este Isus Hristos, va fi nevoie ca noi să ne schimbăm inima și mintea, cu adevărat, chiar caracterul nostru și să facem acest lucru este posibil numai prin harul salvator al lui Isus Hristos.¹⁵

Identificați și acționați

Acum, dacă v-ați hotărât să vă schimbați și să vă pocăiți și ați căutat îndrumare prin rugăciune, cugetare sinceră și, posibil, sfătuire cu alții, veți avea nevoie să alegeți o însușire asupra căreia să vă concentrați cu putere.

Va trebui să vă angajați să faceți un efort considerabil. Nu veți dobândi aceste însușiri ușor și dintr-o dată, dar, prin harul Său, le veți dobândi treptat în timp ce vă străduiți.

Însușirile asemănătoare cu ale lui Hristos sunt daruri de la un Tată Ceresc iubitor pentru a ne binecuvânta pe noi și pe cei din jurul nostru. De aceea, eforturile noastre de a obține aceste însușiri vor necesita ca noi să ne rugăm din inimă pentru a primi ajutorul Său divin. Dacă noi căutăm aceste daruri pentru a le sluji altora, El ne va binecuvânta în eforturile noastre. A căuta cu egoism un dar de la Dumnezeu va duce la dezamăgire și frustrare.

Concentrându-vă profund asupra unei însușiri de care aveți nevoie, în timp ce progresați în obținerea acelei însușiri, alte însușiri vor începe să crească în dumneavoastră. Poate cineva care se concentrează profund asupra carității să nu crească în dragoste și umilință? Poate cineva care se concentrează asupra supunerii să nu crească în sânguință și speranță? Eforturile dumneavoastră considerabile de a dobândi o însușire vor deveni fluxul care ridică toate navele din port.

Consemnați și depuneți un efort susținut

Pentru mine, este important ca, pe măsură ce mă străduiesc să devin ca El, să-mi consemnez experiențele și ceea ce învăț. În timp ce studiez, având una dintre însușirile Sale fixată adânc în minte, scripturile devin noi, pe măsură ce văd exemple ale acestei însușiri în învățăturile Sale, slujirea Sa și ucenicii Săi. Ochiul meu se concentrează, de asemenea, mai mult pe recunoașterea însușirii la alte persoane. Am remarcat persoane minunate, atât din cadrul Bisericii, cât și din afara acesteia, care au însușiri care le imită pe ale Sale. Ele

Rexburg, Idaho, S.U.A.

sunt exemple puternice despre modul în care acele însușiri se pot manifesta, prin harul Său iubitor, la cei care sunt doar muritori.

Pentru a vedea un progres adevărat, va fi nevoie să depuneți un efort susținut. Așa cum urcarea unui munte necesită pregătirea dinainte și rezistență și perseverență în timpul ascensiunii, tot așa va necesita această călătorie efort și sacrificiu adevărate. Adevăratul creștinism, în cadrul căruia noi ne străduim să devenim ca Învățătorul nostru, a cerut întotdeauna cele mai bune eforturi ale noastre.¹⁶

Acum, un cuvânt scurt de avertizare. Prin porunca de a fi ca El nu se intenționează să vă facă să vă simțiți vinovați, nedemni sau că nu sunteți iubiți. Întreaga noastră experiență din viața muritoare este legată de progres, încercare, insucces și reușită. Oricât de mult am fi dorit, soția mea și cu mine, să putem închide ochii și să ne transportăm, în mod magic, în vârful muntelui, viața nu este așa.

Sunteți suficient de buni, sunteți iubiți, dar aceasta nu înseamnă că sunteți deja desăvârșiți. Există munca de făcut în această viață și în cea următoare. Numai cu ajutorul Său divin putem să progresăm, toți, spre a deveni ca El.

În aceste vremuri în care „toate lucrurile [par să fie] tulburate; și... groaza [pare să se abată] asupra tuturor oamenilor”¹⁷, singurul antidot, singurul remediu este să ne străduim să fim ca Mântuitorul¹⁸, Răscumpărătorul¹⁹ întregii omeniri, Lumina lumii²⁰ și să-L căutăm pe Cel care a declarat: „Eu sunt calea”²¹.

Știu că a deveni ca El prin ajutorul Său divin și puterea Sa divină *este* realizabil pas cu pas. Dacă nu ar fi așa, El nu ne-ar fi dat această poruncă.²² Știu acest lucru – în parte datorită faptului că recunosc însușiri ale Lui în atât de mulți dintre dumneavoastră. Depun mărturie despre aceste lucruri, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. 3 Nefi 27:27. Pentru îndemnuri pe aceeași temă din partea Salvatorului, vedeți Matei 5:48 („Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel Ceresc este desăvârșit”); 1 Ioan 2:6 („Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus”); Mosia 3:19 („Căci omul prin firea lui este un dușman al lui Dumnezeu și a fost de la căderea lui Adam și va fi în vecii vecilor, dacă el nu se supune chemărilor Spiritului Sfânt și înlătură omul firesc și devine un sfânt prin ispășirea lui Hristos Domnul și devine ca un copil, ascultător, blând, umil, răbdător, plin de dragoste, dornic să se supună tuturor lucrurilor pe care Domnul are grijă să i le trimită, tot așa cum un copil se supune tatălui său”); Alma 5:14 („Și acum, iată, vă întreb pe voi, frații mei

Michelle D. Craig

prima consilieră în Președinția generală a Tinerelor Fete

- în Biserică, v-ați născut voi spiritual din Dumnezeu? Ați primit voi imaginea Lui în înfățișarea voastră?); 3 Nefi 12:48 („De aceea, aș dori să fiți perfecți, tot așa cum sunt Eu sau așa cum Tatăl vostru care este în ceruri este perfect”).
2. Neal A. Maxwell, *Even As I Am* [1982], p.16.
 3. Charles M. Sheldon, *In His Steps* (1979), p. 185.
 4. Vedeți Doctrină și legăminte 93:12-17.
 5. Vedeți Matei 5:48.
 6. Vedeți Isaia 9:6; 2 Nefi 19:6.
 7. Vedeți 1 Corinteni 2:14; Mosia 3:19.
 8. Vedeți Matei 7:23; 25:12; Mosia 26:24; David A. Bednar, „Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine”, *Liahona*, nov. 2016, p. 102-105.
 9. Vedeți Doctrină și legăminte 93:2.
 10. Vedeți Moroni 7:12-19.
 11. Vedeți Eter 12:27.
 12. Vedeți *Predicații Evanghelia Mea: un ghid pentru slujirea misionară*, (2005), capitolul 6, „Dezvoltarea însușirilor asemănătoare cu cele ale lui Hristos”. Referințe la alte însușiri ale Salvatorului sunt des întâlnite în scripturi. Câteva exemple includ Mosia 3:19; Alma 7:23; Articolele de credință 1:13.
 13. Vedeți *Predicații Evanghelia Mea*, p.133.
 14. Russell M. Nelson, „Putem să facem mai bine și să fim mai buni”, *Liahona*, mai 2019, p. 67.
 15. Vedeți Bible Dictionary, „Grace”; Ghid pentru scripturi, „Har”, scriptures. ChurchofJesusChrist.org.
 16. Vedeți Sheldon, *In His Steps*, p. 246: „Dacă definiția noastră despre calitatea de creștin este, pur și simplu, de a ne bucura de privilegiile preaslăvirii, de a fi generoși fără a pierde prea mult, de a petrece timp de calitate, plăcut, înconjurați de prieteni buni și lucruri confortabile, de a trăi respectabil și, în același timp, de a evita marile poveri ale lumii care sunt păcatul și supărarea deoarece este prea multă durere de suportat – dacă aceasta este definiția noastră pentru creștinism, cu siguranță suntem departe de a urma pașii Celui care a bătut drumul cu gemete și lacrimi și suspine de durere pentru o umanitate pierdută; Care a transpirat, cu adevărat, picături mari de sânge, Care a strigat pe crucea înălțată, «Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?»”.
 17. Doctrină și legăminte 88:91.
 18. Vedeți Isaia 43:3.
 19. Vedeți Iov 19:25.
 20. Vedeți Ioan 8:12.
 21. Ioan 14:6.
 22. Vedeți 1 Nefi 3:7.

Ochi să vedem

Prin puterea Duhului Sfânt, Hristos ne va ajuta să ne vedem pe noi înșine și să-i vedem pe alții așa cum ne vede El.

Să vedem mâna lui Dumnezeu

Îmi place povestirea din Vechiul Testament despre un tânăr băiat care îi slujește profetului Elisei. Într-o dimineață devreme, tânărul băiat s-a trezit, a ieșit afară și a descoperit că orașul este înconjurat de o armată mare care intenționa să-l distrugă. El a alergat la Elisei și a spus: „Ah, domnul meu, cum vom face?”

Elisei a răspuns: „Nu te teme, căci mai mulți sunt cei cu noi decât cei cu ei”.

Elisei a știut că tânărul băiat avea nevoie de mai mult decât o asigurare plină de calm; el avea nevoie de o viziune. Și, astfel, „Elisei s-a rugat... «Doamne... deschide-i ochii să vadă». Și Domnul a deschis ochii slujitorului, care a văzut muntele plin de cai și de care de foc împrejurul lui Elisei”¹.

Pot exista perioade în care, asemenea slujitorului, constatați că vă străduiți să vedeți cum lucrează Dumnezeu în viața dumneavoastră – momente în care vă simțiți asediați – când încercările vieții muritoare vă aduc în genunchi. Așteptați și aveți încredere în Dumnezeu și în timpul stabilit de El, deoarece vă puteți încrede în inima Sa cu toată inima dumneavoastră. Dar există o a doua lecție aici. Dragile mele surori și dragii mei frați, și dumneavoastră vă

puteți ruga ca Domnul să vă deschidă ochii să vedeți lucruri pe care nu le-ați vedea în mod normal.

Să ne vedem pe noi înșine așa cum ne vede Dumnezeu

Poate că lucrurile pe care este cel mai important să le vedem clar sunt cine este Dumnezeu și cine suntem noi cu adevărat – fii și fiice ai unor părinți cerești cu o „natură divină și

Wakayama, Japonia

un destin etern”². Rugați-L pe Dumnezeu să vă reveleze aceste adevăruri, împreună cu sentimentele Sale față de dumneavoastră. Cu cât înțelegeți mai bine identitatea și scopul dumneavoastră adevărate, în adâncul sufletului, cu atât mai mult va influența acest lucru tot ce faceți în viață.

Să-i vedem pe alții

Faptul de a înțelege cum ne vede Dumnezeu pregătește calea pentru a ne ajuta să-i vedem pe alții așa cum îi vede El. Editorialistul David Brooks a spus: „Multe dintre cele mai mari probleme ale societății sunt cauzate de faptul că oamenii nu se simt văzuți sau cunoscuți... [Există] o caracteristică... centrală pe care noi toți trebuie s-o îmbunătățim [și aceea] este calitatea de a ne vedea sau observa unii pe alții într-un mod profund și a fi văzuți într-un mod profund”³.

Temecula, California, S.U.A.

Isus Hristos vede oamenii în mod profund. El vede persoanele, nevoile lor și cine pot deveni. Acolo unde alții au văzut pescari, păcătoși sau vameși, Isus a văzut ucenici; acolo unde alții au văzut un om posedat de diavoli, Isus a privit dincolo de încercările lui vizibile, l-a înțeles și l-a vindecat.⁴

Chiar și în viața noastră ocupată, noi putem urma exemplul lui Isus și să vedem persoanele – nevoile lor, încercările lor și cine pot deveni ele.⁵

Când mă rog Domnului să-mi deschidă ochii să văd lucruri pe care nu le-aș vedea în mod normal, îmi adresez deseori două întrebări și sunt atentă la impresiile pe care le primesc: „Din ce lucru pe care îl fac ar trebui să mă opresc?” și „Ce lucru pe care nu îl fac ar trebui să încep să-l fac?”⁶

Cu câteva luni în urmă, în timpul adunării de împărtășanie, mi-am adresat aceste întrebări și am fost surprinsă de impresiile pe care le-am primit. „Nu te mai uita la telefon atunci când aștepți la rând.” Faptul de a mă uita la telefon atunci când așteptam la rând devenise aproape un gest automat. Credeam că este un moment bun să fac mai multe lucruri, să îmi văd e-mailurile, să mă uit la titluri de articole sau să văd ce se mai întâmplă pe rețelele de socializare.

În dimineața următoare, așteptam la un rând lung la magazin. Mi-am scos telefonul și, atunci, mi-am adus aminte de impresia pe care o primisem. Mi-am pus telefonul la loc și m-am uitat în jur. Am văzut un domn în vârstă stând la rând în fața mea. Căruciorul lui era gol cu excepția câtorva conserve de mâncare pentru pisici. M-am simțit puțin stânjenită, dar am spus ceva *foarte* inteligent, precum: „Pot să văd că aveți o pisică”. Dânsul a spus că urma să fie o furtună și că nu voia să rămână fără mâncare pentru pisici. Am vorbit puțin și, apoi, s-a întors

către mine și a spus: „Știți, nu i-am spus nimănui aceasta, dar astăzi este ziua mea”. Acest lucru m-a înduioșat profund. I-am urat „La mulți ani” și am oferit, în gând, o rugăciune de mulțumire pentru că nu stătusem pe telefon și nu pierdusem ocazia de a vedea pe cineva și a mă conecta cu o altă persoană care avea nevoie de aceasta.

Nu-mi doresc sub nicio formă să fiu precum preotul sau levitul de pe drumul către Ierihon – o persoană care privește și merge mai departe.⁷ Dar cred că de prea multe ori sunt.

Să văd lucrarea lui Dumnezeu pentru mine

Am învățat, recent, de la o tânără fată, pe nume Rozlyn, o lecție prețioasă despre faptul de a vedea în mod profund.

Povestirea mi-a fost împărtășită de o prietenă care era devastată pentru că soțul ei, cu care era căsătorită de 20 de ani, se mutase din casa lor. Copiii lor își împărțeau timpul între cei doi părinți, astfel încât ideea de a merge singură la Biserică părea descurajantă. Ea a povestit:

„Într-o biserică în care familia este extrem de importantă, să stai singur poate fi foarte dureros. În prima duminică, am intrat rugându-mă ca nimeni să nu-mi vorbească. De-abia făceam față situației și eram pe punctul de a plânge. Am stat în locul în care stăteam de obicei, sperând că nimeni nu avea să observe cât de goală era banca.

O tânără fată din episcopia mea s-a întors și m-a privit. M-am prefăcut că zâmbesc. Mi-a zâmbit și ea. Puteam vedea îngrijorarea de pe chipul ei. M-am rugat, în gând, să nu vină să vorbească cu mine – nu aveam nimic pozitiv de spus și știam că aveam să plâng. M-am uitat în poală și am evitat contactul vizual.

În timpul orei următoare, am observat că se mai uita înapoi la mine din când în când. După ce s-a terminat adunarea, a venit imediat la mine. «Bună, Rozlyn», am șoptit. M-a luat în brațe și a spus: «Soră Smith, îmi pot da seama că aveți o zi grea. Îmi pare rău. Vă iubesc». Așa cum am prevăzut, am început să plâng când m-a îmbrățișat din nou. Dar, în timp ce plecam, mi-am spus: «Poate că voi reuși să fac aceasta în cele din urmă».

Acea tânără fată drăguță, care avea mai puțin de jumătate din vârsta mea, a venit la mine în fiecare duminică din restul aceluși an, m-a îmbrățișat și m-a întrebat ce mai fac. A adus o mare schimbare în ceea ce simțeam cu privire la faptul de a veni la Biserică. Adevărul este că am început să mă *bazez* pe acele îmbrățișări. Cineva m-a observat. Cineva știa că sunt acolo. Cuiva îi păsa”. Asemenea tuturor darurilor pe care Tatăl ni le oferă cu atât de multă bunăvoință, pentru a vedea în mod profund trebuie să-L *rugăm* să ne ajute și, apoi, să *acționăm*. *Rugați-L* să-i vedeți pe alții așa cum îi vede El – ca pe fiii Săi adevărați și fiicele Sale adevărate cu un potențial infinit și divin. Apoi, *acționați* iubind, slujind și afirmând valoarea și potențialul lor după cum sunteți îndrumați. Pe măsură ce acesta devine tiparul pentru viața noastră, vom descoperi că devenim „adevărați ucenici ai lui... Isus Hristos”⁸. Alții vor avea încredere în noi. Și, urmând acest tipar, ne vom descoperi și noi *propria* identitate și propriul scop.

Prietenă mea și-a adus aminte o altă experiență pe care a avut-o când a stat pe aceeași bancă neocupată, singură, întrebându-se dacă 20 de ani de eforturi de a trăi conform Evangheliei în cadrul căminului au fost în zadar. Ea avea nevoie de mai mult decât o asigurare plină de calm, avea

São Paulo, Brazilia

nevoie de o viziune. Ea a simțit că o întrebare o neliniștea profund: „De ce ai făcut acele lucruri? Le-ai făcut pentru răsplată, pentru a fi laudată de alții sau pentru rezultatul dorit?”. Ea a ezitat o clipă, a căutat adânc în inimă și, apoi, a putut răspunde cu încredere: „Am făcut acestea pentru că Îl iubesc pe Salvator. Și iubesc Evanghelia Sa”. Domnul i-a deschis ochii pentru a o ajuta să vadă. Simpla, dar puternică schimbare de viziune a ajutat-o să continue să înainteze cu credință în Hristos în pofida situației prin care trecea.

Depun mărturie că Isus Hristos ne iubește și ne poate da ochi să vedem – *chiar* și atunci când este greu, *chiar* și atunci când suntem oboșiți, *chiar* și atunci când ne simțim singuri și *chiar* și atunci când rezultatele nu sunt cele dorite. Prin harul Său, El ne va binecuvânta și ne va ajuta să ne mărim capacitatea. Prin puterea Duhului Sfânt, Hristos ne va ajuta să ne vedem pe noi înșine și să-i vedem pe alții așa cum ne vede El. Cu ajutorul Său, putem discerne ce este cel mai necesar. Putem începe să vedem mâna

Domnului lucrând în detaliile de zi cu zi din viața noastră și prin acestea – vom vedea într-un mod profund.

Și, apoi, în acea zi măreață, „atunci când El va veni, noi să fim la fel ca El, căci *noi* Îl vom *vedea* pe El așa cum este; ca noi să putem să avem această nădejde”⁹ este rugăciunea mea, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. 2 Împărați 6:15-17.
2. Crezul Tinerelor Fete, ChurchofJesusChrist.org.
3. David Brooks, „Finding the Road to Character” (cuvântare rostită în cadrul forumului Universității Brigham Young, 22 oct. 2019), speeches.byu.edu.
4. Vedeți Marcu 5:1-15.
5. „Nu este un lucru ușor să trăiești într-o societate cu posibili dumnezei, să-ți amintești că cea mai plictisitoare și mai neinteresantă persoană cu care ai putea vorbi poate să ajungă, într-o zi, o ființă pe care, dacă ai vedea-o acum, ai fi ispitit puternic s-o preaslăvești... Nu există oameni obișnuți.” (C. S. Lewis, *The Weight of Glory* [2001], p. 45-46)
6. Kim B. Clark, „Encircled about with Fire” (transmisiune prin satelit a Seminarelor și Institutelor de Religie, 4 aug. 2015), ChurchofJesusChrist.org.
7. Vedeți Luca 10:30-32.
8. Moroni 7:48.
9. Moroni 7:48; subliniere adăugată.

Vârșnicul Quentin L. Cook
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Inimi întreșesute în neprihănire și unitate

Cu ocazia acestui extrem de important an 200 din istoria Bisericii noastre, haideți să ne luăm angajamentul să trăim în mod neprihănit și să fim mai uniți decât am fost vreodată!

Neprihănirea și unitatea sunt extrem de importante.¹ Când oamenii Îl iubesc pe Dumnezeu cu toată inima lor și se străduiesc, dând dovadă de neprihănire, să devină ca El, există mai puține discordii și conflicte în societate. Există mai multă unitate. Îndrăgesc o relatare adevărată care exemplifică aceasta.

Pe când era tânăr băiat, nefiind de religia noastră, generalul Thomas L. Kane i-a ajutat și apărut pe sfinți când a fost necesar ca ei să fugă din Nauvoo. El a fost mulți ani un apărător al Bisericii.²

În anul 1872, generalul Kane, soția sa talentată, Elizabeth Wood Kane, și cei doi fii ai lor au călătorit de la casa

lor din Pennsylvania în orașul Salt Lake. Ei i-au însoțit pe Brigham Young și pe cei care erau cu el într-o călătorie în sud, la St. George, Utah. Elizabeth și-a început prima vizită în Utah având rețineri în legătură cu femeile de acolo. A fost surprinsă de unele dintre lucrurile pe care le-a învățat. De exemplu, ea a aflat că orice carieră prin care femeia își putea câștiga existența le era pusă la dispoziție femeilor în Utah.³ Ea a aflat, de asemenea, că membrii Bisericii erau buni și înțelegători cu indigenii americani.⁴

În timpul călătoriei, ei au stat în Filimore, în casa lui Thomas R. și Matilda Robison King.⁵

Elizabeth a scris că, în timp ce Matilda pregătea mâncare pentru președintele Young și însoțitorii săi, cinci indieni americani au intrat în încăpere. Deși neinvitați, era clar că ei se așteptau să se alăture grupului. Sora King le-a vorbit „în dialectul lor”. Ei au luat loc cu păturile lor având o înfățișare plăcută pe chipuri. Elizabeth l-a întrebat pe unul dintre copiii familiei King: „Ce le-a spus mama ta acestor bărbați?”

Răspunsul fiului Matildei a fost: „Ea a spus: «Acești străini au venit primii și eu am gătit doar cât să fie suficient pentru ei; dar mâncarea pentru voi este pe foc gătindu-se acum, iar eu vă voi chema imediat ce este gata»”.

Elizabeth a întrebat: „Ea chiar va face aceasta sau le va da doar resturi la ușa bucătăriei?”⁶

Fiul Matildei a răspuns: „Mama îi va servi la fel ca și pe voi și îi va așeza la masa ei”.

Și, exact așa a făcut, iar „ei au mâncat cu totală decență”. Elizabeth a explicat că această gazdă a crescut cu o 100 de procente în ochii ei.⁷ Unitatea este sporită când oamenii sunt tratați cu demnitate și respect

Kuala Lumpur, Malaezia

Villa Alemana, Marele Valparaíso, Chile

chiar dacă ei diferă în ceea ce privește caracteristicile exterioare.

În calitate de conducători, noi nu avem iluzia că, în trecut, toate relațiile au fost perfecte, întreaga conduită a fost ca cea a lui Hristos sau că toate hotărârile au fost drepte. Totuși, credința noastră ne învață că noi, toți, suntem copii ai Tatălui nostru din Cer și noi Îi preaslăvim pe El și pe Fiul Său, Isus Hristos, care este Salvatorul nostru. Dorința noastră este ca inimile și mințile noastre să fie întretesute în neprihănire și în unitate și ca noi să fim una cu Ei.⁸

Neprihănirea este un termen foarte cuprinzător, dar cu siguranță include faptul de a trăi potrivit poruncilor lui Dumnezeu.⁹ Ne pregătește pentru rânduielile sacre care constituie cărarea legămintelor și ne binecuvântează să avem Spiritul care să ofere îndrumare vieții noastre.¹⁰

A fi neprihănit nu depinde de faptul ca fiecare dintre noi să aibă în acest moment, în viața lui, fiecare binecuvântare. Este posibil ca noi să nu fim căsătoriți sau binecuvântați cu copii sau să nu avem acum alte binecuvântări dorite. Dar, Domnul a promis că neprihăniții care sunt credincioși „[pot] locui cu Dumnezeu într-o stare de fericire fără de sfârșit”¹¹.

Unitatea este, de asemenea, un termen foarte cuprinzător, dar cu siguranță exemplifică prima și a doua

cele mai mari porunci de a-L iubi pe Dumnezeu și de a ne iubi aproapele.¹² Denotă oameni ai Sionului ale căror inimi și minți sunt întretesute laolaltă în unitate.¹³

Contextul mesajului meu constă în contrastul și învățăturile din scripturile sacre.

Au trecut 200 de ani de când Tatăl și Fiul Său au apărut prima dată și au început restaurarea Evangheliei lui Isus Hristos în anul 1820. Relatarea din 4 Nefi, din Cartea lui Mormon, include o perioadă de 200 de ani similară, după ce Salvatorul a apărut și a întemeiat Biserica Sa pe străvechile meleaguri americane.

Cronica despre istorie, pe care o citim în 4 Nefi, descrie un popor în care nu existau invidii, discordii, tumulturi, minciuni, crime sau vreun fel de lascivitate. Datorită acestei neprihăniri, cronica afirmă: „Cu siguranță nu a putut să fie niciun popor mai fericit printre toate popoarele care au fost făcute de către mâna lui Dumnezeu”¹⁴.

Despre unitate, în 4 Nefi se afirmă: „Nu era niciun conflict în țară datorită dragostei lui Dumnezeu care [trăia] în inimile oamenilor”¹⁵.

Din nefericire, 4 Nefi descrie apoi o schimbare dramatică ce a început în „al două sute unulea an”¹⁶, când nedreptatea și divizarea au distrus neprihănirea și unitatea. Profunzimiile depravării care au apărut apoi au fost ulterior atât de rele, încât, în cele din urmă, marele profet Mormon se tânguiește fiului său Moroni:

„Dar, o, fiul meu, cum poate un popor ca acesta, a cărui plăcere este într-un asemenea lucru abominabil—

Cum putem noi aștepta ca Dumnezeu să-și oprească mâna Sa din judecata împotriva noastră?”¹⁷.

În această dispensație, deși trăim într-o perioadă specială, lumea nu a

fost binecuvântată cu neprihănirea și unitatea descrise în 4 Nefi. Cu siguranță, trăim într-un moment de diviziuni deosebit de puternice. Cu toate acestea, milioanele care au acceptat Evanghelia lui Isus Hristos și-au luat angajamentul să obțină atât neprihănirea, cât și unitatea. Noi, toți, suntem conștienți că putem face mai bine, iar aceasta este provocarea noastră în prezent. Noi putem fi o forță care să ridice și să binecuvânteze societatea, ca un întreg. Cu ocazia acestui extrem de important an 200 din istoria Bisericii noastre, fie ca noi, în calitate de membri ai Bisericii Domnului, să ne luăm angajamentul să trăim în mod neprihănit și să fim mai uniți decât am fost vreodată! Președintele Russell M. Nelson ne-a rugat să „dăm dovadă de un spirit civic mai mare, de armonie rasială și etnică și de respect reciproc”¹⁸. Aceasta înseamnă să ne iubim unul pe altul și să-L iubim pe Dumnezeu, să acceptăm pe toată lumea ca frați și surori și să fim într-adevăr oameni ai Sionului.

Având în vedere doctrina noastră care este pentru toți, noi putem fi o oază de unitate și putem sărbători diversitatea. Unitatea și diversitatea nu sunt contrare. Putem obține o unitate mai mare când întreținem o atmosferă de includere și respect în ceea ce privește diversitatea. În perioada în care am slujit în președinția Țărușului San Francisco, California, am avut congregații în care se vorbeau limbile spaniolă, tongană, samoană, tagalog și mandarină. Episcopiile noastre în care se vorbea limba engleză erau formate din oameni de diferite rase și culturi. Acolo existau dragoste, neprihănire și unitate.

Episcopiile și ramurile Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă sunt formate pe criterii geografice sau de limbă¹⁹, nu de rasă sau de

Provo, Utah, S.U.A.

cultură. Rasa nu este menționată pe înregistrările calității de membru.

La început în Cartea lui Mormon, cu aproximativ 550 de ani înainte de nașterea lui Hristos, suntem învățați despre porunca fundamentală privind relația dintre copiii Tatălui din Cer. Toți trebuie să țină poruncile Domnului și toți sunt invitați să aibă parte de bună-tatea Domnului; „și El nu respinge pe nimeni dintre cei care vin la El, negri și albi, sclavi și liberi, bărbați și femei; și El Își aduce aminte de păgâni; și toți sunt egali în fața lui Dumnezeu, atât iudeii, cât și neamurile”²⁰.

Slujirea și mesajul Salvatorului au declarat, în mod consecvent, că toate rasele și culorile sunt copiii lui Dumnezeu. Noi, toți, suntem frați și surori. În doctrina noastră, noi credem că în țara gazdă a restaurării, Statele Unite, constituția Statelor Unite²¹ și documentele asociate²², scrise de oameni imperfecti, au fost inspirate de Dumnezeu pentru a binecuvânta toți oamenii. Așa cum citim în Doctrină și legăminte, aceste documente au fost „stabilite și... trebuie să fie menținute pentru drepturile și apărarea *tuturor făpturilor*, după principii drepte și sfinte”²³. Două dintre aceste principii au fost libertatea de a alege și răspunderea pentru propriile păcate. Domnul a declarat:

„De aceea, nu este drept ca un om să fie înrobitor de un altul.

Și, în acest scop, am stabilit constituția țării, prin mâna oamenilor

înțelepți pe care i-am crescut pentru acest scop precis și am mântuit țara prin vărsare de sânge”²⁴.

Această revelație a fost primită în anul 1833, când sfinții din Missouri aveau parte de mari persecuții. Printre altele, în introducerea pentru Doctrină și legăminte, secțiunea 101 este scris: „Mulțimi răufăcătoare i-au gonit din casele lor din ținutul Jackson... Amenințările cu moartea împotriva [membrilor] Bisericii erau numeroase”²⁵.

Acesta a fost un timp tensionat pe mai multe fronturi. Mulți locuitori din Missouri îi considerau pe indigenii americani un dușman necruțător și doreau ca ei să fie scoși din ținut. Mai mult, mulți dintre coloniștii din Missouri erau stăpâni de sclavi și se simțeau amenințați de cei care se opuneau sclaviei.

În schimb, doctrina noastră îi respecta pe indigenii americani și dorința noastră era să-i învățăm Evanghelia lui Isus Hristos. În ceea ce privește sclavia, scripturile noastre au clarificat faptul că niciun om nu trebuie să fie înrobitor de un altul.²⁶

Într-un final, sfinții au fost alungați, în mod violent, din Missouri²⁷ și, apoi, forțați să se mute în vest.²⁸ Sfinții au prosperat și au găsit pacea care însoțește neprihănirea, unitatea și viața trăită potrivit Evangheliei lui Isus Hristos.

Eu găsesc bucurie în rugăciunea de mijlocire a Salvatorului consemnată în Evanghelia după Ioan. Salvatorul a

recunoscut că Tatăl L-a trimis și că El, Salvatorul, a terminat lucrarea pe care El a fost trimis să-o facă. El S-a rugat pentru ucenicii Săi și pentru cei care vor crede în Hristos: „Ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în Noi”²⁹. Unitatea este în legătură cu ce S-a rugat Hristos înainte ca El să fie trădat și răstignit.

În primul an după restaurarea Evangheliei lui Isus Hristos, în consemnarea din secțiunea 38 din Doctrină și legăminte, Domnul vorbește despre războaie și ticăloșie și declară: „Eu vă spun vouă, fiți [una]; și, dacă nu sunteți [una], nu sunteți ai Mei”³⁰.

Cultura Bisericii noastre rezultă din Evanghelia lui Isus Hristos. Epistola apostolului Pavel către romani este profundă.³¹ Biserica din Roma de la începuturi era formată din iudei și neamuri. Acești iudei de la începuturi aveau o cultură iudaică și „și-au câștigat libertatea și au început să se înmulțească și să prospere”³².

Neamurile din Roma aveau o cultură cu o importantă influență elenistică, pe care apostolul Pavel a înțeles-o bine datorită experiențelor pe care le-a trăit la Atena și în Corint.

Pavel face cunoscută Evanghelia lui Isus Hristos într-o manieră cuprinzătoare. El consemnează într-o cronică aspecte pertinente ale ambelor culturi, cea iudaică și cea a neamurilor³³, care sunt contrare adevăratei Evanghelii a lui Isus Hristos. În principiu, el le cere fiecăruia să lase în urmă impedimentele culturale din crezurile și cultura lor care nu sunt în acord cu Evanghelia lui Isus Hristos. Pavel îndeamnă iudeii și neamurile să țină poruncile și să se iubească unul pe altul și spune că neprihănirea duce la salvare.³⁴

Cultura Evangheliei lui Isus Hristos nu este o cultură a neamurilor sau o

cultură iudaică. Nu este stabilită în funcție de culoarea pielii cuiva sau de locul în care locuiește cineva. În timp ce găsim bucurie în culturi diferite, trebuie să lăsăm în urmă aspecte ale acestor culturi care sunt contrare Evangheliei lui Isus Hristos. Membrii noștri și nou convertiții vin adesea din diverse rase și culturi. Dacă dorim să urmăm îndemnul președintelui Nelson de a-l aduna pe Israel cel risipit, vom observa că suntem la fel de diferiți cum erau iudeii și neamurile în vremea lui Pavel. Cu toate acestea, putem fi uniți în dragostea noastră față de Isus Hristos și în credința noastră în El. Epistola către romani a lui Pavel stabilește principiul conform căruia noi urmăm cultura și doctrina Evangheliei lui Isus Hristos. Este modelul pentru noi chiar și astăzi.³⁵ Rânduielele din templu ne unesc în moduri speciale și ne permit să fim una în fiecare mod important din punct de vedere al eternității.

Noi îi cinstim pe membrii noștri pionieri din întreaga lume, nu pentru că au fost perfecți, ci pentru că ei au biruit greutatea, au făcut sacrificii, au năzuit să fie asemănători lui Hristos și s-au străduit să clădească credința și să fie una cu Salvatorul. Unitatea lor cu Salvatorul i-a făcut una unul cu celălalt. Acest principiu este valabil astăzi pentru dumneavoastră și pentru mine.

Chemarea puternică adresată membrilor Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este de a se strădui să fie oameni ai Sionului care sunt într-o singură inimă și într-un singur gând și trăiesc în mod neprihănit.³⁶

Eu mă rog ca noi să fim neprihăniți, și uniți, și complet concentrați pentru a-I sluji Salvatorului nostru, Isus Hristos, și pentru a-L preaslăvi, despre

care eu depun mărturie. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeti Doctrină și legăminte 38:27.
2. Slujirea lui Thomas Kane în folosul membrilor a fost descrisă, în mod consecvent, „ca un act de sacrificiu altruist al unui tânăr idealist care a fost martor al nedreptăților impuse unei minorități religioase persecutate de o majoritate nemiloasă și ostilă” (prezentare a lui Elizabeth Wood Kane, *Twelve Mormon Homes Visited in Succession on a Journey through Utah to Arizona*, redactată de Everett L. Cooley [1974], p. viii).
3. Vedeti Kane, *Twelve Mormon Homes*, p. 5.
4. Vedeti Kane, *Twelve Mormon Homes*, p. 40.
5. Vedeti Lowell C. (Ben) Bennion și Thomas R. Carter, „Touring Polygamous Utah with Elizabeth W. Kane, Winter 1872-1873”, *BYU Studies*, vol. 48, nr. 4 (2009), p. 162.
6. Se pare că Elizabeth presupunea că cei mai mulți dintre americanii acelor vremuri le dădeau indienilor americani doar resturi și îi tratau diferit față de alți oaspeți ai lor.
7. Vedeti Kane, *Twelve Mormon Homes*, p. 64-65. Este bine de remarcat că mulți indigeni americani, inclusiv multe căpetenii, au devenit membri ai Bisericii. Vedeti, de asemenea, John Alton Peterson,

Quebrada de Alvarado, Valparaíso, Chile

Utah's Black Hawk War (1998), p. 61; Scott R. Christensen, *Sagwitch: Shoshone Chieftain, Mormon Elder, 1822-1887* (1999), p. 190-195.

8. În această dispensație, „cei drepti vor fi adunați dintre toate națiunile și vor veni în Sion, cântând cântece de bucurie nepieritoare” (Doctrină și legăminte 45:71).
9. Vedeti Doctrină și legăminte 105:3-5. Scripturile au subliniat în mod concret grija față de cei săraci și nevoiași ca fiind un element necesar al neprihănirii.
10. Vedeti Alma 36:30; vedeti, de asemenea, 1 Nefi 2:20; Mosia 1:7. În partea finală din Alma 36:30, se spune: „În măsura în care tu nu vei ține poruncile lui Dumnezeu, tu vei fi alungat din prezența Lui. Acum, aceasta este potrivit cuvântului Lui”.
11. Mosia 2:41. Președintele Lorenzo Snow (1814-1901) ne-a învățat: „Nu există niciun sfânt din zilele din urmă care, după ce a murit ducând o viață neprihănită, să fi pierdut ceva doar pentru că nu a putut face anumite lucruri pe care nu a avut ocazia să le facă. Cu alte cuvinte, dacă un tânăr sau o tânără nu are nicio ocazie de a se căsători, dar trăiește o viață neprihănită până la momentul morții, va avea toate binecuvântările, exaltarea și slava pe care le va avea orice bărbat sau femeie care a avut această ocazie și care a folosit-o. Acest lucru este cert și adevărat” (*Învățăături ale președinților Bisericii: Lorenzo Snow* [2012], p. 135). Vedeti, de asemenea, Richard G. Scott, „The Joy of Living the Great Plan of Happiness”, *Ensign*, nov. 1996, p. 75.
12. Vedeti 1 Ioan 5:2.
13. Mosia 18:21; vedeti, de asemenea, Moise 7:18.
14. 4 Nefi 1:16.
15. 4 Nefi 1:15.
16. 4 Nefi 1:24.
17. Moroni 9:13-14.
18. Russell M. Nelson, în „First Presidency and NAACP Leaders Call for Greater Civility, Racial Harmony”, 17 mai 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org; vedeti, de asemenea, „President Nelson Remarks at Worldwide Priesthood Celebration”, 1 iunie 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
19. În Doctrină și legăminte 90:11, se afirmă: „Fiecare om să audă plenitudinea Evangheliei... în limbajul lui propriu”. Drept urmare, congregații formate pe criterii de limbă sunt, de obicei, aprobate.
20. 2 Nefi 26:33.
21. Vedeti Constitution of the United States.
22. Vedeti United States Declaration of Independence (1776); Constitution of

Vârstnicul Ronald A. Rasband
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

- the United States, amendamentele I-X (Bill of Rights), site-ul web al Arhivelor Naționale, archives.gov/founding-docs.
23. Doctrină și legăminte 101:77; subliniere adăugată.
 24. Doctrină și legăminte 101:79-80.
 25. Doctrină și legăminte 101, introducerea secțiunii.
 26. *Vedeți Sfinții: Relatări despre Biserica lui Isus Hristos în zilele din urmă*, volumul 1, *Standardul adevărului, 1815-1846* (2018), p. 172-174; James B. Allen și Glen M. Leonard, *The Story of the Latter-day Saints*, a doua ediție (1992), p. 93-94; Ronald W. Walker, „Seeking the «Remnant»: The Native American during the Joseph Smith Period”, *Journal of Mormon History*, vol. 19, nr. 1 (primăvara anului 1993), p. 14-16.
 27. *Vedeți Saints*, 1:359-383; William G. Hartley, „The Saints’ Forced Exodus from Missouri, 1839”, în Richard Neitzel Holzappel și Kent P. Jackson, redactori, *Joseph Smith, the Prophet and Seer* (2010), p. 347-389; Alexander L. Baugh, „The Mormons Must Be Treated as Enemies”, Susan Easton Black and Andrew C. Skinner, redactori, *Joseph: Exploring the Life and Ministry of the Prophet* (2005), p. 284-295.
 28. *Vedeți Sfinții: Relatări despre Biserica lui Isus Hristos în zilele din urmă*, volumul 2, *Nicio mână nesfințită, 1846-1893* (2020), p. 3-68; Richard E. Bennett, *We’ll Find the Place: The Mormon Exodus, 1846-1848* (1997); William W. Slaughter și Michael Landon, *Trail of Hope: The Story of the Mormon Trail* (1997).
 29. Ioan 17:21.
 30. Doctrină și legăminte 38:27.
 31. Epistola către romani este cuprinzătoare în ceea ce privește declararea doctrinei. Romani conține singura mențiune despre ispășire din Noul Testament. Eu am ajuns să apreciez Epistola către romani pentru că a unit oameni diferiți prin Evanghelia lui Isus Hristos când am slujit în calitate de președinte de țarăș având membri de numeroase rase și culturi vorbind multe limbi diferite.
 32. Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul* (1898), p. 446.
 33. *Vedeți Farrar, The Life and Work of St. Paul*, p. 450.
 34. *Vedeți Romani* 13.
 35. *Vedeți Dallin H. Oaks*, „Cultura Evangheliei”, *Liahona*, mart. 2012, p. 22-25; vedeți, de asemenea, Richard G. Scott, „Removing Barriers to Happiness”, *Ensign*, mai 1998, p. 85-87.
 36. *Vedeți Moise* 7:18.

Recomandați Domnului

Începeți acum procesul de a deveni „recomandați Domnului”, ca Spiritul Său să fie cu dumneavoastră din belșug.

Bună dimineața, frați și surori! În calitate de ucenic al Salvatorului nostru, Isus Hristos, am așteptat cu nerăbdare să ne adunăm virtual din toate colțurile lumii pentru această conferință.

Acesta a fost un an foarte neobișnuit. Pentru mine, a început cu o însărcinare din partea Primei Președinții de a-I dedica un templu sfânt Domnului în Durban, Africa de Sud. Nu voi uita niciodată grandoarea clădirii. Dar, mai presus de amplasament, voi prețui mereu demnitatea oamenilor, care erau atât de bine pregătiți

pentru a intra în acel edificiu sacru. Ei au venit pregătiți să fie părtași la una dintre binecuvântările supreme ale restaurării: dedicarea unei case a Domnului. Au venit cu inima plină de dragoste față de El și de ispășirea Sa. Au venit plini de recunoștință față de Tatăl nostru din Cer pentru punerea la dispoziție a rânduielilor sacre care duc la exaltare. Au venit demni.

Templele, indiferent unde s-ar afla, se ridică deasupra căilor lumii. Fiecare templu din lume al sfinților din zilele din urmă – fiecare dintre cele 168 – stă

Orașul Sugar, Idaho, S.U.A.

drept testament al credinței noastre în viața eternă și în bucuria de a o petrece cu familia noastră și cu Tatăl nostru Ceresc. Frecventarea templului ne mărește înțelegerea despre Dumnezeire și Evanghelia nepieritoare, devotamentul de a trăi potrivit adevărului și de a-l predica și disponibilitatea de a urma exemplul Domnului și Salvatorului nostru, Isus Hristos.

Pe exteriorul fiecărui templu al Bisericii se află cele mai potrivite cuvinte „Sfințenie Domnului”. Templul este casa Domnului și un refugiu față de lume. Spiritul Său îi învăluie pe cei care preaslăvesc între acei pereți sacri. El stabilește standardele prin care noi intrăm în calitate de oaspeți ai Săi.

Socrul meu, Blaine Twitchell, unul dintre cei mai buni oameni pe care i-am cunoscut vreodată, m-a învățat o lecție măreață. Sora Rasband și cu mine ne-am dus să îl vizităm când se apropia de sfârșitul călătoriei sale din viața muritoare. Când am intrat în camera sa, episcopul său tocmai pleca. Când l-am salutat pe episcop, m-am gândit: „Ce episcop cumsecade. A venit să-i slujească unui membru credincios al episcopiei sale”.

I-am spus lui Blaine: „Nu-i așa că a fost drăguț din partea episcopului să vină în vizită?”.

Blaine s-a uitat la mine și a răspuns: „A fost mult mai mult decât atât. Eu i-am cerut episcopului să vină pentru că am dorit să fiu interviuat pentru o recomandare pentru templu. Vreau să mă duc fiind *recomandat Domnului*”. Și așa a făcut!

Acea expresie, „recomandat Domnului”, mi-a rămas în minte. A pus într-o perspectivă complet nouă faptul de a fi interviuat cu regularitate de conducătorii noștri din cadrul Bisericii. O recomandare pentru templu este atât de importantă, încât la începuturile

Bisericii, până în anul 1891, fiecare recomandare pentru templu a fost aprobată de președintele Bisericii.¹

Fie că este o recomandare pentru tineri, fie că este una pentru adulți, în interviul dumneavoastră pentru o recomandare pentru templu nu este vorba despre ce trebuie să faceți și ce nu. O recomandare nu este o listă cu lucruri de bifat, o scutire sau un bilet pentru un loc special. Are un scop mult mai mare și mai sfânt. Pentru a fi demni de onoarea deținerii unei recomandări pentru templu, trebuie să trăiți în armonie cu învățăturile Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

În interviul dumneavoastră, aveți ocazia de a vă analiza sufletul în legătură cu credința dumneavoastră personală în Isus Hristos și ispășirea Sa. Aveți binecuvântarea de a vă exprima mărturia despre Evanghelia restaurată, despre disponibilitatea dumneavoastră de a-i susține pe cei pe care Domnul i-a chemat să conducă Biserica Sa, despre credința dumneavoastră în doctrina Evangheliei, despre cum vă îndepliniți responsabilitățile în familie și despre cinstea, castitatea, fidelitatea și supunerea dumneavoastră și modul în care țineți Cuvântul de înțelepciune, legea zeciuielii și ziua de sabbat

sfântă. Acestea sunt principii de bază ale unei vieți devotate lui Isus Hristos și lucrării Sale.

Recomandarea dumneavoastră pentru templu reflectă o intenție spirituală profundă că vă străduiți să trăiți potrivit legilor Domnului și să iubiți ceea ce iubește El: umilința, blândețea, statornicia, caritatea, curajul, compasiunea, iertarea și supunerea. Și vă luați angajamentul să țineți aceste standarde atunci când vă semnați numele pe acel document sacru.

Recomandarea dumneavoastră pentru templu deschide porțile cerului, pentru dumneavoastră și pentru alții, cu rituri și rânduieli cu semnificație eternă, cum ar fi botezurile, înzestrările, căsătoriile și pecetluirile.

A fi „recomandați Domnului” înseamnă să ni se aducă aminte ce se așteaptă de la un sfânt din zilele din urmă care face și ține legăminte. Socrul meu, Blaine, a perceput acest lucru ca pe o pregătire neprețuită pentru ziua în care va sta cu umilință în fața Domnului.

Gândiți-vă la momentul în care Moise a urcat pe muntele Horeb și Domnul Iehova i-a apărut într-un rug arzând. Dumnezeu i-a spus: „Scoate-ți încălțămintele din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt”².

A ne scoate încălțăminte la ușa templului înseamnă renunțarea la dorințele sau plăcerile lumești care ne abat de la progresul spiritual, lăsarea deoparte a acelor lucruri care ne distrag atenția în timpul prețioasei noastre vieți muritoare, ridicarea deasupra comportamentului conflictual și căutarea timpului pentru a fi sfinți.

Potrivit planului divin, trupul nostru fizic este o creație a lui Dumnezeu, un templu pentru spiritul nostru și trebuie tratat cu respect. Atât de adevărate sunt cuvintele cântecului de la Societatea Primară: „Trupul meu este un templu, care are nevoie de grija cea mai mare”³. Când Domnul le-a apărut nefiților, El a poruncit: „[Fiți] sfințiți prin primirea Duhului Sfânt, pentru ca să puteți să stați fără de pată în fața Mea”⁴. „Ce fel de oameni trebuie să fiți voi?”, a întrebat Domnul, iar, apoi, a răspuns: „Tot așa cum sunt Eu”⁵. Pentru a fi „recomandați Domnului”, ne străduim să fim ca El.

Îmi aduc aminte când l-am ascultat pe președintele Howard W. Hunter rostind prima sa cuvântare, în cadrul conferinței generale, în calitate de al paisprezecelea președinte al Bisericii.

Dânsul a spus: „Este cea mai profundă dorință a inimii mele ca fiecare membru al Bisericii să fie demn de a intra în templu. I-ar face plăcere Domnului dacă fiecare membru adult ar fi demn de o recomandare valabilă pentru templu și ar purta-o cu el”⁶. Aș adăuga faptul că o recomandare cu utilizare limitată va stabili o cărare clară pentru tinerii noștri prețioși.

Președintele Russell M. Nelson și-a adus aminte cuvintele președintelui Hunter: „În acea zi, 6 iunie 1994, recomandarea pentru templu pe care o purtăm la noi a devenit un obiect diferit în portofelul meu. Înainte, aceasta a fost un mijloc pentru îndeplinirea unui scop. Era mijlocul care îmi permitea să intru în casa sacră a Domnului; dar, după ce dânsul a făcut acea declarație, ea a devenit un scop în sine. A

devenit simbolul supunerii mele față de un profet al lui Dumnezeu”⁷.

Dacă încă nu aveți o recomandare sau dacă recomandarea dumneavoastră a expirat, aliniați-vă la ușa episcopului, exact așa cum s-au aliniat sfinții de la începuturile Bisericii la ușa Templului Nauvoo, în anul 1846.⁸ Strămoșii mei s-au numărat printre acei sfinți credincioși. Își părăseau orașul minunat și plecau spre vest, dar știau că îi așteptau experiențe sacre în templu. Sarah Rich a scris pe parcursul călătoriei dure din Iowa: „Dacă nu erau credința și cunoașterea care a fost revărsată asupra noastră în templu... călătoria noastră ar fi fost ca... un salt în neant”⁹. Aceasta este ceea ce pierdem dacă trecem prin viață singuri, fără inspirația și pacea care ne sunt promise în templu.

Începeți acum procesul de a deveni „recomandați Domnului”, ca Spiritul Său să fie cu dumneavoastră din belșug și ca standardele Sale să vă aducă „pace în conștiință”¹⁰.

Conducătorii dumneavoastră ai tinerilor, președintele Cvorumului Vârșnicilor, președinta Societății de Alinare, frații și surorile care vă slujesc vă vor ajuta să vă pregătiți, iar episcopul sau președintele dumneavoastră de ramură vă va îndruma cu dragoste.

Avem parte de o perioadă în care templele au fost și sunt închise sau sunt deschise cu uz limitat. Pentru președintele Nelson și pentru cei care slujim alături de dânsul, hotărârea inspirată de a închide templele a fost „dureroasă” și „răvășită de îngrijorare”. Președintele Nelson s-a întrebat: „Ce i-aș spune profetului Joseph Smith? Ce le-aș spune lui Brigham Young, Wilford Woodruff și celorlalți președinți, inclusiv președintelui Thomas S. Monson?”¹¹.

Acum, în mod treptat și cu recunoștință, redeschidem temple pentru

Provo, Utah, S.U.A.

pecetluri și înzestrări înfăptuite la o scară limitată.

Faptul de a fi demni de a merge la templu, însă, nu a fost suspendat. Permiteți-mi să subliniez că, indiferent dacă aveți acces la un templu sau nu, aveți nevoie de o recomandare valabilă pentru a rămâne fermi pe cărarea legămintelor.

Spre sfârșitul anului trecut, sora Rasband și cu mine eram în Noua Zeelandă cu o însărcinare, vorbind unui grup mare de tineri adulți necăsătoriți. Ei nu aveau acces ușor la un templu; cel din Hamilton era în renovare și se așteptau primele săpături pentru Templul Auckland. Cu toate acestea, am simțit îndemnul să-i încurajez să-și reînnoiască recomandările pentru templu.

Chiar dacă nu le puteam prezenta la templu, ei puteau să se prezinte înaintea Domnului puri și pregătiți pentru a-I sluji. A fi demn de a deține o recomandare valabilă pentru templu este atât o protecție față de dușman, datorită faptului că v-ați luat un angajament ferm față de Domnul în ceea ce privește viața dumneavoastră, cât și o promisiune că Spiritul va fi cu dumneavoastră.

Facem muncă în templu când ne căutăm strămoșii și le trimitem numele pentru rânduiești. Cât timp templele noastre au fost și sunt închise, am putut și putem totuși să facem cercetări despre familia noastră. Cu Spiritul lui Dumnezeu în inima noastră, noi, ca înlocuitori, le ținem locul pentru a fi „recomandați Domnului”.

În timp ce slujeam ca director executiv al Departamentului Temple, l-am auzit pe președintele Gordon B. Hinckley făcând referire la următorul verset rostit de Domnul în legătură cu Templul Nauvoo: „[Fie ca] lucrarea templului Meu și toate lucrurile pe care [vi] le-am desemnat să continue și

să nu se oprească; și [fie ca] sânguința voastră, și perseverența voastră, și răbdarea voastră, și lucrările voastre să fie dublate și voi nu veți pierde în nici un fel răsplata voastră, spune Domnul oștirilor”¹².

Munca noastră din templu este legată de răsplata noastră eternă. Recent am fost puși la încercare. Domnul ne-a chemat să lucrăm în temple cu „sânguință... și perseverență... și răbdare”¹³. A fi „recomandați Domnului” presupune aceste calități. Trebuie să fim sânguincioși în a trăi potrivit poruncilor, să perseverăm în atenția pe care o acordăm legămintelor noastre din templu și să fim recunoscători pentru ceea ce Domnul continuă să ne învețe în legătură cu ele și să fim răbdători în timp ce așteptăm ca templele să fie redeschise în totalitate.

Când Domnul ne cere să ne „dublăm” eforturile, El ne cere să creștem în neprihănire. De exemplu, ne putem extinde studiul din scripturi, cercetarea privind istoria familiei și rugăciunile spuse cu credință pentru a putea împărtăși dragostea noastră față de casa Domnului celor care se pregătesc să primească o recomandare pentru templu, mai ales când este vorba de membri ai familiei noastre.

În calitate de apostol al Domnului Isus Hristos, vă promit că, pe măsură ce vă străduiți să vă dublați eforturile neprihănite, veți simți reînnoiți în devotamentul dumneavoastră față de Dumnezeu Tatăl și Isus Hristos, veți simți din abundență Duhul Sfânt îndrumându-vă, veți fi recunoscători

Salzburg, Austria

pentru legămintele dumneavoastră sacre și veți simți pace știind că sunteți „recomandați Domnului”. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți James R. Clark, compilația *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 volume, (1965-1975) 3:229.
2. Exodul 3:5.
3. „My Body Is a Temple (Trupul meu este un templu)”, *The Children Sing* (1951), nr. 99.
4. 3 Nefi 27:20.
5. 3 Nefi 27:27.
6. *Învățăturile ale președinților Bisericii: Howard W. Hunter* (2015), p. 180.
7. *Teachings of Russell M. Nelson* (2018), p. 373.
8. Vedeți *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days (Sfinții – relații despre Biserica lui Isus Hristos în zilele din urmă)*, vol. 1, *The Standard of Truth (Standardul adevărului)*, 1815-1846 (2018), p. 582-583.
9. Sarah P. Rich, *Autobiography, 1885-1890*, Biblioteca de Istorie a Bisericii, orașul Salt Lake, p. 66.
10. Mosia 4:3.
11. Sarah Jane Weaver, „President Nelson Talks about the «Painful» Decision to Close Temples amid COVID-19”, *Church News*, 27 iulie 2020, thechurchnews.com.
12. Doctrină și legămintele 127:4.
13. Doctrină și legămintele 127:4.

Președintele Dallin H. Oaks
primul consilier în Prima Președinție

Iubiți pe vrăjmașii voștri

Faptul de a ști că suntem, cu toții, copii ai lui Dumnezeu ne oferă o viziune a valorii altora și capacitatea de a ne ridica deasupra prejudecăților.

Învățăturile Domnului sunt pentru eternitate și pentru toți copiii lui Dumnezeu. În acest mesaj, voi da câteva exemple din Statele Unite, dar principiile pe care le învățăm din acestea sunt valabile pretutindeni.

Trăim într-o perioadă în care există mânie și ură în relațiile și practicile politice. Am simțit acest lucru în această vară, când unele persoane au renunțat la protestele pașnice și au avut un comportament distructiv. Am simțit acest lucru în unele campanii actuale pentru funcții publice. Din păcate, unele dintre acestea s-au

revărsat chiar și în declarații politice și în remarci neplăcute în cadrul adunărilor Bisericii noastre.

Într-un guvern democratic, vom avea întotdeauna diferențe în ceea ce privește candidații și politicile propuse. Cu toate acestea, în calitate de ucenici ai lui Hristos, trebuie să renunțăm la mânia și ura cu care alegerile politice sunt dezbătute sau abordate în multe situații.

Iată una dintre învățăturile Salvatorului nostru, care, probabil, este bine cunoscută, dar este rareori pusă în practică.

„Ați auzit că s-a zis: «Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău».

Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc” (Matei 5:43-44)¹.

Timp de generații, evreii au fost învățați să-și urască vrăjmașii și, atunci, sufereau sub dominația și atrocitățile ocupației romane. Dar, Isus i-a învățat să-și iubească vrăjmașii și să facă bine celor care-i folosesc în mod disprețuitor.

Ce învățăături revoluționare privind relațiile personale și politice! Însă, aceasta este, totuși, ceea ce Salvatorul nostru ne poruncește. În Cartea lui Mormon, citim: „Căci adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, cel care are spiritul de ceartă nu este de-al Meu, ci este de-al diavolului, care este tatăl certurilor; și el agită inimile oamenilor ca să se certe cu mânie unul cu altul” (3 Nefi 11:29).

Faptul de a ne iubi vrăjmașii și dușmanii nu este ușor. Președintele Gordon B. Hinckley a spus: „Cei mai mulți dintre noi nu am atins acel nivel de... dragoste și iertare. Este nevoie de o autodisciplină aproape mai mare decât capacitatea noastră”². Dar aceasta trebuie să fie esențială, deoarece face parte dintre cele două mari porunci ale Salvatorului: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău” și „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Matei 22:37, 39). Și trebuie să fie posibilă, deoarece El, de asemenea, ne-a învățat: „Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide” (Matei 7:7)³.

Cum ținem aceste porunci divine într-o lume în care suntem supuși și legilor omenești? Din fericire, avem exemplul Salvatorului despre cum să echilibrăm legile Sale eterne cu

Apia, Samoa

Accra, Ghana

punerea în practică a legilor create de oameni. Când dușmanii au căutat să-L încurce întrebându-L dacă iudeii trebuie să plătească taxe Romei, El a arătat imaginea lui Cezar de pe monedele lor și a declarat: „Dați, dar, Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu” (Luca 20:25)⁴.

Prin urmare, trebuie să urmăm legile oamenilor (să dăm Cezarului) pentru a trăi în pace sub autoritatea civilă și să urmăm legile lui Dumnezeu pentru a ajunge la destinația noastră eternă. Dar cum facem acest lucru – mai ales cum învățăm să ne iubim vrăjmașii și dușmanii?

Învățătura Salvatorului de a nu ne „[certa] cu mânie” este un prim pas bun. Diavolul este tatăl certurilor și el este cel care ispitește oamenii să se certe cu mânie. El încurajează vrăjmășia și relațiile pline de ură între persoane și în cadrul grupurilor. Președintele Thomas S. Monson ne-a învățat că mânia este „unealta lui Satana”, deoarece „a fi mândros înseamnă să cedezi influenței lui Satana. Nimeni nu ne poate mânia. Este alegerea noastră”⁵. Mânia este calea către despărțire și vrăjmășie. Ajungem să-i iubim pe vrăjmașii noștri atunci

când evităm mânia și ostilitatea față de cei cu care nu suntem de acord. De asemenea, este de ajutor dacă suntem dispuși chiar să învățăm de la ei.

Printre alte moduri de a dezvolta puterea de a-i iubi pe alții este metoda simplă descrisă într-un muzical, care a fost produs cu mult timp în urmă. Când încercăm să înțelegem și să găsim puncte comune cu oameni de altă cultură, ar trebui să încercăm să-i cunoaștem. În nenumărate circumstanțe, atitudinea lipsită de încredere a străinilor sau chiar ostilitatea sunt înlocuite de prietenie sau chiar dragoste atunci când interacțiunile personale dau naștere înțelegerii și respectului reciproc.⁶

Un ajutor și mai mare în a învăța să ne iubim vrăjmașii și dușmanii este să căutăm să înțelegem puterea dragostei. Iată trei dintre numeroasele învățături profetice despre acest lucru.

Profetul Joseph Smith ne-a învățat că „există o zicală veche potrivit căreia dragostea aduce dragoste. Haideți să oferim multă dragoste – să dăm dovadă de bunătate față de întreaga omenire”⁷.

Președintele Howard W. Hunter ne-a învățat: „Lumea în care trăim ar avea mult de câștigat dacă bărbații și femeile de pretutindeni ar exercita

dragostea pură a lui Hristos, care este bună, blândă și umilă. Este lipsită de invidie și mândrie... Nu dorește nimic în schimb... Nu acceptă bigotismul, ura sau violența... Îi încurajează pe oameni să trăiască alături în dragoste creștină indiferent de crez, rasă, naționalitate, situație financiară, educație sau cultură”⁸.

Și președintele Russell M. Nelson ne-a îndemnat să „extindem cercul dragostei noastre pentru a îmbrățișa întreaga familie umană”⁹.

O parte esențială a faptului de a ne iubi vrăjmașii este să dăm Cezarului respectând legile țărilor în care locuim. Deși învățăturile lui Isus au fost revoluționare, El nu a predat despre revoluție sau încălcarea legii. El ne-a învățat o cale mai bună. Revelația modernă ne învață același lucru:

„Nimeni nu trebuie să încalce legea țării, pentru că acela care respectă legile lui Dumnezeu nu are nevoie să încalce legea țării.

De aceea fiți supuși puterilor care există” (Doctrină și legăminte 58:21-22).

Și articolul nostru de credință, scris de profetul Joseph Smith după ce sfinții de la început au avut parte de persecuție severă din partea autorităților din

Missouri, declară: „Noi credem că trebuie să ne supunem regilor, președinților, conducătorilor și magistraților și să ne supunem, să onorăm și să susținem legea” (Articolele de credință 1:12).

Acest lucru nu înseamnă că suntem de acord cu toate acțiunile celor care exercită legea. Înseamnă că respectăm legea în vigoare și că folosim mijloace pașnice pentru a o schimba. De asemenea, înseamnă că acceptăm în mod pașnic rezultatele alegerilor. Nu vom participa la violența instigată de cei dezamăgiți de rezultat.¹⁰ Într-o societate democratică, avem întotdeauna ocazia și datoria de a rămâne pașnici până la următoarele alegeri.

Învățătura Salvatorului de a ne iubi vrăjmașii are la bază realitatea că toți muritorii sunt copii preaiubiți ai lui Dumnezeu. Acest principiu etern și câteva principii de bază ale legii au fost testate în protestele recente care au avut loc în multe orașe din America.

Pe de-o parte, unii oameni par să fi uitat că Primul Amendament la Constituția Statelor Unite garantează „dreptul oamenilor de a se aduna în mod pașnic și de a adresa petiții guvernului pentru remedierea plângerilor”. Acesta este modul autorizat de sensibilizare a publicului și de concentrare asupra nedreptăților cuprinse în conținutul sau administrarea legilor. Și au existat nedreptăți. În acțiunile publice și în atitudinile noastre personale am avut sentimente legate de rasism și alte astfel de nemulțumiri. Într-un eseu personal, convingător, reverendul Theresa A. Dear, din cadrul National Association for the Advancement of Colored

Temecula, California, S.U.A.

People (Asociația Națională pentru Promovarea Persoanelor de Culoare) ne-a amintit că „rasismul crește prin ură, opresiune, complicitate, pasivitate, indiferență și tăcere”¹¹. În calitate de cetățeni și membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, trebuie să facem mai mult pentru a ajuta la deșădăcinarea rasismului.

Pe de altă parte, câțiva participanți și susținători ai acestor proteste și ai actelor ilegale care le-au urmat par să fi uitat că protestele protejate de Constituție sunt proteste *pașnice*. Protestatarii nu au dreptul de a distruge, defăima sau fura proprietăți sau de a submina puterile guvernamentale și legitime ale forțelor de ordine. Constituția și legile nu conțin nicio invitație la revoluție sau anarhie. Noi, toți – polițiști, protestatari, susținători și spectatori – ar trebui să înțelegem limitele drepturilor noastre și

importanța obligațiilor noastre de a rămâne în limitele legilor în vigoare. Abraham Lincoln a avut dreptate când a spus: „Nu există nicio nemulțumire care să poată fi rezolvată de legea gloatei”¹². Rezolvarea nemulțumirilor de către gloate este o rezolvare prin mijloace ilegale. Aceasta înseamnă anarhie, situație în care nu există guvernare eficientă și nici poliție oficială, care subminează în loc să protejeze drepturile individuale.

Unul dintre motivele pentru care protestele recente din Statele Unite au fost șocante pentru atât de multe persoane a fost acela că ostilitățile și ilegalitățile de care au avut parte diferite etnii din alte națiuni nu ar trebui să aibă

loc în Statele Unite. Această țară ar trebui să fie mai bună în eradicarea rasismului, nu numai împotriva americanilor de culoare, care au fost cei mai vizibili în protestele recente, ci și împotriva latinilor, asiaticilor și a altor grupuri. Istoria acestei națiuni în ceea ce privește rasismul nu este una fericită și trebuie să ne îmbunătățim.

Statele Unite au fost fondate de imigranți de diferite naționalități și etnii. Scopul lor unificator nu a fost să stabilească o anumită religie sau să perpetueze oricare dintre diversele culturi sau loialități tribale din vechile țări. Generația noastră fondatoare a căutat să fie unită printr-o nouă constituție și noi legi. Aceasta nu înseamnă că documentele noastre unificatoare sau înțelegerea la acea vreme a semnificațiilor lor erau perfecte. Istoria primelor două secole ale Statelor Unite a arătat necesitatea multor perfecționări, precum dreptul la vot pentru femei

și, în special, abolirea sclaviei, inclusiv legi care au asigurat faptul că cei care fuseseră sclavi trebuiau să se bucure de toate drepturile și condițiile libertății.

Doi erudiți din cadrul Universității Yale ne-au amintit recent:

„Deși au multe imperfecțiuni, Statele Unite au posibilitatea, în mod unic, să unească o societate diversă și divizată...”

Cetățenii acestora nu trebuie să aleagă între o identitate națională și multiculturalism. Americanii le pot avea pe amândouă. Dar cheia este patriotismul constituțional. Trebuie să rămânem uniți de și prin Constituție, indiferent de dezacordurile noastre ideologice¹³.

Cu mulți ani în urmă, un ministru britanic de externe a dat acest mare sfat într-o dezbatere în Camera Comunelor: „Nu avem *aliați* eterni și nu avem *dușmani* pentru totdeauna. *Nevoile și dorințele* noastre sunt eterne și avem datoria de a le împlini¹⁴.”

Acesta este un bun motiv *laic* pentru împlinirea nevoilor și dorințelor noastre eterne în chestiuni politice. În plus, doctrina Bisericii Domnului ne învață o altă dorință eternă care ar trebui să ne îndrume: învățăturile Salvatorului nostru care au inspirat Constituția Statelor Unite și legile de bază ale multora dintre țările noastre. Loialitatea față de legea stabilită, nu loialitatea față de „aliații” temporari, este cel mai bun mod de a ne iubi vrăjmașii și dușmanii în timp ce căutăm unitatea chiar și în diversitate.

Faptul de a ști că suntem, cu toții, copii ai lui Dumnezeu ne oferă o viziune divină a valorii tuturor oamenilor și voința și capacitatea de a ne ridica deasupra prejudecăților și rasismului. Deoarece am locuit timp de mulți ani în diferite locuri din această

națiune, Domnul m-a învățat că este posibil să fim supuși legilor și să căutăm să îmbunătățim legile națiunii noastre și, de asemenea, să ne iubim vrăjmașii și dușmanii. Deși acest lucru nu este ușor, este posibil cu ajutorul Domnului nostru Isus Hristos. El a dat această poruncă de a ne iubi și ne promite ajutorul Său în măsura în care căutăm să fim supuși acestei porunci. Depun mărturie că suntem iubiți și că vom fi ajutați de Tatăl nostru Ceresc și de Fiul Său, Isus Hristos. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți, de asemenea, Luca 6:27-28, 30.
2. Gordon B. Hinckley, „The Healing Power of Christ”, *Ensign*, nov. 1988, p. 59; vedeți, de asemenea *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), p. 230.
3. Vedeți, de asemenea, Doctrină și legăminte 6:5.
4. Vedeți, de asemenea, Matei 22:21; Marcu 12:17.
5. Thomas S. Monson, „Fratele meu, stăpânește-ți sentimentele”, *Liahona*, nov. 2009, p. 68.
6. Vedeți Becky și Bennett Borden, „Moving Closer: Loving as the Savior Did”, *Ensign*, sept. 2020, p. 24-27.
7. Joseph Smith, în *History of the Church*, 5:517. În mod similar, Martin Luther King jr. (1929-1968) a spus: „A răspunde violenței cu violență mărește violența, aprofundând întunericul unei nopți deja lipsite de stele. Întunericul nu poate alunga întunericul; numai lumina poate face aceasta. Ura nu poate alunga ura; numai dragostea poate face aceasta” [*Where Do We Go from Here: Chaos or Community?* (2010), p. 64-65].
8. *Învățăături ale președinților Bisericii: Howard W. Hunter* (2015), p. 274.
9. Russell M. Nelson, „Ferice de cei împăciuitori”, *Liahona*, nov. 2002, p. 41; vedeți, de asemenea, *Teachings of Russell M. Nelson* (2018), p. 83.
10. Vedeți „A House Divided”, *Economist*, 5 sept. 2020, p. 17-20.
11. Theresa A. Dear, „America’s Tipping Point: 7 Ways to Dismantle Racism”, *Deseret News*, 7 iunie 2020, A1.
12. Abraham Lincoln, cuvântare adresată în cadrul Liceului pentru tineri băieți, Springfield, Illinois, 27 ian. 1838, în John Bartlett, *Bartlett’s Familiar Quotations*, ediția a 18-a (2012), p. 444.
13. Amy Chua și Jed Rubenfeld, „The Threat of Tribalism”, *Atlantic*, oct. 2018, p. 81, theatlantic.com.
14. Henry John Temple, Viscount Palmerston, remarks in the House of Commons, 1 mart. 1848; în Bartlett, *Bartlett’s Familiar Quotations*, p. 392; subliniere adăugată.

Bengaluru, India

Prezentată de președintele Henry B. Eyring
al doilea consilier în Prima Președinție

Susținerea autorităților generale, a autorităților zonei-Cei Șaptezeci și a oficianților generali

Frați și surori, vă prezint, acum, autoritățile generale, autoritățile zonei-Cei Șaptezeci și oficianții generali ai Bisericii pentru votul dumneavoastră de susținere.

Se propune ca noi să-l susținem pe Russell Marion Nelson ca profet, văzător și revelator și ca președinte al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă; pe Dallin Harris Oaks ca primul consilier în Prima Președinție și pe Henry Bennion Eyring ca al doilea consilier în Prima Președinție.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii drepte.

Cei care se opun s-o arate în același fel.

Se propune ca noi să-i susținem pe Dallin H. Oaks ca președinte al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli și pe M. Russell Ballard ca președinte în exercițiu al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii drepte.

Cei care se opun s-o arate în același fel.

Se propune ca noi să îi susținem ca membri ai Cvorumului celor Doisprezece Apostoli pe următorii: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L.

Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong și Ulisses Soares.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii.

Cei care se opun s-o arate în același fel.

Se propune ca noi să-i susținem pe consilierii din Prima Președinție și pe membrii Cvorumului celor Doisprezece Apostoli ca profeti, văzători și revelatori.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii.

Chiba, Japonia

Cei care se opun s-o arate în același fel.

I-am eliberat pe vârstnicii L. Whitney Clayton, Enrique R. Falabella și Richard J. Maynes din calitatea de autorități generale-Cei Șaptezeci și le acordăm titlul de autorități emerite.

Cei care doresc să ni se alăture în exprimarea recunoștinței pentru slujirea remarcabilă a acestor frați și pentru familiile dâșilor, s-o arate prin ridicarea mâinii drepte.

L-am eliberat pe vârstnicul L. Todd Budge din calitatea de autoritate generală-Cei Șaptezeci.

Cei care doresc să-și exprime recunoștința pentru slujirea dâșului vă rugăm să o faceți prin ridicarea mâinii drepte.

I-am eliberat pe episcopii Dean M. Davies și W. Christopher Waddell din calitate de primul și, respectiv, al doilea consilier din cadrul Episcopatului care prezidează.

Cei care doresc să ni se alăture în exprimarea recunoștinței față de acești frați s-o arate prin ridicarea mâinii drepte.

Am eliberat din chemarea de autoritate a zonei-Cei Șaptezeci pe următorii: Ruben Acosta, René R. Alba, Alberto A. Alvarez, Vladimir N. Astashov, José Batalla, Bradford C. Bowen, Sergio Luis Carboni, Armando Carreon, S. Marc Clay jr., Z. Dominique Dekaye, Osvaldo R. Días, Michael M. Dudley, Mark P. Durham, E. Xavier Espinoza, James E. Evanson, Paschoal F. Fortunato, Sam M. Galvez, Patricio M. Giuffra, Leonard D. Greer, Daniel P. Hall, Toru Hayashi, Paul F. Hintze, Adolf J. Johansson, Wisit Khanakham, Seung Hoon Koo, Pedro X. Larreal, Johnny L. Leota, José E. Maravilla, Joel Martinez, Joaquim J. Moreira, Isaac K. Morrison,

Eduardo A. Norambuena, Ferdinand P. Pangan, Jairus C. Perez, Steven M. Petersen, Jay D. Pimentel, Edvaldo B. Pinto jr., Alexey V. Samaykin, K. David Scott, Rulon F. Stacey, Karl M. Tilleman, William R. Titera, Carlos R. Toledo, Cesar E. Villar, David T. Warner, Gary K. Wilde și William B. Woahn.

Cei care doresc să ni se alăture în exprimarea recunoștinței pentru slujirea excelentă a dâșilor, s-o arate prin ridicarea mâinii drepte.

Având în vedere că vârstnicul L. Whitney Clayton a fost eliberat din calitatea de autoritate generală-Cei Șaptezeci și i s-a acordat titlul de autoritate emerită, dâșul a fost, de asemenea, eliberat din chemarea de membru al Președinției celor Șaptezeci.

Vârstnicul Brent H. Nielson a fost chemat ca membru al Președinției celor Șaptezeci și propunem să-l susținem.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii drepte.

Cei care se opun s-o arate în același fel.

Se propune să-l susținem pe Dean M. Davies ca autoritate generală-Cei Șaptezeci.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii drepte.

Cei care se opun s-o arate prin același semn.

Se propune ca noi să-l susținem pe W. Christopher Waddell să slujească în calitate de prim consilier în Episcopatul care prezidează și pe L. Todd Budge ca al doilea consilier în Episcopatul care prezidează.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii drepte.

Cei care se opun s-o arate prin același semn.

Se propune să susținem ca noi autorități ale zonei-Cei Șaptezeci pe următorii: Laurian P. Balilemwa,

Bengaluru, India

Jonathon W. Bunker, Enrique R. Mayorga și Konstantin Tolomeev.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii drepte.

Cei care se opun s-o arate în același fel.

Se propune să susținem celelalte autorități generale, autorități ale zonei-Cei Șaptezeci și oficianții generali ai Bisericii așa cum sunt constituiți în prezent.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii drepte.

Cei care se opun s-o arate prin același semn.

Cei care s-au opus vreunui dintre propuneri trebuie să-și contacteze președintele de țarăș.

Frați și surori, ne exprimăm recunoștința pentru credința și rugăciunile dumneavoastră continue pentru conducătorii Bisericii. ■

Temecula, California, S.U.A.

Vârșnicul D. Todd Christofferson
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Societăți durabile

Dacă mulți dintre noi și mulți dintre semenii noștri ne străduim să ne îndrumăm viața potrivit „adevărului lui Dumnezeu”, virtuțile morale necesare în fiecare societate vor abunda.

Cât este de minunat să ascultăm corul cântând despre minunatul Salvator.

În anul 2015, Organizația Națiunilor Unite a adoptat programul numit „Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă”. A fost descris ca „un plan comun pentru pace și prosperitate pentru oameni și planetă, acum și în viitor”. Agenda pentru dezvoltare durabilă cuprinde 17 obiective care trebuie atinse până în anul 2030, cum ar fi: eradicarea sărăciei, eradicarea foamei, educație de calitate, egalitate de gen, apă curată și sanitație și muncă decentă.¹

Conceptul de dezvoltare durabilă este unul interesant și important. Cu toate acestea, și mai urgentă este marea întrebare legată de societățile durabile. Care sunt principiile care susțin o societate înfloritoare, care promovează fericirea, progresul, pacea și bunăstarea în rândul membrilor ei? Avem consemnări scripturale despre cel puțin două astfel de societăți înfloritoare. Ce putem învăța din acestea?

În vechime, marele patriarh și profet Enoh a propovăduit despre neprihănire și „a construit un oraș care a fost numit Orașul Sfințeniei, chiar Sion”². Este consemnat că „Domnul l-a numit pe poporul Său Sion pentru

că era într-o singură inimă și într-un singur gând și trăia în dreptate; și nu existau săraci printre ei”³.

„Și, Domnul a binecuvântat țara și ei au fost binecuvântați pe munți și pe locuri înalte și au înflorit”⁴.

În primul și al doilea secol, popoarele din emisfera vestică, cunoscute sub numele de nefiți și lamaniți, oferă un alt exemplu remarcabil de societate înfloritoare. După slujirea extraordinară a Salvatorului înviat printre ei, aceștia „au umblat după poruncile pe care le primiseră de la Domnul Dumnezeu lor, continuând în postire și rugăciuni și adunându-se laolaltă deseori ca să se roage și să audă cuvântul Domnului...”

Și nu erau nici invidie, nici certuri, nici tumulturi, nici curvii, nici minciuni, nici crime sau alte feluri de necurățenie; și cu siguranță nu a putut să fie niciun popor mai fericit printre toate popoarele care au fost făcute de către mâna lui Dumnezeu”⁵.

Societățile din aceste două exemple au fost susținute de binecuvântările cerului ca urmare a devotamentului lor exemplar față de cele două mari porunci: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, și cu tot cugetul tău”

și „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”⁶. Au fost supuși lui Dumnezeu în viața lor personală și s-au îngrijit unii de alții în ceea ce privește bunăstarea fizică și spirituală. Potrivit cuvintelor consemnate în Doctrină și legăminte, acestea au fost societăți în care „fiecare om [căuta] ceea ce este bun pentru aproapele său și [făcea] toate lucrurile cu ochiul îndreptat numai către slava lui Dumnezeu”⁷.

Din păcate, după cum a menționat și vâșnicul Quentin L. Cook în această dimineață, societatea ideală descrisă în 4 Nefi din Cartea lui Mormon nu a continuat dincolo de al doilea secol. Durabilitatea nu este garantată, iar o societate înfloritoare poate eșua în timp dacă aceasta renunță la cele mai importante virtuți prin care îi sunt susținute pacea și prosperitatea. În acest caz, cedând ispitelor diavolului, oamenii „au început să fie împărțiți în clase; și au început să zidească biserici pentru ei înșiși pentru ca să capete câștig; și au început să tăgăduiască Biserica cea adevărată a lui Hristos”⁸.

„Și s-a întâmplat că atunci când trei sute de ani au trecut, atât poporul nefiților, cât și lamaniții deveniseră foarte ticăloși, unul la fel ca celălalt”⁹.

Până la sfârșitul secolului următor, milioane au murit în războaie sângeroase și națiunea lor, care odinioară fusese armonioasă, a fost redusă la triburi războinice.

Reflectând la acest exemplu și la alte exemple de societăți care odinioară au fost înfloritoare și care, ulterior, s-au prăbușit, cred că este bine să spunem că, atunci când oamenii nu mai au sentimentul de responsabilitate față de Dumnezeu și încep să se încreadă, în schimb, în „brațul omului”, dezastrul pândește. Încrederea în brațul omului înseamnă a ignora Autorul divin al drepturilor

și demnității oamenilor și a acorda o prioritate maximă bogățiilor, puterii și laudelor lumii (și, adesea, a-i batjocori și a-i persecuta pe cei care au un standard diferit). Între timp, cei din societățile durabile caută, după cum a spus regele Beniamin, să „crească” în cunoașterea slăvii aceluia care [i-a] făcut... sau în cunoașterea a ceea ce este drept și adevărat”¹⁰.

Instituțiile reprezentate de familie și religie au fost esențiale pentru înzestrarea atât a persoanelor, cât și a comunităților cu virtuțile care susțin o societate trainică. Aceste virtuți, înrădăcinate în scripturi, includ, printre altele, integritatea, responsabilitatea, compasiunea, căsătoria și fidelitatea în cadrul căsătoriei, respectul față de alții și proprietatea altora, slujirea, necesitatea muncii și demnitatea faptului de a munci.

La începutul acestui an, jurnalistul Gerard Baker, a scris un articol în *Wall Street Journal*, onorându-l pe tatăl său, Frederick Baker, cu ocazia împlinirii vârstei de 100 de ani. Baker a făcut presupuneri despre motivele longevității tatălui său, dar, apoi, a adăugat aceste gânduri:

„Deși, probabil, ne dorim cu toții să cunoaștem secretul unei vieți lungi, de multe ori simt că ar fi mai bine să ne dedicăm mai mult timp pentru a ne da seama ce înseamnă o viață bună, indiferent de durata vieții noastre pe pământ. În această privință, sunt convins că știu secretul tatălui meu.

El vine dintr-o perioadă în care viața era definită, în primul rând, de datorie, nu de drepturi; de responsabilități sociale, nu de privilegii personale. Principiul principal care a animat secolul său de viață a fost sentimentul obligației – față de familie, Dumnezeu și țară.

Într-o perioadă dominată de consecințele dezintegrării familiilor, tatăl meu a fost un soț devotat soției sale

timp de 46 de ani, un tată responsabil a șase copii. A fost foarte implicat și puternic în mod special atunci când părinții mei au trecut prin tragedia de neimaginat a pierderii unui copil...

Și, într-o perioadă în care religia este tot mai mult o curiozitate, tatăl meu a trăit fiind un catolic credincios, devotat, cu o credință de nezdruccinat în promisiunile lui Hristos. Într-adevăr, uneori cred că a trăit atât de mult pentru că este mai bine pregătit să moară decât toți cei pe care i-am cunoscut vreodată.

Am fost un om norocos – binecuvântat să primesc o educație bună, să-mi întemeiez o familie minunată, să am un oarecare succes pe plan temporal, pentru care nu-mi asum meritul. Dar, oricât de mulțumit și de recunoscător aș fi, acest sentiment este eclipsat de mulțumirea și recunoștința pe care le simt față de omul care, fără a se lamenta sau dramatiza, fără a aștepta recompense sau chiar recunoaștere, a trăit – de un secol încoace – cu responsabilitățile, obligațiile și, în cele din urmă, bucuriile simple ale unei vieți pline de virtuți”¹¹.

În ultimii ani, înțelegerea importanței religiei și a crezurilor religioase a scăzut în multe națiuni. Un număr tot mai mare de oameni consideră că atât credința în Dumnezeu, cât și devotamentul față de El nu sunt necesare pentru integritatea morală a persoanelor sau a societăților din lumea de astăzi.¹² Cred că suntem cu toții de acord că cei care declară că

Rezervația indiană Pechanga, California, S.U.A.

nu au niciun crez în ceea ce privește religia pot fi, și sunt adesea, oameni buni, cu standarde morale. Cu toate acestea, nu suntem de acord că acest lucru se întâmplă fără influența divină. Mă refer la lumina lui Hristos. Salvatorul a declarat: „Sunt adevărata lumină care luminează pe orice om care vine pe lume”¹³. Fie că își dă seama, fie că nu, fiecare bărbat, femeie și copil de orice credință, din orice loc și oricare perioadă este umplut cu lumina lui Hristos și, prin urmare, are capacitatea de a discerne între bine și rău, ceea ce numim adesea conștiință.¹⁴

Cu toate acestea, atunci când secularizarea separă virtutea personală și civică de sentimentul de responsabilitate față de Dumnezeu, aceasta separă planta de rădăcinile sale. Bizuirea în totalitate pe cultură și tradiție nu va fi suficientă pentru a menține virtutea în societate. Atunci când o persoană nu are un Dumnezeu mai presus de ea însăși și nu caută un bine mai mare decât acela de a-și satisface propriile poftă și preferințe, consecințele se vor vedea fără întârziere.

Pinhais, Paraná, Brazilia

De exemplu, o societate în care consimțământul individual este singura constrângere asupra activității sexuale este o societate în declin. Adulterul, promiscuitatea, nașterile în afara căsătoriei¹⁵ și avortul ales nu sunt decât unele dintre fructele amare produse de imoralitatea rezultată din revoluția sexuală. Consecințele care urmează acționează împotriva durabilității unei societăți sănătoase și includ un număr tot mai mare de copii crescuți în sărăcie și fără influența pozitivă a taților, uneori de-a lungul mai multor generații femeile asumându-și singure responsabilitățile care ar trebui să fie comune, iar școala, precum și alte instituții de educare foarte deficiente, au sarcina de a compensa eșecul din cămin.¹⁶ La aceste patologii sociale se adaugă nenumăratele momente de mâhnire și disperare individuală – distrugere mintală și emoțională de care au parte atât cei vinovați, cât și cei nevinovați.

Nefi a proclamat:

„Vai de cel care ascultă de preceptele oamenilor și reneagă puterea lui Dumnezeu și darul Duhului Sfânt!...

Vai de toți cei care tremură și sunt mândri din cauza adevărului lui Dumnezeu!”¹⁷.

În schimb, mesajul nostru plin de bucurie către copiii noștri și către întreaga omenire este că „adevărul lui Dumnezeu” indică o cale mai bună sau, după cum a spus Pavel, „o cale nespuse mai bună”¹⁸, o cale

către fericire personală și bunăstare a comunităților acum și către pace și bucurie eterne în viața de apoi.

Adevărul lui Dumnezeu se referă la adevărurile esențiale care stau la baza planului fericirii întocmit de El pentru copiii Săi. Aceste adevăruri sunt: Dumnezeu trăiește; El este Tatăl Ceresc al spiritelor noastre; ca manifestare a dragostei Sale, El ne-a dat porunci care duc la o plenitudine de bucurie alături de El; Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu și Mântuitorul nostru; El a suferit și a murit pentru a ispăși pentru păcatele noastre, cu condiția să ne pocăim; El a înviat din morți, făcând ca învierea să aibă loc pentru toată omenirea; vom sta cu toții înaintea Sa pentru a fi judecați, pentru a da socoteală despre viața noastră.¹⁹

La nouă ani de la începerea a ceea ce s-a numit „domnia judecătorilor” în Cartea lui Mormon, profetul Alma a renunțat la poziția sa de judecător șef pentru a acorda timp deplin conducerii Bisericii. Scopul său era să se ocupe de mândria, persecuția și lăcomia care creșteau în rândul oamenilor și, în special, în rândul membrilor Bisericii.²⁰ Vârșnicul Stephen D. Nadauld a spus odată: „Hotărârea inspirată a lui [Alma] nu a fost aceea de a petrece mai mult timp încercând să elaboreze și să aplice mai multe reguli pentru a corecta comportamentul poporului său, ci să le vorbească despre cuvântul lui Dumnezeu, să predea doctrina iar înțelegerea lor a planului

mântuirii să-i determine să-și schimbe comportamentul”²¹.

Putem face multe ca semenii și împreună-cetățeni pentru a contribui la durabilitatea și succesul societăților în care trăim și, cu siguranță, slujirea noastră cea mai importantă și trainică va fi să predăm și să trăim potrivit adevărilor inerente marelui plan al mântuirii întocmit de Dumnezeu. După cum este exprimat în cuvintele imnului:

*Prin credință și-n orice-ar veni,
Dușmani, prieteni, noi vom iubi.
Vom predica a Ta Ființă
Prin cuvânt blând și pură viață.*²²

Dacă mulți dintre noi și mulți dintre semenii noștri ne străduim să luăm hotărâri și să ne îndrumăm viața potrivit „adevărului lui Dumnezeu”, virtuțile morale necesare în fiecare societate vor abunda.

În dragostea Sa, Tatăl nostru Ceresc a dat pe Singurul Său Fiu Născut, Isus Hristos, pentru ca noi să avem viață veșnică.²³

„[Isus Hristos] nu face nimic decât dacă este spre binele lumii; căci El iubește lumea, chiar într-atât, încât Și-a jertfit propria viață pentru ca să poată să-i tragă pe oameni la El. Prin urmare, nu poruncește la nimeni să nu ia parte la salvarea Sa.

Iată, strigă El la cineva, zicând: Te depărtezi de Mine? Iată, eu vă spun: Nu; dar El spune: Veniți la Mine, voi, toate marginile pământului, cumpărați lapte și miere fără bani și fără preț.”²⁴

Declarăm aceste lucruri „cu solemnitatea inimii, în spiritul umilinței”²⁵ și în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți „The 17 Goals”, site-ul Departamentului Națiunilor Unite pentru Afaceri Economice și Sociale, sdgs.un.org/goals.

Steven J. Lund
președintele general al Tinerilor Băieți

2. Moise 7:19.
3. Moise 7:18
4. Moise 7:17.
5. 4 Nefi 1:12, 16.
6. Matei 22:37, 39.
7. Doctrină și legăminte 82:19.
8. 4 Nefi 1:26.
9. 4 Nefi 1:45.
10. Mosia 4:12.
11. Gerard Baker, „A Man for All Seasons at 100”, *Wall Street Journal*, 21 feb. 2020, wsj.com.
12. Vedeti Ronald F. Inglehart, „Giving Up on God: The Global Decline of Religion”, *Foreign Affairs*, sept./oct. 2020, foreignaffairs.com; vedeti, de asemenea, Christine Tamir, Aidan Connaughton și Ariana Monique Salazar, „The Global God Divide”, Pew Research Center, 20 iulie 2020, „Majorities in Emerging Economies Connect Belief in God and Morality”, pewresearch.org.
13. Doctrină și legăminte 93:2; vedeti, de asemenea, Moroni 7:16, 19.
14. Vedeti Boyd K. Packer, „Lumina lui Hristos”, *Liahona*, apr. 2005, p. 10; vedeti, de asemenea, D. Todd Christofferson, „Truth Endures”, *Religious Educator*, vol. 19, nr. 3 (2018), p. 6.
15. În acest exemplu, vorbesc despre posibilele consecințe adverse asupra copiilor ca fiind „fructe amare” și nu despre copii. Fiecare copil al lui Dumnezeu este prețios și fiecare viață are o valoare neprețuită indiferent de circumstanțele nașterii.
16. Vedeti, de exemplu, Pew Research Center, „The Changing Profile of Unmarried Parents”, 25 apr. 2018, pewsocialtrends.org; Mindy E. Scott și alții, „5 Ways Fathers Matter”, 15 iunie 2016, childtrends.org și Robert Crosnoe și Elizabeth Wildsmith, „Nonmarital Fertility, Family Structure, and the Early School Achievement of Young Children from Different Race/Ethnic and Immigration Groups”, *Applied Developmental Science*, vol. 15, nr. 3 (iul.-sept. 2011), p. 156-170.
17. 2 Nefi 28:26, 28.
18. 1 Corinteni 12:31.
19. Vedeti Alma 33:22.
20. Vedeti Alma 4:6-19.
21. Stephen D. Nadauld, *Principles of Priesthood Leadership* (1999), p. 13; vedeti, de asemenea, Alma 31:5.
22. „Faith of Our Fathers”, *Hymns*, nr. 84.
23. Vedeti Ioan 3:16.
24. 2 Nefi 26:24-25; vedeti, de asemenea 2 Nefi 26:33.
25. Doctrină și legăminte 100:7.

Să găsim bucurie în Hristos

Cea mai sigură cale pentru a găsi bucurie în această viață este să ne alăturăm lui Hristos în a-i ajuta pe alții.

Domnul nu le cere tinerilor noștri deținători ai Preoției aaronice să facă totul, dar ceea ce El le cere este demn de admirație.

În urmă cu câțiva ani, mica noastră familie a trecut prin ceva cu care multe familii din această lume decăzută se confruntă. Cel mai mic fiu al nostru, Tanner Christian Lund, s-a îmbolnăvit de cancer. A fost un suflet incredibil, așa cum copiii de nouă ani tind să fie. Era amuzant de poznaș și, în același timp, surprinzător de conștient din punct de vedere spiritual. Împielit și înțeles, neastâmpărat și cuminte. Când era mic și ne uimea zilnic cu ștregăriile lui, ne întrebam dacă va crește să fie profetul sau un jefuitor de bănci. În orice caz, părea că el avea să-și lase amprenta în lume.

Și, apoi, s-a îmbolnăvit foarte grav. În decursul următorilor trei ani, medicina modernă a aplicat măsuri eroice, incluzând două transplanturi de măduvă osoasă, în timpul cărora a făcut pneumonie, fiind necesar ca el să petreacă 10 săptămâni în stare de inconștiență, conectat la un ventilator. În mod miraculos, și-a revenit pentru o perioadă scurtă; dar, apoi, cancerul lui a reapărut.

Cu scurt timp înainte să moară, boala lui Tanner i-a invadat oasele și, chiar și cu administrarea de calmante puternice, tot avea dureri. De-abia

putea coborî din pat. Într-o dimineață de duminică, mama sa, Kalleen, a intrat în camera lui, înainte ca familia să fi plecat la biserică, pentru a vedea cum se simte. Ea a fost surprinsă să vadă că el reușise cumva să se îmbrace și stătea pe marginea patului său, luptându-se din greu să-și încheie nasturii de la cămașă. Kalleen s-a așezat lângă el. „Tanner”, a spus ea, „ești sigur că ești destul de puternic să mergi la biserică? Poate, astăzi, ar trebui să stai acasă, să te odihnești”.

A privit în pământ. Era diacon. Avea un cvorum. Și avea o însărcinare. „Trebuie să distribuie împărtașania astăzi.”

Taboão de Serra, São Paulo, Brazilia

Apia, Samoa

„Ei, sunt sigură că ar putea să facă altcineva acest lucru în locul tău.”

„Da”, a spus el, „dar... eu văd cum se uită oamenii la mine când distribui împărtașania. Cred că îi ajută”.

Așadar, Kalleen l-a ajutat să-și încheie nasturii de la cămașă și să-și lege cravata și s-au dus cu mașina la biserică. În mod evident, se întâmpla ceva important.

Eu am venit la biserică de la o adunare anterioară, așa că am fost surprins să-l văd pe Tanner așezat pe rândul diaconilor. Kalleen mi-a spus în șoaptă de ce era el acolo și ceea ce spusese: „Îi ajută pe oameni”.

Așa că am urmărit cum diaconii au pășit către masa de împărtașanie. S-a sprijinit ușor de un alt diacon atunci când preoții le-au înmănat tăvile cu pâinea. Apoi Tanner și-a târșăit picioarele spre locul care i-a fost desemnat și s-a ținut de capătul rândului pentru a-și menține echilibrul în timp ce a dat împărtașania.

Părea că toți ochii din capelă erau ațintiți asupra lui, fiind mișcați de eforturile sale în timp ce-și făcea modesta parte. Cumva, Tanner ne-a predat o lecție în tăcere în timp ce se mișca solemn șchiopătând de la rând la rând – capul său chel fiind umed de transpirație – reprezentându-L pe Salvator în modul în care Îl reprezintă diaconii. Trupul său odată invincibil,

de diacon, era un pic zdrobit, frânt și sfâșiat, suferind de bunăvoie pentru a sluji, aducând simbolurile ispășirii Salvatorului în viețile noastre.

Văzând cum a ajuns să gândească despre faptul de a fi diacon ne-a făcut și pe noi să gândim diferit – despre împărtașanie, despre Salvator și despre diaconi și învățători și preoți.

Mă minunez de miracolul nerostit care l-a făcut în acea dimineață să răspundă cu atâta curaj acelei chemări liniștite și blânde de a sluji și de tăria și capacitățile tuturor tinerilor noștri în dezvoltare, în timp ce fac multe eforturi să răspundă chemării unui profet de a se înrola în batalionul lui Dumnezeu și de a se alătura lucrării de salvare și exaltare.

De fiecare dată când un diacon ține în mână o tavă de împărtașanie, ni se aduce aminte de istorisirea sacră despre cina cea de taină, de Ghetsimani, de Căpățâna și de mormântul din grădină. Când Salvatorul le-a spus apostolilor Săi: „Să faceți lucrul acesta spre pomenirea mea”¹, El vorbea, de asemenea, peste veacuri, fiecăruia dintre noi. El vorbea despre miracolul nesfârșit pe care îl va oferi atunci când diaconi, învățători și preoți din viitor vor da simbolurile Sale și-i vor invita pe copiii Săi să accepte darul Său ispășitor.

Toate simbolurile împărtașaniei ne îndreaptă spre acel dar. Contemplăm

asupra pâinii pe care odată El a rupt-o – și pâinea pe care acum o rup, în schimb, preoții în fața noastră. Ne gândim la însemnătatea lichidului consacrat, atunci și acum, în timp ce cuvintele acelor rugăciuni solemne de împărtașanie sunt transmise din gura unor preoți tineri către inima noastră și către ceruri, înnoind legămintele care ne leagă la înseși puterile salvării lui Hristos. Ne putem gândi la ce înseamnă când un diacon ne aduce simbolurile sacre, stând așa cum face el, acolo unde Însuși Isus ar sta, dacă ar fi aici, oferind să ne aline poverile și durerea.

Din fericire, tinerii băieți și tinerele fete nu trebuie să se îmbolnăvească pentru a găsi bucurie și scop în a-l sluji Salvatorului.

Vârstnicul David A. Bednar ne-a învățat că, pentru a crește și a deveni așa cum *sunt* misionarii, noi trebuie să facem ceea ce *fac* misionarii, iar apoi, „rând după rând și precept după precept... [noi vom putea deveni], în mod treptat, misionarul... la care se așteaptă Salvatorul”².

În mod asemănător, dacă dorim „să [fim] ca Isus”³, trebuie să facem ceea ce face Isus și, într-o propoziție remarcabilă, Domnul ne-a explicat ce este, de fapt, ceea ce El face. El a spus: „Pentru că, iată, aceasta este lucrarea Mea și slava Mea – să realizez nemurirea și viața veșnică a omului”⁴.

Misiunea Salvatorului a fost mereu și din totdeauna să-I slujească Tatălui Său salvându-i pe copiii Săi.

Și, cea mai sigură cale pentru a găsi bucurie în Hristos este să ne alăturăm Lui în a-i ajuta pe alții.

Acesta este adevărul simplu care a inspirat programul Copiii și tinerii.

Toate activitățile programului Copiii și tinerii și toate învățăturile din programul Copiii și tinerii sunt

menite să ajute tinerii să devină mai asemănători lui Isus alăturându-I-se în lucrarea Sa de salvare și exaltare.

Programul Copiii și tinerii este un instrument pentru a ajuta fiecare copil de la Societatea Primară și fiecare tânăr să progreseze în ucenicie și să dobândească o viziune plină de credință despre cum arată calea fericirii. Pot ajunge să anticipeze și să aspire la popasurile și indicatoarele care sunt de-a lungul cărării legămintelor, unde vor fi botezați și confirmați cu darul Duhului Sfânt și, curând, vor face parte din cvorumuri sau clase ale Tinerelor Fete, unde vor simți bucuria de a-i ajuta pe alții printr-o succesiune de acțiuni de slujire asemănătoare celor ale lui Hristos. Vor stabili obiective, mari și mici, care le vor oferi echilibru în viață pe măsură ce devin mai asemănători Salvatorului. Conferințele și revistele Pentru întărirea tineretului, *Prietenul* și aplicația Trăind conform Evangheliei vor fi de ajutor în a-i face să se axeze pe găsirea bucuriei în Hristos. Vor anticipa binecuvântările deținerii unei recomandări pentru

Salzburg, Austria

templu cu utilizare limitată și vor simți spiritul lui Ilie, prin influența Duhului Sfânt, în timp ce caută binecuvântările templului și istoriei familiei. Vor fi călăuziți de binecuvântări patriarhale. În timp, se vor vedea intrând în temple pentru a fi înzestrați cu putere și pentru a găsi bucurie acolo pe măsură ce sunt conectați etern, indiferent de ce s-ar întâmpla, cu familiile lor.

Contrar vânturilor potrivnice ale pandemiei și ale calamităților, realizarea întregului potențial al noului program Copiii și tinerii este încă o lucrare în desfășurare – dar este urgentă. Tinerii noștri nu pot aștepta ca lumea să se îndrepte înainte ca ei să ajungă să-L cunoască pe Salvator. Unii, chiar și în acest moment, iau hotărâri pe care nu le-ar lua dacă ar înțelege adevărata lor identitate – și identitatea Lui.

Așadar, apelul urgent din partea batalioanelor lui Dumnezeu, care se pregătesc pentru situații grele, este ca „toată lumea să vină pe punte!”.

Mame și tați, fiii dumneavoastră au nevoie să-i susțineți acum cu mai multă ardoare decât ați făcut-o vreodată în trecut când se îngrijorau pentru lucruri mai puțin importante, cum ar fi embleme și ecusoane. Mame și tați, conducători ai preoției și conducătoare ale Tinerelor Fete, dacă tinerii dumneavoastră întâmpină dificultăți, programul Copiii și tinerii va fi de ajutor pentru a-i aduce la Salvator, iar Salvatorul le va aduce pace.⁵

Președinții ale cvorumurilor și claselor, luați atitudine și asumați-vă locul de drept în lucrarea Domnului!

Episcopi, corelați cheile pe care le dețineți cu cele ale președinților cvorumurilor și cvorumurile dumneavoastră – și episcopia dumneavoastră – se vor schimba pentru totdeauna.

Iar vouă, celor din generația care se ridică, vă depun mărturie, ca unul

care știe, că *sunteți* fiice preaiubite și fii preaiubiți ai lui Dumnezeu și El are pentru voi o lucrare de făcut.

Pe măsură ce vă ridicați la măreția posturilor voastre, cu toată inima, puterea, mintea și tăria voastră, veți ajunge să-L iubiți pe Dumnezeu și să vă țineți legămintele și să aveți încredere în preoția Sa, pe măsură ce lucrați spre binecuvântarea altora, începând în propriul cămin.

Mă rog ca voi să vă străduiți, cu de două ori mai multă energie, demnă de această perioadă, să slujiți, să vă exercitați credința, să vă pocăiți și să vă îmbunătățiți în fiecare zi, pentru a deveni demni de a primi binecuvântările din templu și bucuria trainică ce vine numai prin Evanghelia lui Isus Hristos. Mă rog ca voi să vă pregătiți să deveniți acel misionar sânguincios, acel soț fidel sau acea soție fidelă, acel tată iubitor sau acea mamă iubitoare care vi s-a promis că veți putea deveni într-un final fiind un ucenic adevărat al lui Isus Hristos.

Fie ca voi să ajutați la pregătirea lumii pentru întoarcerea Salvatorului invitând pe toată lumea să vină la Hristos și să primească binecuvântările ispășirii Sale! În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Luca 22:19.
2. David A. Bednar, „Să devenim misionari”, *Liahona*, nov. 2005, p. 46.
3. „Eu încerc să fiu ca Isus; Supus Îi urmez calea. Încerc, prin ce fac și spun, să-mi arăt, ca El, dragostea.” („Eu încerc să fiu ca Isus”, *Cântece pentru copii*, p. 40-41).
4. Moise 1:39.
5. Îmi exprim aprecierea personală față de părinții și conducătorii devotați, care, de-a lungul istoriei noastre, i-au ajutat cu atât de mult curaj pe tineri să aibă parte de progres. Recunosc faptul că noul program Copiii și tinerii datorează mult fiecărei activități și fiecărui program de realizări care l-au precedat.

Vârstnicul Gerrit W. Gong
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Toate națiunile, neamurile și limbile

Noi putem, în felul nostru, să devenim parte a împlinirii profețiilor și promisiunilor Domnului – parte a Evangheliei care binecuvântează lumea.

Dragi frați și surori, de curând am oficiat o pecetuire în templu, urmând instrucțiunile privind COVID-19. Alături de mire și mireasă, amândoi misionari credincioși întorși din misiune, au fost părinții și frații și surorile lor. Acest lucru nu a fost ușor. Mireasa era a noua din zece copii. Cei nouă frați ai ei stăteau în ordine, de la cel mai în vârstă la cel mai tânăr, păstrând, desigur, distanța socială.

Membrii familiei au căutat să fie cetățeni buni oriunde au locuit. Cu toate acestea, o comunitate a fost neprimitoare – deoarece, a spus mama miresei, membrii familiei erau membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

Ei au făcut totul pentru a-și face prieteni la școală, a-și aduce contribuția și a fi acceptați, dar nu au avut succes. Membrii familiei s-au rugat și s-au rugat ca inimile să se înmoaie.

Într-o seară, ei au simțit că au primit răspuns la rugăciunile lor, într-un mod foarte neașteptat. Casa lor a luat foc și a ars din temelii. Dar s-a întâmplat altceva. Incendiul a înmuiat inimile vecinilor lor.

Vecinii lor și școala locală au adunat haine, pantofi și alte lucruri

necesare familiei, care pierduse totul. Bunătatea a deschis ușa înțelegerii. Nu a fost modul în care membrii familiei au sperat ori s-au așteptat ca rugăciunile lor să primească răspuns. Cu toate acestea, ei și-au exprimat recunoștința pentru ceea ce au învățat prin experiențe dificile și pentru răspunsurile neașteptate primite la rugăciunile lor sincere.

Cu adevărat, pentru cei care au inimi credincioase și ochi pentru a vedea, îndurările blânde ale Domnului se manifestă în mijlocul încercărilor vieții. Încercările îndurate cu credință și sacrificiu aduc, într-adevăr, binecuvântările cerului. În această viață muritoare, putem pierde sau putem aștepta un timp unele lucruri, dar, în cele din urmă, vom găsi ceea ce contează cel mai mult.¹ Aceasta este promisiunea Sa.²

Proclamația noastră cu ocazia bicentenarului din

2020 începe cu promisiunea profund incluzivă că „Dumnezeu îi iubește pe copiii Săi din fiecare națiune a lumii”³. Fiecărui dintre noi din fiecare națiune, neam, limbă și popor⁴, Dumnezeu îi promite, îi oferă să primească prin legământ și îl invită să vină și să ia din abundența bucuriei și bunății Sale.

Dragostea lui Dumnezeu față de toți oamenii este afirmată în tot cuprinsul scripturilor.⁵ Acea dragoste cuprinde legământul avraamic, adunarea copiilor Săi risipiți⁶ și planul fericirii întocmit de El pentru viața noastră.

În casa credinței, nu trebuie să fie nici străini, nici oaspeți⁷, nici săraci, nici bogați⁸, nici „alții” care să rămână afară. În calitate de „împreună cetățeni cu sfinții”⁹, noi suntem invitați să schimbăm lumea în bine, din interior spre exterior, câte o persoană, câte o familie, câte o vecinătate, pe rând.

Aceasta se întâmplă când trăim în acord cu Evanghelia și o împărtășim. La începutul acestei dispensații, profetul Joseph a primit o profeție remarcabilă, conform căreia Tatăl Ceresc dorește ca toți oamenii, de pretutindeni, să descopere dragostea lui Dumnezeu și să pună în practică puterea Sa pentru a progresa și a se schimba.

Acea profeție a fost primită aici, la casa din bârne a familiei Smith, în Palmyra, New York.¹⁰

Terminată în anul 1998, casa familiei Smith este reconstruită pe fundația ei originală. Dormitorul de la etaj ocupă același spațiu fizic de 5,5 x 9 x 3 metri, în care Moroni, ca mesager glorios de la Dumnezeu, a venit la tânărul Joseph în seara zilei de 21 septembrie 1823.¹¹

Vă amintiți ce a relatat profetul Joseph:

„[Moroni] a spus... că Dumnezeu avea o lucrare pe care să o fac eu; și că numele meu va fi ținut de bine și de rău printre toate națiunile, neamurile și limbile...”

[Moroni] a spus că a fost depozitată o carte... că plenitudinea nepieritoare a Evangheliei este cuprinsă în această carte¹².

Aici ne oprim. Noi Îi preaslăvim pe Dumnezeu Tatăl Veșnic și pe Fiul Său, Isus Hristos, și nu pe profetul Joseph Smith sau pe oricare alt bărbat sau femeie muritori.

Cu toate acestea, gândiți-vă cum sunt împlinite profețiile pe care Dumnezeu le dă slujitorilor Săi.¹³ Unele sunt împlinite mai devreme, altele mai târziu, dar toate sunt împlinite.¹⁴ Când ne supunem spiritului de profeție al Domnului, noi putem, în felul nostru, deveni parte a împlinirii profețiilor și promisiunilor Sale – parte a Evangheliei care binecuvântează lumea.

În anul 1823, Joseph era un băiat în vârstă de 17 ani, necunoscut, care trăia într-un sat neștiut, într-o țară de curând devenită independentă. Dacă nu ar fi adevărat, cum putea el să-și imagineze și să spună că avea să fie un instrument în lucrarea lui Dumnezeu și că avea să traducă prin harul și puterea lui Dumnezeu scriptura sacră ce avea să fie cunoscută pretutindeni?

Provo, Utah, S.U.A.

Cu toate acestea, deoarece este adevărat, dumneavoastră și cu mine putem fi martori ai împlinirii acelei profeții chiar în timp ce noi suntem invitați să ajutăm la împlinirea ei.

Dragi frați și surori, în întreaga lume, fiecare dintre noi care participă la această conferință generală din octombrie 2020, se numără printre națiunile, neamurile și limbile despre care se vorbește.

Astăzi, membrii Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă trăiesc în 196 de națiuni și teritorii, cu 3.446 de țărui ai Bisericii în 90 dintre acestea.¹⁵ Reprezentăm atât regiuni geografice, cât și centre de tărie.

În anul 1823, cine și-ar fi imaginat că, în anul 2020, aveau să fie trei țări, fiecare cu peste un milion de membri ai acestei Biserici – Statele Unite, Mexic și Brazilia?

Sau 23 de țări, fiecare cu mai mult de 100.000 de membri ai Bisericii – trei în America de Nord, paisprezece în America Centrală și de Sud, una în Europa, patru în Asia și una în Africa¹⁶

Președintele Russell M. Nelson numește Cartea lui Mormon „un miracol miraculos”¹⁷. Martorii ei depun mărturie: „Fie cunoscut tuturor națiunilor, neamurilor, limbilor și popoarelor”¹⁸. Astăzi, conferința generală este disponibilă în 100 limbi. Președintele Nelson a depus mărturie despre Isus Hristos și Evanghelia Sa restaurată în 138 de națiuni și numărul acesta va crește.

Începând cu 5.000 de exemplare tipărite ale primei ediții, din 1830, a

Cărții lui Mormon, aproximativ 192 de milioane de exemplare cuprinzând întreaga Carte a lui Mormon sau o parte din ea au fost publicate în 112 limbi. Traducerile Cărții lui Mormon sunt, de asemenea, disponibile în format digital, în mare parte. Traducerile actuale ale Cărții lui Mormon includ majoritatea celor 23 de limbi care sunt vorbite de 50 de milioane de oameni sau mai mulți, reprezentând în total limbile materne ale aproximativ 4,1 miliarde de oameni.¹⁹

Prin mijloace mici și simple – prin care suntem invitați să participăm fiecare – lucruri mari sunt împlinite.

De exemplu, la o conferință de țărui în Monroe, Utah, cu un număr de 2.200 de membri, am întrebat câți dintre ei au slujit în misiuni. Aproape fiecare mână s-a ridicat. În ultimii ani, din acel țărui, 564 de misionari au slujit în toate cele 50 de state ale S.U.A. și 53 de țări – de pe fiecare continent, cu excepția Antarcticii.

Apropo de Antarctica, chiar și în Ushuaia, în extremitatea sudică a Argentinei, am văzut profeția împlinindu-se când misionarii noștri au împărtășit Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos într-un loc numit „marginile pământului”²⁰.

Pictura murală formată de copertele celor patru volume din *Saints (Sfinții)*²¹ înfățișează o tapiserie globală a rezultatelor pozitive de care au parte sfinții credincioși de pretutindeni, care trăiesc conform Evangheliei. Istoria Bisericii noastre este ancorată în mărturiile bazate pe experiența personală și

Nairobi, Kenya

călătoria pe cărarea Evangheliei a fiecărui membru, inclusiv a lui Mary Whitmer, credincioasa soră căreia Moroni i-a arătat plăcile Cărții lui Mormon.²²

Începând din ianuarie 2021, cele trei noi reviste internaționale ale Bisericii noastre – *Prietenul*, *Pentru întărirea tineretului* și *Liahona* – îi invită pe toți să împărtășească experiențe și mărturii în comunitatea internațională a credinței noastre și să facă parte din aceasta.²³

Dragi frați și surori, pe măsură ce ne mărim credința în Tatăl Ceresc și Isus Hristos, primim binecuvântările care vin prin trăirea conform adevărilor Evangheliei restaurate și legămintelor sacre și studiem, cugetăm și împărtășim despre restaurarea aflată în desfășurare, noi participăm la îndeplinirea profeției.

Ne schimbăm pe noi și schimbăm lumea într-un model al Evangheliei care binecuvântează vieți pretutindeni.

O soră din Africa a spus: „Slujirea soțului meu în cadrul preoției îl face să fie mai răbdător și mai bun. Și eu devin o soție mai bună și o mamă mai bună”.

Un consultant internațional în afaceri din America Centrală, acum respectat, a spus că, înainte de a descoperi Evanghelia restaurată a lui Dumnezeu, a trăit fără niciun scop, pe străzi. Acum, el și familia lui au găsit identitate, scop și tărie.

Un tânăr băiat din America de Sud crește găini și vinde ouăle lor pentru a

ajuta la cumpărarea de ferestre pentru casa pe care familia lui o construiește. El plătește mai întâi zeciuiala. El va vedea, la propriu, ferestrele cerurilor deschizându-se.

În Four Corners, o comunitate din sud-vestul Statelor Unite, o familie de indigeni americani crește o tufă frumoasă de trandafiri, pentru a înflori în deșert, ca simbol al credinței în Evanghelie și al bizuirii pe forțele proprii.

Supraviețuitor al unui crud război civil, un frate din Asia de Sud-Est era disperat crezând că viața nu are sens. El a găsit speranță într-un vis în care un fost coleg de clasă ținea o tavă pentru împărtășanie și depunea mărturie despre rânduiele necesare salvării și ispășirea lui Isus Hristos.

Tatăl Ceresc ne invită pe toți, de pretutindeni, să simțim dragostea Sa, să învățăm și să progresăm prin educație, muncă onorabilă, servicii pentru sprijinirea bizuirii pe forțele proprii și modele de bunătate și fericire pe care le găsim în Biserica Sa restaurată.

Pe măsură ce ajungem să ne încredem în Dumnezeu, uneori implorând în momentele noastre cele mai negre, mai nesigure și în care ne simțim cel mai singuri, învățăm că El ne cunoaște mai bine și ne iubește mai mult decât ne cunoaștem sau ne iubim noi înșine.

De aceea, avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu pentru a crea dreptate, egalitate, echitate și pace durabile, în căminele și comunitățile noastre. Cele

mai adevărate, mai profunde, mai autentice povestiri, locuri și sentimente de apartenență vin atunci când simțim dragostea mântuitoare a lui Dumnezeu, căutăm har și miracole prin ispășirea Fiului Său și stabilim relații de durată prin legăminte sacre.

În lumea dezordonată, gălăgioasă și poluată de astăzi, este nevoie de bunătatea și înțelepciunea religioasă. Cum altfel putem învia, inspira și edifica spiritul uman?²⁴

Plantarea de copaci în Haiti este numai unul dintre sutele de exemple de oameni care se unesc pentru a face bine. Comunitatea locală, incluzând 1.800 de membri ai Bisericii noastre, care a donat arborii, s-a adunat pentru a planta aproape 25.000 de copaci.²⁵ În cadrul acestui proiect multianual de reîmpădurire s-au plantat deja peste 121.000 de copaci. Acesta prevede plantarea a încă zeci de mii.

Acest efort unit asigură umbră, conservă solul și previne viitoarele inundații. Ajută la înfrumusețarea vecinătăților, clădește comunitatea, hrănește oamenii și îmbogățește solul. Dacă îi întrebi pe haitieni cine va recolta fructele din acești copaci, ei spun: „Oricine va fi flămând”.

Aproximativ 80 de procente din populația globului este afiliată religios.²⁶ Comunitățile religioase răspund cu promptitudine la nevoi imediate după dezastre naturale, precum și la nevoi cronice de hrană, adăpost, educație, alfabetizare și instruire în vederea găsirii unui loc de muncă. În întreaga lume, membrii noștri, prietenii noștri și Biserica ajută comunitățile să sprijine refugiații și oferă apă, mijloace pentru asigurarea igienei, mobilitate pentru persoanele cu handicap, îngrijire pentru cei cu probleme de vedere – câte o persoană, câte un sat, câte un copac, pe rând.²⁷ Peste tot, căutăm să fim părinți

buni și cetățeni buni, pentru a ne aduce contribuția în vecinătățile și societățile noastre, inclusiv prin organizația Caritatea Sfinților din Zilele din Urmă.²⁸

Dumnezeu ne dă libertatea morală de a alege – și responsabilitatea morală. Domnul declară: „Eu, Domnul Dumnezeu, vă fac liberi; de aceea, [voi] sunteți, într-adevăr, liberi”²⁹. Proclamând „robilor slobozenia”³⁰, Domnul promite că ispășirea Sa și calea Evangheliei pot dezlega legăturile temporale și spirituale.³¹ Din fericire, această libertate mântuitoare se extinde și la cei care au plecat din viața muritoare.

Acum câțiva ani, un preot din America Centrală mi-a spus că studia „botezul pentru cei morți”, înfăptuit de sfinții din zilele din urmă. „Pare într-adevăr corect”, a spus preotul, „ca Dumnezeu să ofere fiecărei persoane ocazia de a primi botezul, indiferent când sau unde a trăit, cu excepția copiilor mici, care sunt «vii în Hristos»³². Apostolul Pavel”, a observat preotul, „vorbește despre cei morți care așteaptă botezul și învierea”³³. Rânduielele din templu înfăptuite prin înlocuitori promit tuturor națiunilor, neamurilor și limbilor că fiecare va fi „descătușat, de moarte și de iad scăpat”³⁴.

Pe măsură ce Îl descoperim pe Dumnezeu, uneori răspunsuri neașteptate la rugăciuni ne fac să nu mai locuim pe stradă, să simțim că aparținem comunității, alungă întunericul din inima noastră și ne îndrumă să găsim refugiu spiritual și sentimentul de apartenență în bunătatea legămintelor și dragostei Sale trainice.

Lucrurile mari încep, deseori, prin fapte mici, dar miracolele lui Dumnezeu se manifestă zilnic. Cât de recunoscători suntem pentru darul divin al Duhului Sfânt, ispășirea lui Isus Hristos și doctrina Sa, rânduielile și legămintele Sale revelate, pe care le

găsim în Biserica Sa restaurată, denumită după numele Său!

Mă rog ca noi să acceptăm cu bucurie invitația lui Dumnezeu de a primi și a ajuta la împlinirea, în toate națiunile, neamurile și limbile, a binecuvântărilor Sale promise și profețite, în numele sacru și sfânt al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. „Tot ce pierdeți vă va fi înapoiat la înviere, cu condiția să continuați în credință” (*Învățăturile ale președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], p. 52).
2. Vedeți Mosia 2:41.
3. „Restaurarea plenitudinii Evangheliei lui Isus Hristos: proclamație către lume cu ocazia bicentenarului”, ChurchofJesusChrist.org; vedeți, de asemenea, de exemplu, Alma 26:37.
4. Vedeți Apocalipsa 14:6; 1 Nefi 19:17; 22:28; 2 Nefi 30:8; Mosia 3:20; 15:28; Alma 37:4-6; 3 Nefi 28:29; Doctrină și legăminte 42:58; 133:37.
5. Vedeți Ioan 3:16-17; 15:12; Romani 8:35, 38-39.
6. Vedeți 1 Nefi 22:3, 9; Doctrină și legăminte 45:24-25, 69, 71; 64:42.
7. Vedeți Efeseni 2:19.
8. Vedeți Doctrină și legăminte 104:14-17.
9. Efeseni 2:19.
10. La câteva sute de metri de ușa din spate a casei familiei Smith, într-o duminică, care a devenit Dumbrava noastră Sacră, „în dimineața unei zile frumoase, senine, la începutul primăverii anului o mie opt sute douăzeci” (Joseph Smith – Istorie 1:14).
11. Să te afli în locul concret al unui eveniment istoric cunoscut te poate ajuta să faci legătura dintre loc și timpul evenimentului. Totuși, mărturia noastră despre evenimentele sacre legate de apariția lui Moroni în fața tânărului profet Joseph este spirituală.
12. Joseph Smith – Istorie 1:33-34.
13. Vedeți Amos 3:57; Doctrină și legăminte 1:38.
14. Vedeți Alma 37:6; Doctrină și legăminte 64:33.
15. Statisticile Bisericii din data de 3 septembrie 2020; expresia „națiuni și teritorii” include entități precum Guam, Puerto Rico și Samoa Americană.
16. Cele 23 de țări sunt: Statele Unite, Mexic, Brazilia, Filipine, Peru, Chile, Argentina, Guatemala, Ecuador, Bolivia, Colombia, Canada, Marea Britanie, Honduras, Nigeria, Venezuela, Australia, Republica Dominicană, Japonia, El Salvador, Noua

Zeelandă, Uruguay, Nicaragua. Australia și Noua Zeelandă sunt incluse între cele patru țări din Asia cu peste 100.000 de membri. Paraguay are peste 96.000 de membri ai Bisericii și poate fi următoarea țară care să se alăture grupului cu peste 100.000 de membri.

17. Russell M. Nelson, „The Book of Mormon: A Miraculous Miracle” (cuvântare rostită în cadrul seminarului pentru noi președinți de misiune, 23 iun. 2016).
18. „Mărturia a trei martori” și „Mărturia a opt martori”, Cartea lui Mormon.
19. Alte traduceri continuă promisiunea că fiecare bărbat și femeie vor „[auzi] plenitudinea Evangheliei în propria [lor] limbă și în limbajul [lor]” (Doctrină și legăminte 90:11).
20. Vedeți Doctrină și legăminte 122:1.
21. Titlurile celor patru volume din *Saints (Sfinții)* vin din declarația mărturiei inspirate a profetului Joseph Smith din Scrisoarea Wentworth – *The Standard of Truth (Standardul adevărului); No Unhallowed Hand (Nicio mână nesfințită); Boldly, Nobly and Independent (Curajos, nobil și independent)* și *Sounded in Every Ear (A răsunat în fiecare ureche)*.
22. Vedeți *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days (Sfinții – relatări despre Biserica lui Isus Hristos în zilele din urmă)*, vol. 1, *The Standard of Truth (Standardul adevărului), 1815-1846* (2018), p. 70-71.
23. Vedeți Scrisoarea din partea Primei Președinții, 14 aug. 2020.
24. Vedeți Garrit W. Gong, „Seven Ways Religious Inputs and Values Contribute to

Chiba, Japonia

Episcopul W. Christopher Waddell
primul consilier în Episcopatul care prezidează

Practical, Principle-Based Policy Approaches” (cuvântare rostită în data de 8 iun. 2019, G20 Interfaith Forum), newsroom.churchofjesuschrist.org/article/elder-gong-g20-interfaith-forum-japan-2019-transcript.

25. Vedeti Jason Swensen, „LDS Church Celebrates 30 Years in Haiti by Planting Thousands of Trees”, *Deseret News*, 1 mai 2013, deseretnews.com.
26. Vedeti Centrul pentru Cercetare Pew, „The Global Religious Landscape”, 18 dec. 2012, pewforum.org. Acest „cuprinzător studiu demografic a peste 230 de țări și teritorii... estimează că sunt 5,8 miliarde de adulți și copii afiliați religios pe întreg globul, reprezentând 84% din populația de 6,9 miliarde de oameni ai lumii, existentă în anul 2010”.
27. Virtuțile și valorile religioase ancorează și îmbogățesc societatea civilă; inspiră comunitatea, angajamentul civil, coeziunea socială, slujirea și voluntariatul; și promovează dreptatea, reconcilierea și iertarea, ajutându-ne, inclusiv, să știm când și cum să perseverăm sau să renunțăm, să știm când și ce să ne amintim sau să uităm.
28. Pe lângă contribuția lor la Caritatea Sfinților din Zilele din Urmă (vedeti latterdaysaintcharities.org), care slujește drept brațul umanitar al Bisericii, membrii Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă se alătură vecinilor și comunităților lor oferind timp și mijloace materiale prin slujire în cadrul proiectelor JustServe sau Măini care ajută (vedeti justserve.org și ChurchofJesusChrist.org/topics/humanitarian-service/helping-hands) și oferind donații de post [vedeti „Fasting and Fast Offerings”, *Gospel Topics* (Subiecte din Evanghelie), topics.ChurchofJesusChrist.org]. Fiecare dintre aceste acțiuni necesită generozitatea semnificativă a membrilor Bisericii și prietenilor acestora pentru a binecuvânta mii de oameni din întreaga lume.
29. Doctrină și legăminte 98:8.
30. Isaia 61:1; vedeti, de asemenea, Ioan 8:36; Galateni 5:1; Doctrină și legăminte 88:86.
31. Această speranță de libertate îi include pe cei care caută să biruie obiceiuri sau dependențe dăunătoare, comportamente autodistructive, vinovății transmise prin generații sau orice durere.
32. Moroni 8:12; vedeti, de asemenea, Doctrină și legăminte 137:10.
33. Vedeti 1 Corinteni 15:29.
34. „În al lui Isus nume” *Imnuri*, nr. 108, strofa a 3-a.

Era pâine

Pe măsură ce căutăm să fim pregătiți din punct de vedere temporal, putem înfrunta încercările din viață cu mai multă încredere.

Înainte impunerii restricțiilor de călătorie din cauza pandemiei actuale, mă întorceam acasă după îndeplinirea unei însărcinări în afara țării și, din cauza unor probleme cu orarul, a trebuit să fac o escală duminică. Am avut timp între două zboruri să particip la o adunare de împărtășanie locală, unde am putut împărtăși, de asemenea, un mesaj scurt. După adunare, un diacon entuziasmat m-a întrebat dacă îl cunosc pe președintele Nelson și dacă am avut vreodată ocazia de a da mâna cu dânsul. I-am răspuns că îl cunosc, că am dat mâna cu el și că, în calitate

de membru al Episcopatului care prezidează, am ocazia de a-i întâlni pe președintele Nelson și pe consilierii săi de câteva ori în fiecare săptămână.

Tânărul diacon s-a așezat apoi pe un scaun, a ridicat mâinile deasupra capului și a strigat: „Aceasta este cea mai grozavă zi din viața mea!”. Dragi frați și surori, poate că nu-mi ridic brațele deasupra capului și nu strig, dar sunt etern recunoscător pentru profetul în viață și pentru îndrumarea pe care o primim de la profeți, văzători și revelatori, în special în timpul acestor perioade de încercare.

Provo, Utah, S.U.A.

De la începutul timpurilor, Domnul le-a oferit oamenilor Săi îndrumare pentru a-i ajuta să se pregătească din punct de vedere spiritual și temporal împotriva calamităților și încercărilor care El știe că vor apărea în timpul experienței noastre din viața muritoare. Aceste calamități pot fi personale sau generale, dar îndrumarea Domnului ne va oferi protecție și ajutor în măsura în care dăm ascultare și acționăm potrivit sfatului Său. Un exemplu minunat este oferit în relatarea din cartea Genesa, în care învățăm despre Iosif din Egipt și interpretarea sa inspirată a visului lui Faraon.

„Iosif a zis lui Faraon: «Ce a visat Faraon înseamnă un singur lucru: Dumnezeu a arătat mai dinainte lui Faraon ce are să facă...»

Iată, vor fi șapte ani de mare belșug în toată țara Egiptului.

După ei vor veni șapte ani de foamete, așa că se va uita tot belșugul acesta în țara Egiptului, și foametea va topi țara.»¹

Faraon l-a ascultat pe Iosif și a răspuns la ceea ce i-a arătat Dumnezeu într-un vis și a început imediat pregătirea pentru ce avea să se întâmple. În scripturi, este consemnat că, apoi:

„În timpul celor șapte ani de rod, pământul a dat bucate din belșug.

Iosif a strâns toate bucatele din acești șapte ani...

Iosif a strâns grâu, ca nisipul mării, atât de mult, că au încetat să-l mai măsoare, pentru că era fără măsură»².

Și, după ce acei șapte ani de belșug au trecut, ni se spune că „au început să vină cei șapte ani de foamete, așa cum vestise Iosif. În toate țările era foamete; dar în toată țara Egiptului era pâine»³.

Astăzi, suntem binecuvântați să fim conduși de profeți care înțeleg importanța pregătirii pentru calamități- le „care [vor] veni”⁴ și, de asemenea,

Santo Domingo, Republica Dominicană

recunosc limitările sau restricțiile cu care ne-am putea confrunta când ne străduim să urmăm sfatul lor.

Înțelegem clar că efectele COVID-19, precum și cele ale dezastrelor naturale devastatoare sunt nepărtinitoare și depășesc barierele etnice, sociale și religioase de pe fiecare continent. Oamenii și-au pierdut locurile de muncă și veniturile s-au redus pentru că ocaziile de muncă au fost influențate de concedieri și capacitatea de a munci a fost influențată de provocările legate de sănătate și legislație.

Ne exprimăm înțelegerea și grija față de toți cei care au fost afectați de acestea și ne exprimăm convingerea fermă că urmează zile mai bune. Ați fost binecuvântați cu episcopi și președinți de ramuri care caută membri din congregațiile lor care au nevoi temporale și care au acces la instrumente și resurse care vă pot ajuta să vă echilibrați din nou viața și să mergeți pe cărarea bizuirii pe forțele proprii pe măsură ce puneți în aplicare principiile pregătirii.

În ziua de azi, cu o pandemie care a devastat economii întregi, precum și vieți individuale, nu am fi în acord cu Salvatorul nostru plin de compasiune dacă am ignora realitatea că mulți

au probleme și i-am ruga să înceapă să-și facă o rezervă de mâncare și să economisească bani. Totuși, aceasta nu înseamnă că trebuie să ignorăm permanent principiile pregătirii, ci doar că aceste principii trebuie puse în practică „în înțelepciune și ordine”⁵, astfel încât, în viitor, să putem spune, asemenea lui Iosif din Egipt: „Era pâine”⁶.

Domnul nu Se așteaptă să facem mai mult decât putem, dar Se așteaptă să facem ce putem... când putem. Președintele Nelson ne-a reamintit la ultima noastră conferință generală: „Domnul iubește acțiunea”⁷.

Conducătorii Bisericii i-au încurajat, deseori, pe sfinții din zilele din urmă „să se pregătească împotriva vremurilor grele din viață având o rezervă de hrană și apă, precum și bani economisiți”⁸. În același timp, suntem încurajați să fim „înțelepți” și „[să nu exagerăm]”⁹ în eforturile noastre de a avea o rezervă de alimente ale familiei și bani economisiți. Un material intitulat *Finanțe personale pentru bizuirea pe forțele proprii*, publicat în anul 2017, care este disponibil momentan pe site-ul Bisericii în 36 de limbi, începe cu un mesaj din partea Primei Președinții:

„Domnul a declarat: «Scopul Meu este să am grijă de sfinții Mei» (Doctrină

și legăminte 104:15). Această revelație este o promisiune din partea Domnului conform căreia El va oferi binecuvântări temporale și va înlesni calea către bizuirea pe forțele proprii...

Acceptarea acestor principii și trăirea conform lor vă vor permite să primiți binecuvântările temporale promise de Domnul.

Vă invităm să studiați cu sârguință și să puneți în practică aceste principii și să le predați membrilor familiei dumneavoastră. Făcând astfel, viața dumneavoastră va fi binecuvântată... [deoarece] sunteți copii ai Tatălui nostru din Cer. El vă iubește și nu vă va abandona niciodată. El vă cunoaște și este pregătit să vă ofere binecuvântările spirituale și temporale ale bizuirii pe forțele proprii¹⁰.

Acest material include capitole despre crearea unui buget și respectarea lui, protejarea familiei împotriva greutăților, gestionarea unei crize financiare, investițiile pentru viitor și multe altele și este disponibil tuturor pe site-ul Bisericii sau prin intermediul conducătorilor dumneavoastră locali.

Când ne gândim la principiul pregătirii, putem să fim inspirați de exemplul lui Iosif din Egipt. Cunoașterea a ceea ce avea să se întâmple nu ar fi fost suficientă pentru ca ei să treacă prin anii grei dacă nu ar fi făcut anumite sacrificii în timpul anilor de abundență. În loc să se consume tot ce puteau produce supușii faraonului, au fost stabilite și respectate limite, asigurând, astfel, suficient pentru nevoile lor imediate, precum și pentru cele viitoare. Nu a fost suficient să știe că aveau să vină vremuri de încercare. A fost nevoie ca ei să acționeze și, datorită efortului lor, „era pâine”¹¹.

Aceasta duce la o întrebare importantă: „Așadar, ce urmează?”. Putem

începe prin a înțelege că toate lucrurile sunt spirituale pentru Domnul și că El „niciodată” nu ne-a dat „o lege care era temporală”¹². Așadar, totul ne îndrumă către Isus Hristos ca fiind temelie pe care trebuie să clădim, chiar și pregătirea noastră din punct de vedere temporal.

A fi pregătit din punct de vedere temporal și a te bizui pe forțele proprii înseamnă să ai „credința că, prin harul sau puterea care întărește a lui Isus Hristos și prin efortul nostru, ne putem satisface toate nevoile spirituale și materiale ale vieții pentru noi și pentru familiile noastre”¹³.

Alte aspecte ale temeliei spirituale pentru pregătirea temporală sunt: să acționăm „în înțelepciune și ordine”¹⁴, ceea ce implică acumularea treptată de provizii de alimente și economisirea de bani în timp, precum și să acceptăm mijloacele „mici și simple”¹⁵, ceea ce dovedește credința în faptul că Domnul va spori eforturile noastre mici, dar consecvente.

Când avem o temelie spirituală, atunci putem pune în practică două

elemente importante ale pregătirii temporale: gestionarea finanțelor și crearea de provizii acasă.

Principiile cheie pentru gestionarea finanțelor includ plata zecuielii și a donațiilor; achitarea datoriilor și evitarea lor; pregătirea unui buget și respectarea lui; și economisirea pentru viitor.

Principiile cheie pentru crearea de provizii acasă includ proviziile de alimente, proviziile de apă, precum și alte necesități în funcție de nevoile individuale sau ale familiei, toate acestea deoarece „cea mai bună magazie”¹⁶ este căminul, care devine „cea mai accesibilă rezervă în perioadele dificile”¹⁷.

Pe măsură ce urmăm principiile spirituale și căutăm inspirație de la Domnul, vom fi îndrumați să știm voia Domnului pentru noi, individual și ca familie, și cum să punem în practică mai bine principiile pregătirii temporale. Primul pas este cel mai important.

Vârstnicul David A. Bednar ne-a învățat acest principiu când a spus:

Chiba, Japonia

Vârstnicul Matthew S. Holland
din Cei Șaptezeci

„Acțiunea înseamnă exercitarea credinței... Credința adevărată se concentrează în și pe Domnul Isus Hristos și duce întotdeauna la acțiune”¹⁸.

Dragi frați și surori, în lumea noastră care se schimbă continuu, trebuie să fim pregătiți pentru incertitudini. Chiar dacă vor veni și vremuri mai bune, știm că perioadele bune și cele grele ale vieții muritoare vor continua. Pe măsură ce căutăm să fim pregătiți din punct de vedere temporal, putem înfrunța încercările din viață cu mai multă încredere și pace în inimă și putem, chiar și atunci când suntem stresați, să spunem, asemenea lui Iosif din Egipt: „Era pâine”¹⁹. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți Genesa 41:25-30.
2. Genesa 41:47-49.
3. Genesa 41:54
4. Doctrină și legăminte 1:17.
5. Mosia 4:27.
6. Genesa 41:54
7. Russell M. Nelson, în Joy D. Jones, „O chemare deosebit de nobilă”, *Liahona*, mai 2020, p. 16.
8. *Pregătiți tot ceea ce este necesar – proviziile de alimente ale familiei* (broșură, 2007), p. 1.
9. *Pregătiți tot ceea ce este necesar*, p. 1.
10. „Mesaj din partea Primei Președinții”, *Finanțe personale pentru bizuirea pe forțele proprii* (2017), în interiorul copertii din față.
11. Genesa 41:54
12. Vedeți Doctrină și legăminte 29:34-35.
13. *Finanțe personale pentru bizuirea pe forțele proprii*, p. 4.
14. Mosia 4:27.
15. Alma 37:6.
16. Gordon B. Hinckley, „Dacă sunteți pregătiți, nu vă va fi teamă”, *Liahona*, nov. 2005, p. 62.
17. „Emergency Preparedness (Pregătirea pentru situații de urgență)”, Gospel Topics (Subiecte din Evanghelie), topics.ChurchofJesusChrist.org
18. David A. Bednar, „Exercise Faith in Christ” (prezentare video), ChurchofJesusChrist.org/media.
19. Genesa 41:54

Darul extraordinar al Fiului

Prin Isus Hristos, putem scăpa de agonia pe care merităm să o suferim din cauza neajunsurilor noastre morale și putem birui agonia de care avem parte, deși nu o merităm, din cauza neșansei din viața muritoare.

Vara trecută, în timp ce citeam din Cartea lui Mormon pentru o lecție din cadrul programei *Vino și urmează-Mă*, am fost uimit de relatarea lui Alma potrivit căreia, atunci când a devenit pe deplin conștient de păcatele sale, nu a fost „nimic la fel de [extraordinar] și de amar ca durerile [sale]”¹. Mărturisesc că acea referire la durere extraordinară mi-a atras atenția, în parte, din cauza faptului că, în acea săptămână, m-am luptat să

elimin o piatră la rinichi de șapte milimetri. Niciodată nu a trăit un om asemenea „lucruri mari”, când „[un lucru mic și simplu]” a fost „[înfăptuit]”².

Am remarcat, de asemenea, limbajul lui Alma deoarece cuvântul *extraordinar* este folosit, de obicei, pentru a descrie lucruri de o frumusețe excepțională sau măreție incomparabilă. De exemplu, Joseph Smith a observat că îngerul Moroni purta mantii de „un alb [extraordinar]”, „un alb care

Temecula, California, S.U.A.

Bengaluru, India

întreacă orice [văzuse] vreodată pe pământ³. Cu toate acestea, cuvântul *extraordinar* poate exprima un fel de intensitate extremă chiar și a lucrurilor rele. Astfel, Alma și cele mai bune dicționare leagă *suferința extraordinară* cu faptul de a fi „chinuit”, „torturat” și „sfâșiat” în „cel mai înalt grad”⁴.

Ilustrarea lui Alma reflectă realitatea obiectivă că, la un anumit moment, vina deplină, chinuitoare a fiecărui păcat pe care îl comitem trebuie să fie simțită. Dreptatea cere acest lucru și Dumnezeu Însuși nu poate să-l schimbe.⁵ Când Alma și-a amintit „toate” păcatele sale – mai ales cele care au distrus credința altora – suferința sa a fost realmente insuportabilă și gândul că trebuie să stea înaintea lui Dumnezeu l-a umplut cu „o groază de negrăit”. El a dorit să „[dispară] atât în suflet, cât și în trup”⁶.

Cu toate acestea, Alma a spus că totul a început să se schimbe în momentul în care, și-a „amintit” de profeția „[venire a] unui Isus Hristos... ca să ispășească pentru păcatele lumii” și el a „implorat în inima [sa]: O, Isuse, Fiul al lui Dumnezeu, ai milă de mine”. Cu acel unic gând și acea unică rugămintă, sufletul lui Alma a fost umplut de o bucurie extraordinară, „tot atât de mare cât fusese durerea [sa]”⁷.

Nu trebuie să uităm niciodată că scopul real al adevăratei pocăințe este

să ia nefericirea certă și să o transforme în fericire pură. Datorită bunătății Sale „fără întârziere”⁸, în *momentul* în care venim la Hristos – arătând credință în El și o schimbare adevărată a inimii – greutatea zdrobitoare a păcatelor noastre începe să se mute de pe spatele nostru pe al Său. Acest lucru este posibil doar pentru că El, care este fără păcat, a suferit „agonia infinită și de negrăit”⁹ a fiecărui păcat din universul creațiilor Sale, pentru toate creațiile Sale – o suferință atât de cumplită, încât a făcut să țâșnească sânge din fiecare por al Său. De aceea, din experiență directă, personală, Salvatorul ne avertizează, în scripturile moderne, că noi nu știm cât de „[extraordnare]” vor fi „suferințele” noastre dacă nu ne pocăim. Dar, cu generozitate profundă, El clarifică, de asemenea: „Eu, Dumnezeu, am suferit aceste lucruri pentru toți, pentru ca ei să nu sufere, dacă ei se vor pocăi”¹⁰ – o pocăință care ne permite să „[gustăm] din bucuria nemărginită” pe care a gustat-o Alma¹¹. Pentru această doctrină: „Eu mă minunez”¹². Și totuși, uimitor, Hristos oferă și mai mult.

Uneori, durerea extraordinară nu vine din cauza păcatului, ci a greșelilor neintenționate, acțiunilor altora sau forțelor pe care nu le putem controla. În aceste momente, ați putea să strigați asemenea psalmistului neprihănit:

„Îmi tremură inima în mine, și mă cuprinde spaima morții,
mă apucă frica și groaza și mă iau florii...”

«O, dacă aș avea aripile porumbelului, aș zbura, și aș găsi undeva odihnă!»¹³.

Știința medicală, consilierea de specialitate sau repunerea legală în drepturi pot ajuta la alinarea acestor suferințe. Dar, observați, toate darurile bune – inclusiv acestea – vin de la Salvator.¹⁴ Indiferent de cauzele celor mai rele răni și dureri ale noastre, sursa supremă de alinare este aceeași: Isus Hristos. Doar El deține întreaga putere și balsamul vindecător pentru a corecta fiecare greșală, îndrepta fiecare rău, corecta fiecare imperfecțiune, vindeca fiecare rană și oferi fiecare binecuvântare întârziată. Asemenea martorilor din vechime, eu depun mărturie că „n-avem un Mare Preot, care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre”¹⁵, ci un Mântuitor iubitor, care a coborât de pe tronul Său și a mers înainte „răbdând dureri și ispite de toate felurile... ca El să știe... cum să-i ajute pe oameni”¹⁶.

Pentru oricine din zilele noastre ale cărui dureri sunt atât de intense sau atât de unice, încât simțiți că nimeni altcineva nu ar putea să le înțeleagă pe deplin, aveți dreptate într-o oarecare măsură. Poate că nu există niciun membru al familiei, prieten sau conducător al preoției – oricât de sensibil și bine intenționat ar putea fi fiecare – care să știe precis ceea ce simțiți sau care să aibă cuvintele exacte care să vă ajute să vă vindecați. Dar să știți acest lucru: există Cineva care înțelege perfect prin ce treceți, Care este „mai puternic decât tot pământul”¹⁷ și Care „poate să facă nespuse mai mult decât [cereți sau gândiți dumneavoastră]”¹⁸. Procesul se va desfășura în modul

Său și la timpul Său, dar Hristos este *întotdeauna* pregătit să vindece fiecare părticică și fiecare aspect al agoniei dumneavoastră.

În timp ce Îi permiteți să facă astfel, veți descoperi că suferința dumneavoastră nu a fost în zadar. Vorbind despre mulți dintre cei mai mari eroi din Biblie și despre durerile lor, apostolul Pavel a spus că „Dumnezeu... a oferit unele lucruri mai bune pentru ei, prin suferințele lor, pentru că fără suferințe ei nu puteau fi făcuți perfecți”¹⁹. Vedeți, natura adevărată a lui Dumnezeu și scopul existenței pământești este fericirea²⁰, dar nu putem deveni ființe perfecte, cu o bucurie divină, fără experiențe care ne încercă, uneori foarte profund. Apostolul Pavel spune că Salvatorul Însuși a fost făcut etern „[desăvârșit], prin suferințe”²¹. De aceea, trebuie să vă păziți de șoaptele satanice care vă spun că, dacă ați fi o persoană mai bună, ați evita astfel de încercări.

Trebuie, de asemenea, să vă împotriviți minciunii de același fel că suferințele dumneavoastră sugerează, cumva, că vă aflați în afara cercului de aleși ai lui Dumnezeu, care par să treacă ușor de la o stare binecuvântată la alta. În schimb, vedeți-vă așa cum v-a văzut Ioan Revelatorul în mărețea sa revelație despre zilele din urmă. Pentru că Ioan a văzut „o mare gloată, pe care nu putea s-o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe... și care strigau cu glas tare, și ziceau: «Mântuirea este a Dumnezeului nostru»”²².

Când a fost întrebat: „Aceștia, care sunt îmbrăcați în haine albe, cine sunt oare? Și de unde au venit?”, Ioan a primit răspunsul: „Aceștia vin

din *necazul cel mare*; ei și-au spălat hainele, și le-au albit în sângele Mielului”²³.

Dragi frați și surori, dacă dumneavoastră continuați să fiți neprihăniți chiar și în timp ce suferiți, aceasta vă ajută să vă calificați drept aleși ai lui Dumnezeu, și nu vă deosebiți de aceștia. Și promisiunile lor devin promisiunile dumneavoastră. După cum declară Ioan, „nu [vă] va mai fi foame, nu [vă] va mai fi sete; [nu vă] va mai dogori nici soarele, nici vreo altă arșiță. Căci Mielul, Care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul [dumneavoastră], [vă] va duce la izvoarele apelor vieții, și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii [dumneavoastră]”²⁴.

„Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere.”²⁵

Vă depun mărturie că, datorită bunătații de necrezut a lui Isus Hristos și ispășirii Sale infinite, putem scăpa de agonia pe care merităm să o suferim din cauza neajunsurilor noastre morale și putem birui agonia de care avem parte, deși nu o merităm, din cauza neșansei din viața muritoare. Sub îndrumarea Sa, destinul dumneavoastră divin va fi unul de o măreție incomparabilă și o bucurie de nedescris – o bucurie atât de intensă și atât de unică pentru dumneavoastră, încât „[cenușa]” dumneavoastră va deveni o frumusețe care va „[întrece] orice [ați văzut] vreodată pe pământ”²⁶. Ca dumneavoastră să puteți gusta această fericire acum și să puteți fi plini de ea pentru totdeauna, vă invit să faceți ceea ce a făcut Alma: lăsați-vă mintea să se prindă cu putere de darul *extraordinar* al Fiului lui Dumnezeu, așa cum a fost revelat prin Evanghelia Sa în Biserica Sa adevărată și vie. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Alma 36:21; subliniere adăugată.
2. Alma 37:6.
3. Joseph Smith – Istorie 1:31.
4. De exemplu, comparați aceleași cuvinte folosite în Alma 36:11-17 cu explicația pentru cuvântul *exquisite* din *Oxford American Writer's Thesaurus* – una dintre cele câteva publicații care pot fi încărcate în secțiunea „Dicționar” a configurărilor generale pe anumite dispozitive și, astfel, fiind legată, pentru acces ușor, de aplicația Biblioteca Evangheliei. Îi mulțumesc lui Rachel Sandford pentru că mi-a amintit acest lucru.
5. Vedeți Alma 42:13.
6. Vedeți Alma 36:13-15.
7. Vedeți Alma 36:17-21.
8. Mosia 25:10.
9. Vedeți Orson F. Whitney, *Baptism, the Birth of Water and of Spirit* (1934), p. 5.
10. Doctrină și legăminte 19:15-16.
11. Vedeți Alma 36:24-26.
12. „Eu mă minunez”, *Immuri*, nr. 117.
13. Psalmii 55:4-6.
14. Vedeți Moroni 7:24.
15. Evrei 4:15.
16. Alma 7:11-12.
17. 1 Nefi 4:1.
18. Efeseni 3:20.
19. Joseph Smith Translation, Hebrews 11:40.
20. Vedeți 2 Nefi 2:25; Alma 41:11.
21. Evrei 2:10; vedeți, de asemenea, Evrei 5:8; Russell M. Nelson, „Perfection Pending”, *Ensign*, nov. 1995, p. 86-88.
22. Apocalipsa 7:9-10.
23. Apocalipsa 7:13-14; subliniere adăugată.
24. Apocalipsa 7:16-17.
25. Apocalipsa 21:4.
26. Vedeți Isaia 61:3; Joseph Smith – Istorie 1:31.

Santo Domingo, Republica Dominicană

Vârstnicul William K. Jackson
din Cei Șaptezeci

Cultura lui Hristos

Putem să prețuim cu toții ceea ce este cel mai bun în cultura noastră pământească individuală și să fim implicați pe deplin în cultura eternă, care vine din Evanghelia lui Isus Hristos.

Ce lume magnifică în care trăim și pe care o împărtășim, căminul unei mari diversități de popoare, limbi, obiceiuri și istorii – răspândite în sute de țări și mii de grupuri, fiecare fiind bogate în cultură! Omenirea are multe de care să fie mândră și multe de sărbătorit. Deși comportamentul învățat – acele lucruri la care suntem expuși prin culturile în care creștem – poate sluji ca o sursă puternică de tărie în viața noastră, poate, de asemenea, din când în când, deveni un obstacol major.

Cultura poate părea atât de adânc integrată în gândirea și comportamentul nostru, încât poate părea că schimbarea este imposibilă. La urma urmei, este o parte mare a ceea ce simțim că ne definește și care ne oferă sentimentul de identitate. Poate fi o influență atât de puternică, încât putem eșua să observăm slăbiciunile și defectele făcute de om în cultura noastră, care rezultă în reticența de a înlătura unele dintre tradițiile strămoșilor noștri. O fixație exagerată asupra identității culturale

proprie poate duce la respingerea ideilor, comportamentului și atributelor valoroase – chiar dumnezeiești.

Nu cu mulți ani în urmă, am cunoscut un domn minunat care ajută la ilustrarea acestui principiu universal de miopie culturală. L-am întâlnit prima oară în Singapore, când am fost desemnat să fiu învățătorul de acasă al familiei sale. Distins profesor de sanscrită și tamilă, provenea din sudul Indiei. Soția lui minunată și cei doi fii ai lor erau membri ai Bisericii, dar el nu se alăturase niciodată, nici nu ascultase prea mult învățăturile Evangheliei. Era mulțumit de felul în care soția și fiii săi se dezvoltau și i-a susținut pe deplin în acțiunile lor și în responsabilitățile lor în Biserica.

Când m-am oferit să-l învăț principiile Evangheliei și să-i împărtășesc crezurile noastre, inițial a refuzat. Mi-a luat ceva timp să-mi dau seama de ce: simțea că, dacă făcea astfel, devenea un trădător al trecutului său, al poporului său și al istoriei sale! Potrivit modului său de gândire, el ar fi negat tot ceea ce era, tot ceea ce familia sa îl învățase să fie, chiar moștenirea sa indiană. De-a lungul următoarelor câteva luni, am putut discuta despre aceste aspecte. Am fost uimit (deși nu surprins) de modul în care Evanghelia lui Isus Hristos a putut să-i deschidă ochii către o perspectivă diferită.

În cele mai multe culturi făcute de om, se găsesc atât lucruri bune, cât și lucruri rele, atât lucruri constructive, cât și lucruri distructive.

Multe din problemele lumii noastre sunt rezultatul direct al confruntărilor dintre cei cu idei și obiceiuri diferite provenite din cultura lor. Dar, practic, *toate* conflictele și haosul ar dispărea rapid dacă lumea, pur și simplu, și-ar accepta „cultura originală”, cea pe care toți am avut-o nu cu foarte mult

Nairobi, Kenya

timp în urmă. Această cultură datează din existența noastră premuritoare. A fost cultura lui Adam și a lui Enoh. A fost cultura întemeiată pe învățăturile Salvatorului la jumătatea timpului și este din nou disponibilă tuturor femeilor și bărbaților în zilele noastre. Este unică. Este cea mai măreață dintre toate culturile și provine din marele plan al fericirii, conceput de Dumnezeu și susținut de Hristos. Unește, nu divizează. Vindecă, nu rănește.

Evanghelia lui Isus Hristos ne învață că există scop în viață. Faptul că suntem aici nu este rezultatul unui accident cosmic mare sau al unei greșeli! Suntem aici cu un motiv.

Această cultură este fundamentată în mărturia că Tatăl nostru Cerească există, că El este real și ne iubește pe fiecare în parte. Noi suntem „lucrarea [Sa] și slava [Sa]”¹. Această cultură susține conceptul egalității în valoare. Nu există recunoaștere după castă sau clasă. La urma urmei, toți suntem frați și surori, copii de spirit ai Părinților noștri Cerești - literalmente. Nu există prejudecăți sau mentalitatea „noi

Villa Alemana, Marele Valparaíso, Chile

Osaka, Japonia

contra ei” în cea mai măreață dintre toate culturile. Toți suntem „noi”. Toți suntem „ei”. Noi credem că suntem responsabili și răspunzători pentru noi înșine, unul pentru altul, pentru Biserică și pentru lumea noastră. Responsabilitatea și răspunderea sunt factori importanți în dezvoltarea noastră.

Caritatea, adevărata grijă asemănătoare celei a lui Hristos, este temelia acestei culturi. Simțim preocupare sinceră pentru nevoile temporale și spirituale ale semenilor noștri și acționăm conform acestor sentimente. Acest lucru risipește prejudecata și ura.

Ne bucurăm de o cultură a revelației, care are drept centru cuvântul lui Dumnezeu așa cum este primit de profeți (și care poate fi verificat în mod personal de către fiecare dintre noi prin Duhul Sfânt). Toată omenirea poate cunoaște voia și gândurile lui Dumnezeu.

Această cultură susține principiul libertății de a alege. Capacitatea de a alege este extrem de importantă pentru dezvoltarea și fericirea noastră. A alege înțelept este un lucru esențial.

Este o cultură a învățării și a studiului. Căutăm cunoaștere și înțelepciune și ce este cel mai bun în toate lucrurile.

Este o cultură a credinței și a supunerii. Credința în Isus Hristos este

primul principiu al culturii noastre, iar supunerea față de învățăturile și poruncile Sale este rezultatul. Acestea duc la stăpânirea de sine.

Este o cultură a rugăciunii. Noi credem că Dumnezeu nu numai că ne aude, dar ne și ajută.

Este o cultură a legămintelor și a rânduielilor, a standardelor morale ridicate, a sacrificiului, a iertării și pocăinței și a grijii față de templul trupului nostru. Toate acestea depun mărturie despre devotamentul nostru față de Dumnezeu.

Este o cultură guvernată de preoție, autoritatea de a acționa în numele lui Dumnezeu, puterea lui Dumnezeu de a-și binecuvânta copiii. Edifică persoanele și le permite să devină oameni, conducători, mame, tați și parteneri mai buni – și sfințește căminul.

Miracole adevărate abundă în această cea mai veche dintre toate culturile, înfăptuite prin credința în Isus Hristos, puterea preoției, rugăciune, îmbunătățire personală, convertire adevărată și iertare.

Este o cultură a muncii misionare. Valoarea sufletelor este mare.

În cultura lui Hristos, femeile sunt înălțate la statutul lor adevărat și etern. Ele nu sunt subjugate bărbaților, așa cum se întâmplă în multe culturi

Peñablanca, Valparaíso, Chile

din lumea de azi, ci sunt parteneri depline și egale aici și în lumea care va veni.

Această cultură confirmă sanctitatea familiei. Familia este unitatea de bază a eternității. Perfecțiunea familiei merită orice sacrificiu pentru că, așa cum suntem învățați: „Niciun alt succes nu poate compensa eșecul din cadrul căminului”². Căminul este locul în care cea mai bună lucrare a noastră este făcută și în care cea mai mare fericire poate fi obținută.

În cultura lui Hristos există perspectivă – și focalizare și direcție eterne. Această cultură este preocupată de lucruri cu valoare nepieritoare! Provine din Evanghelia lui Isus Hristos, care este eternă și explică motivul, scopul și destinația existenței noastre. (Este incluzivă, nu exclusivă.) Deoarece această cultură rezultă din punerea în practică a învățăturilor Salvatorului nostru, ea ajută la asigurarea unui leac vindecător de care lumea noastră are atât de mare nevoie.

Ce binecuvântare este să facem parte din acest mod de viață măreț și nobil! Să facem parte din această

cea mai măreață dintre toate culturile va necesita schimbări. Profeții ne-au învățat că este necesar să lăsăm în urmă orice din vechile noastre culturi care nu este potrivit culturii lui Hristos. Dar aceasta nu înseamnă că trebuie să lăsăm în urmă *totul*. Profeții au subliniat, de asemenea, că suntem invitați, individual și cu toții, să ne aducem credința și talentele și cunoașterea – tot ceea ce este bun în viața noastră și în cultura noastră individuală – *cu* noi și să permitem ca Biserica să „adauge la aceasta” prin mesajul Evangheliei.³

Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă nu este o societate occidentală sau un fenomen cultural american. Este o Biserică internațională așa cum a fost mereu menită să fie. Mai mult decât atât, este cerească. Membri noi de peste tot din lume aduc bogăție, diversitate și entuziasm în familia noastră mereu în creștere. Sfinți din zilele din urmă de pretutindeni își sărbătoresc și își onorează în continuare propria moștenire și propriii eroi, dar, acum, fac, de asemenea, parte din ceva mai

măreț. Cultura lui Hristos ne ajută să ne vedem așa cum suntem cu adevărat și, când este văzută prin prisma eternității, echilibrată cu neprihănirea, ne ajută să ne creștem capacitatea de a îndeplini mărețul plan al fericirii.

Așadar, ce s-a întâmplat cu prietenul meu? Ei bine, i s-au predat lecțiile și s-a alăturat Bisericii. De atunci, familia lui a fost pecetluită pentru timp și pentru toată eternitatea în Templul Sydney, Australia. El a renunțat la puțin – și a câștigat potențialul de a avea totul. A descoperit că poate să-și sărbătorească, în continuare, istoria, că poate să fie, în continuare, mândru de strămoșii săi, de muzica, dansul și literatura sa, de mâncarea sa, de țara sa și poporul ei. Și-a dat seama că nu este nicio problemă în a încorpora ceea ce este cel mai bun din cultura sa locală în cea mai măreață dintre toate culturile. A descoperit că a aduce din viața sa veche în viața sa nouă ceea ce este în acord cu adevărul și neprihănirea ajută doar la sporirea înfrățirii sale cu sfinții și la facilitarea unirii tuturor ca fiind una în societatea cerului.

Într-adevăr, putem cu toții să prețuim ceea ce este cel mai bun în cultura noastră pământească individuală și, în același timp, să fim implicați pe deplin în cea mai veche cultură dintre toate – cultura originală, supremă și eternă, care vine din Evanghelia lui Isus Hristos. Ce moștenire minunată împărtășim cu toții! În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Moise 1:39.
2. J. E. McCulloch, în *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* (2011), p. 154.
3. Vedeteți *Învățăături ale președinților Bisericii: George Albert Smith* (2011), p. xxviii; Gordon B. Hinckley, „The Marvelous Foundation of Our Faith”, *Liahona*, nov. 2002, p. 78-81.

Vârstnicul Dieter F. Uchtdorf
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Dumnezeu va face ceva inimaginabil

Dumnezeu a pregătit copiii Săi și Biserica Sa pentru această perioadă.

Nu cu mult timp după sosirea în Valea Salt Lake, sfinții din zilele din urmă au început să construiască templul lor sfânt. Ei simțeau că, în sfârșit, găsiseră un loc în care să-L preaslăvească pe Dumnezeu în pace și să fie liberi de persecuție.

Totuși, exact când lucrările de la fundația templului se apropiau de finalizare, o armată de soldați a Statelor Unite s-a apropiat pentru a instala cu forța un nou guvernator.

Deoarece conducătorii Bisericii nu știau cât va fi de ostilă armata, Brigham Young a ordonat sfinților să evacueze și să îngroape fundația templului.

Sunt sigur că unii membri ai Bisericii se întrebau de ce eforturile lor de a clădi împărăția lui Dumnezeu erau, în mod constant, împiedicate să progreseze.

În cele din urmă, pericolul a trecut și fundația templului a fost dezgropată și inspectată. Atunci, constructorii pionieri au descoperit că unele dintre blocurile originale de gresie crăpaseră făcându-le nepotrivite pentru fundație.

În consecință, Brigham le-a cerut să repare fundația, astfel încât să susțină în mod corespunzător pereții de granit¹ ai maiestuosului Templu Salt

Lake.² În sfârșit, sfinții puteau cânta imnul „Ce trainică temelie”³ știind că templul lor era construit pe o temelie solidă care va rezista multe generații.

Această întâmplare ne poate învăța modul în care Dumnezeu folosește adversitățile pentru a îndeplini scopurile Sale.

O pandemie mondială

Dacă aceasta vă sună cunoscut, date fiind condițiile în care ne aflăm

astăzi, este pentru că într-adevăr așa este.

Mă îndoiesc că există vreo persoană care aude glasul meu sau citește cuvintele mele care să nu fi fost afectată de pandemia mondială.

Celor care plâng pierderea unor membri ai familiei și a prietenilor, vă spunem că plângem cu dumneavoastră. Ne rugăm Tatălui Ceresc să vă aline și să vă consoleze.

Consecințele pe termen lung ale acestui virus includ mai mult decât doar sănătatea fizică. Multe familii au pierdut sursele de venituri și sunt amenințate cu foamete, nesiguranță și neliniște. Admirăm eforturile altruiste ale multora de a preveni răspândirea bolii. Ne simțim umili în fața sacrificiului tăcut și eforturilor nobile ale celor care și-au riscat propria siguranță pentru a ajuta, vindeca și sprijini oamenii aflați la nevoie. Inimile noastre sunt pline de recunoștință pentru bunătatea și compasiunea dumneavoastră.

Ne rugăm cu putere ca Dumnezeu să deschidă zăgazurile cerurilor și să

Lo Narváez, Valparaíso, Chile

vă umple viața cu binecuvântările eterne ale lui Dumnezeu.

Noi suntem semințe

Sunt încă multe lucruri necunoscute despre acest virus. Dar un lucru știu cu siguranță: acest virus nu a fost o surpriză pentru Tatăl Ceresc. El nu a trebuit să adune batalioane suplimentare de îngeri, să convoace adunări de urgență sau să redirectioneze resursele de la divizia de creare a lumilor pentru a gestiona o nevoie neașteptată.

Mesajul meu de astăzi este că, deși această pandemie nu este ceea ce ne-am dorit sau am așteptat, Dumnezeu a pregătit copiii Săi și Biserica Sa pentru această perioadă.

Vom îndura aceasta, da. Dar vom face mai mult decât, pur și simplu, să scrâșnim din dinți, să îndurăm și să așteptăm să ne întoarcem la normalul de dinainte. Vom merge înainte și, drept rezultat, vom fi mai bine.

Într-un fel, noi suntem semințe. Și, pentru ca semințele să ajungă la potențialul lor, ele trebuie să fie

îngropate înainte de a putea încolți. Mărturia mea este că, deși uneori ne putem simți îngropați de încercările vieții sau înconjurați de întuneric emoțional, dragostea lui Dumnezeu și binecuvântările Evangheliei restaurate a lui Isus Hristos vor face să apară ceva inimaginabil.

Binecuvântări rezultă din greutate

Fiecare dispensație s-a confruntat cu perioadele sale de încercări și greutate.

Enoh și poporul său au trăit într-o perioadă de ticăloșie, războaie și vărsare de sânge. „Dar Domnul a venit și a rămas cu poporul Său.” El avea în minte ceva inimaginabil pentru ei. El i-a ajutat să întemeieze Sionul – un popor „într-o singură inimă și într-un singur gând” care „trăia în dreptate”⁴.

Tânărul Iosif, fiul lui Iacov, a fost aruncat într-o groapă, vândut ca sclav, trădat și abandonat.⁵ Cu siguranță, Iosif trebuie să se fi întrebat dacă Dumnezeu îl uitase. Dumnezeu avea în minte ceva inimaginabil pentru Iosif. El a

folosit această perioadă de încercări pentru a întări caracterul lui Iosif și l-a pus în situația de a-și salva familia.⁶

Gândiți-vă la profetul Joseph Smith în timp ce se afla în închisoarea Liberty, cum s-a rugat pentru alinarea sfinților suferinzi. El trebuie să se fi întrebat cum ar fi putut fi Sion întemeiat în acele condiții. Dar Domnul i-a transmis pace în suflet și glorioasa revelație care a urmat a adus pace sfinților – și ea continuă să ne aducă pace dumnezeoasă și mie.⁷

De câte ori, în primii ani ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, nu au disperat sfinții și nu s-au întrebat dacă Dumnezeu îi uitase? Dar, prin persecuții, pericole și amenințări de exterminare, Domnul Dumnezeu lui Israel avea altceva în minte pentru mica Sa turmă. Ceva inimaginabil.

Ce învățăm din aceste exemple – și din celelalte sute ca acestea din scripturi?

În primul rând, celor neprihăniți nu li se dă un tichet de trecere gratuită care le permite să evite valea umbrei morții.

Montegrotto Terme, Padua, Italia

Noi, toți, trebuie să trecem prin perioade grele, pentru că, în aceste timpuri de adversitate, învățăm principii care ne întăresc caracterele și ne fac să ne apropiem mai mult de Dumnezeu.

În al doilea rând, Tatăl nostru Ceresc știe că noi suferim și, deoarece suntem copiii Săi, El nu ne va abandona.⁸

Gândiți-vă la Cel plin de compasiune, Salvatorul, care a petrecut atât de mult din viața Sa slujind bolnavilor, celor singuri, celor care aveau îndoieli și erau disperati.⁹ Credeți că, astăzi, El este mai puțin preocupat de noi?

Dragii mei prieteni, preaiubiții mei frați și preaiubitele mele surori, Dumnezeu va veghea asupra dumneavoastră și vă va păstori în aceste timpuri de nesiguranță și teamă. El vă cunoaște. El vă aude rugăciunile. El este credincios și demn de încredere. El Își va îndeplini promisiunile.

Dumnezeu are ceva inimaginabil în minte pentru dumneavoastră personal și pentru întreaga Biserică – o lucrare minunată și un miracol.

Mulțumim, Ție, Dumnezeu nostru, pentru profet

Zilele noastre cele mai bune sunt înaintea noastră, nu în urma noastră. De aceea, Dumnezeu ne dă revelații *în zilele noastre!* Fără ele, viața ni s-ar putea părea ca și cum ne-am afla într-un avion care zboară în cerc, așteptând ca ceața să se ridice pentru a putea ateriza în siguranță. Scopurile lui Dumnezeu pentru noi sunt mult mai înalte de atât. Deoarece aceasta este Biserica Hristosului celui Viu și pentru că El îi îndrumă pe profeții Săi, noi ne mișcăm înainte și în sus, către locuri în care nu am fost niciodată, spre înălțimi pe care cu greu ni le putem imagina!

Acum, aceasta nu înseamnă că nu vom avea parte de turbulențe în zborul nostru prin viața muritoare. Nu

înseamnă că nu vor exista defecțiuni neașteptate ale instrumentelor, defecțiuni mecanice sau provocări meteorologice grave. De fapt, lucrurile ar putea să se înrăutățească înainte ca ele să se îmbunătățească.

Ca pilot de avion de luptă și căpitan de aeronavă, am învățat că, deși nu puteam alege adversitatea cu care urma să mă confrunt în timpul unui zbor, puteam alege cum să mă pregătesc și cum să reacționez. În vremuri de criză, este nevoie de calm și încredere susținută de gândire logică.

Cum putem face acest lucru?

Înfruntăm realitatea și ne întoarcem la elementele fundamentale, la principiile de bază ale Evangheliei, la ceea ce contează cel mai mult. Vă întăriți comportamentul religios – cum ar fi rugăciunea, studiul din scripturi și ținerea poruncilor lui Dumnezeu. Luați hotărâri bazate pe practicile care s-au dovedit a fi cele mai bune.

Vă concentrați asupra lucrurilor pe care le puteți face și nu asupra lucrurilor pe care nu le puteți face.

Vă adunați credința. Și fiți atenți la cuvântul de îndrumare al Domnului și al profetului Său pentru a vă conduce spre siguranță.

Amintiți-vă, aceasta este Biserica lui Isus Hristos.– El se află la cârmă.

Gândiți-vă la numeroasele progrese inspirate care au avut loc în deceniul trecut. Menționez doar câteva.

- Împărtășania a fost subliniată din nou ca centrul preaslăvirii noastre în ziua de sabat.
- Programul *Vino și urmează-Mă* a fost asigurat ca un instrument

Temecula, California, S.U.A.

pentru întărirea persoanelor și a familiilor care are căminul drept centru și este susținut de Biserică.

- Am început să acordăm, tuturor, o slujire mai bună și mai sfântă.
- Folosirea tehnicii în împărtășirea Evangheliei și realizarea lucrării Domnului s-a răspândit în întreaga Biserică.

Chiar și sesiunile conferinței generale nu ar fi posibile fără minunatele instrumente tehnice.

Dragi frați și surori, avându-L pe Hristos la cârmă, lucrurile nu vor fi doar în regulă; ele vor fi inimaginabile.

Lucrarea de adunare a lui Israel merge înainte

La început, ar fi putut părea că o pandemie mondială va fi un obstacol în lucrarea Domnului. De exemplu, metodele tradiționale de împărtășire a Evangheliei nu au fost posibile. Totuși, pandemia a dezvăluit modalități noi și mai creative de a-i ajuta pe cei cu inima sinceră. Lucrarea de adunare a lui Israel crește în putere și entuziasm. Sute și mii de istorisiri atestă aceasta.

O bună prietenă, care trăiește în frumoasa Norvegie, i-a scris lui Harriet și mie despre o creștere recentă a

numărului de botezuri. „În locurile în care Biserica este mică”, scria ea, „crenguțele vor deveni ramuri și ramurile vor deveni episcopii!!”

În Letonia, o femeie, care a descoperit Biserica printr-o apăsare pe o reclamă pe Internet, a fost atât de încântată să afle despre Evanghelia lui Isus Hristos, încât s-a prezentat la întâlnirea stabilită cu o oră mai devreme și, înainte ca misionarii să încheie prima lecție, a cerut să i se stabilească o dată pentru a fi botezată.

În Europa de Est, o femeie care a fost sunată de misionare a exclamat: „Surori, de ce nu ați sunat mai devreme? De când aștept!”

Mulți dintre misionarii noștri sunt mai ocupați ca niciodată. Mulți predau mai multor oameni decât au predat vreodată. Există o legătură mai strânsă între membri și misionari.

În trecut, poate am fost atât de legați de abordări tradiționale încât a fost necesară o pandemie pentru a ne deschide ochii. Poate clădeam încă folosind gresie, în timp ce granitul era deja disponibil. Din necesitate, acum învățăm cum să folosim o diversitate de metode, inclusiv tehnica nouă, pentru a face oamenilor invitația – în moduri normale și naturale – de a veni să vadă, de a veni să ajute și de a veni să aparțină.

Lucrarea Sa, căile Sale

Aceasta este lucrarea Domnului. El ne invită să găsim căile Sale pentru a face această lucrare și aceste căi pot fi diferite de experiențele noastre din trecut.

Acest lucru i s-a întâmplat lui Simon Petru și altor ucenici care s-au dus să pescuiască în Marea Tiberiadei.

„N-au prins nimic în noaptea aceea.

[Dar când a venit] dimineața, Isus stătea pe țărm...

[Și] El le-a zis: «Aruncați mreaja în partea [cealaltă] a corabiei, și veți găsi».

Ei au aruncat-o de partea cealaltă și „n-o mai puteau trage de mulțimea peștilor”¹⁰.

Dumnezeu a dezvăluit și va continua să dezvăluie mâna Sa atotputernică. Va veni ziua în care ne vom uita înapoi și vom ști că, în acest timp de adversitate, Dumnezeu ne-a ajutat să găsim căi mai bune – căile Sale – de a clădi împărăția Sa pe o temelie trainică.

Îmi depun mărturia că aceasta este lucrarea lui Dumnezeu și că El va continua să facă multe lucruri inimaginabile printre copiii Săi, poporul Său. Dumnezeu ne ține în palma mâinilor Sale pline de grijă și de compasiune.

Îmi depun mărturia că președintele Russell M. Nelson este profetul lui Dumnezeu din zilele noastre.

În calitate de apostol al Domnului, vă invit și vă binecuvântează „să [faceți] cu voioșie toate lucrurile care stau în puterea [dumneavoastră]; și atunci, [puteți] sta neclintiți, cu cea mai mare siguranță, pentru a vedea salvarea lui Dumnezeu și brațul Său dezvăluit”¹¹. Și vă promit că Domnul va face ca lucrurile inimaginabile să rezulte din lucrările dumneavoastră neprihănite. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Monzonit de cuarț care arăta ca granitul, luat dintr-o carieră din canionul Little Cottonwood, la 32,19 km sud-est de oraș.
2. Pentru mai multe detalii despre această perioadă a istoriei, vedeți *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 2, *No Unhallowed Hand*, 1846-1893 (2020), capitolele 17, 19 și 21.
3. Vedeți „Ce trainică temelie”, *Immuri*, nr. 47. Versurile acestui imn mareț pot servi drept temă pentru timpurile noastre și, când ascultăm cuvintele cu urechi noi, ele ne oferă înțelegerea provocărilor cu care ne confruntăm:

*Tot ce ne dă viața, necaz, bucurii,
Trăind doar în lipsuri sau în bogății;
Departate de casă, oriunde vei fi,
De va fi nevoie... sprijin vei primi.*

*Cu voi sunt tot timpul, să nu disperăți,
Eu sunt Dumnezeu și oricând să mă
chemați*

*Vă voi întări și vă voi ajuta
Puterea divină... o voi revărsa.*

*Când prin ape adânci vă chem a porni
Râuri de tristețe nu vă vor birui,
Voi fi cu voi, spre-a vă binecuvânta.
A voastră durere... Eu voi alina.*

*Când încercări de foc în cale apar,
Din plin veți avea sprijin din al Meu har
Și flăcările veți putea depăși.
În neprihănire... Eu vă voi sprijini.*

*Și cel ce pe Isus s-a sprijinit,
De Mine, Dumnezeu, nu va fi părăsit.
Și chiar de Satana să-l ia va dori,
Nici când... nicidecum... Eu nu-l voi lăsa și
nu-l voi părăsi!”.*

4. Vedeți Moise 7:13-18.

5. Iosif avea, probabil, 17 ani când frații lui l-au vândut rob (vedeți Genesa 37:2). El era în vârstă de 30 de ani când a intrat în slujba lui Faraon (vedeți Genesa 41:46). Vă puteți imagina cât de greu a fost pentru un tânăr, în anii lui cei mai importanți, să fie trădat, vândut rob, acuzat pe nedrept și, apoi, întemnițat? Cu siguranță, Iosif este un model nu doar pentru tinerii din Biserică, ci pentru fiecare bărbat, femeie și copil care dorește să-și ia crucea și să-L urmeze pe Salvator.

6. Vedeți Genesa 45:4-11; 50:20-21. În Psalmii 105:17-18, citim: „Le-a trimis înainte pe un om, [chiar] Iosif, [care] a fost vândut ca rob: [căruia] i-au strâns picioarele în lanțuri, l-au pus în fiare”. În altă traducere, versetul 18 se citește: „Ei i-au chinuit picioarele cu lanțuri, fierul a intrat în sufletul lui” (Young’s Literal Translation). Mie, aceste lucruri îmi sugerează că greutățile lui Iosif i-au dat un suflet la fel de puternic și rezistent ca fierul – o calitate de care urma să aibă nevoie pentru mărețul și inimaginabilul viitor pe care Domnul îl pusese deoparte pentru el.

7. Vedeți Doctrină și legăminte 121-123.

8. Dacă Dumnezeu poruncește copiilor Săi să fie atenți și plini de compasiune față de cei flămânzi, de cei nevoiași și cei goi, de bolnavi și cei în suferință, cu siguranță El va fi atent și milostiv față de noi, copiii Săi (vedeți Mormon 8:39).

9. Vedeți Luca 7:11-17.

10. Vedeți Ioan 21:1-6.

11. Doctrină și legăminte 123:17.

Sharon Eubank

prima consilieră în Președinția generală a Societății de Alinare

Prin uniune în sentimente, noi obținem putere de la Dumnezeu

*Pe măsură ce căutăm uniunea în sentimente, vom
obține puterea lui Dumnezeu de a face ca eforturile
noastre să fie complete.*

Mama lui Gordon i-a spus acestuia că, dacă își va termina treburile casnice, îi va face o plăcintă. Plăcinta lui preferată. Doar pentru el. Gordon a început să facă acele treburi iar mama lui a pregătit plăcinta. Sora lui mai mare, Kathy, a intrat în casă cu o prietenă. A văzut plăcinta și a întrebat dacă ea și prietena ei ar putea primi o felie.

„Nu”, a spus Gordon, „este plăcinta mea. Mama a copt-o pentru mine, iar eu am muncit pentru ea”.

Kathy s-a răstit la fratele ei mai mic. Era atât de egocentric și egoist. Cum putea să o păstreze doar pentru el?

Câteva ore mai târziu, când Kathy a deschis ușa mașinii pentru a-și duce prietena acasă, pe scaun erau două șervețele împăturite frumos, două furculițe așezate deasupra și două bucăți mari de plăcintă pe farfurii. Kathy a relatat această povestire la înmormântarea lui Gordon pentru a arăta cum era el dispus să se schimbe și să dea dovadă de bunătate față de cei care nu meritau întotdeauna.

În anul 1842, sfinții au trudit din greu pentru a construi Templul Nauvoo. În luna martie, după înființarea Societății de Alinare, profetul Joseph participa deseori la adunările lor pentru a le pregăti pentru legămintele sacre, legămintele care unesc, pe care, în curând, aveau să le facă în templu.

În data de 9 iunie, profetul a spus că „el avea să propovăduiască despre principiul milosteniei[.] Să presupunem că Isus Hristos și îngerii s-ar plânge de noi din cauza unor lucruri neînsemnate, ce s-ar întâmpla cu noi? Trebuie să avem milă unul față de celălalt și să trecem cu vederea lucrurile mărunte”. Președintele Smith a continuat: „Mă îndurerează că sentimentul de unitate nu este mai mare – dacă un mădular suferă, toate o simt – prin uniune în sentimente, noi obținem putere de la Dumnezeu”¹.

Această propoziție scurtă m-a lovit ca un fulger. *Prin uniune în sentimente, noi obținem putere de la Dumnezeu*. Această lume nu este ceea ce îmi doresc să fie. Sunt multe lucruri asupra cărora îmi doresc să am o influență și să le îmbunătățesc. Și, sincer, există multă opoziție față de lucrurile la care sper și, uneori, mă simt neputincioasă. În ultimul timp, mi-am adresat întrebări care invită la cugetare. Cum pot să-i înțeleg mai bine pe oamenii din jurul meu? Cum voi crea acea „uniune în sentimente” când toți sunt atât de diferiți? Ce putere de la Dumnezeu aș

Santo Domingo, Republica Dominicană

putea accesa dacă aş fi puțin mai unită cu alții? În urma cercetării sufletului meu, vă ofer trei sugestii. Poate vă vor ajuta și pe dumneavoastră.

Fiți milostive

În Iacov 2:17 citim: „Gândiți-vă la frații [și surorile voastre] la fel ca la voi înșivă și fiți prietenoși cu toți și darnici cu avuția voastră, așa ca și ei să fie la fel de bogați ca voi”. Haideti să înlocuim cuvântul *avuția* cu *mila* – fiți darnici cu *mila* dumneavoastră, așa ca și ei să fie la fel de bogați ca dumneavoastră.

Adesea ne gândim la avuție ca fiind hrană sau bani, dar, poate, ceea ce cu toții avem nevoie mai mult în slujirea noastră este mila.

Președinta mea a Societății de Alinare a spus recent: „Lucrul pe care... îl promit... este că vă voi proteja numele și reputația... Părerea mea despre dumneavoastră va avea la bază cea mai bună variantă a dumneavoastră... Nu voi spune niciodată nimic rău despre

dumneavoastră sau lucruri care să nu vă înalte spiritual. Vă rog să faceți același lucru pentru mine, deoarece, sincer, îmi este teamă că vă voi dezamăgi”.

În acea zi din luna iunie a anului 1842, Joseph Smith le-a spus surorilor: „Când persoanele manifestă în cea mai mică măsură bunăvoință și dragoste față de mine, o, ce putere are acest lucru asupra minții mele...”

Cu cât ne apropiem mai mult de Tatăl nostru Ceresc, cu atât suntem mai înclinați să privim cu compasiune sufletele care pier; simțim că dorim să le luăm pe umerii noștri și să aruncăm păcatele lor departe în spatele nostru. [Cuvântarea mea este adresată] întregii Societăți – dacă doriți ca Dumnezeu să aibă milostenie față de voi, trebuie să aveți milostenie una față de alta”².

Acest sfat a fost dat, în mod specific, Societății de Alinare. Haideti să nu ne judecăm reciproc și să nu spunem cuvinte care rănesc. Să ne protejăm unele altora numele și reputația și să oferim darul milosteniei.³

Faceți ca barca dumneavoastră să înainteze prin vâslire simultană

În anul 1936, o echipă puțin cunoscută de canotaj, de la Universitatea din Washington, a călătorit în Germania pentru a participa la Jocurile Olimpice. Era în cea mai grea perioadă a marii crize economice din Statele Unite. Aceștia erau băieții din clasa muncitoare, iar oamenii din orașele în care locuiau, în care predomină mine-ritul și prelucrarea lemnului, au donat sume mici ca ei să poată călători la Berlin. Fiecare aspect al competiției părea să fie împotriva lor, dar ceva s-a întâmplat în timpul cursei. În lumea canotajului, ei îl numesc „vâslire simultană”. Ascultați această descriere care are la bază cartea *The Boys in the Boat (Băieții din barcă)*.

Este un lucru care se întâmplă uneori și care este greu de realizat și definit. Se numește „vâslire simultană”. Se întâmplă numai atunci când toți vâslesc la unison, astfel încât nicio acțiune nu este desincronizată.

Canotorii trebuie să se tempereze în independența lor acerbă și, în același timp, să fie loiali capacităților lor individuale. Cursele nu sunt câștigate de clone. Echipele bune sunt formate din oameni cu capacități diferite – cineva care să-i conducă pe ceilalți în acțiunile lor, cineva care să țină ceva de rezervă, cineva care să lupte, cineva care să facă pace. Niciun canotor nu este mai valoros decât altul, cu toții sunt de ajutor pentru barcă, dar, pentru a vâsli bine împreună, fiecare trebuie să se adapteze la nevoile și capacitățile celorlalți – persoana cu brațe mai scurte împinge puțin mai mult, persoana cu brațe mai lungi trage mai puțin.

Diferențele pot fi transformate în avantaj, în loc să constituie un dezavantaj. Doar atunci se va simți ca și cum barca se mișcă singură. Doar atunci durerea este înlocuită de exultare. O „vâslire simultană” bună este asemenea unei poezii.⁴

Împotriva obstacolelor dificile, această echipă a găsit „o vâslire simultană” perfectă și a câștigat. Aurul olimpic a fost entuziasmant, dar unitatea pe care fiecare canotor a trăit-o în acea zi a fost un moment sfânt care i-a însoțit toată viața.

Curățați ceea ce este rău în măsura în care ceea ce este bun crește

În alegoria minunată din Iacov 5, Domnul viei a plantat un pom bun într-un pământ bun, dar, în timp, acesta s-a stricat și a făcut roade sălbatice. Domnul viei spune de opt ori: „Mă întristează că trebuie să pierd acest pom”.

Rexburg, Idaho, S.U.A.

Slujitorul i-a spus Domnului viei: „[Păstrează pomul] încă puțin timp. Iar Domnul a spus: Da, [il] voi păstra încă puțin timp”⁵.

Și, apoi, sunt date instrucțiuni care pot fi valabile pentru toți aceia care încearcă să sape și să găsească fructe bune în propriile viei: „Voi curăța ceea ce este rău în măsura în care ceea ce este bun crește”⁶.

Unitatea nu se dezvoltă în mod miraculos; este nevoie de muncă. Este dificilă, uneori neplăcută și are loc treptat atunci când curățăm ceea ce este rău în măsura în care ceea ce este bun crește.

Nu suntem niciodată singuri în eforturile noastre de a crea unitate. În Iacov 5 se continuă: „Slujitorii s-au dus și au muncit cu toată puterea lor; și Domnul viei, de asemenea, a muncit cu ei”⁷.

Fiecare dintre noi va avea parte de experiențe care vor răni profund, lucruri care ar trebui să nu se întâmple niciodată. Fiecare dintre noi va permite, de asemenea, în diferite momente, ca mândria și măreția să corupă rodul pe care îl producem. Dar Isus Hristos este Salvatorul nostru în toate lucrurile. Puterea Lui este disponibilă chiar și în momentele noastre cele mai dificile și ne putem baza pe ea atunci când Îi cerem ajutorul. Cu toții cerem milă pentru păcatele și eșecurile noastre. El o oferă necondiționat. Și El ne cere să avem aceeași milă și înțelegere unii față de alții.

Isus a spus direct: „Fiți [una]; și dacă nu sunteți [una], nu sunteți ai Mei”⁸. Dar dacă suntem una – dacă putem oferi o bucată din plăcinta noastră sau dacă ne potrivim talentele individuale, astfel încât barca să înainteze perfect prin vâslire simultană – atunci suntem ai Săi. Și El va curăța ceea ce este rău în măsura în care ceea ce este bun crește.

Promisiuni profetice

Este posibil să nu fim încă acolo unde ne dorim să fim și nu suntem acum acolo unde vom fi. Cred că schimbarea pe care o căutăm în noi înșine și în grupurile din care facem parte va veni mai puțin prin activism și mai mult prin încercarea activă, în fiecare zi, de a ne înțelege unii pe alții. De ce? Deoarece construim Sionul – un popor „într-o singură inimă și într-un singur gând”⁹.

În calitate de femei de legământ, avem o mare influență. Această influență este folosită în momentele de zi cu zi când studiem alături de un prieten, punem copiii la culcare, vorbim cu o persoană care este așezată lângă noi în autobuz, pregătim o prezentare cu un coleg. Avem puterea de a înlătura prejudecățile și de a construi unitatea.

Societatea de Alinare și Tinerele Fete nu sunt doar clase. Acestea pot fi, de asemenea, experiențe de neuit în care femei foarte diferite urcă toate în aceeași barcă și vâslesc până când găsesc *vâslirea simultană*. Ofer această invitație: fiți parte a unei forțe colective care schimbă lumea în bine. Însărcinarea noastră de legământ este de a sluji, de a întări mâinile oboseite, de a-i lua pe umerii noștri sau în brațele noastre pe cei care întâmpină probleme și de a-i ajuta. Nu este complicat să știm ce trebuie să facem, dar, de multe ori, aceasta se opune intereselor noastre egoiste și trebuie să încercăm. Femeile din cadrul acestei Biserici au un potențial nelimitat de a schimba societatea. Am deplină încredere spirituală că, pe măsură ce căutăm uniunea în sentimente, vom obține puterea lui Dumnezeu de a face ca eforturile noastre să fie complete.

Când Biserica a sărbătorit revelația primită în anul 1978 despre preoție,

Provo, Utah, S.U.A.

președintele Russell M. Nelson a rostit o puternică binecuvântare profetică: „Las rugăciunea și binecuvântarea mea asupra tuturor acelora care ascultă, ca noi să putem birui toate poverile cauzate de prejudecăți și să umblăm fără prihană cu Dumnezeu – și unii cu alții – în pace și armonie perfecte”¹⁰.

Fie ca noi să apelăm la această binecuvântare profetică și să ne folosim eforturile individuale și colective pentru a crește unitatea în lume. Vă las mărturia mea în cuvintele rugăciunii umile și eterne a Domnului Isus Hristos: „Ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în Noi”¹¹. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. „Minutes and Discourse, 9 June 1842”, p. 61, Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org/paper-summary/minutes-and-discourse-9-june-1842/1.
2. „Minutes and Discourse, 9 June 1842”, p. 62, Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org/paper-summary/minutes-and-discourse-9-june-1842/2.
3. Vedeți Cree-L Kofford, „Your Name Is Safe in Our Home”, *Liahona*, iulie 1999, p. 96-98.
4. Vedeți Daniel James Brown, *The Boys in the Boat: Nine Americans and Their Epic Quest for Gold at the 1936 Berlin Olympics* (2013), p. 161, 179.
5. Iacov 5:50-51.
6. Iacov 5:66.
7. Iacov 5:72.
8. Doctrină și legăminte 38:27.
9. Moise 7:18
10. Russell M. Nelson, „Building Bridges”, *Liahona*, dec. 2018, p. 51; subliniere adăugată.
11. Ioan 17:21.

Becky Craven

a doua consilieră în Președinția generală a Tinerelor Fete

Păstrați schimbarea

Prin Isus Hristos, ni se oferă tăria de a face schimbări de durată. Pe măsură ce ne îndreptăm cu umilință către El, El va mări capacitatea noastră de a ne schimba.

Dragi surori, mă bucur atât de mult să fiu cu dumneavoastră!

Imaginați-vă că cineva merge într-un magazin să cumpere un produs. Dacă îi dă casierului o bancnotă cu valoare mai mare acesta i-o va schimba: va opri valoarea produsului și îi va da restul.

Regele Benjamin l-a învățat pe poporul său de pe străvechile meleaguri americane despre minunatele binecuvântări pe care le primim de la Salvatorul nostru, Isus Hristos. El a creat cerurile, pământul și toată frumusețea de care ne bucurăm.¹ Prin ispășirea Sa plină de dragoste, El oferă o cale ca noi să ne pocăim și să fim mântuiți din păcat și moarte.² Pe măsură ce ne arătăm recunoștința față de El trăind cu sârguință potrivit poruncilor Sale, El ne binecuvântează imediat, lăsându-ne mereu datori.

El ne oferă mult, mult mai mult decât ce am putea noi vreodată să îi dăm înapoi. Așadar, ce Îi putem oferi Lui, Celui care a plătit prețul inestimabil pentru păcatele noastre? Îi putem oferi *schimbare*. Îi putem oferi *schimbarea* noastră. Poate fi o schimbare a modului de a gândi, o schimbare a obiceiurilor sau o schimbare în privința direcției în care ne îndreptăm. În schimb pentru plata Sa neprețuită

pentru fiecare dintre noi, Domnul ne cere o schimbare a inimii. Schimbarea pe care o cere El nu este pentru binele Său, ci pentru al nostru. Deci, spre deosebire de cumpărător care și-ar lua, în schimb, restul înapoi, Salvatorul nostru plin de har ne îndeamnă să *păstrăm restul sau schimbarea*.

După ce a auzit cuvintele regelui Benjamin, poporul său a strigat declarând că inima sa se schimbese, spunând: „Datorită Spiritului Domnului cel Atotputernic, care a lucrat o schimbare mare în noi... nu mai avem înclinare să facem rău, ci să facem bine neîncetat”³. În scripturi nu se spune că au

devenit imediat perfecți, ci că dorința lor de a se schimba i-a îndemnat să acționeze. Schimbarea inimii lor a însemnat să lase deoparte bărbatul sau femeia firești și să se supună Spiritului pe măsură ce se străduiau să devină mai asemănători lui Isus Hristos.

Președintele Henry B. Eyring ne-a învățat: „Adevărata convertire depinde de căutarea de bunăvoie, având credință și depunând un efort considerabil și suferind puțin. Apoi, Domnul poate oferi... miracolul curățirii și schimbării”⁴. Combinând eforturile noastre cu capacitatea Salvatorului de a ne schimba, devenim făpturi noi.

Când eram mai tânără, mă imaginam mergând în sus pe o pantă către obiectivul meu de a avea viață eternă. De fiecare dată când făceam sau spuneam ceva greșit, simțeam cum alunec pe pantă, doar pentru a începe călătoria de la început. Era ca și cum aș fi ajuns în acea căsuță din jocul pentru copii, Șerpii și scările, care te trimitea din partea de sus a tablei înapoi, la începutul jocului! Era descurajant! Dar, pe măsură ce am ajuns să înțeleg doctrina lui Hristos⁵ și cum să o pun în aplicare în viața mea de zi cu zi, am găsit speranță.

Orașul Guatemala, Guatemala

Murrieta, California, S.U.A.

Isus Hristos ne-a oferit un tipar continuu pentru schimbare. El ne invită să ne exercităm credința în El, lucru care ne inspiră să ne pocăim – „care credință și pocăință aduc o schimbare a inimii”⁶. Pe măsură ce ne pocăim și ne întoarcem inima către El, dobândim o mai mare dorință de a face legăminte sacre și a trăi potrivit lor. Îndurăm până la sfârșit continuând să punem în practică aceste principii în întreaga viață și invitându-L pe Domnul să ne schimbe. A îndura până la sfârșit înseamnă a ne *schimba* până la sfârșit. Acum, înțeleg că nu o iau de la început cu fiecare încercare ratată, ci, cu fiecare încercare, îmi continui procesul de schimbare.

Este o expresie inspirată în crezul Tinerelor Fete care afirmă: „prețuiesc darul pocăinței și caut să progrez în fiecare zi”⁷. Mă rog să apreciem acest dar frumos și să căutăm schimbarea în mod intenționat. Uneori, schimbările pe care trebuie să le facem au legătură cu păcate grave. Dar, de cele mai multe ori, ne străduim să ne îmbunătățim

caracterul pentru a dezvolta atributele lui Isus Hristos. Alegerile noastre de zi cu zi ori ne ajută, ori ne împiedică să progresăm. Schimbările mici, dar stabile, deliberate ne vor ajuta să ne îmbunătățim. Nu vă descurajați. Schimbarea este un proces îndelungat. Sunt recunoscătoare că, atunci când ne străduim să ne schimbăm, Domnul are răbdare cu noi.

Prin Isus Hristos, ni se oferă tăria de a face schimbări de durată. Pe măsură ce ne îndreptăm cu umilință către El, El va mări capacitatea noastră de a ne schimba.

Pe lângă puterea de transformare a ispășirii Salvatorului, Duhul Sfânt ne va ajuta și îndruma pe măsură ce acționăm. El ne poate ajuta chiar să știm ce schimbări să facem. Putem, de asemenea, să găsim ajutor și încurajare prin binecuvântările preoției, rugăciune, post și mergând la templu.

În mod asemănător, membrii familiei, conducătorii și prietenii de încredere pot fi de ajutor în eforturile noastre de a ne schimba. Când aveam

opt ani, fratele meu mai mare, Lee, și cu mine petreceam timp cu prietenii noștri jucându-ne pe ramurile unui copac din vecinătate. Ne plăcea mult să fim împreună cu prietenii noștri la umbra aceluiași copac. Într-o zi, Lee a căzut din copac rupându-și brațul. Pentru că avea brațul rupt, îi era greu să se urce în copac singur. Dar viața în copac, pur și simplu, nu era la fel fără el. Așadar, câțiva dintre noi l-au împins din spate, în timp ce alții l-au tras de brațul sănătos și, fără prea mult efort, Lee era din nou în copac. Brațul încă îi era rupt, dar el era din nou cu noi, bucurându-se de prietenia noastră în timp ce se vindeca.

M-am gândit deseori la experiența mea legată de jucatul în copac ca fiind un tip de activitate în cadrul Evangheliei lui Isus Hristos. La umbra ramurilor Evangheliei, ne bucurăm de multe binecuvântări care însoțesc legămintele noastre. Unii este posibil să se fi îndepărtat de siguranța legămintelor lor și au nevoie de ajutorul nostru pentru a avea din nou securitatea oferită de ramurile Evangheliei. Le poate fi greu să se întoarcă singuri. Putem împinge puțin aici și ridica puțin acolo pentru a-i ajuta să se vindece în timp ce se bucură de prietenia noastră?

Dacă aveți o rană din cauza unei căzături, vă rog să le permiteți altora să vă ajute să vă întoarceți pe cărarea legămintelor și să primiți binecuvântările pe care le oferă acestea. Salvatorul vă poate ajuta să vă vindecați și să vă schimbați în timp ce sunteți înconjurați de cei care vă iubesc.

Uneori, mă întâlnesc cu prieteni pe care nu i-am mai văzut de mulți ani. Uneori, îmi spun: „Nu te-ai schimbat deloc!”. De fiecare dată când aud aceasta, mă simt puțin jenată, pentru că sper că *m-am schimbat* de-a lungul anilor. Sper că m-am schimbat de ieri

Cristina B. Franco

a doua consilieră în Președinția generală a Societății Primare

până acum! Sper că sunt puțin mai bună, că-i judec mai puțin pe alții și că am mai multă compasiune. Sper să răspund mai rapid la nevoile altora și sper să am mai multă răbdare.

Îmi place mult să fac drumeții pe munte, aproape de casa mea. Deseori, îmi intră o pietricică în pantof când merg pe drum. În cele din urmă, mă opresc și îmi scutur pantoful. Dar mă uimește cât de mult îmi permit să merg pe cărare, în drumeție, până mă opresc să scap de iritarea cauzată de pietricică.

Pe măsură ce mergem pe căra-rea legămintelor, uneori strângem pietricele în pantofi sub forma unor obiceiuri nepotrivite, păcate sau atitudini necorespunzătoare. Cu cât le scoatem mai rapid din viața noastră, cu atât va fi mai plină de bucurie călătoria noastră în viața muritoare.

Păstrarea schimbării necesită efort. Nu îmi pot imagina să mă opresc pe drum doar să pun înapoi în pantof pietricica enervantă pe care tocmai am scos-o. Nu mi-aș dori să fac așa ceva, tot așa cum un fluture frumos nu ar alege să se întoarcă în coconul lui.

Depun mărturie că, datorită lui Isus Hristos, noi ne *putem* schimba. Ne putem modifica obiceiurile, ne putem schimba gândurile și ne putem șlefui caracterul pentru a deveni mai asemănători Lui. Și, cu ajutorul Său, putem *păstra schimbarea*. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeti Mosia 4:9.
2. Vedeti Mosia 3:5-12.
3. Mosia 5:2.
4. Henry B. Eyring, „We Must Raise Our Sights”, *Ensign*, sept. 2004, p. 18.
5. Vedeti 2 Nefi 31:21; 3 Nefi 27:13-21.
6. Helaman 15:7.
7. Crezul Tinerelor Fete, ChurchofJesusChrist.org.

Puterea vindecătoare a lui Isus Hristos

Pe măsură ce venim la Isus Hristos exercitându-ne credința în El, pocăindu-ne, făcând legăminte și ținându-le, rănilile noastre – indiferent de cauză – pot fi vindecate.

De la începutul acestui an, am avut parte de multe evenimente neașteptate. Pierderile umane și financiare cauzate de pandemia la nivel mondial au influențat foarte mult comunitatea globală și economia globală.

Cutremurele, incendiile și inundațiile din diferite părți ale lumii, precum și alte dezastre cauzate de evenimentele meteorologice au lăsat oamenii

neajutorați, deznădăjduiți, cu inima frântă, întrebându-se dacă viața lor va mai fi vreodată la fel.

Permiteți-mi să împărtășesc o povestire personală despre faptul de a avea inima frântă.

Când erau mici, copiii noștri au hotărât să participe la lecții de pian. Soțul meu, Rudy, și cu mine doream să le oferim copiilor această ocazie, dar nu aveam un pian. Nu ne puteam permite un pian nou, așa că Rudy a început să caute unul la mâna a doua.

În acel an, de Crăciun, el ne-a surprins oferindu-ne un pian și, de-a lungul anilor, copiii noștri au învățat să cânte la el.

Când fiii noștri au crescut și au plecat de acasă, pe vechiul pian se strângea praful, așa că l-am vândut. După câțiva ani, economisiseam câțiva bani. Într-o zi, Rudy a spus: „Cred că este timpul să luăm un pian nou”.

L-am întrebat: „De ce am lua un pian nou dacă niciunul dintre noi nu știe să cânte?”

El a spus: „Oh, dar putem să ne luăm un pian care să cânte singur!

Belfast, Irlanda de Nord

Folosind un iPad, poți programa pianul să cânte peste 4.000 de cântece, inclusiv imnuri, cântece ale Corului Tabernacolului, toate cântecele de la Societatea Primară și multe altele”.

E suficient să spun că Rudy este un agent de vânzări foarte bun.

Am achiziționat un frumos pian nou, cu sistem de redare și, după câteva zile, doi bărbați solizi, puternici ni l-au adus acasă.

Le-am arătat unde doream să fie și am plecat din calea lor.

Era un pian cu coadă scurtă greu și, pentru că nu încăpea pe ușă, au scos picioarele și au reușit să pună pianul într-o parte, pe căruciorul pentru marfă pe care l-au adus.

Casa noastră era pe o mică pantă și, din păcate, mai devreme în acea zi ninsese iar suprafețele erau umede și noroioase. Vă dați seama ce avea să urmeze?

În timp ce bărbații împingeau pianul pe mica pantă, acesta a alunecat și am auzit un zgomot puternic. Pianul căzuse de pe căruciorul pentru marfă și se lovise de pământ atât de tare, încât rămăsese o gaură mare pe gazonul nostru.

Am spus: „Oh, vai. Sunteți bine?”.

Din fericire, ambii bărbați erau bine.

Ei s-au uitat cu ochii mari unul la celălalt și, apoi, la mine și au spus: „Ne pare rău. Îl vom duce înapoi la magazin și îl vom ruga pe directorul nostru să vă sune”.

În curând, directorul l-a sunat pe Rudy și a stabilit livrarea unui nou pian. Rudy este bun și iertător și i-a spus managerului că este în regulă dacă repară, pur și simplu, stricăciunile și aduc înapoi același pian, dar managerul a insistat să ne aducă unul nou.

Rudy a răspuns spunând: „Cât de rău să fie?! Reparați-l și aduceți-l”.

Provo, Utah, S.U.A.

Managerul a spus: „Lemnul s-a rupt și, după ce se rupe lemnul, nu va produce niciodată aceleași sunete. Veți primi un pian nou”.

Dragi surori și frați, nu suntem noi, toți, asemenea acestui pian, rupt, crăpat și stricat, simțind că nu vom mai fi niciodată la fel? Totuși, pe măsură ce venim la Isus Hristos exercitându-ne credința în El, pocăindu-ne, făcând legăminte și ținându-le, rănilor noastre – indiferent de cauză – pot fi vindecate. Acest proces, care invită puterea vindecătoare a Salvatorului în viața noastră, nu ne reface, pur și simplu, să fim ca înainte, ci ne face mai buni decât am fost vreodată. Știu că, prin Salvatorul nostru, Isus Hristos, noi putem fi vindecați, putem fi din nou întregi și putem să ne îndeplinim scopul, precum un pian nou-nouț, care sună foarte frumos.

Președintele Russell M. Nelson ne-a învățat: „Când suntem puși la încercare, este timpul să ne întărim credința în Dumnezeu, să muncim din greu și să le slujim altora. Atunci, El va vindeca inimile noastre frânte. El va revărsa asupra noastră pace și alinare. Acele daruri mărețe nu vor fi distruse nici măcar de moarte”¹.

Isus a spus:

„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.

Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.

Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară” (Matei 11:28-30).

Pentru a ne vindeca inima frântă venind la El, trebuie să avem credință în Isus Hristos. „A avea credință în Isus Hristos... înseamnă a-ți pune întreaga nădejde în El – având încredere în puterea... și dragostea Sa, care sunt infinite. Înseamnă să credem în învățăturile Sale. Înseamnă să credem că, deși nu înțelegem toate lucrurile, El le înțelege. Deoarece El a simțit toate durerile, suferințele și infirmitățile noastre, El știe cum să ne ajute să biruim dificultățile de zi cu zi”².

Pe măsură ce venim la El, „putem fi plini de bucurie, pace și alinare. Tot ce este [greu și reprezintă o încercare] în viață poate fi îndreptat prin ispășirea lui Isus Hristos”³. El ne-a sfătuit: „Întoarce-te către Mine în fiecare gând; nu te îndoii, nu te teme” (Doctrină și legăminte 6:36).

În Cartea lui Mormon, când Alma și poporul său aproape că au fost zdrobiți de poverile puse pe umerii lor,

São Paulo, Brazilia

oamenii au implorat să primească alinare. Domnul nu le-a luat poverile de pe umeri. În schimb, El le-a promis:

„Și Eu, de asemenea, voi ușura poverile care sunt puse pe umerii voștri pentru ca nici măcar să nu le simțiți pe spinările voastre, chiar când sunteți în sclavie; și aceasta o voi face Eu pentru ca voi să fiți martori pentru Mine de acum încolo și pentru ca voi să știți cu siguranță că Eu, Domnul Dumnezeu, vizitez poporul Meu în suferințele lui.

Și acum, s-a întâmplat că poverile care erau puse asupra lui Alma

și a fraților săi s-au făcut ușoare; da, Domnul i-a întărit pe ei pentru ca să-și poată purta poverile cu ușurință, iar ei s-au supus cu bucurie și cu răbdare voinței Domnului” (Mosia 24:14-15).

Vârstnicul Tad R. Callister ne-a învățat următoarele despre capacitatea Salvatorului de a vindeca și ușura poverile:

„Una dintre binecuvântările ispășirii este aceea că putem primi puterea alinătoare a Salvatorului. Isaia a vorbit în mod repetat despre influența vindecătoare și liniștitoare a ispășirii. El a depus mărturie că Salvatorul a fost «un

loc de scăpare pentru cel nenorocit în necaz, un adăpost împotriva furtunii, un umbrar împotriva căldurii» (Isaia 25:4). În ceea ce îi privește pe cei care suferă, Isaia a declarat că Salvatorul deține puterea «[să-i mângâie] pe toți cei întristați» (Isaia 61:2), și să «[șteargă] lacrimile de pe toate fețele» (Isaia 25:8; vedeți, de asemenea, Apocalipsa 7:17); «să [învieze] duhurile smerite» (Isaia 57:15); și «să [vindece] pe cei cu inima zdrobită» (Isaia 61:1; vedeți, de asemenea, Luca 4:18; Psalmii 147:3). Atât de cuprinzătoare este puterea Sa de a alina, încât El poate schimba «un untdelemn de bucurie, în locul plânșului, o haină de laudă, în locul unui duh mâhnit» (Isaia 61:3).

Oo, câtă speranță există în aceste promisiuni!... Spiritul Său vindecă, perfecționează, alină și le dă suflare din nou inimilor deznădăjduite. Are puterea de a transforma tot ce este urât sau vicios ori fără valoare în ceva de o splendoare supremă și glorioasă. El are puterea de a transforma cenușa vieții muritoare în frumusețile eternității⁴.

Eu mărturisesc că Isus Hristos este Salvatorul nostru plin de dragoste, Mântuitorul nostru, Învățătorul nostru tămăduitor și prietenul nostru fidel. Dacă ne întoarcem către El, Salvatorul ne va vindeca și ne va face din nou întregi. Depun mărturie că aceasta este Biserica Sa și că El Se pregătește să Se întoarcă din nou pentru a domni cu putere și slavă pe acest pământ. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Russell M. Nelson, „Isus Hristos – Învățătorul tămăduitor”, *Liahona*, nov. 2005, p. 87.
2. „Faith in Jesus Christ”, Gospel Topics, topics.ChurchofJesusChrist.org.
3. *Predicați Evanghelia Mea: un ghid pentru slujirea misionară*, ed. rev. (2018), p. 52, ChurchofJesusChrist.org.
4. Tad R. Callister, *The Infinite Atonement* (2000), p. 206-207.

PRIMA PREȘEDINȚIE

Dallin H. Oaks
primul consilier

Russell M. Nelson
președinte

Henry B. Eyring
al doilea consilier

CVORUMUL CELOR DOISPREZECE APOSTOLI

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

PREȘEDINȚIA CELOR ȘAPTEZECI

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

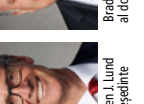

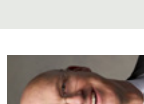

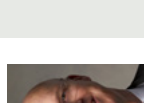
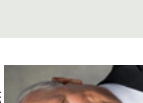
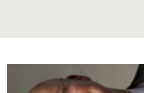
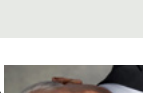
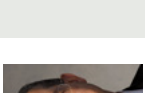

Carlos A. Godoy

Brent H. Nielson

AUTORITĂȚI GENERALE-CEI ȘAPTEZECI

(în ordine alfabetică)

EPISCOPATUL CARE PREZIDEAZĂ

		
primul consilier	episcopul care prezidează	al doilea consilier

OFICIANȚII GENERALI

		
prima consiliera	președintă	a doua consiliera

TINERILE FETE

		
prima consiliera	președintă	a doua consiliera

ȘCOALA DE DUMINICA

		
primul consilier	președinte	al doilea consilier

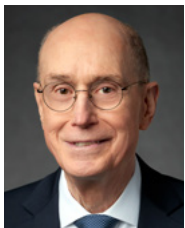
SOCIETATEA PRIMARĂ

		
prima consiliera	președintă	a doua consiliera

TINERII BĂIEȚI

		
primul consilier	președinte	al doilea consilier

Președintele Henry B. Eyring
al doilea consilier în Prima Președinție

Surori în Sion

Veți fi o forță esențială în adunarea lui Israel și în crearea unui popor ca cel din Sion.

Preaiubitele mele surori, sunt binecuvântat să vă vorbesc în această perioadă minunată din istoria lumii. Cu fiecare zi, ne apropiem mai mult de momentul glorios în care Salvatorul, Isus Hristos, va veni din nou pe pământ. Știm unele lucruri despre evenimentele teribile care vor precede venirea Sa, dar inima noastră crește de bucurie și încredere, de asemenea, cunoscând promisiunile glorioase care vor fi împlinite înainte de întoarcerea Sa.

În calitate de fiice preaiubite ale Tatălui Ceresc și fiice ale Domnului Isus Hristos în împărăția Sa¹, veți avea un rol esențial în vremurile mărețe care ne așteaptă. Știm că Salvatorul va veni la un popor care a fost adunat și pregătit să trăiască precum poporul din orașul lui Enoh. Oamenii de acolo erau uniți în credința în Isus Hristos și deveniseră atât de puri, încât au fost luați la cer.

Iată descrierea revelată a Domnului despre ce se va întâmpla cu poporul lui Enoh și ce se va întâmpla în *această* ultimă dispensație a plenitudinii timpurilor:

„Și va veni ziua când pământul se va odihni, dar înaintea acelei zile cerurile vor fi întunecate și un văl de întuneric va acoperi pământul; și cerurile se vor cutremura, și, de asemenea, pământul; și suferință mare va fi printre copiii oamenilor, *dar Eu Îmi voi apăra poporul Meu;*

Și dreptatea o voi trimite din cer; și adevărul îl voi trimite *din pământ* pentru a depune mărturie despre Singurul Meu Fiu Născut; despre învierea Lui din morți; da și, de asemenea, despre învierea tuturor oamenilor; și voi face ca dreptatea și adevărul să măture pământul ca un torent, să-i adune pe aleșii Mei din cele patru colțuri ale lumii către un loc pe care îl voi pregăti, un Oraș Sfânt, pentru ca poporul Meu să-și încingă coapsele și să aștepte timpul *venirii Mele*; pentru că *acolo* va fi tabernacolul Meu și se va numi Sion, un nou Ierusalim.

Și Domnul i-a spus lui Enoh: Atunci, tu și tot orașul tău îi veți întâlni acolo și noi îi vom primi la pieptul nostru și ei ne vor vedea; și vom sări de gâtul lor și ei vor sări de gâtul nostru și ne vom săruta unul cu altul;

Și *acolo* va fi locuința Mea, și va fi Sionul, care va ieși din toate creațiile pe care le-am făcut; și timp de o mie de ani, pământul se va odihni”².

Dumneavoastră, surorilor, ficele dumneavoastră, nepoatele dumneavoastră și femeile de care ați avut grijă vor fi nucleul creării acelei societăți de oameni care se vor alătura, în asociere glorioasă, Salvatorului. Veți fi o forță esențială în adunarea lui Israel și în crearea unui popor ca cel din Sion, care va locui în pace în Noul Ierusalim.

Domnul, prin profeții Săi, v-a făcut o promisiune. În primele zile ale Societății de Alinare, profetul Joseph Smith le-a spus surorilor: „Dacă trăiți potrivit privilegiilor care v-au fost date, îngerii nu vor putea fi împiedicați să vă fie *asociați*”³.

Temecula, California, S.U.A.

Dumneavoastră aveți acel potențial minunat și vă pregătiți pentru a-l împlini.

Președintele Gordon B. Hinckley a spus:

„Dragi surori... nu sunteți pe locul doi în planul Tatălui nostru pentru fericirea eternă și pentru bunăstarea copiilor Săi. Sunteți o parte absolut esențială a acestui plan.

Fără dumneavoastră, planul nu ar putea funcționa. Fără dumneavoastră, întregul program ar fi zădărnicit...

Fiecare dintre dumneavoastră este o fiică a lui Dumnezeu, înzestrată, din naștere, cu un drept divin⁴.

Profetul nostru actual, președintele Russell M. Nelson, ne-a oferit această descriere cu privire la rolul pe care îl aveți în pregătirea pentru venirea Salvatorului:

„Ar fi imposibil de măsurat influența pe care... [femeile] o au, nu doar în cadrul familiilor, dar, de asemenea, în Biserica Domnului, în calitate de soții, mame și bunici, surori și mătuși, învățătoare și conducătoare și, în mod deosebit, în calitate de exemple minunate și apărătoare devotate ale credinței.

Acest lucru a fost adevărat în fiecare dispensație a Evangheliei, începând din zilele lui Adam și ale Evei. Cu toate acestea, femeile din această dispensație sunt deosebite de femeile din oricare alta, deoarece această dispensație este deosebită de oricare alta. Această deosebire implică atât privilegiu, cât și responsabilități⁵.

Această dispensație este deosebită deoarece Domnul ne va conduce să ne pregătim pentru a fi asemenea oamenilor din orașul lui Enoh. El a descris, prin apostolii și profeții Săi, ce va implica transformarea pentru a deveni un popor ca cel din Sion.

Vârșnicul Bruce R. McConkie ne-a învățat:

„Perioada în care trăia [Enoh] era o perioadă plină de ticăloșie și răutate, o perioadă plină de întuneric și răzvrătire, o perioadă plină de război și pustiire, o perioadă care avea să ducă la curățarea pământului prin apă.

Totuși, Enoh era credincios. El «[L-a] văzut pe Domnul» și a vorbit cu El «față-n față» așa cum un om vorbește cu un altul (Moise 7:4). Domnul l-a trimis să cheme oamenii la pocăință și l-a împuternicit să «[boteze] în numele Tatălui și al Fiului, care este plin de har și adevăr, și al Duhului Sfânt, care mărturisește despre Tatăl și Fiul» (Moise 7:11). Enoh a făcut legăminte și a adunat o congregație de credincioși adevărați, toți dintre aceștia *devenind* atât de credincioși, încât «Domnul a venit și a rămas cu poporul Său și ei au trăit în dreptate» și erau binecuvântați din cer. «Și Domnul l-a numit pe poporul Său Sion pentru că era într-o singură inimă și într-un singur gând și trăia în dreptate;

și nu existau săraci printre ei» (Moise 7:18)...

După ce Domnul l-a numit pe poporul Său Sion, ni se spune în scripturi că Enoh «a construit un oraș care a fost numit Orașul Sfințeniei, chiar Sion»; că Sionul «a fost ridicat în cer», unde «Dumnezeu l-a primit la pieptul Său; și de atunci s-a răspândit expresia, Sionul a fugit» (Moise 7:19, 21, 69)...

Același Sion care a fost luat la cer se va întoarce... când Domnul va aduce din nou Sionul și locuitorii săi se vor alătura celor din Noul Ierusalim, care va fi întemeiat atunci⁶.

Dacă trecutul este un prolog, atunci când va veni Salvatorul, fiicele care sunt profund devotate legămintelor lor cu Dumnezeu vor reprezenta mai mult de jumătate dintre cei care sunt pregătiți să Îl întâmpine când El va veni. Dar indiferent de număr, contribuția dumneavoastră la crearea unității între oamenii pregătiți pentru acel Sion va fi mult mai mare de jumătate.

Vă voi spune de ce cred că va fi astfel. Cartea lui Mormon oferă o relație despre un popor ca cel din Sion. Vă aduceți aminte că, după ce Salvatorul înviat i-a învățat, i-a iubit și i-a binecuvântat, „nu era niciun conflict în țară datorită dragostei lui Dumnezeu care [trăia] în inimile oamenilor⁷.

Din experiență, am învățat că fiicele Tatălui Ceresc au un dar de a aplana conflictele și de a promova neprihănirea cu dragostea lor pentru Dumnezeu și cu dragostea lui Dumnezeu pe care ele o insuflă celor cărora le slujesc.

Am observat aceasta în tinerețea mea, când mica noastră ramură se aduna în casa în care am copilărit. Frațele mei și cu mine eram singurii deținători ai Preoției aaronice și tatăl meu singurul deținător al Preoției lui Melhisedec. Președinta Societății de Alinare

Chiba, Japonia

a ramurii era o femeie convertită, al cărei soț nu era fericit că aceasta slujea în Biserică. Ramura era formată doar din surori în vârstă fără un deținător al preoției în căminele lor. Am observat cum mama mea și celelalte surori s-au iubit, înălțat spiritual și îngrijit una de cealaltă cu statornicie. Înțeleg acum că am întrezărit puțin din Sion.

Am continuat să învăț despre influența femeilor credincioase într-o ramură mică a Bisericii din Albuquerque, New Mexico. Am observat cum soția președintelui de ramură, soția președintelui de district și președinta Societății de Alinare îi făceau fericiți pe toți cei noi în ramură și pe cei convertiți recent. În duminica în care am plecat din Albuquerque, după doi ani în care am observat influența sursurilor de acolo, a fost creat primul țărș. Acum, Domnul a așezat un templu acolo.

Apoi, m-am mutat în apropiere de Boston, unde am slujit în președinția unui district care prezida asupra unor ramuri mici, împrăștiate în două state. Acolo erau conflicte care au fost rezolvate de mai multe ori de surori pline de dragoste și iertătoare care au ajutat să fie înmuiate inimile. În duminica în care am plecat din Boston, un membru din Prima Președinție a organizat primul țărș din Massachusetts. Acum este un templu acolo, aproape de locul în care și-a avut cândva căminul președintele de district. El devenise un membru activ al Bisericii și a fost chemat, mai târziu, să slujească în calitate de președinte de țărș și, apoi, de președinte de misiune, fiind influențat de o soție credincioasă și iubitoare.

Dragi surori, ați fost binecuvântate să fiți fiice ale lui Dumnezeu cu daruri speciale. Ați adus cu voi în viața muritoare o capacitate spirituală de a-i îngriji pe alții și a-i înălța spre dragostea

San Lucas Sacatepéquez, Guatemala

și puritatea care îi vor face demni să trăiască împreună într-o societate asemenea celei din Sion. Nu este o întâmplare că Societatea de Alinare, prima organizație a Bisericii creată special pentru fiicele Tatălui Ceresc, are motto-ul „Caritatea nu pierde niciodată”.

Caritatea este dragostea pură a lui Hristos. Și credința în El și toate efectele ispășirii Sale infinite vă vor face demne pe dumneavoastră și pe cei pe care îi iubiți și cărora le sluiți pentru primirea darului minunat de a trăi în acea societate a unui Sion mult așteptat și promis. Acolo veți fi surori în Sion, iubite în persoană de Domnul și de cei pe care i-ați binecuvântat.

Depun mărturie că sunteți cetățeni ai împărăției Domnului pe pământ. Sunteți fiice ale unui Tată Ceresc iubitor, care v-a trimis în lume cu daruri

unice, pe care ați promis că le veți folosi pentru a-i binecuvânta pe alții. Vă promit că Domnul vă va conduce de mână prin Duhul Sfânt. El va merge înaintea dumneavoastră când Îl veți ajuta să pregătească poporul Său să devină Sionul Său promis. Astfel depun mărturie, în numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeti Doctrină și legăminte 25:1.
2. Moise 7:61-64; subliniere adăugată.
3. *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 479; subliniere adăugată.
4. Gordon B. Hinckley, „Women of the Church”, *Ensign*, nov. 1996, p. 67.
5. Russell M. Nelson, „O rugăminte adresată sursurilor mele”, *Liahona*, nov. 2015, p. 95-96; subliniere adăugată.
6. Bruce R. McConkie, „Building Zion”, *Tambuli*, 13 sept. 1977; subliniere adăugată.
7. 4 Nefti 1:15.

Președintele Dallin H. Oaks
primul consilier în Prima Președinție

Îndrăzniți

Credința noastră de nezdruccinat în doctrina Evangheliei restaurate a lui Isus Hristos ne îndrumă pașii și ne oferă bucurie.

În ultimele zile ale vieții Sale muritoare, Isus Hristos le-a spus apostolilor Săi despre persecuțiile și greutățile de care urmau să aibă parte.¹ El a încheiat cu următoarea asigurare minunată: „În lume, veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea” (Ioan 16:33). Acesta este mesajul Salvatorului către toți copiii Tatălui nostru

Ceresc. Aceasta este vestea bună supremă pentru fiecare dintre noi în viața noastră muritoare.

„Îndrăzniți” a fost, de asemenea, o asigurare necesară în lumea în care Hristosul înviat i-a trimis pe apostolii Săi. „Suntem încolțiți în toate chipurile”, le-a spus apostolul Pavel, mai târziu, corintenilor, „dar nu la strâmtoare; în grea cumpănă, dar nu deznădăjduiți; prigoniți, dar nu părăsiți; trântiți jos, dar nu omorâți” (2 Corinteni 4:8-9).

Două mii de ani mai târziu, noi suntem, de asemenea, „încolțiți în toate chipurile” și avem, de asemenea, nevoie de același mesaj de a nu deznădăjdui, ci de a îndrăzni. Domnul are o dragoste și o preocupare speciale pentru ficele Sale prețioase. El vă cunoaște lipsurile, nevoile și temerile. Domnul este atotputernic. Aveți încredere în El.

Profetul Joseph Smith a fost învățat că „lucrările, planurile și intențiile lui Dumnezeu nu pot fi împiedicate de [la] a fi împlinite, și nici nu pot să fie nimicite” (Doctrină și legăminte 3:1). Copiilor Săi care întâmpină dificultăți, Domnul le-a oferit următoarele asigurări minunate:

„Iată, aceasta este promisiunea Domnului către voi, o, slujitorii Mei.

De aceea, îndrăzniți și nu vă temeți, pentru că Eu, Domnul, sunt cu voi și am să stau lângă voi; și voi trebuie să mărturisiți despre Mine, chiar Isus Hristos, că sunt Fiul Dumnezeului cel viu” (Doctrină și legăminte 68:5-6).

Domnul stă lângă noi și El a spus:

„Ceea ce spun unuia este pentru toți, îndrăzniți copii mici; pentru că Eu sunt în mijlocul vostru și nu v-am abandonat” (Doctrină și legăminte 61:36).

„Pentru că, după multă suferință vin binecuvântările.” (Doctrină și legăminte 58:4)

Dragi surori, eu depun mărturie că aceste promisiuni, făcute în mijlocul persecuțiilor și tragediilor personale, sunt valabile pentru fiecare dintre dumneavoastră în circumstanțele dumneavoastră de restricte din prezent. Ele sunt prețioase și ne aduc aminte fiecareia dintre noi să îndrăznim și să avem bucurie în plenitudinea Evangheliei pe măsură ce înaintăm prin încercările vieții muritoare.

Suferințele și încercările sunt experiențe obișnuite în viața muritoare. Opoziția este o parte esențială a planului divin pentru a ne ajuta să progresăm² și, în mijlocul acestui proces, avem asigurarea lui Dumnezeu că, prin prisma eternității, opoziției nu i se va permite să ne biruiască. Cu ajutorul Său și cu credințioșia și îndurarea noastră, noi vom triumfa. Asemenea vieții muritoare din care fac parte, toate suferințele sunt temporare. În controversele care au precedat un război dezastruos, președintele Statelor Unite, Abraham Lincoln, a adus aminte publicului său vorba înțeleaptă din vechime conform căreia „și aceasta va trece”³.

Așa cum știți, adversitățile vieții muritoare despre care vorbesc – care fac să ne fie greu să îndrăznim – vin

Kuala Lumpur, Malaezia

Provo, Utah, S.U.A.

uneori la noi și la mulți alții, cum ar fi milioanele de oameni care trec cu greu, acum, prin unele dintre multele efecte devastatoare ale pandemiei COVID-19. În mod asemănător, în Statele Unite, milioane de oameni suferă trecând printr-o perioadă de vrăjmașie și conflicte care pare să însoțească mereu alegerile prezidențiale, dar, de această dată, este cea mai gravă de care cei mai mulți dintre noi, cei mai în vârstă, ne putem aduce aminte.

La nivel personal, fiecare dintre noi întâmpină dificultăți cu unele dintre multele adversități ale vieții muritoare, cum ar fi sărăcia, rasismul, sănătatea precară, pierderea locului de muncă sau dezamăgirile, copiii îndărătnici, căsniile nefericite sau lipsa căsniciei și efectele păcatului – al nostru sau al altora.

Totuși, în mijlocul tuturor acestora, avem acel sfat ceresc de a îndrăzni și de a găsi bucurie în principiile și promisiunile Evangheliei și în roadele trudelor noastre.⁴ Acest sfat a fost mereu așa, pentru profeți și pentru noi toți. Noi știm aceasta din experiențele trăite de predecesorii noștri și din ceea ce le-a spus Domnul.

Aduceți-vă aminte circumstanțele profetului Joseph Smith. Privită prin

prisma adversităților, viața lui a fost una a sărăciei, persecuției, frustrării, întristărilor familiale și, în final, a martiriului. Când el a fost întemnițat, soția și copiii săi și ceilalți sfinți au avut parte de greutăți incredibile în timp ce erau alungați din Missouri.

Când Joseph a implorat pentru alinare, Domnul a răspuns:

„Fiul Meu, pacea să fie în sufletul tău; adversitățile și suferințele tale vor fi numai pentru un scurt timp;

Și, după aceea, dacă înduri bine, Dumnezeu te va exalta în cer; tu îi vei birui pe toți dușmanii tăi” (Doctrină și legăminte 121:7-8).

Acesta a fost sfatul personal, etern care l-a ajutat pe profetul Joseph să-și păstreze temperamentul nativ vesel și dragostea și loialitatea oamenilor săi. Aceleași calități i-au întărit pe conducătorii și pionierii care au urmat și vă pot întări și pe dumneavoastră.

Gândiți-vă la acei membri de la începuturi! Din nou și din nou, ei erau alungați dintr-un loc în altul. În cele din urmă, ei au avut parte de provocările întemeierii căminelor lor și a Bisericii într-un pustiu.⁵ La doi ani după ce primul grup de pionieri a sosit în valea Marelui Lac Sărat, pionierii încă întâmpinau greutăți în a supraviețui în

acea zonă ostilă. Cei mai mulți dintre membri călătoreau încă peste câmpii sau întâmpinau greutăți în a obține resursele pentru a face aceasta. Cu toate acestea, conducătorii și membrii continuau să aibă speranță și să îndrăznească.

Deși sfinții nu se instalaseră în noile lor cămine, în cadrul Conferinței Generale din luna octombrie a anului 1849 un nou val de misionari a fost trimis în Scandinavia, Franța, Germania, Italia și Pacificul de Sud.⁶ Din ceea ce ar fi putut fi considerat cel mai jos nivel al lor, pionierii s-au ridicat la noi înălțimi. Și, după numai trei ani, alți 98 au fost, de asemenea, chemați să înceapă să-l adune pe Israel cel risipit. Unul dintre conducătorii Bisericii a explicat că aceste misiuni „sunt menite, în general, să nu fie prea lungi; probabil că fiecare bărbat va lipsi între trei și șapte ani din sânul familiei lui”⁷.

Dragi surori, Prima Președinție este preocupată de încercările dumneavoastră. Vă iubim și ne rugăm pentru dumneavoastră. În același timp, noi mulțumim adesea pentru că încercările noastre fizice – în afară de cutremure, incendii, inundații și uragane – sunt, de obicei, mai mici decât cele de care au avut parte predecesorii noștri.

São Paulo, Brazilia

În mijlocul încercărilor, asigurarea divină este mereu: „Îndrăzniți, pentru că Eu vă voi conduce. Împărăția este a voastră și binecuvântările ei sunt ale voastre și bogățiile eternității sunt ale voastre” (Doctrină și legăminte 78:18). Cum se întâmplă aceasta? Cum s-a întâmplat aceasta în cazul pionierilor? Cum se va întâmpla aceasta în cazul femeilor lui Dumnezeu din prezent? Urmând îndrumarea profetică, „porțile iadului nu [ne] vor birui”, a spus Domnul prin revelație în luna aprilie a anului 1830. „Da”, a spus El, „Domnul Dumnezeu va dispersa puterile întunericii din fața voastră și va clătina cerurile pentru binele vostru și pentru slava numelui Său” (Doctrină și legăminte 21:6). „Nu te teme turmă mică; faceți bine; lăsați pământul și iadul să se unească împotriva voastră, pentru că, dacă voi sunteți zidiți pe piatra Mea, ei nu pot birui” (Doctrină și legăminte 6:34).

Având promisiunile Domnului, noi ne înălțăm inima și ne bucurăm (vedeți Doctrină și legăminte 25:13) și, „cu inima și figura vesele” (Doctrină și legăminte 59:15), înaintăm pe cărarea legămintelor. Cei mai mulți dintre noi nu trebuie să luăm hotărâri de proporții uriașe, cum ar fi să ne părăsim casele și

să fim pionieri în vreun ținut necunoscut. Hotărârile noastre au de-a face, în cea mai mare parte, cu rutinele zilnice ale vieții, dar Domnul ne-a spus: „Nu obosiți [să faceți] bine, deoarece voi puneți temelia unei mari lucrări. Și, din lucrurile mici iese ceea ce este mare” (Doctrină și legăminte 64:33).

Există putere nemărginită în doctrina Evangheliei restaurate a lui Isus Hristos. Credința noastră de nezdrun-cinat în această doctrină ne îndrumă

Provo, Utah, S.U.A.

pașii și ne oferă bucurie. Ne luminează mintea și oferă tărie și încredere faptelor noastre. Această îndrumare, și luminare, și putere sunt daruri promise pe care le-am primit de la Tatăl nostru Ceresc. Înțelegând această doctrină și punând-o în practică în viața noastră, inclusiv darul divin al pocăinței, putem îndrăzni pe măsură ce rămânem pe calea către destinul nostru etern – reuniunea și exaltarea cu Părinții noștri Cerești iubitori.

„Este posibil să vă confrunțați cu încercări copleșitoare”, ne-a învățat vârstnicul Richard G. Scott. „Uneori, ele sunt atât de intense, atât de necruțătoare, încât ați putea simți că sunt peste puterea dumneavoastră de control. Nu înfrunțați lumea singuri. «Încrede-te în Domnul din toată inima ta, și nu te bizui pe înțelepciunea ta» [Proverbele 3:5]... A fost menit ca viața să fie o provocare, nu într-atât încât să eșuați, dar într-atât încât să puteți reuși biruind.”⁸

Totul face parte din planul lui Dumnezeu Tatăl și al Fiului Său, Isus Hristos, despre care eu depun mărturie rugându-mă ca noi, toți, să stăruim către destinația noastră cerească, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți Ioan 13-16.
2. Vedeți 2 Nefi 2:11.
3. Abraham Lincoln, cuvântare adresată Societății agricole a statului Wisconsin, Milwaukee, 30 sept. 1859, în John Bartlett, *Bartlett's Familiar Quotations*, a 18-a ediție (2012), p. 444.
4. Vedeți Doctrină și legăminte 6:31.
5. Vedeți Lawrence E. Corbridge, „Surviving and Thriving like the Pioneers”, *Ensign*, iulie 2020, p. 23-24.
6. Vedeți „Minutes of the General Conference of 6 October 1849”, General Church Minutes Collection, Biblioteca de Istorie a Bisericii, orașul Salt Lake.
7. George A. Smith, în *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 28 aug. 1852, p. 1, Biblioteca de Istorie a Bisericii, orașul Salt Lake.
8. Richard G. Scott, *Finding Peace, Happiness, and Joy* (2007), p. 248-249.

Președintele Russell M. Nelson
președinte al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din
Urmă

Întâmpinați viitorul cu credință

Viitorul va fi glorios pentru aceia care sunt pregătiți și care continuă să se pregătească pentru a fi instrumente în mâinile Domnului.

Aceasta a fost o seară de neuitat. Dragile mele surori, sunt onorat să fiu alături de dumneavoastră. Ați fost prezente în gândurile mele atât de des în timpul ultimelor câteva luni. Sunteți o forță de peste opt milioane de persoane. Dumneavoastră nu sunteți doar un *număr*, ci sunteți *puterea spirituală* care schimbă lumea. V-am urmărit făcând acest lucru în timpul acestei pandemii.

Unele dintre dumneavoastră v-ați aflat, brusc, în situația de a rămâne fără provizii sau a căuta un loc de muncă nou. Multe ați învățat copii sau ați avut grijă de vecini. Unele i-ați întâmpinat pe misionarii reveniți acasă mai devreme decât era de așteptat, în timp ce altele v-ați transformat casa în centre de pregătire a misionarilor. Ați folosit mijloacele tehnice pentru a vă conecta cu familia și prietenii, a le sluji celor care s-au simțit izolați și a studia *Vino și urmează-Mă* împreună cu alții. Ați descoperit moduri noi pentru a face din sabat o încântare. Și ați confecționat măști de protecție – milioane de măști!

Cu dragoste și compasiune profundă, inima mea este alături de multele femei din întreaga lume, cărora le-au

decedat persoane dragi. Plângem alături de dumneavoastră. Și ne rugăm pentru dumneavoastră. Le laudăm și ne rugăm pentru toate acelea care lucrează fără să se obosească pentru a proteja sănătatea altora.

Voi, tinerele fete, ați fost, de asemenea, extraordinare. Deși rețelele de socializare au fost inundate de dispuțe, multe dintre dumneavoastră ați găsit moduri de a-i încuraja pe alții și a împărtăși lumina Salvatorului nostru.

Orașul Sugar, Idaho, S.U.A.

Dragi surori, toate v-ați comportat eroic! Mă minunez de tăria și credința dumneavoastră. Ați arătat că, în circumstanțe dificile, mergeți înainte având curaj. Vă iubesc și vă asigur că Domnul vă iubește și vede lucrarea măreață pe care o îndepliniți. Vă mulțumesc! Încă o dată, dumneavoastră ați dovedit că sunteți, cu adevărat, speranța lui Israel!

Întruchipați speranțele pe care președintele Gordon B. Hinckley le-a avut când a prezentat „Familia: proclamație oficială către lume”, cu 25 de ani în urmă, în cadrul adunării generale din septembrie 1995 a Societății de Alinare.¹ Este semnificativ că el a ales să prezinte această importantă proclamație surorilor Bisericii. Făcând astfel, președintele Hinckley a subliniat influența de neînlocuit a femeilor în planul întocmit de Domnul.

Acum, aș dori să știu ce ați învățat în acest an. V-ați apropiat de Domnul, sau vă simțiți mai departe de El? Și ce sentimente cu privire la viitor v-au adus evenimentele actuale?

Este adevărat, Domnul a vorbit despre zilele noastre în termeni realiști. El ne-a avertizat că, în zilele

noastre, „oamenii își vor da sufletul”² și chiar cei aleși vor fi în pericol de a fi înșelați³. El i-a spus profetului Joseph Smith că „pacea va fi luată de pe pământ”⁴ și nenorocirea va veni peste omenire⁵.

Cu toate acestea, Domnul a oferit, de asemenea, o viziune despre cât de deosebită este această dispensație. El l-a inspirat pe profetul Joseph Smith să declare că „lucrarea... în aceste ultime zile, este o lucrare de mare importanță... Gloriile ei depășesc orice descriere și grandoarea ei este de neîntrecut”⁶.

Grandoare nu este, poate, cuvântul pe care l-ați alege pentru a descrie

aceste ultime câteva luni! Cum *putem* să avem în vedere atât profețiile sumbre, cât și declarațiile glorioase despre zilele noastre? Domnul ne-a spus dându-ne o asigurare simplă, dar uluitoare: „Dacă sunteți pregătiți, nu vă va fi teamă”⁷.

Ce promisiune! Este o promisiune care poate schimba, literalmente, modul în care ne privim viitorul. De curând, am auzit o femeie cu o mărturie profundă admitând că pandemia, alături de un cutremur în Valea Salt Lake, au ajutat-o să-și dea seama că nu este atât de pregătită precum credea că este. Când am întrebat-o dacă se referea la magazia ei de alimente

sau la mărturia ei, ea a zâmbit și a spus: „Da!”.

Dacă pregătirea este cheia noastră pentru a întâmpina cu credință această dispensație și viitorul nostru, cum putem să ne pregătim cel mai bine?

Timp de decenii, profeții Domnului ne-au îndemnat să depozităm alimente, apă și să avem rezerve financiare pentru perioade dificile. Actuala pandemie a întărit înțelepciunea aceluia sfat. Vă îndemn să faceți pașii necesari pentru a fi pregătite din punct de vedere temporal. Dar și mai mult mă preocupă pregătirea dumneavoastră spirituală și emoțională.

În această privință, putem învăța multe de la căpitanul Moroni. În calitate de comandant al armatelor nefite, el s-a confruntat cu forțe care erau mai puternice, mai numeroase și mai pline de ticăloșie. Așa că, Moroni și-a pregătit oamenii în trei moduri esențiale.

Primul, el i-a ajutat să creeze locuri în care aveau să fie în siguranță – el le-a numit „locuri de adăpost”⁸. **Al doilea**, el a pregătit „[mintea] poporului său pentru ca acesta să fie credincios în Domnul”⁹. Și, **al treilea**, el nu a încetat niciodată să-și pregătească poporul – fizic sau spiritual.¹⁰ Haideti să ne gândim la aceste trei principii.

Principiul numărul unu: creați locuri de adăpost.

Moroni a fortificat fiecare oraș nefit cu maluri de pământ, forturi și ziduri.¹¹ Când lamaniții au venit împotriva lor, aceștia au fost „foarte mirați datorită înțelepciunii nefiților în pregătirea *locurilor lor de adăpost*”¹².

În mod similar, când tulburarea se dezlănțuie în jurul *nostru*, trebuie să creăm locuri în care să fim în siguranță, atât fizic, cât și spiritual. Când căminul dumneavoastră devine un sanctuar personal al credinței – în care locuieste

Bengaluru, India

Spiritul – căminul dumneavoastră devine prima linie de apărare.

În mod similar, țărâșii Sionului sunt un „refugiu împotriva furtunii”¹³, deoarece ei sunt conduși de aceia care dețin cheile preoției și exercită autoritatea preoției. Pe măsură ce continuați să urmați sfaturile celor pe care Domnul i-a autorizat să vă îndrume, veți simți o siguranță mai mare.

Templul – casa Domnului – este un loc de adăpost cum nu este altul. Acolo, dumneavoastră, surorile, sunteți înzestrate cu puterea preoției prin legămintele sacre ale preoției pe care le faceți.¹⁴ Acolo, familiile dumneavoastră sunt pecetluite pentru eternitate. Chiar și anul acesta, când accesul la templele noastre a fost foarte limitat, înzestrarea dumneavoastră v-a oferit acces continuu la puterea lui Dumnezeu, în timp ce v-ați onorat legămintele făcute cu El.

Simplu spus, un loc de adăpost este *orice loc* în care puteți simți prezența Duhului Sfânt și puteți fi îndrumate de El.¹⁵ Când Duhul Sfânt este cu dumneavoastră, puteți preda adevărul, chiar atunci când este contrar părerilor predominante. Și puteți cugeta la întrebări sincere despre Evanghelie, într-un mediu plin de revelație.

Vă invit, dragile mele surori, să creați un cămin care este un loc de adăpost. Și înnoiesc invitația mea pentru dumneavoastră de a vă crește înțelegerea despre puterea preoției și despre legămintele și binecuvântările din templu. Faptul de a avea locuri de adăpost în care să vă puteți retrage, vă va ajuta să întâmpinați viitorul cu credință.

Principiul numărul doi: pregătiți-vă mintea să fie credincioasă lui Dumnezeu.

Am inițiat un proiect major pentru a extinde durata de viață și capacitatea Templului Salt Lake.

Unii oameni au întrebat de ce este nevoie să luăm asemenea măsuri extraordinare. Cu toate acestea, când Valea Salt Lake a fost afectată de un cutremur de magnitudine 5,7 în prima parte a acestui an, acest templu venerabil s-a zguduit atât de tare, încât trompeta statuii îngerului Moroni a căzut!¹⁶

Așa cum temelie fizică a Templului Salt Lake trebuie să fie suficient de puternică pentru a rezista dezastrelor naturale, tot așa temelie noastră *spirituală* trebuie să fie solidă. Atunci, când cutremurele metaforice ne zguduie viața, noi putem sta „neclintiți și nestrămutați” datorită credinței noastre¹⁷.

Domnul ne-a învățat cum să ne creștem credința căutând „să *învățăm*], chiar prin studiu și, de asemenea, prin credință”¹⁸. Ne întărim credința în Isus Hristos atunci când ne străduim să ținem poruncile Sale și ne „[amintim] totdeauna de El”¹⁹. Pe lângă acestea, credința noastră crește de fiecare dată când ne *exercităm* credința în El. Aceasta înseamnă să învățăm prin credință.

De exemplu, de fiecare dată când avem credința de a ne supune legilor lui Dumnezeu – chiar când părerile populare ne disprețuiesc – sau de fiecare dată când ne opunem distracțiilor sau ideologiilor care preamăresc încălcarea legămintelor, noi ne *exercităm* credința, lucru care, la rândul lui, ne *crește* credința.

Mai mult decât atât, puține lucruri clădesc credința mai mult decât o face cufundarea, cu regularitate, în Cartea lui Mormon. Nicio altă carte nu depune mărturie despre Isus Hristos cu atâta putere și claritate. Profeții ei, care au fost inspirați de Domnul, au văzut zilele noastre și au ales doctrina și adevărurile care aveau să *ne ajute* cel mai mult. Cartea lui Mormon *este* ghidul nostru de supraviețuire în *zilele din urmă*.

São Paulo, Brazilia

Desigur, siguranța noastră supremă vine atunci când ne unim cu Tatăl Ceresc și Isus Hristos! Viața *fără* Dumnezeu este o viață plină de teamă. Viața *cu* Dumnezeu este o viață plină de pace. Aceasta se întâmplă datorită binecuvântărilor spirituale de care au parte cei credincioși. Primirea revelației personale este una dintre cele mari dintre acele binecuvântări.

Domnul a promis că, dacă vom cere, vom primi „revelație după revelație”²⁰. Promit că, pe măsură ce vă veți crește capacitatea de a primi revelație, Domnul vă va binecuvânta cu mai multă îndrumare pentru viața dumneavoastră și cu nenumărate daruri ale Spiritului.

Principiul numărul trei: nu încetați niciodată să vă pregătiți.

Chiar și când lucrurile au mers *bine*, căpitanul Moroni a continuat să-și pregătească poporul. El nu a încetat niciodată. *Niciodată* nu a fost mulțumit de sine.

Dușmanul nu încetează niciodată să atace. De aceea, nu putem să ne oprim *niciodată* din a ne pregăti! Cu cât ne biziim mai mult pe forțele proprii – temporal, emoțional și spiritual – cu atât suntem mai pregătiți să ne împotrivim asalturilor neobosite ale lui Satana.

Dragi surori, sunteți experte în crearea de locuri de adăpost pentru dumneavoastră și pentru cei pe care îi iubiți. Pe lângă aceasta, aveți

Guatemala City, Guatemala

înzestrarea divină care vă face capabile să clădiți, în moduri convingătoare, credința în alte persoane.²¹ Și nu vă *opriți* niciodată. Ați demonstrat, încă o dată, acest lucru în acest an.

Vă rog, continuați! Vigilența dumneavoastră în a vă proteja căminele și a insufla credință inimilor celor pe care îi iubiți vă va aduce recompense în generațiile care vor veni.

Dragile mele surori, sunt *atât de multe* lucruri pe care să le așteptăm cu nerăbdare! Domnul v-a pus acum aici deoarece El știa că dumneavoastră aveți capacitatea de a învinge complexitatea ultimei părți a acestor ultime zile. El știa că dumneavoastră veți înțelege grandioarea lucrării Sale și veți fi nerăbdătoare să ajutați la înfăptuirea ei.

Nu spun că, în zilele care vor urma, va fi ușor, dar vă promit că viitorul va fi glorios pentru aceia care sunt pregătiți și care continuă să se pregătească pentru a fi instrumente în mâinile Domnului.

Dragile mele surori, haideți nu doar să *îndurăm* perioada actuală. Haideți să *întâmpinăm viitorul cu credință!* Vremurile tulburi sunt ocazii pentru ca noi să progresăm spiritual. Sunt vremuri în care influența noastră poate fi mult mai pătrunzătoare decât în vremuri mai liniștite.

Vă promit că, pe măsură ce vom crea locuri de adăpost, ne vom pregăti mintea pentru a fi credincioși lui Dumnezeu și nu vom înceta niciodată să ne pregătim, Dumnezeu ne va binecuvânta. El „ne va elibera; da, într-atât încât El [va vorbi] cuvinte aducătoare de pace către sufletele noastre și... [va face] ca noi să [putem nădăjdui] că vom fi eliberați de El”²².

Când vă pregătiți să întâmpinați viitorul cu credință, aceste promisiuni vor fi ale dumneavoastră! Mărturisesc astfel și îmi exprim dragostea față de dumneavoastră și încrederea în dumneavoastră, în numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți „Familia: proclamație oficială către lume”, ChurchofJesusChrist.org. În cuvântarea care a însoțit această proclamație, președintele Gordon B. Hinckley le-a spus surorilor: „Sunt recunoscător pentru tăria pe care o aveți și pentru loialitatea, credința și dragostea dumneavoastră. Sunt recunoscător pentru hotărârea pe care o purtați în inimile dumneavoastră de a umbla în credință, de a ține poruncile, de a face ceea ce este drept, tot timpul și în toate circumstanțele” („Stand Strong against the Wiles of the World”, *Ensign*, nov. 1995, p. 98-99).
2. Luca 21:26; vedeți, de asemenea, Doctrină și legăminte 45:26.
3. Vedeți Matei 24:24; Joseph Smith – Matei 1:22.
4. Doctrină și legăminte 1:35.
5. Vedeți Doctrină și legăminte 1:17. Apostolul Pavel a profețit că „în zilele din urmă vor fi vremuri grele”. Aceasta va face ca zilele noastre să fie nesigure din punct de vedere spiritual. (Vedeți 2 Timotei 3:1-5.)
6. *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 540.
7. Doctrină și legăminte 38:30.
8. Vedeți Alma 49:5; 50:4.
9. Alma 48:7.
10. Vedeți Alma 49-50.
11. Vedeți Alma 48:8.
12. Alma 49:5; subliniere adăugată.
13. Doctrină și legăminte 115:6.
14. Vedeți Russell M. Nelson, „Comori spirituale”, *Liahona*, nov. 2019, p. 76-79.
15. Eliza R. Snow a predat că Duhul Sfânt „mulțumește cu prisosință fiecare dorință a inimii umane... Când sunt plină de acel Spirit, sufletul meu este mulțumit și, pot spune încredințată, că lucrurile neînsemnate ale zilei nu par să stea în calea mea deloc... Nu este privilegiul nostru să trăim astfel încât să putem avea această revărsare continuă în sufletele noastre?” [în *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 46].
16. Vedeți Daniel Burke, „Utah Earthquake Damages Mormon Temple and Knocks Trumpet from Iconic Angel Statue”, 18 mart. 2020, cnn.com.
17. Mosia 5:15.
18. Doctrină și legăminte 88:118; subliniere adăugată.
19. Moroni 4:3.
20. Doctrină și legăminte 42:61.
21. Apostolul Pavel a semnalat această realitate când a atribuit credința neprefăcută a lui Timotei mamei acestuia, Eunice, și bunicii sale Lois (vedeți 2 Timotei 1:5).
22. Alma 58:11.

Președintele M. Russell Ballard
președintele în exercițiu al Cvorumului celor Doisprezece
Apostoli

Vegheați dar în tot timpul și rugați-vă

Astăzi, extind invitația mea la rugăciune către toți oamenii din fiecare țară din întreaga lume.

Dragii mei frați și surori, în timpul ultimei săptămâni a slujirii Sale în viața muritoare, Isus i-a învățat pe ucenicii Săi: „*Vegheați dar în tot timpul, și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea, care se vor întâmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului omului*”¹.

Printre „lucrurile... care se vor întâmpla” înainte de a Doua Sa Venire sunt „războaie și vești de războaie... pe alocuri... cutremure de pământ, foamete și ciume”².

În Doctrină și legăminte, Salvatorul a spus: „*Și toate lucrurile vor fi tulburate... pentru că groaza se va abate asupra tuturor oamenilor*”³.

În mod cert, trăim într-o perioadă în care lucrurile sunt tulburate. Mulți oameni se tem de viitor și multe inimi s-au îndepărtat de credința lor în Dumnezeu și în Fiul Său, Isus Hristos.

Știrile sunt pline de relații despre violență. Denigrarea principiilor morale

este publicată pe Internet. Cimitire, biserici, moschei, sinagogi și sanctuare religioase au fost vandalizate.

O pandemie mondială a atins practic fiecare colț al pământului: milioane de oameni au fost infectați; peste un

milion au murit. Absolviri de școli, adunări de preaslăvire în biserici, căsătorii, slujirea în misiune și o mulțime de alte evenimente importante ale vieții au fost perturbate. Mai mult, nenumărați oameni au rămas singuri și izolați.

Schimbările economice majore au provocat greutatea multora, mai ales celor mai vulnerabili dintre copiii Tatălui nostru Ceresc.

Am văzut oameni exercitându-și cu înflăcărare dreptul de a protesta pașnic și am văzut gloate furioase răzvrătindu-se.

Totodată, continuăm să vedem conflicte în întreaga lume.

Mă gândesc adesea la aceia dintre dumneavoastră care suferiți, sunteți îngrijorați, vă temeți sau vă simțiți singuri. Vă asigur pe fiecare în parte că Domnul vă cunoaște, că El este

conștient de îngrijorarea și chinul dumneavoastră și că El vă iubește – îndeaproape, personal, profund și pentru totdeauna.

În fiecare noapte, când mă rog, Îl rog pe Domnul să-i binecuvânteze pe toți cei împovărați cu mâhnire, durere, singurătate și tristețe. Știu că ceilalți conducători ai Bisericii se roagă pentru același lucru. Inima noastră, în mod individual și colectiv, se îndreaptă către dumneavoastră și rugăciunile noastre se duc la Dumnezeu spre folosul dumneavoastră.

Anul trecut, am petrecut mai multe zile în partea de nord-est a Statelor Unite vizitând locuri din istoria Americii și a Bisericii, participând la adunări cu misionarii noștri și cu

Nairobi, Kenya

membrii noștri și întâlnind conducători guvernamentali și de afaceri.

În ziua de duminică, 20 octombrie, m-am adresat unei adunări mari în apropiere de Boston, Massachusetts. În timp ce vorbeam, am fost îndemnat să spun: „Vă implor... să vă rugați pentru această țară, pentru conducătorii noștri, pentru poporul nostru și pentru familiile care trăiesc în această măreață națiune întemeiată de Dumnezeu”⁴.

Am spus, de asemenea, că America și multe alte națiuni de pe pământ, la fel ca în trecut, se află la o altă răscruce majoră și au nevoie de rugăciunile noastre.⁵

Implorarea mea nu se regăsea în cuvintele pe care le pregătisem. Acele cuvinte mi-au venit în minte în timp ce simțeam Spiritul îndemnându-mă să-i invit pe cei prezenți să se roage pentru țara și conducătorii lor.

Astăzi, extind invitația mea la rugăciune către toți oamenii din fiecare țară din întreaga lume. Indiferent de cum vă rugați sau cui vă rugați, vă rog să vă exercitați credința – indiferent de religia dumneavoastră – și să vă rugați pentru țara dumneavoastră și pentru conducătorii dumneavoastră naționali. Așa cum am spus în luna octombrie a anului trecut în Massachusetts, ne aflăm astăzi la o răscruce majoră în istorie și națiunile pământului au mare nevoie de inspirație și îndrumare divine. Aceasta nu are legătură cu politici sau reguli. Are legătură cu pacea și vindecarea care pot veni atât la suflete individuale, cât și la suflul țărilor – la orașele, localitățile și satele lor – prin Domnul păcii și sursa întregii vindecări, Domnul Isus Hristos.

În ultimele câteva luni, am primit impresia că cel mai bun mod de a ajuta în situația actuală a lumii este ca toți oamenii să se bizuie mai din plin pe Dumnezeu și să-și întoarcă inima

către El prin intermediul rugăciunii sincere. Faptul de a ne umili și cel de a căuta inspirația cerului pentru a îndura sau birui ceea ce ne așteaptă vor fi cea mai certă și sigură cale a noastră de a înainta cu încredere prin aceste vremuri de restriște.

Scripturile subliniază atât rugăciunile oferite de Isus, cât și învățăturile Sale despre rugăciune în timpul slujirii Sale din viața muritoare. Vă veți aduce aminte rugăciunea Tatăl nostru:

„Tatăl nostru care ești în ceruri!
Sfințească-se numele Tău;
vie împărăția Ta; facă-se voia Ta,
precum în cer și pe pământ.

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi;

și ne iartă nouă greșelile noastre,
precum și noi iertăm greșelilor noștri;
și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin”⁶.

Această frumoasă rugăciune concisă, repetată adesea în rândul creștinismului, clarifică faptul că este potrivit să cerem direct „[Tatălui] nostru care [este] în ceruri” răspunsuri pentru lucruri care ne necăjesc. De aceea, haideți să ne rugăm pentru îndrumare divină!

Vă invit să vă rugați mereu.⁷ Rugați-vă pentru familia dumneavoastră. Rugați-vă pentru conducătorii națiunilor. Rugați-vă pentru oamenii curajoși care sunt în primele linii ale luptelor actuale împotriva urgențelor sociale, ecologice, politice și biologice care afectează toți oamenii din întreaga lume: bogați și săraci, tineri și în vârstă.

Salvatorul ne-a învățat să nu stabilim o limită pentru cine ne rugăm. El a spus: „Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc”⁸.

Pe crucea de pe Căpățâna, unde Isus a murit pentru păcatele noastre, El a pus în practică ce a propovăduit când S-a rugat: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!”⁹.

Faptul de a ne ruga, în mod sincer, pentru cei care pot fi considerați dușmanii noștri arată credința noastră că Dumnezeu poate schimba inima noastră și inimile altora. Astfel de rugăciuni trebuie să ne întărească hotărârea de a face toate schimbările care sunt necesare în propria viață, în familiile și comunitățile noastre.

Indiferent unde locuiți, ce limbă vorbiți sau cu ce încercări vă confrunțați, Dumnezeu vă aude și vă răspunde în felul Său și la timpul Său. Deoarece suntem copiii Săi, Îl putem aborda pentru a căuta ajutor, consolare și dorința reinnoită de a produce o schimbare pozitivă în lume.

Adesea, faptul de a ne ruga pentru dreptate, pace, pentru cei săraci și cei bolnavi nu este suficient. După ce *ingenunchem* pentru a ne ruga, trebuie să ne ridicăm din genunchi și să facem ce putem pentru a ajuta – să ne ajutăm pe noi și să-i ajutăm pe alții.¹⁰

Scripturile sunt pline de exemple de oameni credincioși care au combinat rugăciunea cu fapta pentru a produce o schimbare în propria viață și în viața altora. În Cartea lui Mormon, de exemplu, citim despre Enos. S-a remarcat că „aproximativ două treimi din scurta lui carte descriu o rugăciune sau o serie de rugăciuni, și restul relatează ce a făcut el drept consecință a răspunsurilor pe care le-a primit”¹¹.

Avem multe exemple de moduri în care rugăciunea a produs o schimbare în istoria bisericii noastre, începând cu prima rugăciune a lui Joseph Smith spusă cu glas tare într-un luminiș din apropierea casei de lemn a părinților săi, în primăvara anului 1820. Căutând

iertare și îndrumare spirituală, rugăciunea lui Joseph a deschis cerurile. Astăzi, noi beneficiem de pe urma lui Joseph, profetul, și a altor femei și bărbați credincioși sfinți din zilele din urmă care s-au rugat și au acționat pentru a ajuta la întemeierea Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

Mă gândesc adesea la rugăciunile femeilor credincioase, cum ar fi Mary Fielding Smith, care, cu ajutorul lui Dumnezeu, și-a condus, în mod curajos, familia de la persecuția crescândă din Illinois la siguranța din această vale, unde familia ei a prosperat spiritual și temporal. După ce s-a rugat cu ardoare în genunchi, ea, apoi, a lucrat din greu pentru a-și birui încercările și a-și binecuvânta familia.

Rugăciunea ne va înălța și ne va atrage laolaltă ca persoane, ca familii, ca biserică și ca lume. Rugăciunea va avea influență asupra oamenilor de știință și îi va ajuta să descopere vaccinuri și medicamente care vor aduce sfârșitul acestei pandemii. Rugăciunea îi va alina pe cei care au pierdut pe cineva drag. Ne va îndruma să știm ce să facem pentru propria protecție.

Frați și surori, vă îndemn să vă măriți devotamentul față de rugăciune. Vă îndemn să vă rugați în odăile voastre, în timpul plimbării dumneavoastră zilnice, în căminele dumneavoastră, în episcopiile dumneavoastră și, mereu, în inima dumneavoastră.¹²

În numele conducătorilor Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, eu vă mulțumesc pentru rugăciunile dumneavoastră pentru noi. Vă îndemn să continuați să vă rugați pentru ca noi să putem primi inspirație și revelație pentru a îndruma Biserica în aceste vremuri grele.

Rugăciunea ne poate schimba viața. Motivați de rugăciune sinceră,

ne putem îmbunătăți și îi putem ajuta pe alții să facă la fel.

Cunosc puterea rugăciunii prin proprie experiență. Nu cu mult timp în urmă, eram singur în biroul meu. Tocmai avusesem parte de o intervenție medicală la mână. Era vânătă, umflată și dură. În timp ce stăteam la birou, nu mă puteam concentra asupra lucrurilor importante și vitale, deoarece eram distras de această durere.

Am îngenuncheat în rugăciune și L-am rugat pe Domnul să mă ajute să mă concentrez pentru a-mi putea îndeplini munca. M-am ridicat și m-am întors la grămada de foi de pe birou. Aproape imediat, mintea mea s-a limpezit și s-a putut concentra și am putut să termin chestiunile presante din fața mea.

Actuala situație haotică a lumii poate părea descurajatoare dacă ne gândim la multitudinea de probleme și provocări. Dar am o mărturie plină de ardoare că, dacă ne vom ruga și-I vom cere Tatălui Ceresc binecuvântările și îndrumarea necesare, vom ajunge să știm cum ne putem binecuvânta familiile, vecinii, comunitățile și chiar țările în care trăim.

Temecula, California, S.U.A.

Salvatorul S-a rugat și, apoi, El „[a umblat] din loc în loc [făcând] bine”¹³, hrănind pe cei săraci, încurajând și sprijinind pe cei la nevoie și ajutând, cu dragoste și dând dovadă de iertare, pace și liniște, pe toți cei care veneau la El. El continuă să ne ajute.

Îi invit atât pe toți membrii Bisericii, cât și pe vecinii și prietenii noștri din alte religii din întreaga lume să facă așa cum Salvatorul i-a sfătuit pe ucenicii Săi: „*Vegheați dar în tot timpul și rugați-vă*”¹⁴, pentru pace, pentru alinare, pentru siguranță și pentru ocazii de a vă sluji unul altuia.

Cât de mare este puterea rugăciunii și cât de necesare sunt rugăciunile noastre spuse cu credință în Dumnezeu și în Preaiubitul Său Fiu în lumea de astăzi! Fie ca noi să ne aducem aminte de puterea rugăciunii și s-o apreciem! În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Luca 21:36; subliniere adăugată.
2. Matei 24:6, 7.
3. Doctrină și legăminte 88:91; subliniere adăugată.
4. M. Russell Ballard, în Sarah Jane Weaver, „President Ballard Pleads with Latter-day Saints to «Pray for This Country» as United States Is at «Another Crossroads», *Church News*, 21 oct. 2019, thechurchnews.com.
5. Vedeți Weaver, „President Ballard Pleads with Latter-day Saints”.
6. Matei 6:9-13. Remarcați că Traducerea lui Joseph Smith clarifică versetul 13: „și nu ne îngădui [permite] să fim duși în ispită, ci eliberează-ne de rău” (Joseph Smith Translation, Matthew 6:14 [în Matthew 6:13, nota de subsol a]).
7. Vedeți Luca 18:1-8; 21:36; Efeseni 6:18; 2 Nefi 32:9; 3 Nefi 18:15, 18-21; Doctrină și legăminte 10:5; 19:38; 33:17; 61:39; 88:126; 90:24.
8. Matei 5:44.
9. Luca 23:34.
10. Vedeți Alma 34:27-29.
11. Sharon J. Harris, *Enos, Jarom, Omni: A Brief Theological Introduction* (2020), p. 18.
12. Vedeți Alma 33:3-11; 34:17-27.
13. Faptele apostolilor 10:38.
14. Luca 21:36, subliniere adăugată; vedeți, de asemenea, 3 Nefi 18:15.

Lisa L. Harkness

prima consilieră în Președinția generală a Societății Primare

Fii liniștit

Salvatorul ne învață cum să simțim pace și liniște chiar și când vânturile bat cu putere în jurul nostru și valuri mari amenință să scufunde speranțele noastre.

Când copiii noștri erau mici, familia noastră a petrecut câteva zile la un lac frumos. Într-o după-amiază, câțiva dintre copii și-au pus vestele de salvare înainte să sară în apă de pe o platformă. Fiica noastră cea mai mică îi privea cu ezitare, observându-și cu grijă frații. Cu tot curajul pe care a putut să-l adune, ea s-a ținut de nas cu o mână și a sărit. A ieșit repede la suprafață și, cu puțină panică în glas, a strigat: „Ajutați-mă! Ajutați-mă!”.

Nu era în vreun pericol major; vesta de salvare își făcea treaba și ea plutea în siguranță. Ar fi fost ușor să ajungem la ea și să o tragem înapoi pe platformă. Cu toate acestea, din perspectiva ei, avea nevoie de ajutor. Poate că era din cauză că apa era mai rece sau experiența era nouă. În orice caz, ea s-a cățărât din nou pe platformă, unde noi am înfășurat-o într-un prosop uscat și am lăudat-o pentru curajul ei.

Fie că suntem în vârstă sau tineri, mulți dintre noi, în momente de încercare, am rostit cu insistență cuvinte precum acestea: „Ajută-mă!”, „Salvează-mă!” sau „Te rog, răspunde rugăciunii mele!”.

Un astfel de eveniment au trăit ucenicii lui Isus în timpul slujirii Sale din viața muritoare. În Marcu, citim că Isus „a început iarăși să învețe pe norod

lângă mare... [și] se adunase foarte mult norod la El”¹. Mulțimea care s-a adunat era atât de mare, încât Isus „S-a suit și a șezut într-o corabie”² și a vorbit de pe puntea acesteia. Întreaga zi i-a învățat pe oameni în pilde, în timp ce aceștia stăteau pe țărm.

„În aceeași zi, seara”, El le-a spus ucenicilor Săi: „Să trecem în partea cealaltă”. După ce au dat drumul norodului³, ei s-au îndepărtat de țărm și au plecat pe drumul lor, traversând Marea Galileii. Găsind un loc în spatele corabiei, Isus S-a culcat și a adormit repede. În curând, „s-a stârnit o mare furtună de vânt, care arunca valurile în corabie, așa că mai că se umplea corabia”⁴ de apă.

Mulți dintre ucenicii lui Isus erau pescari experimentați și știau cum să mânuiască o corabie pe furtună. Ei erau ucenicii Săi de încredere – de fapt, ucenicii Săi preaiubiți. Ei își lăsaseră munca, interesele personale și familia pentru a-L urma pe Isus. Credința lor în El era dovedită chiar de prezența lor pe corabie. Și, acum, corabia lor era în mijlocul unei furtuni și pe punctul de a se scufunda.

Nu știm cât timp s-au luptat să mențină corabia pe linia de plutire în furtună, dar ei L-au trezit pe Isus și, cu puțină panică în glasurile lor, au spus: „Învățătorule, nu-ți pasă că pierim?”⁵. „Doamne, scapă-ne că pierim.”⁶

Ei L-au numit „Învățătorule” și El chiar este un învățător. El este, de asemenea, „Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Tatăl cerului și al pământului, Creatorul tuturor lucrurilor de la început”⁷.

De la locul Lui din corabie, Isus S-a ridicat și a certat vântul și a spus mării furioase să fie liniștită. „Vântul a stat [într-adevăr], și s-a făcut o liniște mare.”⁸ Chiar Învățătorul Suprem, Isus, i-a învățat, apoi, pe ucenicii Săi adresându-le două întrebări simple, dar pline de dragoste. El a întrebat: „Pentru ce sunteți așa de fricoși?”⁹.

Santo Domingo, Republica Dominicană

„Unde vă este credința?”¹⁰

Există o tendință în viața muritoare, chiar o ispită, ca atunci când ne găsim în mijlocul încercărilor, necazurilor sau suferințelor să strigăm: „Învățătoarele, nu-Ți pasă că pier? Salvează-mă”. Chiar Joseph Smith a implorat dintr-o închisoare îngrozitoare: „O, Dumnezeu, unde ești Tu? Și unde este cortul care acoperă locul Tău ascuns?”¹¹.

Cu siguranță, Salvatorul lumii înțelege limitele noastre de muritori, deoarece El ne învață cum să simțim pace și liniște chiar și când vânturile bat cu putere în jurul nostru și valuri mari amenință să scufunde speranțele noastre.

Pe cei care dau dovadă de credință, asemănătoare cu a copiilor sau chiar un pic de credință¹², Isus îi invită spunând: „Veniți la Mine”¹³. „[Credeți] în numele Meu.”¹⁴ „[Învățați] de la Mine și [ascultați] cuvintele Mele.”¹⁵ El ne poruncește cu blândețe: „[Pocăiți-vă] și [botezați-vă] în numele Meu”¹⁶, „Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu”¹⁷ și „Voi vă veți aduce aminte întotdeauna de Mine”¹⁸. Isus ne asigură explicând: „V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea”¹⁹.

Pot să-mi imaginez că ucenicii lui Isus din corabia purtată de furtună erau, de nevoie, ocupați urmărind valurile care se spărgeau de puntea lor și scoțând apa din corabie. Pot să-i văd mânuind pânzele și încercând să mențină un oarecare control asupra miciei lor corăbii. Ei se concentrau să supraviețuiască acelui moment și implorarea lor de a fi ajutați a fost disperat de sinceră.

Mulți dintre noi nu reacționăm diferit în zilele noastre. Evenimentele recente din întreaga lume și din națiunile, comunitățile și familiile noastre

ne-au lovit cu încercări neprevăzute. În vremuri tulburi, credința noastră poate ajunge la limitele îndurării și ale înțelegerii. Valuri de teamă ne pot distra, făcându-ne să uităm bunătatea lui Dumnezeu, perspectiva noastră devenind, astfel, mărginită și neclară. Dar, tocmai în aceste aspre suprasolicități din călătoria noastră, credința noastră este nu numai încercată, ci și întărită.

Indiferent de circumstanțele noastre, noi putem, intenționat, să facem eforturi pentru a ne clădi și crește credința în Isus Hristos. Această este întărită când ne amintim că suntem copii ai lui Dumnezeu și că El ne iubește. Credința noastră crește atunci când punem cuvântul lui Dumnezeu în practică, cu speranță și sânguință, încercând să facem tot ce putem pentru a urma învățăturile lui Hristos. Credința noastră crește când alegem să credem în loc să ne îndoim, când iertăm în loc să judecăm, când ne pocăim în loc să ne răzvrătim. Credința noastră este șlefuită când ne bizuim cu răbdare pe meritele, harul și îndurarea Sfântului Mesia.²⁰

„Deși credința nu este o cunoaștere perfectă”, a spus vârstnicul Neal A. Maxwell, „ea aduce o încredere profundă în Dumnezeu, a Căruia cunoaștere este perfectă!”²¹. Chiar și în vremuri tulburi, credința în Domnul Isus Hristos ne face curajoși și rezistenți. Ea ne ajută să trecem peste distragerile neimportante. Ne ajută să continuăm să mergem pe calea legămintelor. Credința ne face să depășim descurajarea și ne permite să înfruntăm viitorul cu hotărâre și cu spatele drept. Ea ne îndeamnă să cerem salvare și alinare când ne rugăm Tatălui în numele Fiului Său. Și când rugăciunile noastre par să nu primească răspuns, credința noastră constantă în Isus

Hristos produce răbdare, umilință și capacitatea de a rosti, cu pioșenie, cuvintele: „Facă-se voia Ta”²².

Președintele Russell M. Nelson ne-a învățat:

„Nu trebuie să permitem temerilor noastre să ne învingă credința. Putem combate acele temeri întărindu-ne credința.

Începeți cu propriii dumneavoastră copii... Permiteți-le să vă simtă credința, chiar și atunci când aveți parte de încercări dificile. Lăsați-vă credința să se concentreze asupra Tatălui nostru Ceresc iubitor și asupra Preaiubitului Său Fiu, Domnul Isus Hristos... Învățați fiecare băiat prețios sau fată prețioasă că el sau ea este un copil al lui Dumnezeu, că a fost creat după chipul Său și că are un scop și un potențial sacre. Fiecare om care se naște trebuie să învingă încercările și să-și dezvolte credința”²³.

Recent, am auzit doi copii în vârstă de patru ani împărtășindu-și credința în Isus Hristos când au răspuns la întrebarea: „Cum te ajută Isus Hristos?”. Primul copil a spus: „Eu știu că Isus mă iubește deoarece a murit pentru mine. El îi iubește și pe oamenii mari”. Al doilea copil a spus: „El mă ajută când sunt trist sau morocănos. Mă ajută și când mă scufund”.

Isus a declarat: „De aceea, oricine se va pocăi și va veni la Mine ca un copil mic, pe acela Eu îl voi primi, căci a lor este împărăția lui Dumnezeu”²⁴.

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”²⁵

Recent, președintele Nelson a promis „că teama va scădea iar credința va crește” dacă „[începem] din nou, *cu adevărat*, să [ascultăm], să [luăm] aminte la cuvintele Salvatorului și să le [dăm] ascultare”²⁶.

Vârstnicul Ulisses Soares
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Dragi surori și frați, încercările pe care le avem acum nu sunt destinația noastră finală, eternă. În calitate de membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, noi am luat asupra noastră numele lui Isus Hristos prin legământ. Noi avem credință în puterea Sa mântuitoare și speranță în mărețele și prețioasele Sale promisiuni. Avem toate motivele să ne bucurăm, deoarece Domnul și Salvatorul nostru este profund conștient de necazurile, grijile și durerile noastre. Așa cum Isus a fost cu ucenicii Săi din vechime, El este și în corabia noastră! Depun mărturie că El și-a dat viața pentru ca dumneavoastră și cu mine să nu pierim. Fie ca noi să ne încredem în El, să urmăm poruncile Sale și, cu credință, să-L auzim spunând: Fii liniștit²⁷. În numele sacru și sfânt al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Marcu 4:1.
2. Marcu 4:1.
3. Marcu 4:35-36.
4. Marcu 4:37.
5. Marcu 4:38.
6. Matei 8:25.
7. Mosia 3:8.
8. Marcu 4:39.
9. Marcu 4:40.
10. Luca 8:25.
11. Doctrină și legăminte 121:1.
12. Vedeți Alma 32:27.
13. Matei 11:28.
14. Eter 3:14.
15. Doctrină și legăminte 19:23.
16. 3 Nefi 18:11.
17. Ioan 13:34.
18. 3 Nefi 18:7.
19. Ioan 16:33.
20. Vedeți 2 Nefi 2:8.
21. Neal A. Maxwell, „Lest Ye Be Wearied and Faint in Your Minds”, *Ensign*, mai 1991, p. 89.
22. Luca 11:2.
23. Russell M. Nelson, „Întâmpinați viitorul cu credință”, *Liahona*, mai 2011, p. 34.
24. 3 Nefi 9:22.
25. Ioan 3:16.
26. Russell M. Nelson, „Să mergem înainte cu credință”, *Liahona*, mai 2020, p. 114.
27. Vedeți Marcu 4:39.

Întoarceți-vă către Hristos în fiecare gând

Lupta împotriva ispitei necesită o viață plină de sârguință și credincioșie. Să știți că Domnul este dispus să ne ajute în eforturile noastre.

În imnul său poetic de laudă, psalmistul a declarat:

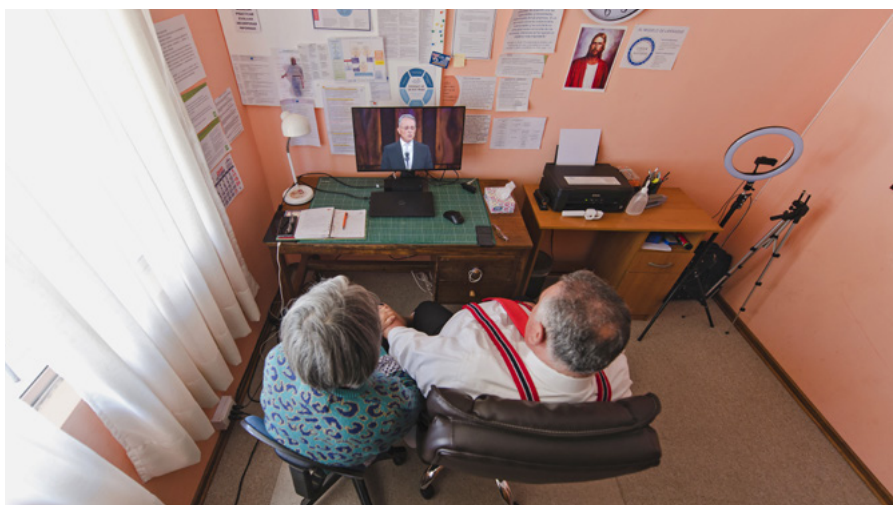
„Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști, știi când stau jos și când mă scol, și de departe îmi pătrunzi gândul.

Știi când umblu și când mă culc, și cunoști toate căile mele”¹.

În paralelismul semantic al acestui poem, psalmistul laudă atributul divin al omniscienței Domnului, deoarece El cunoaște cu adevărat fiecare aspect

al sufletului nostru.² Cunoscând toate cele necesare nouă în această viață, Salvatorul ne invită să-L căutăm în fiecare gând și să-L urmăm cu toată inima.³ Aceasta ne oferă promisiunea că putem merge în lumina Sa și că îndrumarea Sa împiedică influența întunericului în viața noastră.⁴

A-L căuta pe Hristos în fiecare gând și a-L urma cu toată inima noastră necesită ca gândurile și dorințele noastre să fie în armonie cu ale Sale.⁵

Villa Alemana, Marele Valparaíso, Chile

Scripturile fac referire la această armonie ca fiind aceea de „[a rămâne] tari în Domnul”⁶. Acest mod de a acționa implică faptul de a ne trăi viața, în mod continuu, în armonie cu Evanghelia lui Hristos și de a ne concentra zilnic pe tot ce este bun.⁷ Abia atunci putem avea „pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere” și care „[ne] va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus”⁸. Însuși Salvatorul i-a instruit pe vârstnicii Bisericii în luna februarie a anului 1831: „Păstrați aceste lucruri în inima voastră, ca pe o comoară, și lăsați solemnitatea eternității să rămână în mințile voastre”⁹.

În pofida eforturilor noastre continue de a-L căuta pe Domnul, gânduri neadecvate ne pot pătrunde în minte. Când permitem și chiar invităm astfel de gânduri să rămână, ele pot modela dorințele inimii noastre conducându-ne la ceea ce vom deveni în această viață și la ceea ce vom moșteni, în cele din urmă, pentru eternitate.¹⁰ Vârstnicul Neal A. Maxwell a subliniat acest principiu spunând: „Dorințele... determină rezultate diferite, iar acestea explică de ce «mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși»”¹¹.

Profeții din vechime și cei din zilele noastre ne-au amintit în permanență că trebuie să ne împotrivim ispitei pentru a evita pierderea progresului nostru spiritual și a deveni confuzi, dezorientați și dezamăgiți în această viață.

Metaforic vorbind, a ceda ispitei este ca și cum ai apropia un magnet de un obiect metalic. Forța invizibilă a magnetului atrage obiectul metalic și îl ține lipit de el. Magnetul își pierde puterea asupra obiectului de metal doar atunci când acesta este așezat departe de el. Prin urmare, la fel cum magnetul nu poate să-și exercite puterea asupra unui obiect metalic aflat la depărtare, pe măsură ce ne împotrivim ispitei,

São Paulo, Brazilia

aceasta dispare și își pierde puterea asupra minții și inimii noastre și, în consecință, asupra acțiunilor noastre.

Această analogie îmi amintește de o experiență pe care o membră foarte credincioasă a Bisericii mi-a împărtășit-o cu ceva timp în urmă. Această membră mi-a spus că, într-o dimineață, când s-a trezit, i-a venit în minte un gând nepotrivit pe care nu-l mai avusese niciodată. Deși acest gând a luat-o prin surprindere, ea s-a împotrivit situației într-o fracțiune de secundă, spunându-și în sine și gândului respectiv: „Nu!” și l-a înlocuit cu un gând bun pentru a-și distrage atenția de la gândul nedorit. Mi-a spus că, în timp ce își exercita libertatea morală de a alege, fiind neprihănită, acel gând negativ și involuntar a dispărut imediat.

Când Moroni le-a cerut oamenilor să creadă în Hristos și să se pocăiască, el i-a îndemnat să vină la Salvator cu toată inima, lepădându-se de orice necurățenie. Mai mult, Moroni i-a invitat să-I ceară lui Dumnezeu, având tărie neclintită, să nu cadă în ispită.¹² Punerea în practică a acestor principii în viața noastră necesită mai mult decât simpla credință; este necesar să ne schimbăm mintea și inima potrivit acestor principii divine. O astfel de schimbare necesită un efort personal zilnic și constant, pe lângă încrederea

în Salvator, deoarece înclinațiile noastre din viața muritoare nu vor dispărea singure. Lupta împotriva ispitei necesită o viață plină de sânguință și credincioșie. Să știți că Domnul este dispus să ne ajute în eforturile noastre personale și ne promite binecuvântări uimitoare dacă vom îndura până la sfârșit.

Într-o perioadă deosebit de grea, în care Joseph Smith și ceilalți prizonieri din închisoarea Liberty nu aveau niciun fel de libertate, exceptând libertatea gândurilor lor, Domnul le-a oferit sfaturi utile și o promisiune care ne sunt date și nouă, tuturor:

„Inima ta să fie, de asemenea, plină de caritate față de toți oamenii și frații [și surorile] în credință și virtutea să înfrumusețeze, fără încetare, gândurile tale; atunci, încrederea ta va crește puternic în prezența lui Dumnezeu...”

Duhul Sfânt va fi tovarășul tău permanent și sceptorul tău un sceptor neschimbat al dreptății și al adevărului”¹³.

Făcând acest lucru, gândurile sfinte ne vor umple continuu mintea și dorințe pure vor duce la fapte neprihănite.

De asemenea, Moroni a amintit poporului său să nu fie risipit de poftele sale.¹⁴ Cuvântul *poftă* se referă la a avea o dorință puternică și nepotrivită pentru ceva.¹⁵ Poftea cuprinde orice sentiment întunecat sau dorință rea care-l

face pe om să se concentreze asupra practicilor egoiste sau a lucrurilor lumești, în loc să facă lucruri bune, să fie blând, să țină poruncile lui Dumnezeu și așa mai departe. Se manifestă, de cele mai multe ori, prin cele mai carnale sentimente ale sufletului. Apostolul Pavel a identificat unele dintre aceste sentimente precum necurăția, imoralitatea, ura, mânia, certurile, invidia și altele.¹⁶ Pe lângă toate aspectele rele ale poftii, nu putem uita că dușmanul o folosește ca armă secretă și înșelătoare împotriva noastră atunci când ne ispitește să facem ceva greșit.

Preaiubiții mei frați și preaiubitеле mele surori, depun mărturie că, pe măsură ce ne bazuim pe stânca salvării, Salvatorul sufletelor noastre, și urmăm sfatul lui Moroni, capacitatea noastră de a ne controla gândurile va crește în mod semnificativ. Vă pot asigura că maturitatea noastră spirituală va crește într-un ritm accelerat, schimbându-ne inima, făcându-ne mai asemănători lui Isus Hristos. În plus, influența Duhului Sfânt va fi mai

Peñablanca, Valparaíso, Chile

intensă și continuă în viața noastră. Atunci, ispitele dușmanului își vor pierde puterea asupra noastră, încetul cu încetul, fapt care va duce la o viață mai fericită, pură și dedicată.

Pentru cei care, din orice motiv, cad în ispită și se gândesc mereu să comită fapte nedrepte, vă asigur că există o cale de întoarcere, există speranță în Hristos. În urmă cu câțiva ani, am avut ocazia să vizitez un membru drag al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, care a trecut printr-un moment foarte greu din viața sa, după ce a comis un păcat grav. Când l-am văzut prima dată, am putut vedea tristețe în ochii lui, însoțită de o strălucire a speranței pe chipul său. Expresia lui reflecta o inimă umilă și schimbată. Fusese un creștin devotat și fusese binecuvântat de Domnul din plin. Cu toate acestea, el lăsase un singur gând nepotrivit să-i pătrundă în minte, ceea ce a dus, apoi, la altele. Pe măsură ce el a devenit din ce în ce mai permisiv cu aceste gânduri, în scurt timp ele s-au înrădăcinat în mintea sa și au început să crească adânc în inima lui. În cele din urmă, a acționat conform acestor dorințe nedemne, care l-au determinat să ia decizii împotriva a tot ce era mai prețios în viața sa. El mi-a spus că, dacă nu ar fi permis acel gând nesăbuit de la început, nu ar fi devenit vulnerabil și susceptibil ispitelor dușmanului – ispite care au adus atât de multă tristețe în viața lui, cel puțin pentru o perioadă.

Din fericire, la fel ca fiul risipitor din faimoasa pildă din Evanghelia după Luca, „și-a venit în fire” și s-a trezit din acel coșmar.¹⁷ El și-a reînnoit încrederea în Domnul și a simțit adevărata smerenie și a dorit să se întoarcă, în cele din urmă, în turma Domnului. În acea zi, amândoi am simțit iubirea mântuitoare a Salvatorului pentru

noi. La sfârșitul scurtei noastre vizite, amândoi am fost cuprinși de emoție și, chiar și astăzi, îmi amintesc bucuria extraordinară de pe chipul său când a părăsit biroul meu.

Dragii mei prieteni, când ne împotrivim micilor ispite, care vin adesea în mod neașteptat în viața noastră, suntem mai bine pregătiți pentru a evita păcatele grave. Așa cum a spus președintele Spencer W. Kimball: „Rareori o persoană înfăptuiește un păcat grav, fără să fi cedat mai întâi celor mai mici, care deschid calea către cele mai mari... Un câmp curat [nu devine] brusc plin de buruieni”¹⁸.

În timp ce se pregătea să-și îndeplinească misiunea divină pe pământ, Salvatorul Isus Hristos a exemplificat importanța faptului de ne împotrivi în mod constant tuturor lucrurilor care ne-ar putea descuraja să ne îndeplinim scopul etern. După mai multe atacuri nereușite ale dușmanului, care a încercat să-L abată de la misiunea Sa, Salvatorul l-a refuzat pe diavol în mod categoric spunând: „Pleacă Satano... Atunci diavolul L-a lăsat. Și deodată au venit la Isus niște îngeri și au început să-I slujească”¹⁹.

Vă puteți imagina, dragi frați și surori, ce s-ar întâmpla dacă am putea să primim putere și curaj de la Salvator și să spunem „Nu” și „Pleacă de aici” gândurilor necurate chiar în primul moment în care ne vin în minte? Care ar fi impactul asupra dorințelor inimii noastre? Cum ar putea acțiunile pe care le-am face să ne țină aproape de Salvator și să permită influența continuă a Duhului Sfânt în viața noastră? Știți că, dacă urmăm exemplul Salvatorului, vom evita multe tragedii și comportamente nedorite care ar putea provoca probleme familiale și neînțelegeri, emoții și înclinații negative, săvârșirea nedreptăților și

abuzurilor, faptul de a fi înrobiți de dependențe rele și orice altceva care ar fi împotriva poruncilor Domnului.

În mesajul său istoric și emoționant din luna aprilie a acestui an, preaiubitul nostru profet, președintele Russell M. Nelson, a făcut o promisiune că toți cei care sunt dornici să-L asculte pe Isus Hristos și să fie supuși poruncilor Sale vor fi „binecuvântați cu puterea sporită de a face față

ispitelor, problemelor și slăbiciunilor” și că a noastră capacitate de a simți bucurie va crește, chiar și în aceste momente de agitație continuă.²⁰

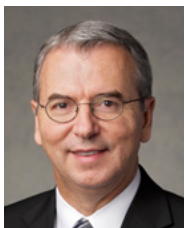
Depun mărturie că promisiunile date de preaiubitul nostru profet sunt promisiuni date de Însuși Salvatorul. Invit pe fiecare dintre noi să-L asculte în fiecare gând și să-L urmeze din toată inima, pentru a dobândi puterea și curajul de a spune „Nu” și „Pleacă

de aici” tuturor lucrurilor care ar putea aduce nefericire în viața noastră. Dacă facem acest lucru, vă promit că Domnul va trimite din abundență Spiritul Său Sfânt ca să ne întărească și să ne aline și ca să putem deveni oameni după inima Domnului.²¹

Depun mărturie că Isus Hristos trăiește și că, prin El, putem triumfa asupra influențelor rele ale dușmanului și putem fi demni să trăim pentru eternitate în prezența Domnului și a Preaiubitului nostru Tată din Cer. Depun mărturie despre aceste adevăruri cu toată dragostea mea pentru dumnea-voastră și pentru minunatul nostru Salvator, al cărui nume îl slăvesc, onorez și laud în veci. Spun aceste lucruri în numele sfânt al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Psalmii 139:1-3.
2. Vedeti Ghid pentru scripturi, „Atotștiutor”; scriptures.ChurchofJesusChrist.org; vedeți, de asemenea, Matei 6:8; 2 Nefi 2:24; 3 Nefi 28:6; Doctrină și legăminte 6:16.
3. Vedeti Psalmii 119:2; Isaia 45:22; Mosia 7:33; Doctrină și legăminte 6:36.
4. Vedeti Ioan 8:12.
5. Vedeti Doctrină și legăminte 68:4.
6. Filipeni 4:1.
7. Vedeti Filipeni 4:8.
8. Filipeni 4:7.
9. Doctrină și legăminte 43:34.
10. Vedeti Proverbele 23:7; Ieremia 17:10; 2 Nefi 9:39; Mosia 4:30; Alma 12:14; Doctrină și legăminte 137:9.
11. Neal A. Maxwell, „According to the Desire of [Our] Hearts”, *Ensign*, nov. 1996; vedeți, de asemenea, Matei 22:14; Doctrină și legăminte 95:5.
12. Vedeti Mormon 9:27-29; vedeți, de asemenea, Mosia 2:41.
13. Doctrină și legăminte 121:45-46.
14. Vedeti Mormon 9:28.
15. Vedeti Ghid pentru scripturi, „Poftă”, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
16. Vedeti Galateni 5:19-21.
17. Luca 15:17.
18. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), p. 106; vedeți, de asemenea, 2 Samuel 11.
19. Matei 4:10-11.
20. Russell M. Nelson, „Ascultă-L!”, *Liahona*, mai 2020, p. 90.
21. Vedeti 1 Samuel 13:14.

Vârstnicul Carlos A. Godoy
din Președinția celor Șaptezeci

Eu cred în îngerii

Domnul cunoaște încercările pe care le aveți. El vă cunoaște, vă iubește și vă promit că va trimite îngerii să vă ajute.

Dragi frați și surori, eu cred în îngerii, și vreau să vă împărtășesc experiențele mele legate de ei. Făcând acest lucru, sper și mă rog ca noi să recunoaștem importanța îngerilor în viața noastră.

Acestea sunt câteva cuvinte ale vârstnicului Jeffrey R. Holland de la o conferință generală anterioară: „Când vorbim despre cei care sunt unelte în mâinile lui Dumnezeu, ni se aminteste că nu toți îngerii sunt din partea cealaltă a vălului. Cu unii dintre ei mergem sau vorbim – aici, acum și în fiecare zi. Unii dintre ei locuiesc în cartierele noastre... Într-adevăr, cerul nu pare niciodată mai aproape ca atunci când vedem dragostea lui Dumnezeu manifestată în bunătatea și devotamentul oamenilor atât de buni și puri, încât singurul cuvânt care-mi vine în minte pentru a-i descrie este *angelic* („Slujirea îngerilor”, *Liahona*, nov. 2008, p 30).

Vreau să vorbesc despre îngerii de această parte a vălului. Îngerii care merg printre noi în viața noastră de zi cu zi reprezintă memento-uri puternice ale dragostei pe care Dumnezeu o are pentru noi.

Primii îngerii pe care îi voi menționa sunt cele două surori misionare care m-au învățat Evanghelia când eram

tânăr băiat, sora Vilma Molina și sora Ivonete Rivitti. Sora mea mai mică și cu mine am fost invitați la o activitate a Bisericii, unde am făcut cunoștință cu acești doi îngerii. Nu mi-am imaginat niciodată cât de mult mi-ar putea schimba viața acea activitate obișnuită.

Părinții și frații mei nu erau interesați să afle mai multe despre Biserică în acel moment. Nici măcar nu erau dispuși să primească misionarii în casa noastră, așa că participam la lecțiile cu misionarii într-o clădire a Bisericii. Acea încăpere mică, din capelă, a devenit „dumbrava mea sacră”.

La o lună după ce acești îngerii mi-au prezentat Evanghelia, am fost botezat. Aveam 16 ani. Din păcate, nu am o fotografie de la acel eveniment sacru, dar am o fotografie cu sora mea și cu mine în momentul în care am participat la acea activitate. Poate că trebuie să clarific cine sunt persoanele din această fotografie. Eu sunt cel înalt din partea dreaptă.

După cum vă puteți imagina, a rămâne activ în Biserică a fost greu pentru un adolescent al cărui stil de viață tocmai se schimbase și a cărui familie nu urma aceeași cale.

În timp ce încercam să mă acomodez cu noua mea viață, cu o nouă cultură și cu noi prieteni, simțeam că

nu îmi găsesc locul. M-am simțit singur și descurajat de multe ori. Știam că Biserica este adevărată, dar mi-a fost greu să simt că fac parte din ea. Deși m-am simțit incomod și nesigur, în timp ce încercam să mă acomodez cu noua mea religie, am găsit curajul de a participa la o conferință a tinerilor care a durat trei zile și care speram că mă va ajuta să-mi fac prieteni noi. Atunci am întâlnit un alt înger salvator pe nume Mônica Brandão.

Era nouă în zonă, după ce se mutase dintr-o altă parte a Braziliei. Ea mi-a atras rapid atenția și, din fericire pentru mine, m-a acceptat ca prieten. Bănuiesc că i-a plăcut mai mult personalitatea mea decât înfățișarea mea.

Pentru că s-a împrietenit cu mine, m-a prezentat prietenilor ei, care, apoi, mi-au devenit prieteni în timp ce ne-am bucurat de multe activități pentru tineri la care am participat mai târziu. Aceste activități au fost foarte importante pentru integrarea mea în această nouă viață.

Mulțumită îngerilor pe care i-am întâlnit pe parcursul anilor mei importanți de început în Biserică, am primit suficientă tărie pentru a rămâne pe cărarea legămintelor.

Santo Domingo, Republica Dominicană

Acești prieteni buni au adus o mare schimbare, dar faptul că nu învățam Evanghelia în căminul meu, având o familie care să mă susțină, punea în pericol procesul meu de convertire continuă. Interacțiunile mele privind Evanghelia în Biserică au devenit și mai importante pentru procesul meu de convertire continuă. Apoi, alți doi îngeri au fost trimiși de Domnul în ajutor.

Unul dintre ei a fost Leda Vettori, învățătoarea mea de la seminarul de dimineața devreme. Prin dragostea ei înțelegătoare și lecțiile pline de inspirație, ea mi-a dat o doză zilnică din „cuvântul cel bun al lui Dumnezeu” (Moroni 6:4), care îmi era atât de necesar pe parcursul zilei. Acest lucru m-a ajutat să dobândesc tărie spirituală pentru a continua.

Un alt înger trimis să mă ajute a fost președintele Tinerilor Băieți, Marco Antônio Fusco. El a fost, de asemenea, desemnat să fie colegul meu senior în echipa de învățători de acasă. În pofida lipsei mele de experiență și a aspectului diferit, el mi-a dat însărcinări de a preda la adunările noastre ale cvorumului preoților și în cadrul învățământului de acasă făcut prin vizite. El mi-a oferit șansa de a acționa și de a învăța și de a nu fi doar un observator al Evangheliei. El a avut încredere în mine, mai mult decât am avut eu încredere în mine.

Mulțumită tuturor acestor îngeri și multor alora pe care i-am întâlnit pe parcursul acelor ani importanți de la început, am primit suficientă tărie pentru a rămâne pe cărarea legămintelor pe măsură ce am dobândit o mărturie spirituală despre adevăr.

Și tânăra aceea care a fost precum un înger, Mônica? După ce am slujit amândoi în misiune, ea a devenit soția mea.

Nu cred că a fost o coincidență faptul că prietenii buni, responsabilitățile din cadrul Bisericii și a fi hrănit cu bunul cuvânt a lui Dumnezeu au făcut parte din acest proces. Președintele Gordon B. Hinckley ne-a învățat cu înțelepciune: „Nu este un lucru ușor să faci trecerea de la viața obișnuită la a fi membru al acestei Biserici. Înseamnă să pierzi legături vechi. Înseamnă să lași în urmă prieteni. Poate însemna să lași deoparte lucruri dragi în care ai crezut. Poate necesita o schimbare a unor obiceiuri și o înfrânare a poftelor. În atât de multe cazuri, înseamnă singurătate și chiar frică de necunoscut. În perioadele grele din viața unui convertit, acesta trebuie hrănit și întărit” („There Must Be Messengers”, *Ensign*, oct. 1987).

Mai târziu, dânsul a adăugat: „Fiecare dintre ei are nevoie de trei lucruri: un prieten, o responsabilitate și să fie hrănit cu «cuvântul cel bun al lui Dumnezeu»” („Converts and Young Men”, *Ensign*, mai 1997, p. 47).

De ce vă împărtășesc aceste experiențe?

În primul rând, pentru a trimite un mesaj celor care trec printr-un proces similar în acest moment. Poate că sunteți un nou convertit sau redeveniți activi în Biserică după ce ați răătăcit o vreme sau sunteți doar cineva care

se străduiește să se integreze. Vă rog, vă rog mult, nu renunțați la eforturile dumneavoastră de a face parte din această mare familie. Aceasta este adevărata Biserică a lui Isus Hristos!

Când vine vorba de fericirea și salvarea dumneavoastră, merită întotdeauna să continuați să încercați. Merită efortul de a vă schimba stilul de viață și tradițiile. Domnul cunoaște încercările pe care le aveți. El vă cunoaște, vă iubește și vă promit că va trimite îngeri să vă ajute.

Salvatorul a spus: „Eu voi merge în fața voastră. Voi fi la dreapta voastră și la stânga voastră și Spiritul Meu va fi în inima voastră și îngerii mei în jurul vostru pentru a vă susține” (Doctrină și legăminte 84:88).

Al doilea scop pentru care împărtășesc aceste experiențe este să trimit un mesaj tuturor membrilor Bisericii – tuturor. Trebuie să ne amintim că nu este ușor pentru noii convertiți, prietenii care se întorc și cei care au un stil de viață diferit să se integreze imediat. Domnul cunoaște încercările de care aceștia au parte și El caută îngeri dornici să ajute. Domnul caută întotdeauna voluntari dornici să fie îngeri în viața altora.

Dragi frați și surori, ați fi dornici să fiți un instrument în mâinile Domnului? Ați fi dornici să fiți unul dintre acești îngeri? Să fiți un mesager, trimis de Dumnezeu, de această parte a vălului, pentru cineva pentru care El își face griji? El are nevoie de dumneavoastră. Ei au nevoie de dumneavoastră.

Desigur, putem conta întotdeauna pe misionarii noștri. Ei sunt întotdeauna acolo, primii care se înrolează în această muncă angelică. Dar ei nu sunt suficienți.

Dacă vă uitați cu atenție în jur, veți găsi multe persoane care au nevoie

Vârstnicul Neil L. Andersen
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

de ajutorul unui înger. Este posibil ca aceste persoane să nu poarte cămăși albe, rochii sau îmbrăcăminte standard de duminica. Poate că stau singuri, în partea din spate a capelei sau a sălii de clasă, uneori simțindu-se ca și cum ar fi invizibili. Poate coafura lor este puțin extremă sau vocabularul lor este diferit, dar sunt acolo și încearcă.

Unii poate se întrebă: „Ar trebui să continui să mă întorc?, Ar trebui să continui să încerc?”. Alții se întrebă dacă, într-o zi, se vor simți acceptați și iubiți. Este nevoie de îngeri, chiar acum; îngeri care sunt dornici să-și părăsească zona de confort pentru a-i îmbrățișa; „[oameni care sunt] atât de buni și puri, încât singurul cuvânt care-mi vine în minte [pentru a-i descrie] este *angelic*” (Jeffrey R. Holland, „Slujirea îngerilor”, p. 30).

Dragi frați și surori, eu cred în îngeri! Suntem cu toții astăzi aici, o armată uriașă de îngeri puși deoparte pentru aceste zile din urmă, pentru a acționa în numele unui Creator iubitor. Promit că, dacă suntem dornici să slujim, Domnul ne va oferi ocazii de a fi îngeri care slujesc. El știe cine are nevoie de ajutorul îngerilor și îi va pune în calea noastră. Domnul îi pune zilnic în calea noastră pe cei care au nevoie de ajutor angelic.

Sunt foarte recunoscător pentru numeroșii îngeri pe care Domnul i-a pus în calea mea de-a lungul vieții mele. A fost nevoie de ei. De asemenea, sunt recunoscător pentru Evanghelia Sa, care ne ajută să ne schimbăm și ne oferă șansa de a fi mai buni.

Aceasta este o Evanghelia a dragostei, o Evanghelia a slujirii. Mărturisesc despre aceasta în numele lui Isus Hristos, amin. ■

Noi vorbim despre Hristos

Pe măsură ce lumea vorbește mai puțin despre Isus Hristos, haideți ca noi să vorbim mai mult despre El!

Îmi exprim dragostea față de dumneavoastră, prietenii noștri preaiubiți și semeni credincioși. V-am admirat credința și curajul de-a lungul ultimelor luni, în timp ce această pandemie la nivel mondial ne-a perturbat viața și ne-a luat membri prețioși ai familiei și prieteni dragi.

În timpul acestei perioade de nesiguranță, am simțit o recunoștință neobișnuită pentru cunoașterea mea sigură și certă că Isus este Hristosul. V-ați simțit astfel? Sunt greutăți care ne apasă pe fiecare dintre noi, dar, mereu în fața noastră, este Cel care a declarat cu umilință: „Eu sunt calea, adevărul și viața”¹. În timp ce trecem printr-o perioadă în care trebuie să ne distanțăm fizic de ceilalți, nu trebuie niciodată să ne distanțăm spiritual de Cel care, cu dragoste, ne spune: „Veniți la Mine”².

Asemenea unei stele călăuzitoare de pe cerul senin și întunecat, Isus Hristos ne luminează calea. El a venit pe pământ într-un staul umil. El a trăit o viață perfectă. I-a vindecat pe bolnavi și i-a ridicat pe morți. El a fost prieten al celor uitați. Ne-a învățat să facem bine, să ne supunem și să ne iubim unul pe altul. El a fost răstignit pe cruce, ridicându-Se, în mod maestos, trei zile mai târziu, permițându-ne, nouă și celor pe care-i iubim, să trăim dincolo de mormânt. Cu mila

și harul Său incomparabile, El a luat asupra Sa păcatele noastre și suferința noastră, aducând iertare când ne pocăim și pace în timpul furtunilor vieții. Noi Îl iubim. Îl preaslăvim. Noi Îl urmăm. El este ancora sufletului nostru.

În mod interesant, în timp ce această convingere spirituală crește în noi, sunt mulți pe pământ care cunosc foarte puțin despre Isus Hristos și, în unele părți ale lumii în care numele Său a fost proclamat secole la rând, credința în Isus Hristos scade. Sfinții curajoși din Europa au văzut credința scăzând în țările lor de-a lungul deceniilor.³ Din nefericire, aici, în Statele Unite, credința este, de asemenea, în scădere. Un studiu recent a arătat că, în ultimii 10 ani, 30 de milioane de oameni din Statele Unite au renunțat să mai creadă în divinitatea lui Isus Hristos.⁴ La nivel mondial, un alt studiu anticipează că, în deceniile viitoare, cel puțin de două ori mai mulți vor părăsi creștinismul decât cei care-l vor accepta.⁵

Noi, desigur, respectăm dreptul fiecăruia de a alege, dar Tatăl nostru Ceresc a declarat: „Acesta este Fiul Meu Preaiubit: de El să ascultați”⁶. Eu depun mărturie că va veni ziua în care fiecare genunchi se va pleca și fiecare limbă va mărturisi că Isus este Hristosul.⁷

Cum trebuie să reacționăm față de lumea noastră aflată în schimbare? În timp ce unii își neglijează credința, alții caută adevărul. Noi am luat asupra noastră numele Salvatorului. Ce altceva trebuie să facem?

Pregătirea președintelui Russell M. Nelson

O parte a răspunsului nostru poate veni când ne aducem aminte modul în care Domnul l-a învățat pe președintele Russell M. Nelson în lunile premergătoare chemării sale în calitate de președinte al Bisericii. Vorbindu-ne cu un an înainte de chemarea dânsului, președintele Nelson ne-a invitat să studiem mai în profunzime cele 2.200 de referințe la numele lui *Isus Hristos* enumerate în *Topical Guide*.⁸

Trei luni mai târziu, în cadrul Conferinței Generale din luna aprilie, dânsul a vorbit despre cum, chiar și având în vedere deceniile sale de ucenicie devotată, acest studiu mai profund despre Isus Hristos l-a influențat profund. Sora Wendy Nelson l-a întrebat despre influența acestuia. Dânsul a răspuns: „Sunt un om diferit!”. Era dânsul un om diferit? La vârsta de 92 de ani, un om diferit? Președintele Nelson a explicat:

Dacă un studiu reinnoit despre Salvator l-a ajutat pe președintele Nelson să se pregătească, nu ne poate ajuta acesta și pe noi să ne pregătim?

„Pe măsură ce investim timp pentru a învăța despre Salvator și despre sacrificiul Său ispășitor, suntem atrași [la]... El...”

Concentrarea noastră [devine] ferm bazată pe Salvator și pe Evanghelia Sa”⁹.

Salvatorul a spus: „Întoarce-te către Mine în fiecare gând”¹⁰.

Într-o lume a muncii, a îngrijorărilor și a strădaniilor corespunzătoare, ne menținem inima, mintea și gândurile asupra Celui care este speranța și salvarea noastră.

Dacă un studiu reinnoit despre Salvator l-a ajutat pe președintele Nelson să se pregătească, nu ne poate ajuta acesta și pe noi să ne pregătim?

Subliniind denumirea Bisericii, președintele Nelson ne-a învățat: „Dacă noi... vrem să avem acces la puterea ispășirii lui Isus Hristos – să ne curețe și să ne vindece, să ne întărească și să ne sporească talentele și capacitățile și, în final, să ne exalte – trebuie să-L recunoaștem, în mod clar, ca fiind sursa acelei puteri”¹¹. Președintele Nelson ne-a învățat că, dacă folosim cu consecvență denumirea corectă a Bisericii, ceva ce pare un lucru mic, nu este mic deloc și va modela viitorul lumii.

Promisiune pentru pregătirea dumneavoastră

Eu vă promit că, pe măsură ce vă pregătiți, așa cum a făcut președintele Nelson, dumneavoastră, de asemenea, veți fi diferiți gândindu-vă mai mult la Salvator și vorbind despre El mai des și cu mai puțină ezitare. Pe măsură ce ajungeți să-L cunoașteți și să-L iubiți și mai profund, vă veți găsi mai ușor cuvintele, ca atunci când vorbiți despre vreunul dintre copiii dumneavoastră sau despre vreun prieten drag. Cei care vă vor asculta vor simți mai puțin că discută cu dumneavoastră

sau că vă resping și vor simți mai mult că învață de la dumneavoastră.

Dumneavoastră și cu mine vorbim despre Isus Hristos, dar poate că putem să facem puțin mai bine. Dacă lumea va vorbi mai puțin despre El, cine va vorbi mai mult despre El? Noi! Alături de alți creștini devotați!

Să vorbim despre Hristos în căminele noastre

Avem în căminele noastre ilustrații care Îl înfățișează pe Salvator? Le vorbim des copiilor noștri despre pildele lui Isus? „Povestirile despre Isus [sunt asemenea unei adieri de vânt peste tăciunii credinței din] inima copiilor noștri.”¹² Când copiii dumneavoastră vă adresează întrebări, gândiți-vă, în mod conștient, să predați ce a predat Salvatorul. De exemplu, în cazul în care copilul dumneavoastră întreabă: „Tati, de ce ne rugăm?”. Dumneavoastră puteți răspunde: „Aceasta este o întrebare minunată. Îți aduci aminte când S-a rugat Isus? Haide să vorbim despre motivul pentru care El S-a rugat și despre cum S-a rugat!”

„Noi vorbim despre Hristos, ne bucurăm în Hristos... pentru ca să știe copiii noștri la ce sursă să se uite pentru iertarea păcatelor lor.”¹³

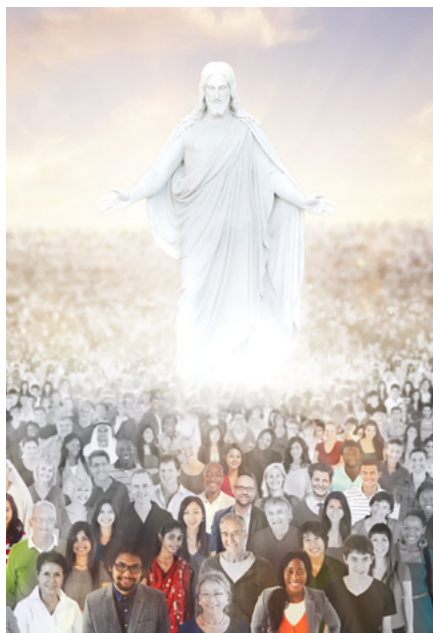
Să vorbim despre Hristos în Biserică

Același verset adaugă faptul că noi „predicăm despre Hristos”¹⁴. În adunările noastre de preaslăvire, haideti să ne concentrăm asupra Salvatorului Isus Hristos și asupra darului reprezentat de sacrificiul Său ispășitor! Aceasta nu înseamnă că nu putem împărtăși o experiență din propria viață sau gânduri ale altora. În timp ce subiectul nostru ar putea fi despre familii sau slujire ori temple sau o misiune recentă, totul în preaslăvirea noastră trebuie să indice către Domnul Isus Hristos.

În urmă cu treizeci de ani, președintele Dallin H. Oaks a vorbit despre o scrisoare pe care o primise „de la un bărbat care a spus că participase la o adunare [de împărtășanie] și a ascultat șaptesprezece mărturii fără să-L audă menționat pe Salvator”¹⁵. Președintele Oaks a spus apoi: „Probabil că acea descriere este exagerată, [dar] o citez pentru că ne oferă tuturor un memento însuflător”¹⁶. Dânsul ne-a invitat apoi să vorbim mai mult despre Isus Hristos în cuvântările și lecțiile noastre. Am observat că ne concentrăm mai mult și mai mult asupra lui Hristos în adunările noastre din cadrul Bisericii. Să continuăm, cu atenție, în aceste eforturi foarte pozitive!

Să vorbim despre Hristos cu alții

Cu cei din jurul nostru, haideți să fim mai deschiși, mai dispuși să vorbim despre Hristos. Președintele

Pe măsură ce caracteristicile noastre reale în calitate de ucenici ai Salvatorului sunt dezvăluite, mulți din jurul nostru vor fi pregătiți să asculte.

Nelson a spus: „Adevărații ucenici ai lui Isus Hristos sunt [dispuși] să [se distingă], să vorbească dând dovadă de curaj și să fie diferiți față de oamenii din lume”¹⁷.

Uneori, credem că o conversație cu cineva trebuie să aibă drept rezultat venirea lui la biserică sau faptul de a se întâlni cu misionarii. Să-I permitem Domnului să-i îndrume pe măsură ce sunt dispuși, în timp ce noi ne gândim mai mult la responsabilitatea noastră de a fi un glas pentru El, atenți și deschiși în legătură cu credința noastră. Vârstnicul Dieter F. Uchtdorf ne-a învățat că, atunci când cineva ne întreabă despre sfârșitul nostru de săptămână, noi trebuie să fim dispuși să răspundem fericiți că ne-a plăcut foarte mult să auzim copiii de la Societatea Primară cântând „Eu încerc să fiu ca Isus”.¹⁸ Fie ca noi să depunem mărturie, cu bunătate, despre credința noastră în Hristos! Dacă cineva împărtășește o problemă pe care el sau ea o are în viața personală, noi putem spune: „John, Mary, știi că eu cred în Isus Hristos. M-am gândit la ceva ce El a spus și care te-ar putea ajuta”.

Fiți mai deschiși pe rețelele de socializare și vorbiți despre încrederea dumneavoastră în Hristos. Cei mai mulți vă vor respecta credința, dar dacă cineva este indiferent când vorbiți despre Salvator, prindeți curaj din promisiunea Sa: „Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări... Pentru că răsplata voastră este mare în ceruri”¹⁹. Ne pasă mai mult să fim cei care-L urmează pe El decât să ni se dea „îmi place” de propriii urmăritori. Petru ne-a sfătuit: „Fiți întotdeauna gata să răspundeți [pentru] nădejdea care este în voi”²⁰. Haideți să vorbim despre Hristos!

Cartea lui Mormon este o mărturie puternică despre Isus Hristos. Efectiv,

fiecare pagină depune mărturie despre Salvator și misiunea Sa divină.²¹ O înțelegere despre ispășirea și harul Său îi umple paginile. Fiind o scriptură parteneră a Noului Testament, Cartea lui Mormon ne ajută să înțelegem mai bine de ce a venit Salvatorul să ne salveze și cum putem să venim la El într-un mod mai profund.

Unii dintre semenii noștri creștini sunt uneori nesiguri în legătură cu crezurile și motivele noastre. Fie ca noi să ne bucurăm sincer alături de ei în credința noastră împărtășită în Isus Hristos și în scripturile Noului Testament pe care cu toții le îndrăgim! În zilele care vor veni, cei care cred în Isus Hristos vor avea nevoie de prietenia unuia altuia și de sprijinul reciproc.²²

Pe măsură ce lumea vorbește mai puțin despre Isus Hristos, haideți ca noi să vorbim mai mult despre El! Pe măsură ce caracteristicile noastre reale în calitate de ucenici ai Săi sunt dezvăluite, mulți din jurul nostru vor fi pregătiți să asculte. Pe măsură ce împărtășim lumina pe care am primit-o de la El, lumina Sa și puterea Sa salvatoare extraordinară vor străluci asupra celor dispuși să-și deschidă inima. Isus a spus: „Eu... [vin ca] o lumină în lume”²³.

Să ne motivăm dorința de a vorbi despre Hristos

Nimic nu-mi motivează dorința de a vorbi despre Hristos mai mult decât o face faptul de a vedea în minte întoarcerea Sa. Deși nu știm când va veni, evenimentele asociate întoarcerii Sale ne vor tăia respirația! El va veni în norii cerului în măreție și slavă cu toți îngerii Săi sfinți. Nu doar cu câțiva îngeri, ci cu *toți* îngerii Săi sfinți. Aceștia nu sunt heruvimii cu obraji trandafirii pictați de Rafael, care se găsesc pe

felicitățile noastre de Ziua Îndrăgostiților. Aceștia sunt îngerii ai secolelor, îngerii trimiși să închidă gurile leilor²⁴, să deschidă ușile temnițelor²⁵, să anunțe nașterea Sa îndelung așteptată²⁶, să-L aline în Ghetsimani²⁷, să aducă liniște ucenicilor Săi la înălțarea Sa²⁸ și să inaugureze glorioasa restaurare a Evangheliei²⁹.

Vă puteți imagina să fiți ridicați pentru a-L întâlni fie de această parte a vălului, fie de cealaltă parte?³⁰ Aceasta este promisiunea Sa pentru cei neprihăniți. Această experiență minunată ne va marca sufletul pentru totdeauna.

Cât de recunoscători suntem pentru preaiubitul nostru profet, președintele Russell M. Nelson, care ne-a motivat dorința de a-L iubi pe Salvator și a proclama divinitatea Sa! Eu sunt martor ocular al mâinii Domnului asupra sa și al darului revelației care îl îndrumă. Președinte Nelson, așteptăm cu nerăbdare sfaturile dumneavoastră!

Dragii mei prieteni din întreaga lume, haideți să vorbim despre Hristos așteptând cu nerăbdare împlinirea promisiunii Sale glorioase: „Pe orișicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu”³¹! Depun mărturie că El este Fiul lui Dumnezeu. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Ioan 14:6.
2. Matei 11:28.
3. Vedeti Niztan Peri-Rotem, „Religion and Fertility in Western Europe: Trends across Cohorts in Britain, France and the Netherlands”, *European Journal of Population*, mai 2016, p. 231-265; ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4875064.
4. „65% dintre adulții americani se descriu ca fiind creștini atunci când sunt întrebați despre religia lor, mai puțin cu 12% de-a lungul ultimului deceniu. Între timp, partea populației neafiliată religios, formată din oameni care se identifică

Nimic nu-mi motivează dorința de a vorbi despre Hristos mai mult decât o face faptul de a vedea în minte întoarcerea Sa.

- din punct de vedere religios ca fiind ateii, agnosticii sau «nimeni în particular», a ajuns acum la 26%, crescând de la 17%, cât era în anul 2009” (Pew Research Center, „In U.S., Decline of Christianity Continues at Rapid Pace”, 17 oct. 2019, pewforum.org).
5. Vedeti, Pew Research Center, „The Future of World Religions: Population Growth Projections, 2010-2050”, 2 apr. 2015, pewforum.org.
 6. Marcu 9:7; Luca 9:35; vedeti, de asemenea, Matei 3:17; Joseph Smith – Istorie 1:17.
 7. Vedeti Filipeni 2:9-11.
 8. Vedeti Russell M. Nelson, „Profeții, conducerea și legea divină” (adunare de devoțiune pentru tinerii adulți din întreaga lume, 8 ian. 2017), broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
 9. Russell M. Nelson, „Să atragem puterea lui Isus Hristos în viața noastră”, *Liahona*, mai 2017, p. 40-41.
 10. Doctrină și legăminte 6:36.
 11. Russell M. Nelson, „Denumirea corectă a Bisericii”, *Liahona*, nov. 2018, p. 88.
 12. Neil L. Andersen, „Spune-mi povești despre Isus”, *Liahona*, mai 2010, p. 108.
 13. 2 Nefi 25:26.

14. 2 Nefi 25:26.
15. Dallin H. Oaks, „Another Testament of Jesus Christ” (seară la gura sobei desfășurată la Universitatea Brigham Young, 6 iunie 1993), p. 7, speeches.byu.edu.
16. Dallin H. Oaks, „Witnesses of Christ”, *Ensign*, nov. 1990, p. 30.
17. Russell M. Nelson, „Să atragem puterea lui Isus Hristos în viața noastră”, p. 40.
18. Vedeti Dieter F. Uchtdorf, „Munca misionară: împărtășiți ceea ce credeți și simțiți”, *Liahona*, mai 2019, p. 17; „Eu încerc să fiu ca Isus”, *Cântece pentru copii*, p. 40-41.
19. Matei 5:11-12.
20. 1 Petru 3:15.
21. „Când [copiii care l-au ajutat pe profet în ceea ce privește Cartea lui Mormon] și-au scris mărturiile despre Mesia cel promis, ei au menționat câte o formă a numelui Său în medie la fiecare 1,7 versete. [Ei], într-adevăr, au făcut referire la Isus Hristos prin intermediul a 101 nume diferite... Când înțelegem că un verset constă, de regulă, într-o singură propoziție, vedem că, în medie, nu putem citi două propoziții, în Cartea lui Mormon... fără să vedem vreo formă a numelui lui Hristos” (Susan Easton Black, *Finding Christ through the Book of Mormon* [1987], p. 5, 15).
22. „Deși termenii *a ispăși* și *ispășire*, în oricare formă a lor, apar doar o singură dată în traducerea King James a Noului Testament, ei apar de 35 de ori în Cartea lui Mormon. Fiind un alt testament al lui Isus Hristos, ea revarsă lumină prețioasă asupra ispășirii Sale” (Russell M. Nelson, „The Atonement”, *Ensign*, nov. 1996, p.35.)
23. Cei din Statele Unite care părăsesc creștinismul sunt mai tineri. „Mai mult de opt membrii din zece ai Generației Tăcute (cei născuți între anul 1928 și anul 1945) se descriu ca fiind creștini (84%), la fel cum fac și trei sferturi dintre cei din generația Baby Boomers (76%). În antiteză puternică, doar jumătate dintre mileniali (49%) se descriu ca fiind creștini; patru din zece sunt «neafiliați» religios și unul din zece mileniali se asociază religiilor necreștine” („In U.S., Decline of Christianity Continues”, pewforum.org).
24. Ioan 12:46.
25. Vedeti Daniel 6:22.
26. Vedeti Doctrină și legăminte 5:19.
27. Vedeti Luca 2:2-14.
28. Vedeti Luca 22:42-43.
29. Vedeti Faptele apostolilor 1:9-11.
30. Vedeti Doctrină și legăminte 13; 27:12-13; 110:11-16; Joseph Smith – Istorie 1:27-54.
31. Vedeti 1 Tesaloniceni 4:16-17; Doctrină și legăminte 88:96-98.
32. Matei 10:32.

Președintele Russell M. Nelson
președintele Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din
Urmă

Să-L lăsăm pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața noastră

Sunteți dumneavoastră dornici să-L lăsați pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața dumneavoastră? Sunteți dumneavoastră dornici să-L lăsați pe Dumnezeu să aibă cea mai importantă influență în viața dumneavoastră?

Dragii mei frați și dragile mele surori, sunt foarte recunoscător pentru mesajele minunate din timpul acestei conferințe și pentru privilegiul de a vă vorbi acum.

De mai bine de 36 de ani de când sunt apostol, doctrina adunării lui Israel mi-a atras atenția.¹ *Totul* despre ea m-a interesat, inclusiv slujirile și numele² lui Avraam, Isaac și Iacov; viețile și nevestele lor; legământul pe care Dumnezeu l-a făcut cu ei și care s-a extins asupra descendenților lor;³ împrăștierea celor douăsprezece triburi și profețiile numeroase despre adunarea lor în zilele noastre.

Am studiat despre adunare, m-am rugat cu privire la ea, m-am ospătat din fiecare scriptură care făcea referire la ea și L-am rugat pe Domnul să mă ajute să înțeleg mai bine.

Deci, imaginați-vă bucuria mea când, recent, am fost condus spre o nouă înțelegere. Cu ajutorul a doi erudiți evrei, am învățat că unul dintre

înțelesurile cuvântului *Israel* este: „să-L lăsăm pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața noastră”⁴. Astfel, însuși numele de *Israel* se referă la o persoană care este *dornică* să-L lase pe Dumnezeu să aibă întâietate

Curitiba, Paraná, Brazilia

în viața sa. Acest concept mă inspiră puternic!

Cuvântul *dornic* este crucial pentru această interpretare a numelui *Israel*.⁵ Toți avem libertatea de a alege. Putem să alegem să fim ai lui Israel sau să nu fim. Putem alege să-L lăsăm pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața noastră sau să nu-L lăsăm. Putem alege să-L lăsăm pe Dumnezeu să aibă cea mai puternică influență în viața noastră sau să nu-L lăsăm.

Pentru o clipă, să ne aducem aminte de un moment de cotitură crucial din viața lui Iacov, nepotul lui Avraam. În locul pe care Iacov l-a numit *Peniel* (care înseamnă „fața lui Dumnezeu”)⁶, Iacov s-a luptat cu o provocare serioasă. Libertatea lui de a alege a fost testată. Prin această luptă, Iacov a demonstrat ce era mai important pentru el. El a demonstrat că era dornic să-L lase pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața lui. Drept răspuns, Dumnezeu a schimbat numele lui Iacov în *Israel*,⁷ care înseamnă „să-L lăsăm pe Dumnezeu să aibă întâietate”. Dumnezeu i-a promis apoi lui Israel că *toate* binecuvântările care i-au fost promise lui Avraam vor fi, de asemenea, ale lui.⁸

Din nefericire, urmașii lui Israel și-au încălcat legămintele făcute cu Dumnezeu. Ei au bătut cu pietre profeții și *nu* au fost dornici să-L lase pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața lor. Ulterior, Dumnezeu i-a împrăștiat în cele patru colțuri ale lumii.⁹ Îndurător, El a promis mai târziu să-i adune, așa cum a descris Isaia: „Câteva clipe te părăsisem [Israele], dar te voi primi înapoi cu mare dragoste”¹⁰.

Având în minte definiția ebraică pentru *Israel*, adunarea lui Israel dobândește un sens suplimentar. Domnul îi adună pe cei care sunt dornici să-L lase pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața lor. Domnul îi

adună pe cei care vor alege să-L lase pe Dumnezeu să aibă cea mai importantă influență în viețile lor.

Timp de secole, profeții au prevestit această adunare,¹¹ și ea se întâmplă chiar acum! Ca preludiv esențial la cea de-a Doua Venire a Domnului, ea este *cea mai* importantă lucrare din lume!

Această adunare de dinaintea mileniului este o saga individuală a creșterii credinței și curajului spiritual în cazul a milioane de oameni. Și, în calitate de membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă sau de „Israel cel de legământ din zilele din urmă”¹², nouă ni s-a dat responsabilitatea de a-L ajuta pe Domnul în această lucrare crucială¹³.

Când vorbim de adunarea lui Israel de ambele părți ale vălului, ne referim, desigur, la munca misionară, la munca din templu și de întocmire a istoriei familiei. Ne referim, de asemenea, la clădirea credinței și mărturiei în inimile celor alături de care trăim, lucrăm și slujim. Oricând facem orice care ajută pe oricine – de oricare parte a vălului – să facă legăminte cu Dumnezeu și să le țină, noi ajutăm la adunarea lui Israel.

Nu cu mult timp în urmă, soția unuia dintre nepoții noștri întâmpina dificultăți din punct de vedere spiritual. O voi numi „Jill”. În pofida postului, rugăciunii și binecuvântărilor preoției, tatăl lui Jill era pe moarte. Ea era foarte temătoare că-și va pierde atât tatăl, cât și mărturia.

Într-o seară, târziu, soția mea, sora Wendy Nelson, mi-a povestit despre situația lui Jill. În dimineața următoare Wendy s-a simțit îndemnată să-i împărtășească lui Jill că răspunsul meu referitor la lupta ei spirituală a fost un singur cuvânt! Cuvântul a fost *miopie*.

Mai târziu, Jill i-a recunoscut lui Wendy că, inițial, a fost distrusă de răspunsul meu. Ea a spus: „Speram

că bunicul îmi va promite un miracol pentru tatăl meu. M-am tot întrebat de ce cuvântul *miopie* a fost cel pe care el s-a simțit obligat să-l spună”.

După ce tatăl lui Jill a murit, cuvântul *miopie* îi tot venea în minte. Ea și-a deschis inima pentru a înțelege sensul mai profund, acela că *miopie* înseamnă „să nu poți vedea clar la distanță”. Și, gândirea ei a început să se schimbe. Jill a spus: „*Miopia* m-a determinat să mă opresc, să gândesc și să mă vindec. Acest cuvânt, mă umple, acum, de pace. Mi-aduce aminte să-mi lărgesc perspectiva și să caut ce este etern. Îmi aduce aminte că este un plan divin și că tatăl meu încă trăiește, mă iubește și mă privește. *Miopia* m-a condus spre Dumnezeu”.

Sunt foarte mândru de prețioasa soție a nepotului meu. În această perioadă foarte emoționantă din viața ei, draga de Jill învață să accepte voința lui Dumnezeu pentru tatăl său, având o perspectivă eternă pentru propria ei viață. *Alegând* să-L lase pe Dumnezeu să aibă întâietate, ea găsește pace.

Dacă îi permitem, sunt multe modalități în care ne poate ajuta această interpretare ebraică a numelui *Israel*. Imaginați-vă cum s-ar putea schimba rugăciunile pentru misionarii noștri – și pentru eforturile noastre de a-l aduna pe Israel – având acest concept în minte. Deseori, ne rugăm ca noi și misionarii să fim conduși

spre cei care sunt pregătiți să primească adevărurile Evangheliei restaurate a lui Isus Hristos. Mă întreb, spre cine vom fi conduși când ne vom ruga să-i găsim pe cei care sunt dornici să-L lase pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața lor?

Putem fi conduși spre unele persoane care n-au crezut niciodată în Dumnezeu sau Isus Hristos, dar care, acum, au o dorință puternică să învețe despre Ei și despre planul fericirii întocmit de Ei. Alții poate au fost „născuți în legământ”¹⁴, dar de atunci s-au rătăcit de cărarea legămintelor. Ei pot fi, acum, gata să se pocăiască, să se întoarcă și să-L lase pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața lor. Noi putem să-i ajutăm urându-le bun venit cu brațele și inimile deschise. Și, unii dintre cei la care vom fi conduși poate că au simțit, întotdeauna, că lipsește ceva din viața lor. Și ei tânjesc după plenitudinea și bucuria de care au parte cei care sunt dornici să-L lase pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața lor.

Năvodul Evangheliei care îl poate aduna pe Israel cel risipit este cuprinzător. Este loc pentru fiecare persoană care va accepta pe deplin Evanghelia lui Isus Hristos. Fiecare convertit devine unul dintre copiii de legământ ai lui Dumnezeu,¹⁵ fie prin naștere, fie prin înfiere. Fiecare devine moștenitor a tot ceea ce Dumnezeu a promis copiilor credincioși ai lui Israel!¹⁶

Fiecare dintre noi are un potențial divin, deoarece fiecare este un copil al lui Dumnezeu. Toți sunt egali în ochii Săi. Implicațiile acestui adevăr sunt profunde. Dragi frați și surori, vă rog să ascultați cu atenție ce am să vă spun. Dumnezeu nu iubește o rasă mai mult decât alta. Doctrina Sa în această privință este clară. El îi invită pe *toți* să vină la El, „negri și albi, sclavi și liberi, bărbați și femei”¹⁷.

Vă asigur că situația dumneavoastră în fața lui Dumnezeu nu este determinată de culoarea pielii dumneavoastră. Să fii plăcut sau să fii respins de Dumnezeu depinde de devotamentul dumneavoastră față de Dumnezeu și poruncile Sale și nu de culoarea pielii dumneavoastră.

Sunt mâhnit pentru că surorile și frații noștri de culoare din întreaga lume suportă durerile provocate de discriminări rasiale și prejudecăți. Astăzi, fac un apel la membrii noștri de pretutindeni să fie primii care abandonează atitudinile și faptele care aduc prejudicii. Vă rog să arătați respect față de toți copiii lui Dumnezeu.

Întrebarea adresată fiecăruia dintre noi este aceeași, indiferent de rasă. Sunteți *dumneavoastră* dornici să-L lăsați pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața dumneavoastră? Sunteți *dumneavoastră* dornici să-L lăsați pe Dumnezeu să aibă cea mai importantă influență în viața dumneavoastră? Veți permite cuvintelor Sale, poruncilor Sale și legămintelor Sale să influențeze ce faceți în fiecare zi? Veți permite glasului Său să aibă prioritate asupra oricărui altuia? Sunteți *dornici* să lăsați orice are El nevoie ca dumneavoastră să faceți să aibă întâietate în fața oricărei alte ambiții? Sunteți *dornici* ca voința dumneavoastră să fie înghițită în voința Sa?¹⁸

Analizați modul în care o astfel de dorință vă poate binecuvânta. Dacă sunteți necăsătoriți și căutați un partener etern, dorința dumneavoastră de a fi „ai lui Israel” vă va ajuta să vă decideți cu cine și cum să mergeți la întâlnire.

Dacă sunteți căsătoriți cu un partener care și-a încălcat legămintele, dorința dumneavoastră de a lăsa pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața

dumneavoastră va permite legămintelor pe care le-ați făcut cu Dumnezeu să rămână intacte. Salvatorul vă va tămădui inima frântă. Cerurile se vor deschide pe măsură ce căutați să aflați cum să mergeți înainte. Nu trebuie să rătăciți sau să vă îndoiiți.

Dacă aveți întrebări sincere despre Evanghelie sau Biserică, atunci când alegeți să lăsați pe Dumnezeu să aibă întâietate, veți fi conduși pentru a găsi și a înțelege adevărurile absolute, eterne care vă vor îndruma viața și vă vor ajuta să rămâneți fermi pe cărarea legămintelor.

Când vă confrunțați cu ispite – chiar dacă ispita vine când sunteți epuizați sau vă simțiți singuri sau neînțeleși – imaginați-vă că puteți fi foarte curajoși în timp ce alegeți să-L lăsați pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața dumneavoastră și în timp ce vă rugați Lui să vă întărească.

Când dorința dumneavoastră cea mai mare este de a-L lăsa pe Dumnezeu să aibă întâietate și de a fi de-ai lui Israel, multe hotărâri devin mai ușoare. Foarte multe probleme nu mai sunt probleme! Știți cum să vă prezentați într-un mod plăcut. Știți ce să priviți și ce să citiți, unde să vă petreceți timpul și cu cine să vă asociați. Știți ceea ce doriți să realizați. Știți ce fel de persoană doriți, cu adevărat, să deveniți.

Acum, dragi frați și surori, este nevoie atât de credință, cât și de curaj pentru a-L lăsa pe Dumnezeu să aibă întâietate. Este nevoie de muncă permanentă, riguroasă din punct de vedere spiritual pentru a vă pocăi și a înlătura omul firesc prin ispășirea lui Isus Hristos.¹⁹ Este nevoie de efort zilnic consecvent pentru a vă forma obiceiul de a studia Evanghelia, de a învăța mai multe despre Tatăl Ceresc și Isus Hristos, de a căuta revelație personală și a acționa conform acesteia.

St. Petersburg, Rusia

În aceste vremuri periculoase despre care apostolul Pavel a profețit ²⁰, Satana nu mai *încearcă* să-și ascundă atacurile asupra planului lui Dumnezeu. Răul încurajat abundă. De aceea, singura modalitate de a supraviețui spiritual este să fim hotărâți să-L lăsăm pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața noastră, să învățăm să ascultăm glasul Său și să ne folosim energia pentru a ajuta la adunarea lui Israel.

Acum, ce *simte* Domnul cu privire la oamenii care Îl vor lăsa pe Dumnezeu să aibă întâietate? Nefi a rezumat bine acest lucru: „[Domnul] îi *iubește* pe aceia care Îl recunosc pe El ca fiind Dumnezeu lor. Iată, i-a iubit pe strămoșii noștri și a făcut legământ cu ei, da, chiar cu Avraam, Isaac și Iacov; și El și-a adus aminte de legămintele pe care le făcuse cu ei”²¹.

Și ce este dornic Domnul să *facă* pentru Israel? Domnul a promis că El va „lupta pentru [noi], și pentru copiii [noștri], și pentru copiii copiilor [noștri]... până la a treia și a patra generație”²².

Pe măsură ce studiați din scripturile dumnezevoastră în următoarele șase luni, vă încurajez să faceți o listă cu toate lucrurile pe care Domnul a promis că le va face pentru Israel cel de legământ. Cred că veți fi uimiți! Gândiți-vă la aceste promisiuni. Discutați despre ele cu familia și prietenii dumnezeoastră. Apoi, trăiți și urmăriți ca aceste promisiuni să se împlinească în propria dumnezeoastră viață.

Dragii mei frați și dragile mele surori, pe măsură ce alegeți să-L lăsați pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața dumnezeoastră, veți constata dumnezeoastră înșivă că Dumnezeul nostru este „un Dumnezeu al miracolelor”²³. Ca popor, noi suntem copiii Săi de legământ și vom fi chemați

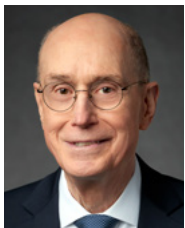
după numele Său. Vă depun mărturie despre aceasta în numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

- Am vorbit despre Israel în cel puțin 378 dintre cele peste 800 de mesaje pe care le-am rostit în timpul celor 36 de ani ai mei în calitate de apostol.
- În ebraică, *Avram* este un nume nobil însemnând „tată exaltat”. Dar când Dumnezeu a schimbat acel nume în *Avraam*, numele a dobândit o și mai mare importanță însemnând „tată al unei mulțimi”. Într-adevăr, Avraam urma să fie „tatăl multor națiuni”. (Vedeți Genesa 17:5; Neemia 9:7.)
- Domnul Dumnezeu Iehova a făcut legământ cu Avraam că Salvatorul lumii va fi născut prin sămânța lui Avraam, anumite pământuri urmau să fie moștenite și toate națiunile aveau să fie binecuvântate prin seminția lui Avraam (vezi Ghid pentru scripturi, „Legământul avraamic”).
- Vedeți Ghid pentru scripturi, „Israel”.
- Cuvântul *Israel* apare de mai mult de o mie de ori în scripturi. El se poate referi la familia lui Iacov (ai lui Israel) formată din cei doisprezece fii, plus fice (vedeți Genesa 35:23-46;46:7). Astăzi, se poate referi din punct de vedere geografic ca la un loc pe planeta Pământ. Dar folosirea scripturală se referă la oamenii care sunt dornici să-L lase pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața lor.
- Vedeți Genesa 32:30; de asemenea, scris *Peniel* în Genesa 32:31.
- Vedeți Genesa 32:28.
- Vedeți Genesa 35:11-12.
- Pentru studiu suplimentar, vedeți Ghid pentru Scripturi, „Israel, Împrăștierea lui Israel”.
- Isaia 54:7.
- Vedeți Isaia 11:11-12;2 Nefi 21:11-12; 15:11.
- Vezi *Encyclopedia of Mormonism* (1992), „Covenant Israel”, 1:330-331.
- Când participăm la adunarea lui Israel, Domnul are un mod minunat de a-i descrie pe cei care sunt adunați. El se referă la noi în mod colectiv „veți fii ai Mei dintre toate popoarele”, (Exodul 19:5; Psalmii 135:4), ca la „comoara” Sa (Maleahi 3:17; Doctrină și legăminte 101:3) și ca la un „neam sfânt”, (Exodul 19:6; vedeți, de asemenea, Deuteronom 14:2; 26:18).
- Această expresie se referă la legământul pe care Dumnezeu l-a făcut cu Avraam spunând: „În seminția ta vor fi toate neamurile pământului binecuvântate” (3 Nefi 20:27). „Născut în legământ” înseamnă că înainte ca o persoană să fie născută, mama și tatăl acelei persoane au fost pecetluiți în templu.
- O asemenea promisiune a fost făcută de Dumnezeu lui Avraam: „Toți cei care vor primi această Evanghelie vor fi numiți după numele tău și vor fi considerați seminția ta și se vor ridica și te vor binecuvânta ca pe tatăl lor” (Avraam 2:10; vedeți, de asemenea, Romani 8:14-17; Galateni 3:26-29).
- Fiecare membru credincios poate cere o binecuvântare patriarhală. Prin inspirație de la Duhul Sfânt, patriarhul declară linia de descendență a acelei persoane în casa lui Israel. Acea declarație nu înseamnă neapărat o declarație a rasei, naționalității sau structurii sale genetice. Ci, linia de descendență identifică tribul lui Israel prin care acea persoană va primi binecuvântările sale.
- 2 Nefi 26:33.
- Vedeți Mosia 15:7. Cei care au inima rece sau dau dovadă de slăbiciune spirituală nu sunt ai lui Israel. Pentru a primi toate binecuvântările pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru seminția lui Avraam, fiecare dintre noi se poate aștepta să i se dea propriul „test avraamic”. Dumnezeu ne va testa, după cum ne-a învățat profetul Joseph Smith, răsucind fiecare coardă a inimilor noastre. (Vedeți amintiri ale lui John Taylor, în *Învățăturile ale președinților Bisericii: Joseph Smith* [(2007), p. 231.]
- Vedeți Mosia 3:19.
- Vedeți 2 Timotei 3:1-13.
- 1 Nefi 17:40; subliniere adăugată.
- Doctrină și legăminte 98:37; vedeți, de asemenea, Psalmii 31:23; Isaia 49:25; Doctrină și legăminte 105-14 .
- Mormon 9:11.

Salzburg, Austria

Președintele Henry B. Eyring
al doilea consilier în Prima Președinție

A fi încercați, a dovedi că putem și a fi șlefuiți

Marea binecuvântare, de care vom avea parte când ne dovedim credința față de legămintele noastre în timp ce suntem încercați, va fi o schimbare a firii noastre.

Dragii mei frați și dragile mele surori, sunt recunoscător pentru ocazia de a vă vorbi astăzi. Sper să ofer încurajare în momentele în care viața pare deosebit de grea și nesigură. Pentru unii dintre dumneavoastră, acel moment este acum. Dacă nu este acum, atunci un astfel de moment va veni.

Acesta nu este un punct de vedere pesimist. Este realist – și, totuși, optimist – datorită scopului lui Dumnezeu în crearea acestei lumi. Acel scop a

fost de a oferi copiilor Săi ocazia de a se dovedi capabili și dornici să aleagă ce este drept atunci când este greu. Făcând astfel, caracterul lor avea să fie schimbat și ei puteau să devină mai asemănători Lui. El a știut că acest lucru avea să necesite credință de nezdruccinat în El.

Multe lucruri pe care le știu le-am învățat de la familia mea. Când aveam aproximativ opt ani, înțeleapta mea mamă ne-a rugat pe fratele meu și pe

mine să plivim buruienile împreună cu ea în grădina din spatele casei noastre. Aceasta pare o sarcină ușoară, dar noi locuiam în New Jersey. Ploua deseori. Solul era noroios. Buruienile creșteau mai repede decât legumele.

Îmi amintesc de frustrarea mea când buruienile se rupeau în mâinile mele, rădăcinile lor rămânând prinse ferm în noroi. Mama și fratele meu erau, curând, cu mult înaintea mea, pe rândurile lor. Cu cât încercam mai mult, cu atât rămâneam mai mult în urmă.

„Este prea greu!”, am strigat eu.

În loc să-mi arate înțelegere, mama mea a zâmbit și a spus: „O, Hal, desigur, este greu. Așa trebuie să fie. Viața este o încercare”.

În acel moment, am știut că cele spuse de ea erau adevărate și aveau să fie adevărate în viitorul meu.

Motivul pentru zâmbetul iubitor al mamei mele a devenit clar ani mai târziu, când am citit despre Tatăl Ceresc și Fiul Său Preaiubit vorbind despre scopul Lor în crearea acestei lumi și în a le oferi copiilor de spirit ocazia de a trăi o viață muritoare:

„Și îi vom pune la probă prin aceasta, pentru a vedea dacă ei vor face toate lucrurile pe care Domnul, Dumnezeul lor, le va porunci lor;

Și aceia care își păstrează prima lor stare vor primi în plus; și aceia care nu își păstrează prima lor stare nu vor avea slavă în aceeași împărăție cu aceia care își păstrează prima lor stare; și aceia care păstrează cea de-a doua lor stare vor avea mai multă slavă asupra capetelor lor, în vecii vecilor”¹.

Dumneavoastră și cu mine am acceptat acea invitație de a fi încercați și de a dovedi că urma să alegem să ținem poruncile lui Dumnezeu când nu aveam să mai fim în prezența Tatălui nostru Ceresc.

Villa Alemana, Marele Valparaíso, Chile

Chiar și cu această invitație făcută cu dragoste de Tatăl nostru Ceresc, Lucifer a convins o treime dintre copiii de spirit să-l urmeze pe el și să respingă planul Tatălui pentru progresul și fericirea noastră eterne. Ca rezultat al răzvrătirii lui, Satana a fost alungat împreună cu aceia care l-au urmat. Acum, el încearcă să-i facă pe cât mai mulți să se îndepărteze de Dumnezeu în timpul acestei vieți muritoare.

Aceia dintre noi care am acceptat planul, am făcut astfel datorită credinței noastre în Isus Hristos, care S-a oferit să devină Salvatorul și Mântuitorul nostru. Trebuie ca noi să fi crezut că, indiferent de ce slăbiciuni muritoare urma să avem și orice forțe ale răului urmau să fie împotriva noastră, forțele binelui aveau să fie copleșitor mai mari.

Tatăl Ceresc și Isus Hristos vă cunosc și vă iubesc. Ei doresc să vă întoarceți la Ei și să deveniți ca Ei. Succesul dumneavoastră este succesul Lor. Ați simțit acea dragoste confirmată de Duhul Sfânt când ați citit sau auzit aceste cuvinte: „Pentru că, iată, aceasta este lucrarea Mea și slava Mea – să realizez nemurirea și viața veșnică a omului”².

Dumnezeu are puterea să facă mai ușoară calea noastră. El i-a hrănit cu mană pe copiii lui Israel în timp ce rătăceau spre pământul făgăduit. În timpul slujirii Sale din viața muritoare, Domnul a vindecat bolnavi, a înviat morți și a liniștit marea. După învierea Sa, El a proclamat „prizonierilor deschiderea închisorilor”³.

Cu toate acestea, profetul Joseph Smith, unul dintre cei mai mari profeti ai Lui, a suferit în închisoare și a fost învățat lecția care ne este de folos tuturor și de care avem nevoie în încercările repetate ale credinței noastre: „Și dacă vei fi aruncat în groapă

Salzburg, Austria

sau în mâinile criminalilor și vei fi condamnat la moarte; dacă vei fi aruncat în adâncuri; dacă valurile agitate conspiră împotriva ta; dacă vânturile violente devin dușmanii tăi; dacă cerurile se întunecă și toate elementele se unesc pentru a ascunde calea; și, mai mult, chiar dacă fălcile iadului își vor deschide larg gura după tine, să știi, fiul Meu, că toate aceste lucruri îți vor da experiență și vor fi pentru binele tău”⁴.

Vă puteți întreba, pe bună dreptate, de ce un Dumnezeu iubitor și atotputernic permite ca încercarea noastră din viața muritoare să fie atât de grea. Aceasta se întâmplă deoarece El știe că noi trebuie să progresăm ca să fim curați și puternici din punct de vedere spiritual pentru a putea trăi în prezența Sa, ca familii, pentru totdeauna. Pentru a face acest lucru posibil, Tatăl Ceresc ne-a trimis un Salvator și ne-a dat puterea de a alege pentru noi înșine, prin credință, să ținem poruncile Sale și să ne pocăim și, astfel, să venim la El.

Scopul central al planului fericirii întocmit de Tatăl este ca noi să devenim tot mai asemănători Fiului Său

Preaiubit, Isus Hristos. În toate lucrurile, exemplul Salvatorului este cel mai bun îndrumător al nostru. Și El nu a fost scutit de la a dovedi că poate. El a îndurat pentru toți copiii Tatălui Ceresc, plătind prețul pentru toate păcatele noastre. El a simțit suferința tuturor celor care au venit și care vor veni în viața muritoare.

Când vă întrebați câtă durere puteți îndura, amintiți-vă de El. El a suferit ceea ce suferiți dumneavoastră, astfel încât să știe cum să vă înalțe spiritual. Poate că nu vă va lua povara, dar vă va da putere, alinare și speranță. El cunoaște calea. El a băut cupa amară. El a îndurat suferința tuturor.

Sunteți încurajați și alinați de către un Salvator iubitor, care știe cum să vă susțină în orice încercare cu care vă confrunțați. Alma ne-a învățat:

„Și El va merge înainte, răbdând dureri și suferințe și ispite de toate felurile; și aceasta pentru ca să fie împlinit cuvântul, acela care spune că El va lua asupra Lui durerile și bolile poporului Său.

Și El va lua moartea asupra Lui, ca să poată dezlega legăturile morții care leagă poporul Său; și va lua asupra Lui infirmitățile lor, ca inima Lui să fie inundată de milă, în ce privește trupul, ca El să știe, în ce privește trupul, cum să-i ajute pe oameni după infirmitățile lor”⁵.

Un mod în care El vă va ajuta va fi să vă invite să vă amintiți întotdeauna de El și să veniți la El. El ne-a îndemnat:

„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.

Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre”⁶.

Calea de a veni la El este să vă ospătați din cuvintele Sale, să

Bengaluru, India

exercitați credință pentru a vă pocăi, să alegeți să fiți botezați și confirmați de către slujitorul Său autorizat și, apoi, să țineți legămintele făcute cu Dumnezeu. El Îl trimite pe Duhul Sfânt să fie însoțitorul, mângâietorul și îndrumătorul dumneavoastră.

Când trăiți demni de a avea darul Duhului Sfânt, Domnul vă poate îndruma către siguranță, chiar și atunci când nu puteți vedea calea. Mie, El mi-a arătat de cele mai multe ori pașii pe care trebuia să-i fac în continuare. În momente rare, El m-a făcut să întrezăresc viitorul îndepărtat, dar chiar și acele rare momente mă îndrumă în ceea ce aleg să fac în viața de zi cu zi.

Domnul a explicat:

„Voi nu puteți vedea, în prezent, cu ochii voștri naturali, planul Dumnezeului vostru cu privire la acele lucruri care vor veni mai târziu și slava care va urma după multă suferință.

Pentru că, după multă suferință, vin binecuvântările”⁷.

Marea binecuvântare, de care vom avea parte când ne dovedim credința față de legămintele noastre în timp ce suntem încercați, va fi o schimbare a firii noastre. Alegând să ne ținem legămintele, puterea lui Hristos și binecuvântările ispășirii Sale pot lucra în noi. Inima noastră poate fi înmuiată pentru a iubi, a ierta și a-i invita pe alții să vină la Hristos. Încrederea noastră în Domnul crește. Temerile noastre se reduc.

Acum, chiar cu aceste binecuvântări promise drept rezultat al suferinței, noi nu căutăm suferința. În experiența vieții muritoare, noi vom avea multe ocazii să dovedim că putem, vom trece prin încercări suficiente de grele pentru a deveni mai asemănători Salvatorului și Tatălui nostru Ceresc.

Pe lângă aceasta, trebuie să fim atenți la suferința altora și să încercăm să ajutăm. Acest lucru va fi deosebit de greu mai ales atunci când suntem încercați noi înșine. Dar, când ridicăm povara altei persoane, chiar și puțin, vom descoperi că spatele nostru este întărit și distingem o lumină în întuneric.

În acest lucru, Domnul este exemplul nostru. Pe crucea de pe Golgota, după ce a suferit o durere atât de mare, încât ar fi murit dacă nu ar fi fost Fiul Născut al lui Dumnezeu, El S-a uitat la călăii Săi și I-a spus Tatălui Său: „Iartă-i, căci nu știu ce fac”⁸. În timp ce suferea pentru toți cei care aveau să trăiască vreodată, El S-a uitat de pe cruce la Ioan și la Propria mamă îndurerată și i-a slujit în încercarea prin care trecea ea:

„Când a văzut Isus pe mamă-Sa, și lângă ea pe ucenicul, pe care-l iubea, a zis mamei Sale: «Femeie, iată fiul tău!».

Apoi, a zis ucenicului: «Iată mama ta!». Și, din ceasul acela ucenicul a luat-o la el acasă”⁹.

Prin acțiunile Sale din cea mai sacră zi, El Și-a dat de bunăvoie viața pentru fiecare dintre noi, oferindu-Se să ne susțină nu numai în această viață, ci și în viața eternă, care va veni.

Am văzut oameni realizând lucruri minunate datorită faptului că s-au dovedit credincioși în încercări grele. În întreaga Biserică, găsim exemple astăzi. Oameni sunt îngenuncheați de adversitate. Prin suferința și eforturile lor credincioase, ei devin mai asemănători Salvatorului și Tatălui nostru Ceresc.

Am învățat o altă lecție de la mama mea. Când era fetiță, a avut difterie și a fost aproape de a muri. Mai târziu, a avut meningită spinală. Tatăl ei a murit tânăr și, astfel, mama mea și frații ei au sprijinit-o pe mama lor.

Toată viața ei, ea a simțit efectele încercărilor legate de boală. În ultimii 10 ani ai vieții ei, a fost nevoie să facă mai multe operații. Dar, prin

São Paulo, Brazilia

Vârstnicul Jeremy R. Jaggi
din *Cei Șaptezeci*

toate aceste suferințe, ea a dovedit credință în Domnul, chiar și când a fost imobilizată la pat. Îmi amintesc că singura ilustrație de pe pereții dormitorului ei era una cu Salvatorul. Ultimele ei cuvinte înainte de a muri au fost acestea: „Hal, glasul tău sună de parcă ai fi răcit. Trebuie să ai grijă de tine”.

La înmormântarea ei, ultimul vorbitor a fost vârstnicul Spencer W. Kimball. După ce a vorbit despre încercările și credința ei, el a spus, în esență, acest lucru: „Unii dintre dumneavoastră se pot întreba de ce Mildred a trebuit să sufere atât de mult și atât de mult timp. Vă voi spune de ce. Pentru că Domnul a dorit să o șlefuiască puțin mai mult”.

Îmi exprim recunoștința pentru mulți membri credincioși ai Bisericii lui Isus Hristos, care poartă poveri cu credință fermă și care îi ajută pe alții să le poarte pe ale lor, pe măsură ce Domnul caută să-i șlefuiască puțin mai mult. De asemenea, îmi exprim dragostea și admirația față de cei care oferă îngrijire și față de conducătorii din întreaga lume, care le slujesc altora în timp ce ei și familiile lor îndură o astfel de șlefuire.

Depun mărturie că suntem copiii unui Tată Ceresc care ne iubesc. Simt dragostea președintelui Russell M. Nelson față de noi, toți. Dânsul este profetul Domnului în lume astăzi. Eu mărturisesc astfel, în numele sacru al Domnului Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Avraam 3:25-26.
2. Moise 1:39.
3. Doctrină și legăminte 138:42.
4. Doctrină și legăminte 122:7.
5. Alma 7:11-12.
6. Matei 11:28-29.
7. Doctrină și legăminte 58:3-4.
8. Luca 23:34.
9. Ioan 19:26-27.

Permiteți răbdării să-și facă lucrarea desăvârșită și socotiți totul ca pe o mare bucurie!

*Când exercităm răbdare, credința noastră crește.
Când credința noastră crește, crește și bucuria noastră.*

În urmă cu doi ani, cel mai mic frate al meu, Chad, a trecut prin vâl. Trecearea lui de partea cealaltă a lăsat un gol în inima cumnatei mele, Stephanie; a celor doi copii mici ai lor, Braden și Bella, cât și a restului familiei. Noi am găsit alinare în cuvintele vârstnicului Neil L. Andersen din cadrul conferinței generale care a avut loc în săptămâna anterioară morții lui Chad: „În [cruze-tul] încercărilor din viața muritoare, pe măsură ce înaintăm răbdători, puterea vindecătoare a Salvatorului va aduce lumină, înțelegere, pace și speranță” („Răniți”, *Liahona*, nov. 2018, p. 85).

Noi avem credință în Isus Hristos; știm că vom fi din nou cu Chad, dar pierderea prezenței lui fizice doare! Mulți au pierdut persoane dragi. Este greu să fim răbdători și să așteptăm momentul în care vom fi din nou cu ei.

În anul de după moartea lui, ne-am simțit de parcă un nor întunecat ne acoperise. Am căutat refugiu studiindu-ne scripturile, rugându-ne cu mai

multă ardoare și ducându-ne mai des la templu. Versurile acestui imn descriu sentimentele pe care noi le-am avut atunci: „Acum apar zorii, se risipesc norii, noaptea se duce, lumea se trezește” („Acum apar zorii”, *Imnuri*, nr. 32).

Familia noastră a hotărât ca anul 2020 să fie un an de revigorare! Noi studiam lecția noastră din *Vino și urmează-Mă*, din cartea lui Iacov din Noul Testament, la sfârșitul lunii noiembrie a anului 2019, când un subiect ni s-a dezvăluit. În Iacov, capitolul 1, versetul 2, citim: „Frații mei, numărați-le pe toate ca o bucurie când treceți prin multe suferințe” (vedeți Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Iacov 1:2 [în Ghid pentru scripturi]). În dorința noastră de a începe cu bucurie un an nou, un deceniu nou, am hotărât ca în anul 2020 să socotim totul ca pe o mare bucurie. Am avut un sentiment atât de puternic despre acest lucru, încât, cu ocazia ultimului Crăciun, le-am dăruit rudelor

Villa Alemana, Marele Valparaíso, Chile

noastre tricouri pe care era scris cu caractere aldine: „Socotim totul ca pe o mare bucurie”. Anul 2020 avea să fie, cu siguranță, anul bucuriei și veseliei.

Ei bine, iată-ne acum – 2020 a adus în schimb pandemia mondială COVID-19, agitație civică, mai multe dezastre naturale și probleme economice. Poate că Tatăl nostru Ceresc ne oferă timp să reflectăm și să ne gândim la înțelegerea noastră privind răbdarea și hotărârea noastră conștientă de a alege bucuria.

Cartea lui Iacov are, începând de atunci, un nou înțeles pentru noi. În Iacov, capitolul 1, versetele 3 și 4, se continuă:

„Ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare.

Dar [permiteți răbdării] să-și facă [lucrarea desăvârșită], pentru ca să fiți desăvârșiți, întregi, și să nu duceți lipsă de nimic”.

În eforturile noastre de a găsi bucurie în mijlocul încercărilor noastre, am uitat că faptul de a avea răbdare este cheia pentru a lăsa acele încercări să lucreze spre binele nostru.

Regele Beniamin ne-a învățat să ne dezbrăcăm de omul firesc și să devenim „[sfinți] prin ispășirea lui Hristos Domnul și [să devenim] ca un copil, [ascultători, blânzi, umili, răbdători, plini de dragoste, dornici să ne supunem] tuturor lucrurilor” (Mosia 3:19).

În capitolul 6 din *Predicați Evanghelia Mea*, suntem învățați despre însușiri cheie ale lui Hristos pe care le putem emula: „Răbdarea este capacitatea de a îndura obstacole, probleme, opoziții sau suferințe fără să te superi, să fii frustrat sau neliniștit. Este capacitatea de a face voința lui Dumnezeu și de a accepta executarea ei la timpul stabilit de El. Când sunteți răbdători, îndurați încercările care vin asupra dumneavoastră și puteți face față adversităților cu calm și cu speranță” (*Preach My Gospel: A Guide to Missionary Service*, ediție revizuită [2019], p. 126).

Lucrarea desăvârșită a răbdării poate fi, de asemenea, ilustrată în viața unuia dintre ucenicii de la început ai lui Hristos, Simon Cananitul. Zeleții erau un grup de naționaliști iudei care se opuneau puternic guvernării romane. ZeLOTismul susținea violența împotriva romanilor, colaboratorilor lor iudei și saducheilor prădând pentru a obține provizii și desfășurând alte activități pentru a-și susține cauza (vedeți *Encyclopedia Britannica*, „ZeLOT”, britannica.com). Simon Cananitul era zeLOT (vedeți Luca 6:15). Imaginați-vi-l pe Simon încercând să-L înduplece pe Salvator să ridice armele, să conducă un grup de militanți sau să creeze haos în Ierusalim. Isus ne-a învățat:

„Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul...”

Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă...

Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu” (Matei 5:5, 7, 9).

Poate că Simon a acceptat și a susținut filosofia sa cu ardoare și pasiune, dar scripturile sugerează că, prin influența și exemplul Salvatorului, obiectivul lui s-a schimbat. Faptul de a fi ucenic al lui Hristos a devenit obiectivul central al acțiunilor vieții sale.

Când facem legăminte cu Dumnezeu și le ținem, Salvatorul ne poate ajuta să „[ne naștem] din nou; da, să [ne naștem] din Dumnezeu, să [ne schimbăm dintr-o stare] carnală și decăzută la o stare de dreptate, fiind mântuiți de Dumnezeu, devenind fiii și fiicele Lui” (Mosia 27:25).

Dintre toate năzuințele sociale, religioase și politice pline de zel din zilele noastre, fie ca această calitate de *ucenic al lui Isus Hristos* să fie afilierea noastră cea mai puternică și susținută! „Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.” (Matei 6:21) Să nu uităm, de asemenea, că, și după ce ucenicii credincioși au „împlinit voia lui Dumnezeu”, ei „[au avut] nevoie de răbdare” (Evrei 10:36).

Așa cum încercarea credinței noastre lucrează răbdare în noi, tot așa, când exercităm răbdare, credința noastră crește. Când credința noastră crește, crește și bucuria noastră.

În luna martie a acestui an, a doua noastră fiică, Emma, asemenea multor misionari ai Bisericii, a intrat în izolare obligatorie. Mulți misionari au venit încredințarea unor însărcinări noi. Mulți nu și-au primit binecuvântările din templu înainte de a pleca în câmpul misiunii. Vă mulțumim, vârstnici și surori! Vă iubim!

Emma și colega ei din Olanda, au fost foarte încordate în acele prime câteva săptămâni – încordate până la lacrimi în multe situații. Având doar scurte ocazii de a interacționa fizic și ieșiri în exterior limitate, bizuirea Emmei pe Dumnezeu a crescut. Ne-am rugat cu ea prin intermediul Internetului și am întrebat cum puteam ajuta. Ea ne-a rugat să luăm legătura cu prieteni cărora ea le preda pe Internet!

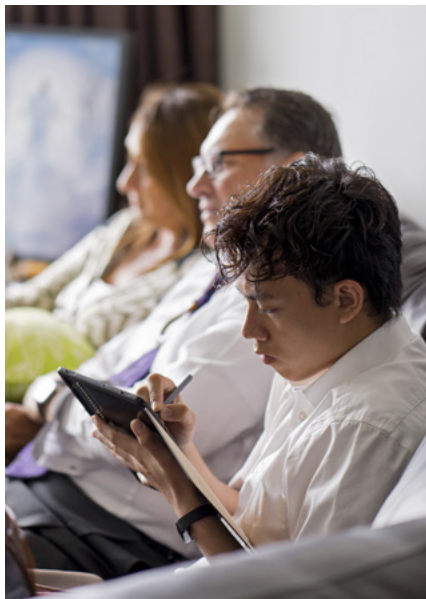
Familia noastră a început să ia legătura pe Internet cu prietenii Emmei din Olanda, unul câte unul. Noi i-am invitat să se alăture studiului săptămânal, pe Internet, al familiei noastre lărgite, din *Vino și urmează-Mă*. Floor, Laura, Renske, Freek, Benjamin, Stal și Muhammad au devenit toți prietenii noștri. Unii dintre prietenii noștri din Olanda au intrat „prin poarta cea strâmtă” (3 Nefi 14:13). Alora le este arătată „strâmtețea căii și îngustimea porții prin care ei trebuie să intre” (2 Nefi 31:9). Ei sunt frații și surorile noastre în Hristos. În fiecare săptămână, noi socotim totul ca pe o mare bucurie pe măsură ce lucrăm împreună la progresul nostru pe cărarea legămintelor.

Noi permitem răbdării să-și facă lucrarea desăvârșită (vedeți Iacov 1:4) în imposibilitatea noastră de a ne întâlni personal o perioadă, ca familii ale episcopiei. Dar noi socotim ca pe o bucurie creșterea credinței familiei noastre prin noile moduri tehnice de a lua legătura și prin studiul Cărții lui Mormon cu ajutorul materialului *Vino și urmează-Mă*.

Președintele Russell M. Nelson a promis: „Eforturile dumneavoastră consecvente în această acțiune – chiar și în momentele în care aveți impresia că nu prea aveți succes – vă vor schimba viața, pe cea a membrilor familiei dumneavoastră și lumea” („Să mergem înainte cu credință”, *Liahona*, mai 2020, p. 114).

Locul în care facem legămintele sacre cu Dumnezeu – templul – este închis temporar. Locul în care ținem legămintele făcute cu Dumnezeu – căminul – este deschis! Avem ocazia, acasă, să studiem și să cugetăm asupra frumuseții excepționale a legămintelor făcute în templu. Chiar și în lipsa intrării în acel spațiu fizic sacru, „[inima noastră]... se [va] bucura mult datorită binecuvântărilor care vor fi revărsate” (Doctrină și legămintele 110:9).

Mulți și-au pierdut locurile de muncă; alții au pierdut ocazii. Cu toate acestea, noi ne bucurăm alături de președintele Nelson, care, recent, a declarat: „Donațiile de post voluntare din partea membrilor noștri au crescut, la fel ca și donațiile voluntare către fondurile noastre umanitare... Împreună, vom birui această perioadă dificilă. Domnul vă va binecuvânta pe măsură ce continuați să-i binecuvântați pe alții” (pagina de Facebook a lui Russell M. Nelson, text publicat

Kuala Lumpur, Malaezia

pe 16 aug. 2020, facebook.com/russell.m.nelson).

„Îndrăzniți” este porunca din partea Domnului, nu „temeți-vă” (Matei 14:27).

Uneori, devenim nerăbdători când gândim că „facem totul bine” și încă nu primim binecuvântările pe care le dorim. Enoh a mers cu Dumnezeu 365 de ani înainte ca el și poporul lui să fie translați. Trei sute șazeci și cinci de ani de străduință de a face totul bine și, apoi, s-a întâmplat! (Vedeți Doctrină și legămintele 107:49.)

Moartea fratelui meu Chad a avut loc la doar câteva luni după ce am fost eliberați din chemarea de a prezida Misiunea Ogden, Utah. A fost un miracol că, în timp ce trăiam în partea de sud a Californiei, dintre toate cele 417 misiuni în care puteam fi desemnați în anul 2015, am fost desemnați în partea de nord a statului Utah. Casa misiunii era la doar 30 de minute cu mașina de casa lui Chad. Cancerul lui Chad a fost diagnosticat după ce ne-am primit însărcinarea pentru misiune. Chiar și în cea mai grea situație, noi am știut că Tatăl nostru Cereșc era grijuliu cu noi și ne ajuta să găsim bucurie.

Eu depun mărturie despre puterea mântuitoare, care sfințește, care ne ajută să ne umilim și care este plină de bucurie a Salvatorului Isus Hristos. Eu depun mărturie că, atunci când ne rugăm Tatălui Cereșc în numele lui Isus, El ne va răspunde. Depun mărturie că, atunci când auzim, dăm ascultare și atenție glasului Domnului și celui al profetului Său în viață, președintele Russell M. Nelson, putem permite răbdării să-și facă lucrarea desăvârșită și să socotim totul ca pe o mare bucurie. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

Vârstnicul Gary E. Stevenson
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Foarte plăcut Domnului

Vremurile de suferință și dezamăgire nu schimbă faptul că Domnul ne privește atent, deoarece El veghează asupra noastră, binecuvântându-ne.

Într-o zi, cu mulți ani în urmă, slujind în calitate de tineri misionari într-o ramură mică de pe mica insulă Amami Oshima, Japonia, colegul meu și cu mine am fost foarte entuziasmați când am aflat că președintele Spencer W. Kimball urma să viziteze Asia și că toți membrii și misionarii din Japonia fuseseră invitați la Tokyo pentru a-l asculta pe profet la o conferință de zonă. Împreună cu membrii ramurii, colegul meu și cu mine am început cu entuziasm să facem planuri pentru conferință, ceea ce însemna o călătorie de 12 ore cu barca pe Marea Chinei de Est până pe principalul teritoriu al Japoniei, urmată de o călătorie cu trenul de 15 ore până la Tokyo. Din păcate, însă, nu a fost să fie. Am fost înștiințați de președintele de misiune că eu și colegul meu nu vom putea participa la conferința de la Tokyo din cauza distanței și a duratei călătoriei.

În timp ce membrii din mica noastră ramură s-au îmbarcat spre Tokyo, noi am rămas pe insulă. Zilele următoare au fost liniștite și libere. Am desfășurat adunarea de împărtășanie singuri în micuța capelă, în timp ce sfinții din zilele din urmă și misionarii din Japonia au participat la conferință.

Sentimentul meu de dezamăgire personală s-a intensificat chiar dacă,

după câteva zile, i-am ascultat cu bucurie pe membrii ramurii care s-au întors de la conferință spunând că președintele Kimball a anunțat construirea unui templu la Tokyo. Erau foarte entuziasmați când au împărtășit împlinirea visului lor. Ei au descris cum, la auzul anunțului despre construirea templului, membrii și misionarii nu și-au putut stăpâni bucuria și au început să bată din palme.

Au trecut ani, dar încă îmi pot aminti dezamăgirea pe care am

Orem, Utah, S.U.A.

simțit-o deoarece nu am participat la acea adunare istorică.

În ultimele luni, am reflectat la această experiență, deoarece am observat că alții se confruntă cu o dezamăgire și suferință profunde – mult mai mari și mai profunde decât a mea ca tânăr misionar – cauzate de pandemia mondială COVID-19.

La începutul acestui an, în timp ce pandemia se răspândea, Prima Președinție a promis că „Biserica și membrii ei vor demonstra, cu credință, dedicarea noastră de a fi cetățeni buni și vecini buni”¹ și că vom „[fi] foarte prudenți”². Astfel, am trecut prin suspendarea adunărilor Bisericii la nivel mondial, întoarcerea în țările din care provin a mai mult de jumătate din misionarii Bisericii și închiderea tuturor templelor Bisericii. Mii dintre dumneavoastră vă pregăteți să intrați în templu pentru rânduieli pentru cei vii – inclusiv pecetluiri în templu. Alții dintre dumneavoastră v-ați încheiat mai devreme slujirea ca misionari sau ați fost eliberați temporar și redefiniți.

În această perioadă, conducătorii din guvern și educație au închis școlile – ceea ce, în consecință, a afectat absolvirile și a dus la anularea evenimentelor și activităților sportive, sociale, culturale și educaționale. Mulți dintre dumneavoastră v-ați pregătit pentru evenimente, spectacole și competiții sportive care nu s-au desfășurat.

Mai trist este gândul că familiile au pierdut persoane dragi în această perioadă; majoritatea nu au putut organiza funeralii sau alte adunări după cum au sperat.

Pe scurt, mulți, mulți dintre dumneavoastră v-ați confruntat cu dezamăgire, tristețe și descurajare sfâșietoare. Așadar, cum ne putem vindeca, cum putem îndura și cum

putem merge înainte când lucrurile par atât de tulburi?

Profetul Nefi a început să graveze pe plăcile mici când era adult. Când a privit înapoi la viața și slujirea sa, el a oferit o reflecție importantă, chiar în primul verset din Cartea lui Mormon. Acest verset ilustrează un principiu important pe care trebuie să-l avem în vedere în zilele noastre. După cuvintele sale bine cunoscute: „Eu, Nefi, fiind născut din părinți de seamă”, el a scris: „Și văzând multe suferințe în cursul zilelor mele, totuși, fiind foarte plăcut Domnului în toate zilele mele”³.

Deoarece studiem Cartea lui Mormon, suntem familiarizați cu numeroasele suferințe la care Nefi face referire. Cu toate acestea, după recunoașterea suferințelor sale în cursul zilelor sale, Nefi ne oferă perspectiva pe care a dobândit-o din Evanghelia cu privire la a fi foarte plăcut Domnului în toate zilele sale. Vremurile de suferință și dezamăgire nu schimbă faptul că Domnul ne privește atent, deoarece El veghează asupra noastră, binecuvântându-ne.

Recent, Lesa și cu mine ne-am întâlnit online cu aproximativ 600 de misionari în Australia, dintre care majoritatea erau, într-o oarecare măsură, sub izolare sau restricții legate de COVID-19, mulți slujind din apartamentele lor. Împreună, am vorbit despre persoane din Noul Testament, Cartea lui Mormon și Doctrină și Legăminte pe care Domnul le-a binecuvântat pentru a îndeplini lucruri mărețe în timp de adversitate. Toate au fost caracterizate mai mult de ceea ce au putut face cu ajutorul Domnului decât de ceea ce nu au putut face ca urmare a perioadelor de detenție și restricție.

Citim despre Pavel și Sila, care, în timp ce erau întemnițați, s-au rugat, au

Orașul Guatemala, Guatemala

cântat, au propovăduit, au mărturisit – și chiar l-au botezat pe temnicer.⁴

Și, din nou, despre Pavel, la Roma, care a fost arestat la domiciliu timp de doi ani, timp în care el a „vestit Împărăția lui Dumnezeu”⁵ în mod continuu „[propovăduind] cele privitoare la Domnul Isus Hristos”⁶.

Despre Nefi și Lehi, fiii lui Helaman, care, după abuzuri și întemnițare, au fost înconjurați de o coloană de foc în timp ce „[glasul] liniștit [al Domnului], de o blândețe deplină... pătrundea chiar până în [sufletul asupritorilor lor]”⁷.

Despre Alma și Amulec din Amonihă, care au aflat că mulți „au crezut... și au început să se pocăiască și să cerceteze scripturile”⁸, chiar dacă, apoi, ei au fost batjocoriți și lăsați fără mâncare, apă sau haine, legați și închiși în închisoare⁹.

Și, în cele din urmă, despre Joseph Smith, care, în timp ce suferea în închisoarea Liberty, s-a simțit abandonat și uitat iar, apoi, a auzit cuvintele Domnului: „Aceste lucruri... vor fi pentru binele tău”¹⁰ și „Dumnezeu va fi cu tine în vecii vecilor”¹¹.

Fiecare dintre ei a înțeles ceea ce știa Nefi: că, deși au avut parte de multe suferințe în cursul zilelor lor, erau foarte plăcuți Domnului.

Situația noastră, ca membri în mod individual și ca Biserică, este similară în modul în care am fost foarte plăcuți Domnului în vremurile dificile cu care ne-am confruntat în ultimele câteva luni. În timp ce citez aceste exemple, permiteți-le, de asemenea, să vă întărească mărturia despre calitatea de văzător a profetului nostru în viață, care ne-a pregătit cu modificări înainte de orice indiciu despre pandemie,

fapt care ne-a permis să îndurăm încercările care au venit.

Primul exemplu este acela că **studiul nostru al Evangheliei este mai concentrat asupra căminului și susținut de Biserică.**

Cu doi ani în urmă, președintele Russell M. Nelson a spus: „Ne-am obișnuit să ne gândim că «biserica» este ceva ce se întâmplă în casele de întruniri, susținut de ceea ce se întâmplă acasă. Avem nevoie de o [modificare] a acestui tipar... *O biserică centrată pe cămin*, susținută de ceea ce se întâmplă în clădirile [noastre]¹². Ce modificare profetică! Învățarea din Evanghelie concentrată asupra

Kuala Lumpur, Malaezia

căminului a fost pusă în practică odată cu închiderea temporară a caselor de întruniri. Chiar dacă lumea începe să revină la normalitate și ne întoarcem în capele, vom dori să ne păstrăm tiparele de studiu și învățare a Evangheliei concentrate asupra căminului, dezvoltate în timpul pandemiei.

Al doilea exemplu că suntem foarte plăcuți Domnului este revelația despre slujirea **într-un mod mai bun și mai sfânt.**

În anul 2018, președintele Nelson a prezentat slujirea ca o modificare „în legătură cu modul în care ne îngrijim unii de alții”¹³. Pandemia a oferit numeroase ocazii de a ne îmbunătăți abilitățile de slujire. Frații și surorile care slujesc, tinerele fete și tinerii băieți și alții și-au oferit ajutorul pentru a lua legătura, a discuta, a se îngriji de curți, a oferi mâncare, a trimite mesaje prin mijloace tehnice și a oferi rânduiala împărțășaniei pentru a-i binecuvânta pe cei aflați în nevoie. Biserica însăși a slujit altora în timpul pandemiei, cu o distribuție fără precedent de produse către băncile de alimente, adăposturile pentru oameni fără locuință și centrele de sprijin pentru imigranți și cu proiecte de ajutorare a oamenilor din zonele cele mai afectate de foamete. Surorile din cadrul Societății de Alinare și familiile lor au răspuns provocării de a confecționa milioane de măști pentru cei care lucrează în domeniul medical.

Un ultim exemplu că suntem binecuvântați în mijlocul suferinței este **găsirea unei bucurii mai mari în faptul de a putea face din nou rânduiei în templu.**

Acest lucru este cel mai bine descris cu ajutorul unei povestiri. Când sora Kaitlyn Palmer și-a primit chemarea în misiune, în luna aprilie a acestui an, a fost entuziasmată să

fie chemată ca misionară, dar a simțit că este la fel de important și special să meargă la templu pentru a-și primi înzestrarea și pentru a face legăminte sacre. La scurt timp după ce și-a programat înzestrarea, s-a anunțat că toate templele se vor închide temporar din cauza pandemiei. După ce a primit aceste informații triste, ea a aflat că va participa la centrul de pregătire a misionarilor (CPM) online, de acasă. În pofida acestor dezamăgiri, Kaitlyn s-a concentrat pe păstrarea unei atitudini pozitive.

În lunile care au urmat, sora Palmer nu și-a pierdut niciodată speranța de a merge la templu. Familia ei a postit și s-a rugat ca templele să se deschidă înainte de plecarea ei. Kaitlyn își începea adesea diminețile petrecute la CPM de acasă spunând: „Astăzi va fi ziua în care vom primi un miracol și se vor deschide templele?”

În data de 10 august, Prima Președintă a anunțat că templul lui Kaitlyn avea să se redeschidă pentru rânduiei pentru cei vii chiar în ziua în care avea programat, dimineața devreme, zborul către misiunea ei. Nu ar fi putut să meargă la templu și să ajungă la timp pentru zbor. Cu puține speranțe de succes, familia ei l-a contactat pe președintele templului, Michael Vellinga, pentru a vedea dacă exista vreo modalitate prin care miracolul pentru care se rugaseră putea fi îndeplinit. Ei au primit răspuns la rugăciunile și postul lor.

La ora 2:00 dimineața, cu câteva ore înainte de plecarea ei, sora Palmer și membrii familiei ei, în lacrimi, au fost întâmpinați la ușile templului de președintele templului, care le-a spus zâmbind: „Bună dimineața, familie Palmer. Bine ați venit la templu!”. După ce și-a primit înzestrarea, au fost îndemnați să se grăbească,

Villa Alemana, Marele Valparaíso, Chile

deoarece următoarea familie aștepta la ușile templului. Au mers direct la aeroport, la timp pentru zborul către misiunea ei.

Rânduiețile din templu pe care nu le-am înfăptuit în ultimele luni par mai prețioase decât ne-am imaginat anterior, întrucât templele din întreaga lume se redeschid în etape.

În încheiere, vă rog să ascultați cuvintele încurajatoare, entuziasman-te, înălțătoare ale profetului Joseph Smith. Nu am putea crede niciodată că le-a scris în suferință și izolare, con-strâns și restricționat într-o casă din

Due Carrare, Padua, Italia

Nauvoo, ascunzându-se de cei care căutau să-l aresteze ilegal:

„Ori, ce auzim în Evanghelia pe care am primit-o? Un glas de bucurie! Un glas de îndurare venit din cer; și un glas de adevăr ieșind din pământ; vești bune pentru cei morți; un glas de bucurie pentru cei vii și cei morți; vești bune de mare bucurie...”

Să nu perseverăm noi într-o cauză așa măreață? Mergeți înainte și nu înapoi. Curaj... și înainte, înainte, spre victorie! Inima voastră să se bucure și să fie foarte veselă. Pământul să izbucnească în cântece.”¹⁴

Dragi frați și surori, cred că, într-o zi, fiecare dintre dumneavoastră va privi înapoi la evenimentele anulate, la tristețea, dezamăgirea și singurătatea pricinuite de vremurile dificile prin care trecem, pentru a constata că aceste amintiri sunt eclipsate de binecuvântări alese și o credință și o mărturie mai mari. Cred că, în această viață și în viața care va urma, suferințele dumneavoastră, momentele dumneavoastră dificile vor fi sfințite spre binele dumneavoastră.¹⁵ Mă rog ca, asemenea lui Nefi, să recunoaștem

suferințele în cursul zilelor noastre, recunoscând, în același timp, că suntem foarte plăcuți Domnului.

Închei cu mărturia mea despre Isus Hristos, care a cunoscut suferința și, ca parte a ispășirii Sale infinite, a coborât sub toate lucrurile.¹⁶ El ne înțelege întristarea, durerea și disperarea. El este Salvatorul, Mântuitorul, Izbăvitorul nostru, speranța și consolarea noastră. Despre aceasta depun mărturie în numele sfânt al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Scrisoare din partea Primei Președinții, 16 apr. 2020.
2. Scrisoare din partea Primei Președinții, 19 mai 2020.
3. 1 Nefi 1:1.
4. Vedeți Faptele apostolilor 16:24-33.
5. Faptele apostolilor 28:23.
6. Faptele apostolilor 28:31.
7. Helaman 5:30.
8. Alma 14:1.
9. Vedeți Alma 14:22.
10. Doctrină și legăminte 122:7.
11. Doctrină și legăminte 122:9.
12. Russell M. Nelson, „Cuvânt de deschidere”, *Liahona*, nov. 2018, p. 7.
13. Russell M. Nelson, „Cu toți-n munca Domnului să înaintăm”, *Liahona*, mai 2018, p. 118.
14. Doctrină și legăminte 128:19, 22.
15. Vedeți 2 Nefi 2:2.
16. Vedeți Doctrină și legăminte 122:8.

Milton Camargo

primul consilier în Președinția generală a Școlii de duminică

Cereți, căutați și bateți

O parte importantă a planului Tatălui Ceresc este ocazia pe care o avem de a vorbi cu El oricând dorim.

În urmă cu patru luni, în timp ce studiam din scripturi, citeam despre misiunea lui Alma în Amoniha când am găsit această sugestie din *Vino și urmează-Mă*: „În timp ce citiți despre binecuvântările mari pe care Dumnezeu le-a oferit poporului lui Nefi (vedeți Alma 9:19-23), cugetați la binecuvântările mari pe care El vi le-a oferit”¹. Am hotărât să fac o listă cu binecuvântările pe care Dumnezeu mi le-a oferit și să o consemnez în versiunea mea digitală a manualului. În doar câteva minute, am făcut o listă cu 16 binecuvântări.

Cele mai importante dintre ele erau marile binecuvântări ale milei Salvatorului și ale sacrificiului ispășitor făcut pentru mine. Am scris, de asemenea, despre binecuvântarea pe care am avut-o de a-L reprezenta pe Salvator în calitate de tânăr misionar în Portugalia și, mai târziu, alături de draga mea parteneră eternă, Patricia, în Misiunea Sud, Porto Alegre, Brazilia, unde am slujit alături de 522 de misionari puternici și minunați. Vorbind despre Patricia, multe dintre binecuvântările pe care le-am consemnat în acea zi sunt binecuvântări de care ne-am bucurat împreună de-a lungul celor 40 de ani de căsătorie – inclusiv pecetluirea noastră în Templul São Paulo, Brazilia, cei trei copii minunați, soții și soțiile lor și cei 13 nepoți ai noștri.

Gândurile mele s-au îndreptat, de asemenea, și către părinții mei neprihăniți, care m-au crescut învățându-mă principiile Evangheliei. Mi-am amintit, în mod special, de un moment în care iubitoarea mea mamă a îngenuncheat alături de mine să se roage lângă patul meu când aveam în jur de 10 ani. Ea trebuie să fi simțit că, dacă rugăciunile mele aveau să ajungă la Tatăl meu din Ceruri, trebuia să le îmbunătățesc. Așa că ea a spus: „Mai întâi, mă voi ruga eu și, după rugăciunea mea, te rogi tu”. Ea a continuat să facă acest lucru timp de multe nopți, până când a avut încredere că am

învățat prin principiu și prin practică cum să vorbesc cu Tatăl Ceresc. Îi voi fi veșnic recunoscător pentru că m-a învățat să mă rog, pentru că am învățat că Tatăl meu Ceresc îmi ascultă rugăciunile și răspunde la acestea.

De fapt, aceasta a fost o altă binecuvântare pe care am inclus-o în lista mea – darul de a putea auzi și a afla voia Domnului. O parte importantă a planului Tatălui Ceresc este ocazia pe care o avem de a vorbi cu El oricând dorim.

O invitație de la Domnul

Când Salvatorul a vizitat continentul american după învierea Sa, El a repetat invitația pe care o făcuse ucenicilor Săi în Galileea. El a spus:

„Cere și ți se va da; caută și vei găsi; bate și ți se va deschide.

Căci oricine va cere va primi; iar acela care va căuta va găsi; iar acela care va bate i se va deschide” (3 Nefi 14:7-8; vedeți, de asemenea, Matei 7:7-8).

Profetul nostru, președintele Russell M. Nelson, ne-a făcut o invitație similară în zilele noastre. Dânsul

Orașul Sugar, Idaho, S.U.A.

a spus: „Rugați-vă, în numele lui Isus Hristos, în legătură cu preocupările dumneavoastră, temerile dumneavoastră, slăbiciunile dumneavoastră – da, chiar dorințele inimii dumneavoastră. Și, apoi, ascultați! Scrieți gândurile care vă vin în minte. Consemnați-vă sentimentele și puneți în practică ceea ce sunteți îndemnați să faceți. Când repetați acest proces, zi după zi, lună după lună, an după an, veți «progresa în principiul revelației»².

Președintele Nelson a adăugat: „În zilele care vor veni, nu va fi posibil să supraviețuim spiritual fără influența îndrumătoare, conducătoare, alinătoare și constantă a Duhului Sfânt”³.

De ce este revelația atât de esențială pentru supraviețuirea noastră spirituală? Pentru că lumea poate fi confuză și zgomotoasă, plină de înșelăciune și lucruri care ne distrag atenția. Comunicarea cu Tatăl nostru din Cer ne permite să sortăm ceea ce este adevărat și ceea ce este fals, ceea ce este relevant pentru planul Domnului pentru noi și ceea ce nu este. Lumea poate fi, de asemenea, dură și sfâșietoare. Dar pe măsură ce ne deschidem inima în rugăciune, vom simți mângâierea care vine de la Tatăl nostru din Cer și asigurarea că El ne iubește și ne prețuiește.

Cereți

Domnul a spus că „oricine va cere va primi”. A cere pare simplu și totuși este ceva puternic, deoarece dezvăluie dorințele și credința noastră. Cu toate acestea, este nevoie de timp și răbdare pentru a învăța să înțelegem glasul Domnului. Acordăm atenție gândurilor și sentimentelor care ne vin în minte și inimă și le scriem, după cum ne-a sfătuit profetul nostru să facem. Consemnarea impresiilor noastre este o parte importantă a faptului de a primi. Ne ajută să ne amintim,

Lotopa, Samoa

să recapitulăm și să simțim, din nou, ceea ce ne învață Domnul.

Recent, o persoană dragă mi-a spus: „Cred că revelația personală este adevărată. Cred că Duhul Sfânt îmi va arăta toate lucrurile pe care trebuie să le fac.⁴ Este ușor să cred când simt că inima mea arde cu o convingere neîndoielnică.⁵ Dar ce pot face ca Duhul Sfânt să-mi vorbească mereu la acest nivel?”

Pentru persoana dragă și pentru voi toți, aș spune că și eu aș dori să simt în mod constant acele îndemnuri puternice din partea Spiritului și să văd întotdeauna în mod clar calea pe care trebuie să o urmez. Dar, acest lucru nu se întâmplă. Totuși, ceea ce am putea simți mai des este glasul blând și liniștit al Domnului care ne șoptește minții și inimii: „Sunt aici. Te iubesc. Continuă, fă tot ceea ce poți. Te voi ajuta”. Nu trebuie să știm totul sau să vedem totul întotdeauna.

Glasul blând și liniștit întărește, încurajează și alină – și, de multe ori, este exact ceea ce avem nevoie în

ziua respectivă. Duhul Sfânt este real, iar îndrumările Sale sunt reale – și cele mari și cele mici.

Căutați

Domnul a mai promis: „Acela care va căuta va găsi”. Căutarea implică efort mental și spiritual – cugetare, testare, încercare și studiu. Căutăm pentru că avem încredere în promisiunile Domnului. „Căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este, și că răsplătește pe cei ce-L caută” (Evrei 11:6). Când căutăm, recunoaștem, fiind umili, că mai avem multe de învățat și că Domnul ne va ajuta să înțelegem mai bine, pregătindu-ne să primim mai mult. „Căci iată, așa spune Domnul Dumnezeu: Eu voi da copiilor oamenilor rând după rând, precept după precept, aici puțin și acolo puțin... căci celui care primește Eu îi voi da mai mult” (2 Nefi 28:30).

Bateți

În cele din urmă, Domnul a spus: „Aceluia care va bate i se va

Salzburg, Austria

deschide”. A bate înseamnă a acționa având credință. Când Îl urmăm acționând, Domnul deschide calea înaintea noastră. Există un imn frumos care ne învață: „Sluțește! Nu poți doar visa la casa ce sus [vom] avea. Să faci bine-i plăcere, este mângâiere, e binecuvântarea ta”⁶. Vârstnicul Gerrit W. Gong, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli a explicat, de curând, că revelația vine adesea în timp ce înfăptuim un bine. Dânsul a spus: „În timp ce încercăm să slujim celor din jurul nostru, cred că Domnul ne oferă mai mult din dragostea Sa pentru ei și, prin urmare, pentru noi. Cred că auzim glasul Său – Îl simțim într-un mod diferit – pe măsură ce ne rugăm pentru a-i ajuta pe cei din jurul nostru, deoarece aceasta este una dintre rugăciunile la care El dorește cel mai mult să răspundă”⁷.

Exemplul lui Alma

Această sugestie simplă din „*Vino, și urmează-Mă*” de a mă gândi la binecuvântările pe care le-am primit a adus un spirit plăcut și câteva înțelegeri spirituale neașteptate. Pe măsură ce am continuat să citesc despre Alma și despre slujirea sa în Amoniha, am descoperit că Alma este un bun exemplu despre ceea ce înseamnă să ceri, să cauți și să bați. Citim că „Alma a muncit mult în spirit, luptându-se cu Dumnezeu în rugăciune fierbinte, ca El să reverse din Spiritul Său asupra oamenilor”. Însă, rugăciunii respective nu i s-a răspuns așa cum el spera și Alma a fost alungat din oraș. „Copleșit de suferință”, Alma era pe cale să renunțe, când un înger a transmis acest mesaj: „Binecuvântat ești tu, Alma; de aceea, ridică-ți capul și bucură-te pentru că ai mare motiv de bucurie”. Apoi, îngerul i-a spus să se

întoarce în Amoniha și să încerce din nou, iar Alma „s-a întors în grabă”⁸.

Ce învățăm de la Alma despre a întreba, a căuta și a bate? Învățăm că rugăciunea necesită trudă spirituală și nu duce întotdeauna la rezultatul pe care îl sperăm. Dar, când ne simțim descurajați sau copleșiți de suferință, Domnul ne oferă alinare și putere în diferite moduri. Este posibil ca El să nu răspundă la toate întrebările noastre sau să rezolve toate problemele noastre imediat; ci, El ne încurajează să continuăm să încercăm. Dacă apoi, facem ca, numaidecât, planul nostru să fie în armonie cu planul Său, El ne va deschide calea, așa cum a făcut și pentru Alma.

Depun mărturie că aceasta este dispensația plenitudinii Evangheliei. Ne putem bucura de binecuvântările ispășirii lui Isus Hristos în viața noastră. Scripturile sunt extrem de disponibile nouă. Suntem conduși de profeți care ne învață voia Domnului pentru vremurile grele în care trăim. În plus, avem acces direct la revelație oferită nouă, astfel încât Domnul să ne poată alina și îndruma în mod personal. Așa cum i-a spus îngerul lui Alma, avem „mare motiv de bucurie” (Alma 8:15). În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. *Vino și urmează-Mă – pentru persoane și familii: Cartea lui Mormon, 2020* (2019), p. 91
2. Russell M. Nelson, „Revelație pentru Biserică, revelație pentru viața noastră”, *Liahona*, mai 2018, p. 95; citând din *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 138.
3. Russell M. Nelson, „Revelație pentru Biserică, revelație pentru viața noastră”, p. 96
4. Vedeți 2 Nefi 32:5.
5. Vedeți Doctrină și legăminte 9:8.
6. „Am făcut eu un bine?”, *Immuri*, nr. 140.
7. „Cum urmez îndemnul #AscultaL – vârstnicul Gerrit W. Gong” (prezentare video), ChurchofJesusChrist.org.
8. Vedeți Alma 8:10-18.

vârșnicul Dale G. Renlund
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeu

Să faci dreptate înseamnă să te porțezi cinstit față de Dumnezeu. Noi ne comportăm cinstit față de Dumnezeu umblând smerit cu El. Noi ne comportăm cinstit față de alții iubind mila.

În calitate de ucenici ai lui Isus Hristos și ca sfinți din zilele din urmă, noi ne străduim – și suntem încurajați să ne străduim – să facem mai bine și să fim mai buni.¹ Poate v-ați întregat, la fel cum am făcut și eu: „Fac eu destul?” „Ce altceva ar trebui să mai fac?” sau: „Cum pot eu, o persoană imperfectă, să devin demn pentru a locui cu Dumnezeu într-o stare de fericire fără de sfârșit?”²

Mica, profetul din Vechiul Testament, a adresat întregerea în acest fel: „Cu ce voi întâmpina pe Domnul și cu ce mă voi pleca înaintea Dumnezeului Celui Preaînalt?”³ Mica, ironic, s-a întregat dacă chiar și jertfele exorbitante ar putea fi suficiente pentru a compensa păcatul spunând: „Primește Domnul oare mii de berbeci sau zeci de mii de râuri de untdelemn? Să dau eu pe întâiul meu născut... pentru păcatul sufletului meu?”⁴

Răspunsul este nu! Faptele bune nu sunt suficiente. Salvarea nu este câștigată de noi.⁵ Nici chiar vastele sacrificii sugerate de Mica nu ne pot mântui

de cel mai mic păcat. Lăsată pe seama resurselor noastre, perspectiva de a ne întregi să trăim în prezența lui Dumnezeu este fără speranță.⁶

Fără binecuvântările care vin de la Tatăl Ceresc și Isus Hristos, noi, singuri, nu putem niciodată să facem destul sau să fim suficient de buni. Vestea cea bună, cu toate acestea, este că, datorită lui Isus Hristos și prin El, putem deveni destul de buni.⁷ Toți oamenii vor fi salvați de la moartea fizică prin harul lui Dumnezeu, prin moartea și învierea lui Isus Hristos.⁸ Și, dacă ne întregim inimile spre Dumnezeu, salvarea de la moartea spirituală este disponibilă tuturor „prin ispășirea lui [Isus] Hristos... supunându-se legilor și rânduielilor Evangheliei”⁹. Noi putem fi mântuiți de păcat pentru a sta curați și puri înaintea lui Dumnezeu. După cum a explicat Mica: „[Dumnezeu ți-a] arătat, omule, ce este bine și ce alta cere Domnul de la tine, decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeul tău”¹⁰.

Îndrumarea lui Mica de a ne întregi inimile spre Dumnezeu și de a fi demni să dobândim salvarea conține trei elemente care sunt legate între ele. Să faci dreptate înseamnă să acționezi în mod cinstit cu Dumnezeu și cu alți oameni. Noi ne comportăm cinstit față de Dumnezeu umblând smerit cu El. Noi ne comportăm cinstit față de alții iubind mila. Să faci dreptate înseamnă deci să punem în practică cea dintâi și cea mai mare poruncă, precum și cea de-a doua, asemenea ei: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău... [și] să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”¹¹.

Să faci dreptate și să umbli smerit cu Dumnezeu înseamnă să ne abatem mâna, în mod intenționat, de la nelegiuire, să urmăm legile Sale și să judecăm după adevăr.¹² O persoană dreaptă se îndepărtează de păcat și se întregi spre Dumnezeu, face legăminte cu El și este credincioasă acelor legăminte. O persoană dreaptă

San Lucas Sacatepéquez, Guatemala

alege să țină poruncile lui Dumnezeu, se pocăiește când nu reușește să-și respecte țelul și continuă să încerce.

Când Hristos înviaț i-a vizitat pe nefiți, El a explicat că legea lui Moise a fost înlocuită cu o lege mai mare. El i-a instruit să nu mai „[ofere]... jertfe și daruri arse”, ci să ofere „o inimă frântă și un spirit smerit”. De asemenea, El a promis: „Și oricine va veni către Mine cu inima frântă și cu spiritul smerit, pe acela îl voi boteza Eu cu foc și cu Duhul Sfânt”¹³. Când primim și folosim darul Duhului Sfânt după botez, ne putem bucura de însoțirea constantă a Duhului Sfânt care ne va învăța toate lucrurile pe care trebuie să le facem,¹⁴ inclusiv cum să umblăm smeriți cu Dumnezeu.

Sacrificiul lui Isus Hristos pentru păcatele noastre și salvarea de la moartea spirituală sunt disponibile tuturor celor care au o inimă frântă și un spirit smerit.¹⁵ O inimă frântă și un spirit smerit ne îndeamnă să ne pocăim în fiecare zi și să încercăm să devenim mai asemănători Tatălui Ceresc și lui Isus Hristos. Când facem aceasta, primim puterea purificatoare, vindecătoare și întăritoare a Salvatorului. Noi, nu doar facem dreptate și umblăm smeriți cu Dumnezeu, ci, de asemenea, învățăm să iubim mila în felul în care Tatăl Ceresc și Isus Hristos o iubesc.

Dumnezeu găsește bucurie în milă și nu se împotrivesc folosirii milei. Mica i-a spus lui Iehova: „Care Dumnezeu este ca Tine, care ierți nelegiuirea... [vei avea iarăși] milă de noi” și „vei arunca în fundul mării toate păcatele”¹⁶. Pentru a iubi mila așa cum o iubește Dumnezeu trebuie, de asemenea, să fii drept cu ceilalți și nu să-i maltratezi.

Importanța de a nu-i maltrata pe alții este subliniată într-o anecdotă

despre Hillel cel Bătrân, un iudeu erudit, care a trăit în primul secol înainte de Hristos. Unul dintre cursanții lui Hillel era exasperat de complexitatea Torei – cele cinci cărți ale lui Moise cu cele 613 porunci ale lor și interpretări scrise de rabini. Cursantul l-a provocat pe Hillel să explice Tora folosind doar timpul în care Hillel ar fi putut să stea într-un picior. Hillel poate nu avea un echilibru bun, dar a acceptat provocarea. El a citat din Leviticul, spunând: „Să nu te răzbuni și să nu ții necaz pe copiii popoului tău, [dar] să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”¹⁷. Apoi, Hillel a încheiat repede: „Ce ție nu-ți place, nu-i face aproapelui tău. Aceasta este toată Tora, restul este comentariu. Du-te și studiază!”¹⁸.

Să te comporți în mod cinstit față de alții face parte din mila plină de iubire. Să reflectăm asupra unei conversații pe care am auzit-o fără să vreau, cu zeci de ani în urmă, în secția de urgențe a Spitalului John Hopkins din Baltimore, Maryland, din Statele Unite. Un pacient, domnul Jackson, era o persoană plăcută, care era bine cunoscută de personalul spitalului. El mai fusese spitalizat, de multe ori, pentru tratarea unor boli legate de consumul de alcool. De data aceasta, domnul Jackson s-a întors la spital

pentru simptome care aveau să fie diagnosticate ca inflamație a pancreasului provocată de consumul de alcool.

Spre sfârșitul turei sale, doctorul Cohen, un medic sânguincios și admirat, l-a evaluat pe domnul Jackson și a hotărât că spitalizarea era necesară. Doctorul Cohen a desemnat-o pe doctorița Jones, care intra în următoarea tură, să-l interneze pe domnul Jackson și să-i supravegheze tratamentul.

Doctorița Jones urmasse o prestigioasă școală medicală și tocmai își începea studiile postuniversitare. În timpul acestei pregătiri istovitoare era, deseori, privată de somn. fapt care a contribuit, probabil la răspunsul negativ al dânzei. Confruntată cu cea de-a cincea persoană spitalizată de dânsa în acea noapte, ea s-a plâns cu glas tare doctorului Cohen. Considera că era nedrept ca ea să petreacă multe ore îngrijindu-l pe domnul Jackson mai ales că situația gravă în care se afla era auto-provocată.

Răspunsul categoric al doctorului Cohen a fost dat aproape în șoaptă. El a spus: „Doamna doctor Jones, ați devenit medic pentru a îngriji oame-nii și a munci pentru a-i vindeca. Nu ați devenit medic pentru a-i judeca. Dacă nu înțelegeți diferența, nu aveți

São Paulo, Brazilia

dreptul să fiți instruită în această instituție”. După această muștrare, doctorița Jones a avut grijă cu sârguință de domnul Jackson în timpul spitalizării.

De atunci, domnul Jackson a murit. Amândoi medicii, doctorița Jones și doctorul Cohen au avut cariere strălucite. Dar, într-un moment important în instruirea sa, doctorița Jones a avut nevoie să i se amintească să facă dreptate, să iubească mila și să-l îngrijească pe domnul Jackson fără să judece.¹⁹

De-a lungul anilor, această aducere aminte mi-a fost de ajutor. Să iubim mila nu înseamnă doar să iubim mila pe care Dumnezeu ne-o oferă; noi ne bucurăm că Dumnezeu oferă aceeași milă și celorlalți. Și noi urmăm exemplul Său. „Toți sunt egali în fața lui Dumnezeu”²⁰ și noi, toți, avem nevoie de tratament spiritual pentru a fi ajutați și vindecați. Domnul a spus: „Voi nu trebuie să puneți o ființă mai presus decât alta sau un om nu trebuie să se creadă mai presus decât altul”²¹.

Isus Hristos a exemplificat ce înseamnă să faci dreptate și să iubești mila. De bună voie, el a avut de-a face cu păcătoși, pe care i-a tratat în mod cinstit și cu respect. El a propovăduit bucuria de a ține poruncile lui Dumnezeu și a căutat să-i înalțe și nu să-i condamne pe cei care se confruntau cu dificultăți. El i-a denunțat pe cei care L-au criticat pentru că slujea oamenilor pe care ei îi considerau nedemni.²² Asemenea fățarnicie Îl jignea și, încă, Îl jignește.²³

Pentru a fi asemenea lui Hristos, o persoană face dreptate, comportându-se într-un mod cinstit față de Dumnezeu și alți oameni. O persoană dreaptă se poartă civilizată prin cuvinte și fapte și recunoaște că diferențele privind viziunea asupra vieții sau crezurile nu împiedică bunătatea și

prietenia sincere. Persoanele care acționează în mod drept „nu [vor] avea dorința să [facă] rău [una alteia], ci să [trăiască] în pace”²⁴ [una cu alta].

Pentru a fi asemenea lui Hristos, o persoană iubește mila. Oamenii care iubesc mila nu critică; ei dau dovadă de compasiune față de ceilalți și, în mod deosebit, față de cei care sunt mai puțin norocoși; ei sunt amabili, buni și cinștiți. Aceste persoane îi tratează pe toți cu dragoste și înțelegere, indiferent de caracteristici precum rasă, sex, afiliere religioasă, orientare sexuală, situație social-economică sau diferențe de trib, de clan sau de naționalitate. Acestea sunt înlocuite de dragostea asemănătoare cu cea a lui Hristos.

Pentru a fi asemenea lui Hristos, o persoană Îl caută pe Dumnezeu²⁵, umblă smerit cu El, caută să fie plăcută Lui și ține legămintele făcute cu El. Cei care umblă smeriți cu El își amintesc ceea ce au făcut Tatăl Ceresc și Isus Hristos pentru ei.

Fac eu destul? Ce altceva ar trebui să mai fac? Ceea ce facem, ca răspuns la aceste întrebări, este esențial pentru fericirea noastră în această viață și în eternitate. Salvatorul nu vrea să considerăm salvarea ca ceva de la sine înțeles. Chiar și după ce am făcut legămintele sacre, există posibilitatea ca noi „să [cădem] din har și să [ne despărțim] de Dumnezeu cel viu”. De aceea, ar trebui „să [luăm] în considerare și să [ne rugăm] întotdeauna, ca nu cumva să [cădem] în ispită”²⁶.

În același timp, Tatăl nostru Ceresc și Isus Hristos nu doresc să nu fim în stare să acționăm în niciun fel din cauza nesiguranței continue în timpul călătoriei noastre din viața muritoare, întrebându-ne dacă am făcut destul pentru a fi salvați și exaltați. Cu siguranță, Ei nu vor ca noi să fim chinuți de greșelile de

Chiba, Japonia

care ne-am pocăit, gândindu-ne la ele ca la răni care nu se vindecă niciodată⁷ sau să fim excesiv de temători că ne-am putea poticni din nou.

Noi ne putem evalua propriul progres. Putem ști că „ne trăim viețile în acord cu voia lui Dumnezeu”²⁸ când facem dreptate, iubim mila și umblăm smeriți cu Dumnezeul nostru. Noi integrăm atributele Tatălui Ceresc și ale lui Isus Hristos în caracterele noastre și ne iubim unul pe altul.

Când faceți aceste lucruri, veți urma cărarea legămintelor și veți deveni demni să „locuiți cu Dumnezeu într-o stare de fericire fără de sfârșit”²⁹. Sufletele dumneavoastră vor fi pline de slava lui Dumnezeu și de lumina vieții fără de sfârșit.³⁰ Veți fi plini de bucurie neimaginată.³¹ Eu depun mărturie că Dumnezeu trăiește și că Isus este Hristosul, Salvatorul și Mântuitorul nostru și că El, cu dragoste și bucurie Își extinde mila Sa asupra tuturor. Nu vă place? În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Russell M. Nelson, „Putem face mai bine și putem fi mai buni”, *Liahona*, mai 2019, p. 67-68.
2. Mosia 2:41
3. Mica 6:6.
4. Mica 6:7.

Vârstnicul Kelly R. Johnson
din Cei Șaptezeci

5. Vedeți Efeseni 2:8; 2 Nefi 31:19; Alma 22:14; 42:14; 3 Nefi 18:32; Moroni 6:4; Doctrină și legăminte 3:20.
6. Vedeți 3 Nefi 27:19.
7. Vedeți Alma 41:8; Moroni 10:32-33.
8. Vedeți 1 Corinteni 15:22; Alma 11:42-45.
9. Articolele de credință 1:3.
10. Mica 6:8; vedeți avertizări similare în Alma 41:14, Doctrină și legăminte 11:12 și Articolele de credință 1:13.
11. Vedeți Matei 22:35-40. Pentru o discuție despre legătura dintre cea dintâi și cea mai mare poruncă și cea de-a doua, asemenea ei, vedeți Russell M. Nelson, „Învăță-ne toleranță și iubire”, *Ensign*, mai 1994, p. 69-71 și Dallin H. Oaks, „Două mari porunci”, *Liahona*, nov. 2019, p. 73-76.
12. Vedeți Ezechiel 18:8-9.
13. 3 Nefi 9:19-20; vedeți, de asemenea, Doctrină și legăminte 59:8.
14. Vedeți 2 Nefi 32:5.
15. Vedeți 2 Nefi 2:7.
16. Mica 7:18-19.
17. Leviticul 19:18.
18. Vedeți Babylonian Talmud, Shabbat 31a:6; vedeți, de asemenea, jewishvirtuallibrary.org/rabbi-hillel-quotes-on-judaism-and-israel. De reținut, Hillel cel Vârstnic a fost bunicul lui Gamaliel, Faptele Apostolilor 5:34. Gamaliel a fost învățătorul lui Saul din Tars. Vedeți, Isidor Singer, ed., *The Jewish Encyclopedia* (1903), „Gamaliel I”, 5:558-559.
19. Numele atribuite domnului Jackson, dr. Cohen și dr. Jones sunt fictive.
20. 2 Nefi 26:33
21. Mosia 23:7.
22. Vedeți, Joseph Smith, „History, 1838-1856, vol. D-1 [1 aug. 1842-Iulie 1843]”, 1459, josephsmithpapers.org.
23. Vedeți Luca 15:1-2.
24. Mosia 4:13.
25. Vedeți Moise 7:33.
26. Doctrină și legăminte 20:32-34.
27. Boyd K. Packer, „Planul fericirii”, *Liahona*, mai 2015, p. 28. Președintele Packer a spus: „Când procesul pocăinței este complet, datorită ispășirii lui Isus Hristos, nicio cicatrice nu rămâne. Ispășirea... poate curăța orice pată, indiferent de cât este de dificilă, de câtă vreme există sau de câte ori s-a repetat. Ispășirea vă poate elibera pentru a merge înainte, curăți și demni, pentru a continua pe acea cale pe care ați ales-o în viață”.
28. *Lectures on Faith* (1985), p. 38.
29. Mosia 2:41
30. Vedeți Alma 19:6.
31. Vedeți Doctrină și legăminte 11:13.

Putere trainică

Doar credința și cuvântul lui Dumnezeu care ne umplu sufletul sunt suficiente pentru a ne susține – și pentru a ne permite să accesăm puterea Sa.

În timp ce treceam în revistă învățăturile preaiubitului nostru profet, președintele Russell M. Nelson, am găsit un cuvânt pe care dânsul l-a folosit în mod frecvent în multe cuvântări. Acel cuvânt este *putere*.

În cadrul primei conferințe generale, după ce a fost susținut apostol, președintele Nelson a vorbit despre putere.¹ Dânsul a continuat să predea despre putere de-a lungul anilor. De când l-am susținut pe președintele Nelson ca profet al nostru, dânsul ne-a învățat despre principiul puterii – mai exact, puterea lui Dumnezeu – și

despre cum o putem accesa. Ne-a învățat faptul că putem accesa și folosi puterea lui Dumnezeu în timp ce le slujim altora², că pocăința invită puterea lui Isus Hristos și puterea ispășirii Sale în viața noastră³ și că preoția – puterea și autoritatea lui Dumnezeu – îi binecuvântează pe toți cei care fac legăminte cu El și le țin⁴. Președintele Nelson a depus mărturie că puterea lui Dumnezeu se revarsă asupra tuturor aceluia care sunt înzestrați în templu pe măsură ce își țin legămintele.⁵

Am fost în mod special impresionat de o provocare pe care președintele Nelson ne-a dat-o la Conferința Generală din aprilie 2020. Dânsul ne-a îndemnat: „Studiați și rugați-vă să aflați mai multe despre puterea și cunoașterea cu care ați fost înzestrați – sau cu care urmează să fiți înzestrați”⁶.

Ca răspuns la această provocare, am studiat și m-am rugat și am învățat câteva lucruri utile despre puterea și cunoașterea cu care am fost înzestrați – sau cu care voi fi înzestrați.

Să înțelegem ce trebuie să facem pentru a accesa puterea lui Dumnezeu în viața noastră nu este ușor, dar am constatat că se poate face studiind aceasta profund în mintea noastră și rugându-ne ca Duhul Sfânt să ne lumineze.⁷ Vârstnicul Richard G. Scott

San Lucas Sacatepéquez, Guatemala

ne-a oferit o definiție clară a ceea ce este puterea lui Dumnezeu: este „puterea de a face mai mult decât am putea face singuri”⁸.

Umplerea inimii și chiar și a sufletului nostru cu al lui Dumnezeu cuvânt și cu temelia credinței în Isus Hristos este crucială pentru a putea accesa și folosi puterea lui Dumnezeu pentru a ne ajuta în aceste vremuri de încercare. Fără să întipărim cuvântul lui Dumnezeu și credința în Isus Hristos adânc în inima noastră, mărturia și credința noastră pot eșua și putem pierde accesul la puterea pe care Dumnezeu dorește să ne-o dea. Credința superficială nu este suficientă. Doar credința și cuvântul lui Dumnezeu care ne umplu sufletul sunt suficiente pentru a ne susține – și pentru a ne permite să accesăm puterea Sa.

Când sora Johnson și cu mine ne creșteam copiii, i-am încurajat pe fiecare să învețe să cânte la un instrument muzical. Dar le-am permis copiilor noștri să ia lecții de muzică doar dacă își făceau partea, exersând în fiecare zi la instrumentul ales. Într-o sâmbătă, fiica noastră Jalynn era entuziasmată să se ducă să se joace cu prietenele, dar nu exersase încă la pian. Știind că și-a luat angajamentul să exerseze 30 de minute, a vrut să-și seteze o alarmă, pentru că nu dorea să exerseze nici un minut mai mult decât i se cerea.

Trecând pe lângă cuptorul cu microunde, în drum spre pian, s-a oprit și a apăsat câteva butoane. Dar în loc să seteze alarma, a setat cuptorul cu microunde să gătească 30 de minute, apoi a apăsat butonul start. După aproximativ 20 de minute de exersat, s-a dus înapoi în bucătărie pentru a vedea cât timp i-a mai rămas și a găsit cuptorul cu microunde în flăcări.

Apoi, a fugit în curtea din spate, unde grădinașeam, strigând că ardea

Kuala Lumpur, Malaezia

casa. Am alergat repede în casă și, într-adevăr, am găsit cuptorul cu microunde în flăcări.

Încercând să ne salvăm casa de la a arde, am întins mâna în spatele cuptorului cu microunde, l-am scos din priză și am folosit cablul de alimentare să ridic cuptorul de pe teighea. Sperând să fiu erou și să salvăm atât ziua, cât și casa noastră, am folosit cablul de alimentare pentru a balansa în cerc cuptorul în flăcări și pentru a-l ține departe de trupul meu, am ajuns în curtea din spate și, cu o ultimă balansare, am aruncat cuptorul pe peluză. Acolo, am reușit să stingem flăcările arzătoare cu un furtun.

Ce nu a funcționat? Un cuptor cu microunde are nevoie de ceva care să-i absoarbă energia și, când nu are nimic înăuntru pentru a-i absorbi energia, cuptorul în sine absoarbe energia, se încinge și poate lua foc, distrugându-se într-un morman de flăcări și cenușă.⁹ Întregul nostru cuptor cu microunde a izbucnit în flăcări și a ars pentru că nu avea nimic înăuntru.

În mod asemănător, cei care au credința și cuvântul lui Dumnezeu adânc în inima lor vor putea absorbi și birui săgețile arzătoare pe care dușmanul cu siguranță le va trimite pentru a ne distruge.¹⁰ Altfel, credința, speranța și convingerea noastră ar putea să nu reziste și, asemenea cuptorului cu microunde gol, noi am putea deveni victimă.

Am învățat că a avea cuvântul lui Dumnezeu adânc în sufletul meu, alături de credința în Domnul Isus Hristos și ispășirea Sa, îmi permite să accesez și să folosesc puterea lui Dumnezeu pentru a birui dușmanul și orice ar arunca el asupra mea. În timp ce ne confruntăm cu încercări, putem să ne bazuim pe promisiunea Domnului propovăduită de Pavel: „Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință”¹¹.

Știm că, pe când era copil, Salvatorul „creștea și se întărea; era plin de înțelepciune, și harul lui Dumnezeu era peste El”¹². Știm că, pe măsură ce înainta în vârstă, „Isus creștea în înțelepciune, în statură, și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor”¹³. Și știm că, la momentul în care și-a început slujirea, cei care Îl ascultau „erau uimiți de învățătura lui, pentru că vorbea cu putere”¹⁴.

Prin pregătire, Salvatorul a crescut în putere și a fost capabil să Se împotrivească tuturor ispitelor lui Satana.¹⁵ Pe măsură ce urmăm exemplul Salvatorului și ne pregătim studiind cuvântul lui Dumnezeu și aprofundându-ne credința, noi putem, de asemenea, accesa și folosi puterea lui Dumnezeu pentru a ne împotrivi ispitelor.

În această perioadă de limitare a adunărilor care face imposibil mersul la templu cu regularitate, mi-am stabilit obiectivul de a continua să studiez

Orem, Utah, S.U.A.

și să învăț mai mult despre puterea lui Dumnezeu de care avem parte pe măsură ce facem legăminte în templu și le ținem. Așa cum ni s-a promis în rugăciunea de dedicare a Templului Kirtland, ieșim din templu înarmați cu puterea lui Dumnezeu.¹⁶ Nu există o dată de expirare asociată puterii pe care Dumnezeu o revarsă asupra aceluia care fac legăminte în templu și le țin, nici vreo restricție de a accesa acea putere în timpul unei pandemii. Puterea Sa se diminuează în viața noastră doar dacă noi eșuăm să ne ținem legămintele și dacă nu trăim într-un mod care ne permite să fim demni, în mod continuu, să primim puterea Sa.

În timp ce soția mea dragă și cu mine slujeam în calitate de conducători ai unei misiuni în Thailanda, Laos și Myanmar, am fost martori personali ai puterii lui Dumnezeu de care au parte cei care fac legăminte sacre în templu și le țin. Fondul de ajutor pentru membri care participă la rânduielile din templu a făcut posibil ca mulți sfinți din aceste trei țări să se ducă la templu, după ce au făcut tot ce au putut, prin sacrificiu și pregătire personale. Îmi aduc aminte când ne-am întâlnit cu un grup de 20 de sfinți din Laos într-un aeroport din Bangkok, Thailanda, pentru a-i ajuta să facă transferul la un alt aeroport din

Bangkok pentru a prinde avionul spre Hong Kong. Acești membri radiau de entuziasm să fie, în sfârșit, în drum spre casa Domnului.

Când i-am reîntâlnit pe acești buni sfinți la întoarcere, maturitatea lor sporită în Evanghelie și puterea asociată, care rezultă din primirea înzestrării lor în templu și facerea legămintelor cu Dumnezeu, erau evidente. Acești sfinți au ieșit, în mod evident, din templu „înarmați cu puterea [Sa]”¹⁷. Această putere de a face mai mult decât puteau să facă singuri le-a dat tăria de a îndura încercările asociate calității de membru al Bisericii în țara lor natală și de a merge înainte ducând, „în dreptate, [vești] foarte mari și glorioase”¹⁸, în timp ce continuă să clădească împărăția Domnului în Laos.

În perioada în care nu am putut să ne ducem la templu, ne-am bizuit fiecare pe legămintele pe care le-am făcut în templu pentru a ne stabili o direcție clară și neschimbătoare în viață? Aceste legăminte, dacă sunt ținute, ne oferă o viziune și așteptări în ceea ce privește viitorul și o determinare clară de a fi demni să primim tot ceea ce Domnul ne-a promis prin credințioșia noastră.

Vă invit să căutați puterea pe care Dumnezeu dorește să v-o dea. Depun mărturie că, pe măsură ce căutăm să primim această putere, vom fi binecuvântați cu o înțelegere mai mare a dragostei pe care Tatăl Ceresc o are pentru noi.

Depun mărturie că, deoarece Tatăl Ceresc ne iubește, pe dumneavoastră și pe mine, El L-a trimis pe Fiul Său Preaiubit, Isus Hristos, să fie Salvatorul și Mântuitorul nostru. Depun mărturie despre Isus Hristos, Cel care are toată puterea¹⁹ și fac aceasta în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți Russell M. Nelson, „Protect the Spiritual Power Line”, *Ensign*, nov. 1984, p. 30-32.
2. Vedeți Russell M. Nelson, „Să slujim cu puterea și autoritatea lui Dumnezeu”, *Liahona*, mai 2018, p. 68-75.
3. Vedeți Russell M. Nelson, „Cuvânt de deschidere”, *Liahona*, mai 2019, p. 112.
4. Vedeți Russell M. Nelson, „Să slujim cu puterea și autoritatea lui Dumnezeu”, p. 68-69.
5. Vedeți Russell M. Nelson, „Să mergem înainte cu credință”, *Liahona*, mai 2020, p. 115.
6. Russell M. Nelson, „Să mergem înainte cu credință”, p. 115.
7. Vedeți Doctrină și legăminte 9:7-9.
8. Richard G. Scott, „Pentru a avea pace în cămin”, *Liahona*, mai 2013, p. 30.
9. „Cuptoarele cu microunde folosesc energia sonoră a microundelor pentru a încălzi mâncare și lichide. Trebuie să fie ceva înăuntru al cuptorului cu microunde pentru a absorbi aceste unde. Altfel, cuptorul cu microunde va absorbi undele. Undele vor încălzi compartimentul de gătire al cuptorului cu microunde, încercând să găsească ceva de care să fie absorbite. În cele din urmă, undele vor ajunge la magnetronul cuptorului cu microunde, care este sursa microundelor. Magnetronul nu poate suporta cantitatea imensă de putere, așa că va continua să o trimită către celelalte părți ale cuptorului cu microunde. A pune în funcțiune un cuptor cu microunde cu nimic în el va deteriora magnetronul și, de asemenea, alte părți ale cuptorului cu microunde. În cel mai rău caz, părțile cuptorului cu microunde se vor supraîncălzi și, posibil, vor lua foc” [Abacus Appliance Service Corporation, „Will I Destroy My Microwave If It Runs Empty (Îmi voi distruge cuptorul cu microunde dacă îl voi lăsa să meargă în gol)?”, 16 aug. 2012, abacusappliance.com; vedeți, de asemenea, Julie R. Thomson, „13 Things You Should Never Put in the Microwave (13 lucruri pe care să nu le pui niciodată în cuptorul cu microunde)”, 13 iunie 2014, huffpost.com].
10. Vedeți 1 Nefi 15:24.
11. 2 Timotei 1:7.
12. Luca 2:40.
13. Luca 2:52.
14. Luca 4:32.
15. Vedeți Matei 4:1-11; Luca 4:1-14; Doctrină și legăminte 20:22.
16. Vedeți Doctrină și legăminte 109:22.
17. Doctrină și legăminte 109:22.
18. Doctrină și legăminte 109:23.
19. Vedeți Matei 28:18.

Vârstnicul Jeffrey R. Holland
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Nădăjduind în Domnul

Credința înseamnă a te încrede în Dumnezeu în perioadele bune și în cele rele, chiar dacă aceasta implică să suferim până vedem brațul Său dezvăluit pentru a ne ajuta.

Dragii mei frați și surori, noi, toți, suntem entuziasmați – dar nimeni nu este mai entuziasmat decât mine – să ascultăm cuvintele de încheiere ale iubitului nostru profet, președintele Russell M. Nelson. Aceasta a fost o conferință minunată, dar este a doua oară când epidemia de COVID-19 a dus la modificarea lucrărilor noastre tradiționale. Suntem atât de oboșiți de această răspândire a bolii, încât ne vine să ne smulgem părul din cap! Și se pare că unii dintre frați au făcut deja acest lucru. Trebuie să știți că ne rugăm în mod constant pentru cei care au fost afectați în orice fel, în special, pentru cei care au pierdut persoane dragi. Cu toții suntem de acord că aceste lucruri durează deja de prea mult timp.

Cât trebuie să așteptăm să fim eliberați de greutățile care vin asupra noastră? Ce se întâmplă cu încercările personale pe care trebuie să le îndurăm în timp ce așteptăm și așteptăm și ajutorul pare să vină foarte încet? De ce întârzie ajutorul atunci când poverile par mai grele decât ce putem duce?

Când avem asemenea întrebări, putem, dacă încercăm, să auzim strigătele altei persoane care râsună dintr-o celulă de închisoare rece,

umedă și întunecoasă în timpul uneia dintre cele mai reci ierni înregistrate vreodată atunci în acea zonă.

„O, Dumnezeule, unde ești Tu?”, auzim din adâncimile închisorii Liberty. „Și unde este cortul care acoperă locul Tău ascuns? Cât timp va fi oprită mâna ta?”¹ Cât timp, Doamne, cât timp?

Așadar, nu suntem primii și nici nu vom fi ultimii care să adreseze asemenea întrebări când suferințele ne împovărează sau când o durere din adâncul inimii nu pare să înceteze. Nu vorbesc despre pandemii sau închisori, ci despre dumneavoastră, familia dumneavoastră și apropiații dumneavoastră care au diverse asemenea încercări. Vorbesc despre dorința puternică a multora care doresc să fie căsătoriți și nu sunt sau care sunt căsătoriți și își doresc ca relația lor să fie mai bună. Vorbesc despre cei care trebuie să înfrunte apariția unei condiții medicale grave, nedorite – poate una incurabilă – sau care trebuie să se confrunte toată viața cu un defect genetic care nu are remediu. Vorbesc despre luptele continue cu încercările legate de sănătatea emoțională și mintală care apasă puternic asupra sufletelor multora care suferă din cauza lor

și asupra inimilor celor care îi iubesc și suferă alături de ei. Vorbesc despre cei săraci, despre care Salvatorul ne-a spus să nu îi uităm niciodată, și vorbesc despre dumneavoastră, cei care așteptați întoarcerea unui copil, indiferent de vârstă, care a ales o cale diferită de cea pe care v-ați rugat ca acesta s-o urmeze.

Mai mult, recunosc că însăși această listă lungă cu lucruri pe care fiecare dintre noi le-ar putea aștepta nici nu încearcă să abordeze marile îngrijorări referitoare la economie, politică și societate, cu care ne confruntăm cu toții. Tatăl nostru din Cer Se așteaptă, cu siguranță, ca noi să abordăm aceste problemele publice

San Lucas Sacatepéquez, Guatemala

dureeroase, precum și cele personale, dar vor fi momente în viața noastră în care până și cele mai mari eforturi spirituale și rugăciuni sincere, pline de implorare nu vor oferi victoriile pe care ni le dorim atât de mult, fie că este vorba despre marile probleme la nivel global, fie cele mai mici, personale. Așadar, pe măsură ce lucrăm și așteptăm împreună să primim răspunsuri la câteva dintre rugăciunile noastre, vă fac o promisiune în calitate de apostol, că acestea sunt auzite și că lor li se răspunde, deși poate că nu atunci când ne dorim sau în modul în care ne dorim. Dar lor li se răspunde *întotdeauna* la timpul și în modul în care un părinte atotștiutor și plin de o compasiune eternă ar trebui să răspundă la ele. Dragii mei frați și surori, vă rog să înțelegeți că Celui care niciodată, nu doarme și nu dormitează² Îi pasă de fericirea și, în cele din urmă, de exaltarea copiilor Săi mai mult decât de oricare alte activități pe care trebuie să le facă o ființă divină. El este dragoste pură, personificată în mod glorios și numele Său este Tată Milostiv.

„Atunci, dacă este adevărat”, v-ați putea întreba, „nu ar trebui ca dragostea și mila Sa să împartă Marea noastră Roșie în două și să ne permită să trecem prin încercările noastre pe pământ uscat? Nu ar trebui să trimiță pescăruși din secolul al XXI-lea, zburând de undeva, să înfulece toți greierii enervanți din secolul al XXI-lea?”

Răspunsul la o asemenea întrebare este: „Da, Dumnezeu poate face miracole instantaneu, dar mai devreme sau mai târziu învățăm că El și numai El îndrumă perioadele din călătoria noastră în viața muritoare”. El administrează acest calendar pentru fiecare dintre noi în parte. Pentru

fiecare om infirm vindecat pe loc în timp ce aștepta să intre în scăldătoarea Betesda³, altcineva va petrece 40 de ani în deșert așteptând să intre pe pământul făgăduit.⁴ Pentru fiecare persoană ca Nefi și Lehi, care au fost protejați în mod divin de flăcări care i-au înconjurat pentru că erau credincioși⁵, există o persoană, ca Abinadi care este arsă pe rug pentru că este credinciosă.⁶ Și ne aducem aminte că același Ilie, care a chemat într-o clipă foc din cer pentru a depune mărturie împotriva preoților lui Baal⁷, a fost cel care a îndurat o perioadă în care nu a plouat ani de zile și care, o vreme, a fost hrănit doar de mica bucată care putea fi purtată între ghearele unui corb.⁸ După părerea mea, aceasta nu ar fi putut să se asemene cu ce am numi „masă îmbelșugată”.

Ce încerc să spun? Ideea este că a avea credință înseamnă a te încrede în Dumnezeu în perioadele bune și în cele rele, chiar dacă aceasta implică să suferim până vedem brațul Său dezvăluit pentru a ne ajuta.⁹ Acest lucru poate fi dificil în lumea modernă în care mulți au ajuns să creadă că cel mai mare bine în viață este să eviți toată suferința, că nimeni nu trebuie niciodată să sufere din niciun motiv.¹⁰ Dar acea concepție nu va duce niciodată la „înălțimea staturii plinătații lui Hristos”¹¹.

Cerându-mi scuze vârstnicului Neal A. Maxwell pentru că îndrăznesc să modific și să extind ceva ce a spus dânsul cândva, și eu sugerez că „viața unei persoane... nu poate fi atât plină de credință, cât și lipsită de stres”. Pur și simplu, nu vom putea „să alunecăm cu naivitate prin viață”, spunând în timp ce ne bucurăm de un alt pahar de limonadă: „Doamne, dă-mi cele mai alese virtuți ale Tale, dar asigură-Te că nu-mi dai mâhnire,

Saonara, Padua, Italia

nici suferință, nici durere, nici opoziție. Te rog să nu permiți ca cineva să nu mă placă sau să mă trădeze și, cel mai important, să nu permiți niciodată să fiu uitat de Tine sau de cei pe care îi iubesc. De fapt, Doamne, ai grijă să mă ții departe de toate experiențele care Te-au făcut pe Tine să fii divin. Și, apoi, când se termină alunecatul greoi al tuturor, te rog să mă lași să vin să trăiesc în prezența Ta și să pot să mă mândresc cât de similare sunt punctele noastre forte și caracterele noastre pe măsură ce plutesc pe norul meu de creștinism plin de confort”¹².

Dragii mei frați și surori, creștinismul oferă alinare, dar, deseori, nu și confort. Calea către sfințenie și fericire, aici și în viața de apoi, este lungă și, uneori, plină de pietre. Este nevoie de timp pentru a merge pe ea și trebuie să fim sârguincioși. Dar, desigur, răsplata acestui lucru este monumentală. Acest adevăr este predicat într-un mod clar și persuasiv în al 32-lea capitol din Alma, din Cartea lui Mormon. În acest capitol, acest mare înalt preot ne învață că, dacă avem cuvântul lui Dumnezeu sădit în inimă ca o simplă sămânță și, dacă avem suficientă grijă, încât s-o udăm, să rupem buruienile, s-o hrănim și

s-o încurajăm, *în viitor*, va aduce un fruct „care este cel mai prețios... dulce, mai presus decât orice lucru care este dulce”, care, dacă este consumat, duce la o stare în care nu mai există sete sau foame.¹³

Sunt predate multe lecții în acest capitol remarcabil, dar, esențială pentru fiecare, este axioma că sămânța trebuie să fie hrănită și noi trebuie să avem răbdare să se dezvolte; noi „*așteptăm*” cu ochiul credinței fructul [ei]¹⁴. Recolta noastră, spune Alma, vine „încetul cu încetul”¹⁵. Nu este de mirare că își încheie remarcabila instruire chemându-ne de trei ori să fim *sârguincioși și răbdători* în hrănirea cuvântului lui Dumnezeu în inima noastră, „*așteptând*”, așa cum spune el, cu „îndelungile [noastre] suferințe... [ca] pomul să facă fructe pentru voi”¹⁶.

COVID și cancerul, îndoiala și consternarea, problemele financiare și încercările din familie. Când vor fi ridicate aceste poveri? Răspunsul este „încetul cu încetul”¹⁷. Și nu noi hotărâm dacă aceasta va fi o perioadă scurtă sau una îndelungată, dar, prin harul lui Dumnezeu, binecuvântările vor veni la cei care se țin strâns de Evanghelia lui Isus Hristos. Acea problemă a fost rezolvată într-o grădină retrasă și pe un deal public din Ierusalim în urmă cu mult timp.

Când îl vom asculta pe iubitul nostru profet încheind această conferință, fie ca noi să ne aducem aminte, așa cum a dovedit acest lucru Russell Nelson în întreaga lui viață, că cei care „*se încred în Domnul* își înnoiesc puterea; ei zboară ca vulturii: aleargă, și nu obosesc, umblă, și nu ostenesc”¹⁸. Mă rog ca, „încetul cu încetul” – mai devreme sau mai târziu – acele binecuvântări să vină la fiecare dintre dumneavoastră care caută

alinare în suferință și eliberarea din toate durerile dumneavoastră. Depun mărturie despre dragostea lui Dumnezeu și despre restaurarea Evangheliei Sale glorioase, care este, într-un mod sau altul, răspunsul la orice problemă pe care o avem în viață. În numele mântuitor al Domnului Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Doctrină și legăminte 121:1-2.
2. Vedeți Psalmii 121:4.
3. Vedeți Ioan 5:2-9.
4. Vedeți Numeri 32:13; Deuteronomul 2:7; Iosua 5:6.
5. Vedeți Helaman 5:20-52.
6. Vedeți Mosia 17.

7. Vedeți 1 Împărați 18:17-40.
8. Vedeți 1 Împărați 17:1-7.
9. Vedeți Doctrină și legăminte 123:17.
10. Vedeți Rankin Wilbourn și Brian Gregor, „Jesus Didn't Suffer to Prove a Philosophical Point”, *Christianity Today*, 20 sept. 2019, christianitytoday.com.
11. Efeseni 4:13.
12. Modificarea de către vârstnicul Jeffery R. Holland a textului vârstnicului Neal A. Maxwell; vedeți Neal A. Maxwell, „Lest Ye Be Wearied and Faint in Your Minds”, *Ensign*, mai 1991, p. 88.
13. Alma 32:42.
14. Alma 32:40; subliniere adăugată.
15. Alma 32:42.
16. Alma 32:43; subliniere adăugată; vedeți, de asemenea, Alma 32:41-42.
17. Alma 32:42.
18. Isaia 40:31; subliniere adăugată; vedeți, de asemenea, Isaia 40:28-30.

Președintele Russell M. Nelson
președinte al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din
Urmă

O nouă normalitate

Vă invit să vă întoarceți, mai mult, inima, mintea și sufletul către Tatăl nostru Ceresc și Fiul Său, Isus Hristos.

Dragi frați și surori, aceste două zile ale conferinței generale au fost minunate! Sunt de acord cu vârstnicul Jeffrey R. Holland. Așa cum a menționat dânsul, mesajele, rugăciunile și muzica au fost, toate, inspirate de Domnul. Sunt recunoscător tuturor celor care au participat în orice mod.

Pe parcursul lucrărilor, am avut în minte imaginea dumneavoastră ascultând conferința. M-am rugat Domnului să mă ajute să înțeleg ce simțiți, ce vă îngrijorează sau ce probleme încercați să rezolvați. M-am întrebat ce aș putea spune să concluzionez această conferință pentru a vă trimite mai departe cu optimismul cu privire la viitor pe care știu că Domnul dorește să-l simțiți.

Trăim într-o perioadă glorioasă, prevestită de profeti de secole. Aceasta este dispensația în care nicio binecuvântare spirituală nu va fi împiedicată să ajungă la cei neprihăniți.¹ În pofida tulburării din lume², Domnul dorește ca noi „să privim către viitor cu bucurie”³. Haideți să nu ne învârtim roțile în gol trăind din amintiri. Adunarea lui Israel merge înainte. Domnul Isus Hristos îndrumă treburile Bisericii Sale și aceasta își va realiza obiectivele divine.

Provocarea fiecăruia dintre noi este să ne asigurăm că fiecare dintre noi își va realiza potențialul divin. Astăzi,

auzim deseori vorbindu-se despre „o nouă normalitate”. Dacă doriți, cu adevărat, să acceptați o nouă normalitate, vă invit să vă întoarceți, mai mult, inima, mintea și sufletul către Tatăl nostru Ceresc și Fiul Său, Isus Hristos. Fie ca aceasta să fie noua *dumneavoastră* normalitate.

Acceptați noua dumneavoastră normalitate pocăindu-vă zilnic. Căutați să fiți mai puri în gând, cuvânt și faptă. Slujiți-le altora. Păstrați o perspectivă eternă. Îndepliniți-vă cu multă credință și sânguință chemările. Și, oricare ar fi încercările dumneavoastră, dragi frați și surori, trăiți în fiecare zi, astfel încât să *fiți* mai pregătiți să-L întâlniți pe Creatorul dumneavoastră.⁴

De aceea avem temple. Rânduielele și legămintele Domnului ne pregătesc pentru viața eternă, cea mai mare dintre toate binecuvântările lui Dumnezeu.⁵ Așa cum știți, pandemia de COVID a impus închiderea temporară a templelor noastre. Apoi, am început redeschiderea atentă, coordonată și treptată a acestora. Pentru că etapa 2 este în curs de desfășurare în multe temple, mii de cupluri au fost pecetluite și sute și-au primit înzestrarea

doar în ultimele câteva luni. Așteptăm cu nerăbdare ziua în care toți membrii demni ai Bisericii vor putea sluji din nou pentru strămoșii lor și vor putea preaslăvi într-un templu sfânt.

Acum, mă bucur să anunț planuri pentru construirea a șase noi temple în următoarele locuri: Tarawa, Kiribati; Port Vila, Vanuatu; Lindon, Utah; Orașul Guatemala Extins, Guatemala; Sao Paulo Est, Brazilia; și Santa Cruz, Bolivia.

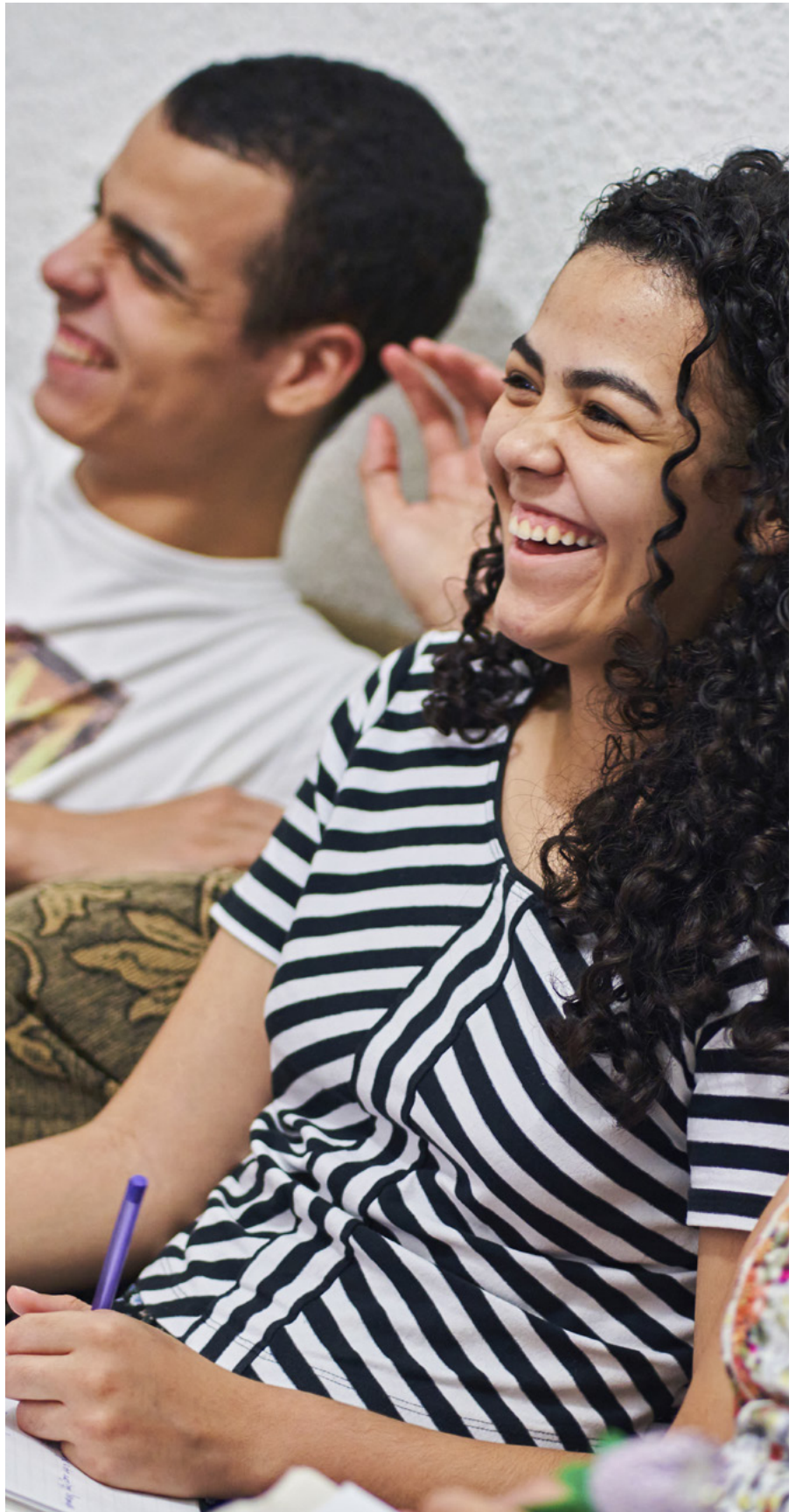
Pe măsură ce clădim și întreținem aceste temple, ne rugăm ca fiecare dintre dumneavoastră să se clădească și întrețină pe sine astfel, încât să fiți demni să intrați în templul sfânt.

Acum, dragi frați și surori, vă binecuvântează să fiți plini de pacea Domnului Isus Hristos. Pacea Sa înțelege orice înțelegere a muritorilor.⁶ Vă binecuvântează cu o mai mare dorință și o mai mare capacitate de a vă supune legilor lui Dumnezeu. Vă promit că, pe măsură ce veți face aceasta, veți fi foarte binecuvântați să aveți inclusiv mai mult curaj, mai multă revelație personală, mai multă armonie în căminele dumneavoastră și mai multă bucurie, chiar și în timpul incertitudinilor.

Fie ca noi să mergem împreună înaintea pentru a ne îndeplini mandatul divin – acela de a ne pregăti pe noi înșine și lumea pentru a Doua Venire a Domnului. Mă rog pentru aceasta, exprimându-mi dragostea pentru dumneavoastră, în numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți Doctrină și legăminte 121:26-29.
2. Vedeți Doctrină și legăminte 45:26; 88:91.
3. *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 513.
4. Vedeți Alma 12:24; 34:32.
5. Vedeți Doctrină și legăminte 14:7.
6. Vedeți Filipeni 4:7.

Taboão de Serra, São Paulo, Brazilia

Au fost anunțate schimbări în conducerea Bisericii

În timpul Conferinței Generale din octombrie 2020, au fost anunțați un nou membru al Președinției celor Șaptezeci, o nouă autoritate generală-Cei Șaptezeci, un nou membru al Episcopatului care prezidează și patru noi autorități ale zonei-Cei Șaptezeci.

Vârșnicul Brent H. Nielson a fost susținut în calitate de membru al Președinției celor Șaptezeci, după eliberarea vârșnicului L. Whitney Clayton, căruia i-a fost acordat statutul de autoritate emerită. Vârșnicul Patrick Kearon slujește acum în calitate de președinte senior al Celor Șaptezeci, poziție deținută înainte de vârșnicul Clayton.

Vârșnicul Dean M. Davies a fost susținut în calitate de autoritate generală-Cei Șaptezeci, după eliberarea dânsului din chemarea de primul consilier în Episcopatul care prezidează. Episcopul W. Christopher Waddell a fost susținut pentru a-l înlocui pe vârșnicul Davies în calitate de primul consilier în Episcopatul care prezidează și episcopul L. Todd Budge, care a fost eliberat din chemarea de autoritate generală-Cei Șaptezeci, a fost susținut în calitate de al doilea consilier (chemare deținută anterior de episcopul Waddell).

Vârșnicii Enrique Falabella și Richard J. Maynes au fost, de asemenea, eliberați din calitatea de autorități generale-Cei Șaptezeci și le-a fost acordat titlul de autorități emerite.

Biografiile acestor conducători se găsesc începând cu pagina aceasta. Au fost anunțate, de asemenea, eliberările a 47 de autorități ale zonei-Cei Șaptezeci și chemările a patru autorități ale zonei-Cei Șaptezeci (vedeți pagina 30). ■

Vârșnicul Brent H. Nielson

din Președinția celor Șaptezeci

Una dintre lecțiile importante pe care le-a învățat vârșnicul Brent H. Nielson după ce o membră a familiei a părăsit Biserica timp de câțiva ani, este aceea că *toți* copiii lui Dumnezeu au nevoie de dragostea Salvatorului și de puterea de vindecare a ispășirii Sale.

În această perioadă, în timp ce studia Luca 15 împreună cu familia sa, vârșnicul Nielson a înțeles pilda fiului risipitor într-un mod nou.

„Dintr-un motiv anume, eu mă identificasem întotdeauna cu fiul care a rămas acasă... În acea dimineață, mi-am dat seama că, într-un fel, *eu* eram fiul risipitor”, a spus dânsul.

„Cu toții suntem lipsiți de slava lui Dumnezeu (vedeți Romani 3:23). Cu toții avem nevoie ca ispășirea Salvatorului să ne vindece. Cu toții suntem rătăciți și avem nevoie să fim găsiți”¹.

Vârșnicul Brent Hatch Nielson a fost susținut în calitate de membru al Președinției celor Șaptezeci în data de 3 octombrie 2020, după eliberarea vârșnicului L. Whitney Clayton, căruia i s-a acordat statutul de autoritate emerită.

Vârșnicul Nielson s-a născut în Burley, Idaho, S.U.A., în data de 8 decembrie 1954. Tânăr fiind, a slujit în misiune cu timp deplin în Finlanda. S-a căsătorit cu Marcia Ann Bradford în luna iunie a anului 1978 în Templul Salt Lake. Dâșii au șase copii.

Vârșnicul Nielson a obținut o diplomă de licență în limba engleză de la Universitatea Brigham Young în anul 1978. În anul 1981, a primit o diplomă de doctor în jurisprudență de la Universitatea Utah. Ulterior, a lucrat în calitate de avocat și partener într-o firmă de avocatură în Twin Falls, Idaho, S.U.A., timp de aproape 30 de ani.

Vârșnicul Nielson a slujit în calitate de consilier în Zona Pacific și Zona Filipine și ca președinte al Zonei Filipine. Din 2015 până în 2020, a slujit în calitate de director executiv al Departamentului Misionari.

Înainte de a fi chemat în calitate de autoritate generală-Cei Șaptezeci în luna aprilie a anului 2019, dânsul a slujit ca președinte al Tinerilor Băieți la nivel de episcopie, episcop, înalt consilier, consilier în președinția unui țarăș, președinte de țarăș și autoritate a zonei-Cei Șaptezeci în Zona Idaho. ■

NOTĂ

1. Brent H. Nielson, „Să-l așteptăm pe fiul risipitor”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2015, p. 103.

Vârstnicul Dean M. Davies

autoritate generală-Cei Șaptezeci

În anul 1989, în timp ce conducea mașina întorcându-se acasă de la muncă, vârstnicul Dean M. Davies a fost prins de un cutremur în San Francisco, California, S.U.A., care i-a zguduit violent mașina. Mai târziu, când a cugetat la pagubele pricinuite în zonă, și-a amintit de importanța faptului de a ne clădi viața pe o temelie sigură.

„Niciunul dintre noi nu ne-am construit, cu bună știință, căminul, locul de muncă sau casa sacră de preaslăvire pe nisip, pe moloz sau fără planuri sau materiale corespunzătoare”, a spus dânsul. „Să acceptăm invitația Salvatorului de a veni la El! Să ne clădim viața pe o temelie solidă și sigură!”¹

Vârstnicul Davies, care a slujit în Episcopatul care prezidează din aprilie 2012, a fost susținut ca autoritate generală-Cei Șaptezeci în data de 3 octombrie 2020. În Episcopatul care prezidează, vârstnicul Davies a slujit în calitate de al doilea consilier al episcopului Gary E. Stevenson, până când episcopul Stevenson a fost susținut ca membru al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli în data de 3 octombrie 2015. Vârstnicul Davies a fost, apoi, susținut ca primul consilier al episcopului Gérald Caussé, care l-a înlocuit pe vârstnicul Stevenson în calitate de nou episcop care prezidează.

Dean Myron Davies s-a născut în orașul Salt Lake, Utah, S.U.A., în anul 1951. După ce a slujit ca misionar cu timp deplin în Misiunea Uruguay/Paraguay, s-a căsătorit cu Darla James în anul 1973 în Templul Salt Lake. Dânsii au 5 copii și 17 nepoți.

În luna iulie a anului 1995, dânsul a început să lucreze pentru Biserică, în calitate de director general al Departamentului Proiecte Speciale, fiind responsabil de proprietățile imobiliare cu scop special, proiectarea de temple și construirea acestora. Înainte de a fi angajat al Bisericii, vârstnicul Davies a lucrat la High Industries, Inc., din Lancaster, Pennsylvania, S.U.A. și Bechtel Investments, Inc., din San Francisco. Dânsul a obținut o diplomă de licență în economie agricolă la Universitatea Brigham Young și a urmat programe directoriale avansate la Stanford și universități din nord-vest.

Episcopul Davies a slujit în calitate de președinte al Misiunii San Juan, Puerto Rico, consilier al președintelui de misiune, președinte de țară, consilier al președintelui de țară, secretar executiv la nivel de țară, înalt consilier și în câteva episcopate. ■

NOTĂ

1. Vedeți Dean M. Davies, „O temelie sigură”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2013, p. 9, 11.

Episcopul L. Todd Budge

al doilea consilier în Episcopatul care prezidează

După ce a slujit 18 luni ca autoritate generală-Cei Șaptezeci, episcopul L. Todd Budge a fost susținut în calitate de al doilea consilier în Episcopatul care prezidează. Dânsul îl înlocuiește pe episcopul Dean M. Davies, care a fost chemat să slujească în calitate de autoritate generală-Cei Șaptezeci.

Episcopul Budge a absolvit Universitatea Brigham Young în anul 1984, obținând o diplomă de licență în științe economice. Dânsul a lucrat pentru Bain & Company Japan; Citibank, N.A. și GE Capital în Japonia și Atlanta, Georgia, S.U.A. A devenit președinte și director executiv al Tokyo Star Bank Limited în anul 2003, fiind președintele consiliului de administrație al băncii între 2008 și 2011. A slujit, de asemenea, în calitate de membru al consiliului de administrație pentru Hawaiian Airlines.

La un moment dat în viața dânsului, când episcopul Budge s-a gândit să-și schimbe cariera, a primit un sfat prețios.

„Avem nevoie de oameni integri în afaceri”, i-a spus un mentor, adăugând că, de-a lungul carierei sale, avea să aibă multe ocazii de a consilia și a ajuta oameni.

Cariera episcopului Budge i-a oferit, într-adevăr, multe ocazii de a fi o influență în bine în lumea afacerilor, inclusiv deschizându-i uși pentru a împărtăși Evanghelia în Japonia, unde slujise mai devreme în calitate de misionar în Misiunea Fukuoka, Japonia. Mai târziu, a slujit ca președinte al Misiunii Tokyo, Japonia.

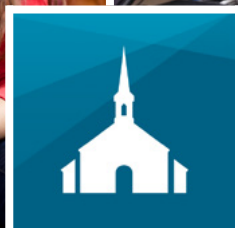
„Vestea bună a Evangheliei”, ne-a învățat dânsul, „nu este promisiunea unei vieți fără tristețe și încercări, ci a unei vieți pline de scop și înțeles – o viață în care tristețile și suferințele noastre pot fi „[absorbite] în bucuria [lui] Hristos» (Alma 31:38)”¹.

Lawrence Todd Budge s-a născut în data de 29 decembrie 1959 în Pittsburg, California, S.U.A. A cunoscut-o pe Lori Capener în primul lor an la Universitatea Brigham Young. S-au căsătorit în anul 1981 în Templul Logan, Utah. Dânsii au șase copii.

Înainte de chemarea dânsului în calitate de autoritate generală-Cei Șaptezeci, episcopul Budge a slujit ca autoritate a zonei-Cei Șaptezeci, președinte de țară, secretar executiv la nivel de țară, președinte al Tinerilor Băieți la nivel de țară și președinte al cvorumului vârstnicilor. ■

NOTĂ

1. L. Todd Budge, „Încrederea dărză și consecventă”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2019, p. 47

Sistemul prin care se recomandă persoane misionarilor: simplu, rapid

Este mai simplu și mai ușor ca niciodată pentru membri să-și ajute prietenii să-i întâlnească pe misionari, datorită actualizărilor recente ale sistemului prin care se recomandă persoane misionarilor pus la dispoziția membrilor. Sistemul actualizat prin care se recomandă persoane este conceput pentru a face ușor legătura între misionari și membrii care recomandă alte persoane, astfel încât ei să poată planifica o experiență care să ajute prietenii membrilor să se implice cât mai bine în lecțiile despre Evanghelie pe care le prezintă misionarii.

Iată cum este îndeplinit acest lucru.

1. Când prietenul sau cunoștința dumneavoastră acceptă o întâlnire cu misionarii, trebuie doar să completați un formular de recomandare prin aplicația Instrumente pentru membri sau pe ChurchofJesusChrist.org/

referrals. Puteți să lăsați, de asemenea, informațiile dumneavoastră de contact și o notă pentru misionari.

2. După ce este trimis formularul, vă va contacta o soră misionară care are sarcina să ajute membrii care recomandă alte persoane. Ea va repartiza recomandarea la locul corect și vă va ajuta să contactați misionarii locali.
3. Misionarii locali vor primi, de asemenea, informațiile dumneavoastră de contact împreună cu recomandarea pe care o faceți. Aceasta va face posibil să discutați cu misionarii despre situația și nevoile prietenului pe care îl recomandați. Puteți discuta cu ei despre modul în care să-l ajutați pe prietenul dumneavoastră să aibă o experiență deosebită. De asemenea, aveți opțiunea de a vă implica în lecțiile misionarilor oricât de mult doriți.

„Misionarii sunt învățați că fiecare persoană recomandată de un membru trebuie să fie considerată ceva prețios”, a spus vârstnicul Marcus B. Nash, din Cei Șaptezeci. „Când misionarilor li se recomandă o persoană, ei sunt învățați să vă întrebe cum ar putea să-l ajute cel mai bine pe prietenul dumneavoastră. Atunci când membrii și misionarii lucrează împreună, Domnul îi va inspira să creeze o experiență plină de însemnătate care să-i ajute pe prietenii dumneavoastră să se apropie de Isus Hristos.

Noul instrument interactiv este oferit, în acest moment, în 33 de limbi. ■

Vizitați ChurchofJesusChrist.org pentru a afla mai multe sau pentru a trimite o recomandare.

Modificări privind revistele Bisericii

Modificări importante privind revistele Bisericii vor avea loc începând cu luna ianuarie a anului 2021. *Liahona* va deveni revista pentru cititori adulți, oferind o singură publicație pentru adulții din lumea întreagă. Revistele pentru tineri și copii, ca publicații independente, vor fi disponibile în întreaga lume. Conținut digital și completări cu articole locale vor extinde și vor îmbogăți cunoștințele în ceea ce privește Evanghelia și resursele disponibile membrilor Bisericii de pretutindeni.

Numele *Ensign* va fi retras, revista pentru tineri va fi acum cunoscută drept *Pentru întărirea tineretului* (înlocuind *New Era*) și *Prietenul* va continua să fie denumirea revistei pentru copii.

Aceste modificări ale revistelor vor oferi câteva beneficii sfinților din zilele din urmă din lumea întreagă.

- Pentru prima dată, familiile din țări în care nu se vorbește limba engleză vor avea ocazia de a se abona la reviste destinate în mod specific copiilor și tinerilor.
- În unele zone și limbi, conținutul va fi publicat mai frecvent decât în trecut.
- Familia mondială a Bisericii va primi aceleași mesaje unificatoare prin revistele internaționale. ■

Citiți comentarii despre aceste modificări la paginile 39-40.

Au fost anunțate șase temple noi

Șase temple noi au fost anunțate de către președintele Russell M. Nelson, în cadrul sesiunii de duminică după-amiază a conferinței generale. Templele au fost anunțate în:

- **Tarawa, Kiribati.** Kiribati este o țară, formată din 32 de atoli, în Oceanul Pacific, lângă linia internațională de delimitare a datei pe glob;
- **Port Vila, Vanuatu.** Vanuatu este o țară, formată din aproximativ 80 de insule, în Pacificul de Sud;
- **Lindon, Utah, S.U.A.** Lindon se află la aproximativ 64 de kilometri spre sud de orașul Salt Lake;
- **Orașul Guatemala Extins, Guatemala.** Guatemala, situată în America Centrală, va găzdui, în curând, patru temple;
- **São Paulo Est, Brazilia.** Acesta va fi al 12-lea templu anunțat pentru Brazilia;
- **Santa Cruz, Bolivia.** Acesta va fi al doilea templu din această țară sud-americană.

De când a devenit președintele Bisericii, în anul 2018, președintele Nelson a anunțat construirea a 49 de temple noi. Biserica are acum 230 de temple anunțate, în construcție sau în funcțiune. ■

Declarație despre ceremonia din templu

În data de 20 iulie 2020, Prima Președinție a transmis următorul mesaj despre schimbările aduse ceremoniei de înzestrare în templu:

„Învățăturile, promisiunile și ceremoniile sacre din templu sunt de origine străveche și îi îndreaptă pe copiii lui Dumnezeu către El, pe măsură ce fac mai multe legăminte și învață mai multe despre planul Său, inclusiv despre rolul Salvatorului Isus Hristos.

Prin inspirație, metodele de instruire din cadrul experienței trăite în templu s-au schimbat de multe ori, chiar în istoria recentă, pentru a ajuta membrii să înțeleagă mai bine ceea ce învață în templu și să trăiască în concordanță cu aceste învățături.

Parte din experiența trăită în templu include faptul de a face legăminte sacre, sau promisiuni, cu Dumnezeu. Cei mai mulți oameni sunt familiarizați cu acțiunile simbolice care însoțesc

încheierea de legăminte religioase (cum ar fi rugăciunea, scufundarea unei persoane la botez sau ținutul de mâini în timpul unei ceremonii de căsătorie). Acțiuni similare simple, simbolice însoțesc încheierea de legăminte în templu.

Cu preocupare față de toată lumea și dorința de a îmbogăți experiența de învățare din templu, au fost autorizate schimbări recente care vor fi aduse ceremoniei de înzestrare în templu. Datorită caracterului sacru al ceremoniilor din templu, îi rugăm pe membrii și prietenii noștri să nu facă speculații sau să discute în public despre aceste schimbări. Invităm membrii Bisericii să continue, în schimb, să aștepte cu nerăbdare ziua în care se vor putea întoarce și vor putea participa pe deplin la munca sacră din templu, rugându-se și fiind recunoscători”. ■

Sistem online pentru listele cu nume pentru rugăciunea din templu

A fost creat un sistem online pentru a le permite membrilor să trimită la templu nume ale membrilor familiei sau ale prietenilor, cu scopul ca acele nume să fie puse pe lista cu nume pentru rugăciune. Acum, pot fi făcute solicitări pentru a pune un nume pe lista cu nume pentru rugăciunea din templu accesând pagina cu informațiile oricărui templu pe ChurchofJesusChrist.org/temple și apăsând pe linkul pentru lista cu nume pentru rugăciune. Pot fi făcute solicitări și prin intermediul secțiunii „Temple” din aplicația pentru dispozitive mobile Instrumente pentru membri. După ce sunt scrise numele, acestea vor fi trimise aceluia templu (sau celui mai apropiat templu în funcțiune).

Membri ai multor religii se roagă pentru cei dragi și alte persoane care se luptă cu boala sau alte probleme. Scripturile descriu exemple în care Isus Hristos S-a rugat în grupuri și i-a sfătuit pe cei prezenți să se roage și ei. Această practică este păstrată și în templu, unde membrii se unesc în credință și rugăciune, cerându-l lui Dumnezeu să binecuvânteze persoanele ale căror nume sunt scrise pe listele pentru rugăciune. ■

Manual general – disponibil în format digital

Procesul de revizuire a resursei *Manual general – Slujirea în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă* continuă, traduceri ale materialului selectat, în 21 de limbi principale vor fi în curând publicate.

Noul manual a fost publicat în format digital în limba engleză în luna februarie a anului 2020, cu publicări ulterioare, în lunile martie și iulie, ale materialelor revizuite. Până acum, 16 dintre cele 38 de capitole ale manualului au fost rescrise și publicate. Capitolele rămase vor fi revizuite în lunile următoare, incluzând reviziile realizate cu scopul de a reduce lungimea manualului și a simplifica nivelul de citire și înțelegere.

La scurt timp după Conferința Generală din octombrie 2020, capitolul 32, „Pocăința și consiliile privind calitatea de membru al Bisericii” și porțiuni din secțiunea 38.6, „Regulile privind aspectele morale” (care susține capitolul 32), vor începe să fie publicate în 21 de limbi (pe lângă limba engleză). Alte capitole sunt în curs de traducere și pregătite pentru publicare în următoarele luni și, în final, tot materialul va fi disponibil în 35 de limbi.

Deși este disponibil pe site-ul Bisericii și pe aplicația Biblioteca Evangheliei, manualul se adresează, în principal, conducătorilor Bisericii. Manualul revizuit înlocuiește *Manualul 1* (pentru președinții de țară și episcopi) și *Manualul 2* (pentru toți conducătorii) și reunește toate informațiile din aceste manuale într-o singură publicație.

Organizarea noului manual pune accent pe lucrarea de salvare și exaltare, care include patru aspecte asupra cărora să ne concentrăm pe măsură ce venim la Hristos și ajutăm la înfăptuirea lucrării lui Dumnezeu:

1. să trăim potrivit Evangheliei lui Isus Hristos;
2. să ne îngrijim de cei aflați la nevoie;
3. să-i invităm pe toți să primească Evanghelia;
4. să unim familiile pentru eternitate.

Capitolele sunt concepute astfel încât să ajute conducătorii din întreaga lume să slujească cu grijă asemănătoare celei a lui Hristos atunci când implementează diferitele programe, reguli și proceduri ale Bisericii și, când este necesar, le adaptează la condițiile locale.

Publicarea manualului în format digital permite actualizări și revizii care să fie făcute pe măsură ce crește Biserica și regulile sunt adaptate. Principiile de flexibilitate și adaptare incluse în manual ajută conducătorii și membrii să pună în practică în mod eficient principiile și programele Bisericii în cadrul congregațiilor de toate mărimile și al unei comunități de sfinți globale diverse. ■

Informații privind revizuirea cărții de imnuri

În luna iunie a anului 2018, a fost anunțată o revizuire a cărții de imnuri și a cărții de cântece pentru copii ale Bisericii, alături de o solicitare de întrebări și sugestii din partea membrilor, privind muzica sacră, și o invitație ca membrii să trimită imnuri, cântece și texte originale. Aproape 50.000 de membri au răspuns la sondajul cu întrebări și sugestii privind muzica noastră sacră actuală. Cei care au răspuns și-au împărtășit, de asemenea, sentimentele legate de selecțiunile sugerate, din muzica altor religii, care sunt avute în vedere pentru includere.

Mai mult de 16.000 de propuneri muzicale au fost primite de la membri din 66 de țări. Aceste imnuri și cântece originale sunt analizate, în mai multe rânduri, fără să fie cunoscut numele autorilor, de către un grup internațional de membri talentați și de către comitete de examinare, la sediul central al Bisericii.

Comitetele sunt recunoscătoare membrilor din întreaga lume pentru că și-au oferit timpul și talentele pentru a-i ajuta pe alții să se apropie de Salvator prin muzică sacră. Datorită faptului că toate materialele și sugestiile trimise sunt luate, cu grijă, în considerare, se anticipează că noile colecții vor fi făcute disponibile în câțiva ani. ■

Idei pentru activități

Există numeroase moduri de a ajuta membrii să învețe din mesajele transmise în cadrul conferinței generale. Mai jos sunt prezentate câteva exemple; puteți avea alte idei care vor funcționa mai bine în cadrul cvo-
rumului sau Societății de Alinare din care faceți parte.

Salzburg, Austria

- **Discutați în grupuri.**

Împărțiți membrii în grupuri mici și desemnați fiecărui grup câte o secțiune diferită din mesajul din cadrul conferinței pentru a-l citi și a-l discuta. Apoi, rugați membrii fiecărui grup să împărtășească un adevăr pe care l-au învățat. Sau puteți să formați grupuri cu persoane care au studiat secțiuni diferite și să le permiteți să-și împărtășească ceea ce au învățat.

- **Răspundeți la întrebări.**

Invitați membrii să răspundă la întrebări, precum cele de mai jos, despre mesajul din cadrul conferinței. Ce adevăruri ale Evangheliei găsim în acest mesaj? Cum putem pune în practică aceste adevăruri? Ce invitații au fost făcute și ce binecuvântări au fost promise? Ce ne învață acest mesaj despre lucrarea pe care Dumnezeu vrea să o facem?

- **Împărtășiți citate.**

Invitați membrii să împărtășească citate din mesajul transmis în cadrul conferinței generale care îi inspiră să-și îndeplinească responsabilitățile pe care le au în lucrarea de salvare. Încurajați-i să se gândească la modul în care pot să împărtășească aceste citate pentru a binecuvânta pe cineva, inclusiv pe cei dragi și pe cei cărora le slujesc.

- **Desfășurați o lecție practică.**

Invitați din timp câțiva membri să aducă obiecte de acasă pe care să le poată folosi pentru a preda despre mesajul din cadrul conferinței. În timpul adunării, rugați membrii să explice legătura dintre acele obiecte și mesaj.

- **Pregătiți o lecție care să fie predată acasă.**

Rugați membrii să lucreze în echipe de câte doi pentru a planifica o lecție pentru seara în cămin având la bază mesajul din cadrul conferinței. Cum putem să facem ca mesajul să fie relevant pentru familia noastră? Cum putem să împărtășim acest mesaj celor cărora le slujim?

Pentru mai multe idei de a studia și preda din mesajele din cadrul conferințelor generale, vedeți „Ideas for Learning and Teaching from General Conference (Idei pentru a învăța și a preda din mesajele din cadrul conferinței generale)”, care se găsește sub fila Conferința Generală în aplicația Biblioteca Evangheliei.

- **Împărtășiți experiențe.**

Citiți împreună mai multe afirmații din mesajul din cadrul conferinței. Rugați membrii să împărtășească exemple din scripturi și din viața lor care ilustrează sau întăresc principiul doctrinar învățat din aceste afirmații.

- **Învățați despre un verset.**

Invitați membrii să citească un verset menționat în mesajul din cadrul conferinței. Rugați-i să discute modul în care învățăturile din mesaj îi ajută să înțeleagă mai bine versetul respectiv.

- **Găsiți un răspuns.**

Formulați, din timp, câteva întrebări la care să se poată răspunde folosindu-se mesajul din cadrul conferinței. Concentrați-vă asupra întrebărilor care îndeamnă la o gândire profundă sau la punerea în practică a principiilor Evangheliei (vedeți *Să predăm în modul Salvatorului*, p. 31-32). Apoi, permiteți membrilor să aleagă o întrebare și să găsească răspunsuri în mesaj. Invitați-i să discute despre răspunsurile lor în grupuri mici.

- **Găsiți o expresie.**

Invitați membrii să caute, în mesajul din cadrul conferinței, expresii care sunt importante pentru ei. Rugați-i să împărtășească expresiile și ceea ce învață din ele. Cum ne ajută aceste învățături să realizăm lucrarea Domnului?

- **Creați ceva.**

Invitați membrii să facă un afiș sau un semn de carte care include o scurtă afirmație inspirată din mesajul din cadrul conferinței. Oferiți-le ocazia să împărtășească ceea ce au făcut. ■

Fotografii: San Lucas Sacatepéquez, Guatemala, fotografie suprapusă: São Paulo, Brazilia

Președintele Russell M. Nelson a îndemnat membrii Bisericii: „Pe măsură ce studiați din scripturile dumneavoastră în următoarele șase luni, vă încurajez să faceți o listă cu toate lucrurile pe care Domnul a promis că le va face pentru Israel cel de legământ. Cred că veți fi uimiți!”.

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINTILOR
DIN ZILELE DIN URMA

4 02167 26171 1

ROMANIAN